Q6: 412
M87
115044

✠

சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய

திருப்பாடுகளின் பேரில் தியானங்கள்.

இஃது.

மிகவும் வந்திக்கத்தக்க

சூசையப்ப ரென்னுந்

திருநாமதேயங்கொண்ட சென்னை அதிமேற்றிராணி

அநுமதிப்படி

[illegible] விசாரணையைச் சேர்ந்த

சங். ம.-கு. மிக்கேல்நாத சுவாமியா ரவ.

இயற்றப்பட்டு.

சென்னை பெரியமேட்டு,

அர்ச். சூசையப்பர் அச்சுக்கூடத்திற்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

Copyright Registered.

178
741
ந்: 412
M87
118044

முகவுரை.

சேசுநாதருடைய [illegible]த்துக்குரிய இத்தியானங்கள் [illegible]வர்த்தனத்தி லிருக்கப்பட்ட சமஸ்த கிறிஸ்துவர்களுக்கும் மகா ப்பிரயோசனமா யிருக்கும். தியானஞ்செய்யப் பழகாதவர்கள் முதலாய் இத்தியானங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரிவைச் சிறுகச் சிறுகக் கவனமாய் வாசித்தால் தியானஞ் செய்யும் விதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு தியானத்துக்கும் முன் 2 ஆயத்த சிந்தனைகள் குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. 1-ம். சிந்தனையில் தியானஞ்செய்யும் ஒவ்வொருவருந்தான் தியானஞ் செய்ய இருக்கும் பொருளைப் புத்திக்கண்ணாற் பார்ப்பதாக மனதில் [illegible] காண வேண்டியது. 2-ம். சிந்தனையில் தியானத்திலே தான் செய்யும் நல்ல பிரதிக்கினையைச் சர்வேசுரன் ஆசீர்வதிக்கவும் அல்லது தான் கேட்கும் மன்றாட்டை அவர் அளிக்கவும் தாழ்ச்சியுடன் வேண்டிக்கொள்ளுகிறது. ஆயத்தசிந்தனையில் இரண்டொரு நிமிஷம் செலவழித்து இருதயத்திற் பத்தி விசுவாசத்தை எழுப்பி வாசிக்கப்படும் பொருளைக் குறித்துத் தியானிக்க வேண்டியது.

சாதாரணமாக நாடோறும் அரைமணி நேரந் தியானஞ்செய்யப் பழக்கப் பட்டவர்கள் அநேகம் விசை தியானவேளையிற் பத்தி கவனமின்றி வெகு பராக்குக்கும், மனவாட்சிக்கு முள்ளாகி யாதொரு பிரயோசனமு மடையாமற் போவார்கள்.

அப்பேர்ப்பட்ட சமயத்திற் சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளைக் குறித்துத் தியானஞ் செய்வார்களேயாகில் மேற்படி குறைகளுக்குள்ளாகாமல் அதனால் வெகு ஞானப் பிரயோசனங்களை அடைந்து சாங்கோபாங்கத்தில் அதிகவிர்த்தி யடைவார்களென்று அறியவும்.

அநேகம் பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளைத் தங்கள் பிரதிதின தியானமாகக் [illegible] கொண்டார்கள். அப்படியே தேவமாதா சிமோனுடைய [illegible] தீர்க்கதரிசனத்தைக் கேட்டது முதல் தமது மரணபரியந்தம் [illegible] பிரிய குமாரனுடைய பாடுகளைக்குறித்து நினைத்து அழுவாள். அர்ச். இராயப்பர் தமது கர்த்தருடைய பாடுகளைக் குறித்து நினைக்கும்போது பக்தி கஸ்தி அழுகையால் தமது கன்னத்திற் பள்ளம் [illegible] அவ்வளவு ஏராளமாய்க் கண்ணீர் சொரிந்தார். அர்ச். இருதூர்சியாரும் சிலுவை அருளப்பரும் பாடுகளைக் குறித்துத் தியானஞ் செய்தது மன்றி மற்றவர்களும் அவ்விதமே செய்யும்படி படிப்பித்தார்கள். அர்ச். [illegible] யார் திருப்பாடுகளின் மேல் வைத்த விசேஷப்பத்தியால் தமது சிலுவைச் சுரூபத்தை விட்டுப் [illegible] ஆத்திருச் சிலுவையின் இரகசியத்தைக் குறித்துத் தியானம் பண்ணி வருவார். திருச்சபையில் பேர்பெற்ற சாஸ்திரியாகிய அர்ச். தோமாஸ் என்பவர் பாடுபட்ட சுரூபத்தைத் தமக்கு முன் வைத்து அதைக் குறித்துத் தியானிப்பதினால் [illegible] சாஸ்திரங்களை அறிந்துகொண்டார். அர்ச். அருசகாய பிரான்சிஸ்கு என்பவர் சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளை இடைவிடாமல் தியானித்து வந்தபடியால் அதற்குச் சம்பாவனையாக [illegible] தமது ஐந்து காயங்களை அவருடைய சரீரத்திற் [illegible] செய்தார். அர்ச். விகோரியாரும் பிரான்சிஸ்கு சலேசியாரும் இன்னுங் கணக்கற்ற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் திருப்பாடுகளின் பேரில் வெகு பத்தி வைத்துத் தியானித்தது மன்றி மற்றவர்களும் இவ்விதம் செய்யும்படி [illegible] வேண்டி விட்டுப் பாடுகளைக் குறித்து அநேக புத்தகங்களை எழுதி வைத்தார்கள்.

தமது திருப்பாடுகளின் மேல் விசேஷ பத்திவைத்து அவைகளை அடிக்கடி தியானிப்பவர்களை நமதாண்டவர் அதிகமாய்ச் [illegible] அவர்களுக்கு ஏராளமாய் நன்மைகளைச் செய்து [illegible] வருவது சத்தியம். "யாதாமொருவன் நாம் பாடுபட்ட [illegible] பத்தியாய் [illegible] விசை பார்ப்பானோ அத்தனை

விசையும் நாம் நமது இரக்கமுள்ள நேத்திரங்களை அவன்மேல் திருப்புவோம்" என்று ஜெருத்துருத்தம்மாளுக்குக் காட்டியருளிய காட்சியில் [illegible] வர் திருவுளம்பற்றினார்.

ஆகையால் இத்தியானங்களை வாசிக்கும் பத்தியுள்ள ஆத்துமாக்களே, சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளின்மேல் விசேஷப் பத்திவைப்பது நமக்கு எவ்வளவு பிரயோசனமென்று நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளால் தெளிவாய் விளங்குகின்றது.

இச்சிறுபுத்தகம் தபசுகாலத்துக்காக எழுதப்பட்டபோதிலும் வருஷத்திலவரும் வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் இதில் ஓர் தியானத்தைச் செய்வது உத்தமம்.

திருப்பாடுகளைக் குறித்துத் தியானிக்கும் பிரிய சகோதரரே, சேசுநாத சுவாமி பாடுபட்டு மரிக்கும்போது நடந்த அற்புதங்கள் உங்களிருதயத்திலும் நடக்குமென்பது தப்பாது. பூமி அதிர்ந்து நடுநடுங்கினதுபோல் மனஸ்தாப உங்கள் சரீரங்கள் கட்டிக்கொண்ட பாவாக்கிரமங்களைக் கண்டு வெட்கி மனஸ்தாபப்பட்டு ஆத்துமத்துக்கடங்கி இருக்கும். கன்மலைகள் பிளந்து தகர்ந்ததுபோலப் பாறைக்கொப்பான உங்களிருதயம் பாடுகளைத் தியானிப்பதால் மெழுகுபோலுருகும். தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை இரண்டாய்க் கிழிந்ததுபோல் உங்களிருதயத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கும் சுகபோக ஆசாபாசப் படலங்கள் அகன்று போகும். கடைசியாய் நமதாண்டவர் மரித்த மூன்றுநாள் ஒட்டிக்கொண்டாய் உயிர்த்ததுபோல் நீங்களும் அவர் திருப்பாதம்போய்ச் சேர்வீர்களென்பது நிச்சயம். ஆகையால் பத்தியுள்ள ஆத்துமாக்களே திருப்பாடுகளைக்குறித்து அடிக்கடி தியானிக்கிறது மன்றி, மற்றவர்களும் இவ்விதஞ்செய்யும்படி பிரயாசைப் படுவீர்களாக.

முற்றிற்று.

✠

சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திருப்பாடுகளின் பேரில் தியானங்கள்.

விபூதித் திருநாள்

முதல்-தியானம்.

தபசுகாலத்தில் அவசியமா யநுசரிக்கவேண்டிய விசேஷங்கள்.

—*ஐ*ஐ*—

I-ம். ஆயித்தசித்தனை:—தேவகட்டளையை மீறிநடந்த நமது ஆதித் தகப்பனைப் பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரன் பார்த்து "நீ உற்பத்தியான மண்ணிலே திரும்பிப்போகுமட்டும் உன் நெற்றியின் வேர்வையால் உன தாகாரம் புசித்து தூசியாயிருக்கிற நீ திரும்பவும் தூசியாய்ப் போகக்கடவாய்" என்று சொல்லும் பயங்கரமான வாக்கியத்தை நீ கேட்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயித்தசித்தனை.—உனது ஒன்றுமில்லாமையை உணர்ந்துஎப்போதும்உன்னைத்தாழ்த்திஅடிக்கடி மரணத்தைத் தியானித்துத் தவத்தால் சரீரத்தைத் தண்டித்து ஒறுத்துதேவ ஊழியத்திற் பிரமாணிக்கமாய் நடப்பதற்கானஇஷ்டப் பிரசாதத்தை மன்றாடிவ[illegible]

முதற் பிரிவு.

யோசனை "ஓமனிதா! தூசியாயிருக்கிற நீ திரும்பவுந் தூசியாய்ப் போவாய்" என்பதை நினைத்துக்கொள். முற்காலத்தில் ஜீவித்த பிதாப்பிதாக்களும், தீர்க்கதரிசிகளும், இன்னு மற்றப் புண்ணியாத்துமாக்களும் தங்களுக்கு யாதோர்கஸ்தி நேரிட்டாலும் அல்லது தேவகோபம் வரவிருக்கிறதை அறிந்தால் தங்கள் வஸ்திரங்களை யுரித்துப் போட்டுத் தவத்தினுடையாளமாகப் பெரும்படி வஸ்திரங்களை யணிந்துகொண்டும் தலைமேற் சாம்பலைத் தூவிக்கொண்டும், ஒறுத்தியால் தங்கள் சரீரத்[illegible]டித்துக்கண்ணீர் விட்டழுது சர்வேஸ்வரன் தங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்துத் தங்கள்மேல் இரக்கமாயிருக்கும்படி மகாபத்தி வணக்கத்துடன் வேண்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதேபிரகாரம் நமது தாயாகிய திருச்சபை தன் பிள்ளைகளாகிய நமது பெரிற்கவு

லைகொண்டு நாம் நமது பாவங்களை நினைத்து மனஸ்தாபப் பட்
டழுது அவைகளுக்குத் தகுந்த பரிகாரஞ் செய்யும் பொருட்டு
நம்மை யெப்போதும் தூண்டிவருவதுடன் இந்தத் தபசுகாலத்
தில் விசேஷ[illegible] நமது சரீரத்தையும் அதின் இச்சைகளை
யும் அடக்கி ஒறுக்கும்படி இந்த நாற்பது நாட்களையும் நியமித்தி
ருக்கின்றது. ஆனால் இந்தப் பரிசுத்தகாலத்தில் சுத்தபோசன
மாயிருந்து சிலநாட்களில் ஒருசந்தி பிடிப்பதினால் திருச்சபையின்
கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகிறோமென்று பரிசுத்தம் நினைக்க
ஒண்ணாது. உபவாசம் பிடித்துச் சுத்தபோசனமாயிருப்ப
துடன் நாம் அடிக்கடி கட்டிக்கொள்ளும் பாவங்களை யொழித்து
அவைகளுக்குச் சம்பந்தமான மனிதர்களையும் இடத்தையும் [illegible]
மையத்தையும் விட்டு விலகி அந்தந்த நற்குணங்களை ஜெயிக்க
ப்பிரயாசைப்பட்டு நமது துர் ஆசைகளையும் நினைவையும் தள்ளி
நமது சரீரத்தை ஒறுத்துக் கண்பார்வை முதலியவைகளை அட
க்கி நாளைப்பட்டுப் படுத்தி நடப்போமாகில் அதுவே மெய்யான
தபசின் அடையாளமாம். இவ்விதஞ் செய்கிறவர்கள்தான் திருச்ச
பையின் கோரிக்கைப் பிரகாரம் நடக்கிறவர்கள். இப்போக்கொ
த்தவர்கள்தான் தங்கள் பாவங்களையொழித்துத் தள்ளிப் புண்ணி
யவழியில் நாளுக்கு நாள் விர்த்தியடைய தற்கான தேவ உதவி
யை யேராளமாய்ப் பெறுகிறவர்கள். ஆகையால் பிரிய சகோ
தரமே நீ இந்தப் பரிசுத்த காலத்தில் யெந்தெந்தத் துர்க்குணங்களை
விட்டுவேணு மென்றும், எந்தெந்தப் புண்ணியங்களைக் கைக்கொள்
ளவேணுமென்றும் தபசுகாலத்திற்கு ஆரம்ப நாளாகிய இன்றை
யத்தினம் தீர்மானித்துக் கொண்டு இந்த நாற்பதுநாளும் நீ செய்
யும் ஒறுத்தல் முயற்சியால் உன் சரீரத்தையும் அதின் துர் இச்சை
களையும் அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்துவதற்கு இஷ்டப் பிரசாதத்தைச்
சர்வேஸ்வரன் உனக்கு அளிக்கும்படி மன்றாடுவாயாக.

உ-ம். பிரிவு

யோசனை. "ஓ மனிதா தூசியாயிருக்கிறாய் திரும்ப தூசியாய்
[illegible]" என்று நினைத்துக்கொள். இன்றையத்தினம் குருவா
னவர் பூசைக்குமுன் மந்திரிக்கப்பட்ட விபூதியை யெடுத்து
உன்னெற்றியிற் பூசி "ஓ மனிதா தூசியாயிருக்கிற நீ திரும்பத்
தூசியாய்ப்போவாய்." என்கிறதை நினைத்துக்கொள்ளென்றுசொல்லு
வார். என் சகோதரமே [illegible] தப்பதியானகி என் உன்பேரி

அவ்வளவு கர்வங்கொண்டிருக்கிறாய்? மண்ணான இந்த உடலை
அவ்வளவு சுகமாய்ப் பேணி வளர்ப்பானேன்? சரீரத்திலிருந்து வ
ருவதெல்லாம் தூக்கந்தம்நிறைந்த அசுத்தமென்றறியாயோ? அ
ப்படியிருக்க எப்போதும் அழியாத ஆத்துமத்தை மறந்துபோய்க்
கொஞ்சத்துக்குள் அழிந்து புழுக்களுக் கிரையாகி மண்ணோடு
மண்ணாய்ப்போக விருக்கும் இந்த ஒரு பிடி மண்ணுக்குக் கீழ்ப்
படிந்து அது சொல்லுகிறபடி கேட்பது பெரும்பைத்தியமல்ல
வோ? ஆகையால், ஓ அற்பமனிதா இந்த மண்ணில் உன் மகிமை
[illegible]யாமலும், இந்தத் தூசியில் உன் நம்பிக்கையை ஊன்று
மலும், இந்தச்சேற்றில் உன் பாக்கியத்தைப் புதையாமலும் இருக்
கக்கடவாய். கெட்டுப்போன உன் சரீரத்தை உன் சத்துருவாகப்
பாவித்து நாள்தோறும் அதனோடு யுத்தஞ்செய்யக்கடவாய். மே
லும் உலகங்காட்டுஞ் சுகபோகத்தால்மயங்காதே, உனக்கிருக்கும்
ஐஸ்வரியங்களால் அக்களிக்காதே, உன்புத்தி சாமார்த்தியத்தா
லும், வீண் பெருமையாலும் அகங்கரிக்காதே, உன் அலங்கார வ
டிவால் கர்வங்கொள்ளாதே, ஏனெனில் இன்றிரவில் நீ யுன் கண்
களை மூடுவாயாகில், அல்லது மரணமாகிற மழை உன்னிற் பெய்
யுமாகில் [illegible]றவன் சரீரங்கரைந்து மண்ணோடு மண்ணாய்ப்
போய் மற்றவர்கள் காலால்மிதிபடுமென்பது நிச்சயம். மேலும் இந்
நாட்களில் திருச்சபை நமக்கு மூன்று காரியங்களைகற்பிக்கின்றது.
1-வது நமது ஒன்றுமில்லாமையை உணர்ந்து நம்மைத்தாழ்த்த
வும், 2-வது அடிக்கடி [illegible] குறித்து தியானிக்கவும்,
3-வது செய்தபாவங்களுக்கு வேண்டிய தபஞ்செய்யவும் கற்பிக்கி
ன்றது. ஆகையால் துஷ்டமிருகத்திற்கு ஒப்பான இந்தச் சரீரத்
திற்குத் தாழ்ச்சியாகிய கடிவாளமிட்டு, தபமாகிற [illegible]
அதைக்குத்தி, மரணமாகிற சாட்டையால் அதை அடித்துப் பய
முறுத்தாவிட்டால் அந்தத் துஷ்ட சரீரம் நமக்கொருபோதும்
அடங்கமாட்டாது. [illegible]ராசாவானவர் தன் சொந்த தேசத்திலுள்
ள கலகத்தை யடக்கித் தன் பிரஜைகளைச் சமாதானத்துடன்
ஆளக்கூடாதவனாயிருந்தால் அவன் தன்னாளை விட்டுப் புறப்
பட்டு அன்னிய சத்துருக்களை ஜெயிப்பதெப்படி? [illegible]
நமது வீட்டுச் சத்துருவாகிய சொந்த சரீரத்தை அடக்கி நம
தாத்துமத்துக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்யக் கூடாவிட்டால் அந்
நிய சத்துருக்களாகிய உலகத்தையும் பசாசையும் ஜெயிப்பதெப்
படி? ஆகையால் முந்தி நமது சரீரத்தைத் தாழ்ச்சியாலும் தபத்

தாலும் கீழ்ப்படுத்துவோமாகில் மற்றச் சத்துருக்களை யெல்லாம் யெளிதில் வெல்லலாம். மேலும் குருவானவர் மந்திரித்த விபூதியை உன் தலையிற் பூசி "மனிதா தூசியாயிருக்கிற நீ திரும்பவுந் தூசியாய்ப் போவாய்" என்கிற தேவவாக்கியத்தை மனதில் தியானித்துக் கொண்டு நமது சரீரத்தைத் தாழ்ச்சியாலும் தவத்தாலும் கீழ்ப்படுத்தி அர்ச். சின்னப்பரோடு "என் சரீரத்தைத் தண்டித்து அதைக் கீழ்ப்படியச் செய்வேன்" என்று நாமும் சொல்லும்படியான பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்கும் பொருட்டுச் சர்வேஸ்வரனை மன்றாடுவோமாக.

3-ம். பிரிவு.

யோசனை, ஜோனா சென்பவர் கினிவேபட்டணத்திற் பிரவேசித்து "இன்னும் நாற்பது நாளிருக்கிறது இதற்குள் மனந்திரும்பித் தபஞ்செய்யாவிட்டால் இந்த கினிவே பட்டணம் அழிந்து நிர்மூலமாகப்படும்" என்று சொன்னார். பூர்வகாலத்தில் கினிவே பட்டணத்தார் தங்கள் பாவாக்கிரமங்களால் தமக்குத் துரோகஞ்செய்து தம்முடைய கடின வாக்கினைக்குப் பாத்திராயிருப்பதைக் கண்ட இரக்கமும் தயாளமுமுள்ள சர்வேசுரன் அவர்கள்மேல் இரங்கித் தமது தீர்க்க தரிசியான ஜோனாவை அவர்களிடமனுப்பி இன்னும் நாற்பதுநாட் கெடுவு கொடுத்திருக்கிறோம், அதற்குள்ளாக அவர்கள் மனந்திரும்பி தங்கள் பாவங்களுக்குத் தபசுசெய்யாவிடில் சொதோங்கொமோரா பட்டணங்கள் நிர்மூலமாகப் பட்டதுபோல் கினிவேபட்டணமும் அழிந்து நிர்மூலமாகப்படுமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டார். அந்தக் கட்டளையின்படியே அந்தத் தீர்க்கதரிசியானவர் கினிவே பட்டணத்துக்கு வந்து சர்வேசுரனுடைய கட்டளையை அவர்களுக்கு அறிவிக்கவே அவ்வூர் ஜனங்கள் மெய்க்குவாயமைந்து, இராசாமுதல் அடிமைமட்டுமுள்ள பெரியவர்களும், சிறியவர்களும், ஆண், பெண், சகலருந் தவ வஸ்திரங்களை அணிந்துகொண்டு சாம்பலில் உட்கார்ந்து கடின உபவாசஞ்செய்து அந்த நாற்பதுநாளும் செபத்திலுந் தவத்திலும் அழுகைப்

பிரலாபத்திலும் செலவழித்துச் சர்வேஸ்வரன் தமது கோபத்தை மாற்றும்படி பிரார்த்தித்தபடியால் அந்தப் பட்டணத்தார் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். எண்ணிக்கைக்குள் ளடங்காத துரோகங்களால் சர்வேசுரனுடைய பெருஞ்சாபத்தை உன் தலைமேல் வருவித்துக்கொண்ட எனதுநிற்பாக்கிய ஆத்துமமே! கினிவே பட்டணத்தாருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்ட நீ எவ்வளவோ பயந்து நடுநடுங்கக் கடவாய். கினிவேபட்டணத்தாருக்கிட்ட சாபத்தைவிட உனக்கு அதிக கடினதீர்வை யிடுவாரென்பது நிச்சயம். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரமாணிக்கமாய் ஊழியஞ் செய்வதற்கு உனக்கு அளிக்கப்பட்ட வழிப்பாடுகளும் உபாயங்களும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதெப்படியெனில்:- உனக்குத் தகுந்த புத்திசொல்லக் குருக்களிருக்கிறார்கள். உன்னைப்புண்ணியவழியிலே தூண்டி நடத்த ஞான புத்தகங்க ளிருக்கின்றன. நீ மனதாயிருக்கும்போது தேவத்திரவிய அனுமானங்களை உனக்களிக்கும்படி குருக்கள்காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உன்கஸ்தி துன்பங்களில் உனக்கு ஆறுதல் வருவித்து, நீ கேட்கும் நன்மை யுபகாரங்களை உனக்கு அளிப்பதற்குஇதோ இரவும் பகலும்நமது திவ்விய இரட்சகர் நமது பீடங்களிலே காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பெரும் நன்மைகளெல்லாம் அந்த கினிவே பட்டணத்தாருக்குக் கொடுக்கப்படாதிருந்தும் அவர்களுடைய பாவங்களைச் சர்வேஸ்வரன் கண்டு கோபமடைந்து, அவர்களுக்கு நாற்பதுநாள் மாத்திரங் கெடுவுகொடுத்து, "அதற்குள்ளாகத் தங்கள் பாவவழியை விட்டுவிலகி அவைகளுக்குத் தகுந்த தவம் புரியாவிட்டால் உடனே அவர்க ளனைவரையும் அழித்து நிர்மூலம் பண்ணுவோமென்று கடிந்துகொண்டார், ஆ! என்னாத்துமமே நீ, இத்தனை வருஷகாலமாய்க் கட்டிக்கொண்ட கணக்கற்ற பாவாக்கிரமங்களால் சர்வேஸ்வரன் கோபங்கொண்டு தவசுநாளாகிய இந்த நாற்பது நாளைக்குள் உனதுர் நடத்தையைத்திருத்திக்கொண்டு தவஞ்செய்யாவிட்டால் நீதேவகோபத்துக்குப் பாத்திரமாகிக்கடின மரணத்தீர்வைக்குள்ளாவாயென்று உன் காவலானசம்மனசுவின் மூலமாக உனக்குஅறிவிப்பதாக நினைத்துக்கொள். இந்த தவசுநாளில் நீமுழுது மனந்திரும்பி, உன் செபதபஉபவாசத்தாலும் ஒறுத்தல்முதலியசகல்த புண்ணியங்களாலும் நீவேதனைகளுக்குத்தவத் தாற்சர்வேஸ்வரனுடைய கோபத்துக்குத்தப்பித்துக்கொண்ட அந்த கினிவேபட்டணத்தாரைப்போல், உன்தலைமேல் இடிபோல் விழ

விருக்கும் தேவ கோபாக்கினைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படக்கடவாய்.

விபூதித்திருநாளுக்குப் பின்வரும் வியாழக்கிழமை

2—ம். தியானம்.

தவத்தின் அவசரம்.

I-ம். ஆயித்தசித்தனை.—தவஞ் செய்யாவிட்டால் நீங்களெல்லாரும் மாண்டுபோவீர்களென்று நமதாண்டவர் வசனிக்கிறதை நீ கேட்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயித்தசித்தனை.—நமது பாவங்களுக்குத் தீருந்த தபசு செய்வதற் கானதைரியமும் நல்லமனசும் சர்வேஸ்வரன் அளிக்கும்படி மன்றாடுவோமாக.

முதற் பிரிவு.

யோசனை. "நீங்கள் தபஞ் செய்யாவிட்டால் எல்லோருங் கெட்டுத் தீந்துபோவீர்கள்." இவ்வசனத்தின் கடுகனத்தைக்குறித்து நன்றாய் யோசித்துப்பார். நமதாண்டவர் இவ்விஷயத்தில் ஆலோசனை அல்லது புத்திசொல்லும் விதமாய்ச் சொல்லாமற் கண்டிப்பான கட்டளையைக்கொடுக்கிறார். ஆதாம்செய்த ஒரேவொரு பாவத்துக்காகத் தொளாயிரத்துச்சில்வானவருஷம் கடினதவஞ்செய்தார். யூதர்கள்தங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக அநேகவருஷகாலமாய் ஒருசந்திபிடித்துச் சாம்பலிற்புரண்டு தங்கள்சரீரத்தை யொறுத்துக் கடின தவஞ் செய்து வந்தார்கள். வனவாசிகளோ வெளியில் தாங்கள்செய்த சொற்பப் பாவங்களுக்காகக்காட்டிலொதுங்கித் துஷ்டமிருகங்களோடு வசித்து 50, 70, 100-வருஷமளவாகத் தங்கள் சரீரத்தைத்தண்டித்து வந்தார்கள். நீகட்டிக்கொண்ட உன் பாவங்களுக்கு எவ்வளவு தவஞ்செய்திருக்கிறாயென்றுபார். ஆதாம் கட்டிக்கொண்ட பாவமொன்றேயொன்றுதான்; உன்பாவங்களுக்குக் கணக்குண்டோ? நாளொன்றுக்குப்புத்தி, மனசு, நினைவு, ஆசையாலும் கண்வாய் முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களாலும் நீகட்டிக்கொண்டுவரும்பாவங்களெவ்வளவுகள் தீர்க்கதரிசியின் வாக்கின்படி உன் தலைமயிரிலும் அதிகமாய் விட்டது; எண்ணிக்கைக்குள் அடங்காத இந்தத் துரோகங்களுக்கு இதுவரையில் என்னதபஞ் செய்தாய்?

அப்படிசெய்த போதிலும் வெகுசொற்பமாயிருக்கலாம், ஏனென்றால் பரிசோதித்தால் இவ்விசை ஒன்றுமில்லாமையாயிருக்கும். ஆகையால் இப்போது தவத்துக்கென்று குறிக்கப்பட்ட இந்தத் தவசு காலத்திலாகிலும் உன் கணக்கில்லாத பாவங்களுக்குத் தவஞ்செய்யப் பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

"இதுவே தகுந்தகாலம் இதுவே நமது இரக்ஷணியத்தின் காலமாயிருக்கிறது." என்று சொல்லும் அப்போஸ்தலருடைய வசனத்தைக்கேட்டு இந்தத் தவசு காலத்தில் நமது சரீரத்தையும் அதின் இச்சைகளையும் அடக்கி ஒறுத்து நமதுபேரில் சர்வேஸ்வரனுக்குள்ள கோபத்தை யமர்த்தப் பிரயாசப் படுவோமாக.

2-ம் பிரிவு.

யோசனை. கிறீஸ்துவர்களாகிய நாம் திருச்சபைக் கட்டளைகளை அநுசரிக்கவும் தவஞ்செய்யவுங் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். "உங்கள் வஸ்திரங்களையல்ல உங்கள் இருதயத்தைக் கிழியுங்கள்" என்கிற தேவவாக்கியத்தைக் குறித்து தியானித்துப்பார்ப்போமாக. கிறீஸ்துவர்க ளெல்லாரும் தவஞ் செய்யவேண்டுமென்பது சர்வேஸ்வரனுடைய கற்பனை இதைப்பற்றித்தான் திருச்சபை யிந்நாட்களிலே விசேஷவிதமாய்த் தவமுஞ் செபமும் செய்யவேண்டிய தென்று கிறீஸ்துவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகின்றது.

துறவறத்தாராகிய நாம் சாதாரண திருச்சபையின் கட்டளைகளை அநுசரிக்கக் கடமைப் பட்டிருப்பதுமன்றி நாம் அழைக்கப் பட்டிருக்கிற துறவற அந்தஸ்தின் கடமையாலும், கொடுத்த ஞானவார்த்தைப்பாட்டின்படியும் விசேஷவிதமாய் தவம் செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

வாரத்திலொருநாள் ஒருசந்திபிடித்து சுத்தபோசனமாயிருந்து [illegible]க்குரிய ஜெபஞ்செய்வதால் நமது கடமைச் செலுத்திவிட்டோமென்று பரிச்சேதம் நினைக்கலாகாது. உங்கள் வஸ்திரங்களையல்ல உங்கள் இருதயங்களையே கிழிக்கவேண்டும் என்றதுபோல நமது பாவப்பழக்கத்தையும் ஆசாபாசங்களையும் ஒழித்து, நமது [illegible] மனதின் பிரகாரஞ் செய்யாமல் அதை எதிர்த்து அதை நமது ஆத்துமத்துக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்

வோமாக, இனி நமது கண்ணும்காதும் விசேஷமாய்வாய் முதலிய அவயவங்களையும் அடக்கி ஒறுத்தல்செய்வது சர்வேஸ்வரனுக்கு வெகு பிரியமா யிருக்குமென்பது நிச்சயம்.

முற்காலத்தி லிருந்த சன்னியாசிகளும் வனவாசிகளும் எப்படி அர்ச்சசிஷ்டவர்க ளானார்கள்? அடிக்கடி யொருசாமம் பிடித்துத் தரித்திரமாய் ஜீவித்து அதிகமாய் ஜெபஞ் செய்ததினால் மாத்திரமே அவர்கள் அர்ச்சியசிஷ்டபட்டம் பெற்று இப்போது மோக்ஷபேரின்ப பாக்கியத்தை யனுபவிக்கிறார்கள்? ஐரிச்சேதமில்லை; ஆனால் தங்கள் சுபாவம் போகிறபடி செய்யாமல் நாள்தோறும் அதனோடு சண்டைசெய்து அந்தக்கந்தாரியத்தைப்பார்க்கும்படி மனம் வரும்போதிலே அதைப்பாராமலும் நாவை யிடைவிடாமலடக்கி இவ்விதமாய்த் தங்கள் சுயமனதுக்கு நானாவிதத்திலும் கஸ்திவருத்தி அதைத்தங்கள் சத்துராதியாகப் பாவித்துத் தங்கள் சிரேஷ்டருக்கு எவ்விஷயத்திலும் ஒருசிறு குழந்தையைப் போல் கீழ்ப்படிந்து வந்தபடியினாலல்லவோ அவர்கள் சாங்கோபாங்கிகளாயிப்போது பரமானந்தத்தில் மூழ்கி யிருக்கிறார்கள். என் ஆத்துமமே நீயும் தவக்கிரிகைகளில் இந்தமகாத்து மாக்களைப் பின்பற்றி யிருக்கிறாயோ வொன்றுபார். அப்படியில்லை யென்றால் நல்லகாலமான இந்த ஈடேற்றத்தின் காலத்தில் உன் பாவங்களுக்குத்தக்க தவஞ்செய்யப் பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

3-ம் பிரிவு.

தவமானது நமதுதிரகூணியத்துக்கு வெகுபிரயோசனத்தை வருத்துகின்றது. நாம் செய்யும் தவத்தால் சர்வேஸ்வரனுடைய கோபத்தைத் தணியச் செய்கிறது மல்லாமலது பாவத்தால் நமக் களிக்கப்பட்ட அநித்திய சிக்ஷையையும் குறைக் கின்றது. ஓர் சொற்ப குற்றத்துக்காக அநேகநாள் சிலபுண்ணியாத்து மாக்கள் உத்தரிக்கிற ஸ்தல நெருப்பில் வெந்தநாலாக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம். நாம் கட்டிக்கொண்ட கணக்கில்லாத பாவங்களுக்கு எத்தனை நூறு அல்லது ஆயிரவருஷ மளவும் அந்த பயங்கரமான அக்கினியி லிருக்கவேண்டிய வர்களா யிருக்கிறோம். ஆ! என் சகோதரமே உத்தரிக்கிற ஸ்தல நெருப்பிலே உத்தரிக்க வேண்டியதற்குப் பதிலாய் இப்பூலோகத்திலே கண் பார்வையை யடக்குவதினாலும் வீண் சம்பாஷணைகளையும் ருசிகர

பதார்த்தங்களையும் மட்டுப்படுத்தி, வதினாலும், உக்கிரமாகவும் படுப்பதற்கும் வசதியற்ற இடங்களைத் தெரிந்துகொண்டு மற்றவர்கள் கண்ணுக்கு அற்பமெ யென்னைப்பட்டு இப்படியே கணக்கற்ற சொற்ப ஒறுத்தல் செய்வதினால் ஒரு நிமிஷத்தில் அவைகளுக்குப் பரிகாரஞ் செய்துவிடலாமென்று சாஸ்திரபாங்கத்தில் தேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் என் ஆத்துமமே நீ யெவ்விடத்தில் உன் பாவங்களுக்குப் பரிகாரஞ் செய்யத் தீர்மானித் திருக்கிறாய். இப்பூலோகத்திலோ! அல்லது உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தின் கோரநெருப்பிலோ? சந்தேகமின்றி நிச்சயமாக இப்பூலோகத்தைத் தெரிந்துகொள்வாய். உனக்குமனமிருந்தால் நாளொன்றுக்கு நூறுவிசை இப்போக்கொத்த சொற்ப தவக்கிருத்தியங்களைச் செய்யலாம் கொஞ்சந்தாக்குறைவான அநேகபாவங்களின் அநித்திய சிக்ஷைக்குப் பரிகாரங்கிடைக்கு மாதலால் நாளடைவில் நீ உத்தமபரித்தியாகியாவதற்குக் காரணமாயிருக்கும். ஆனதைப்பற்றி நீ முன்சொன்னபிரகாரம் நாள்தோறும் உன் சுபாவத்தை யொறுத்து ஒடுக்கி யுன் சரீரத்துக்கு இடைவிடாமல் அநீதிவருவிக்கப் பின்வாங்காதே, ஏனெனில் "இப்போது மரங்களின் வேரிடத்திற் கோடாலி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது, தவத்தால் நற்கனி கொடாத மரமெல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியிற் போடப்படும்" என்கிற பயங்கரமான தேவவாக்கியத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்தக்கணம் முதல்தவஞ் செய்யத் துடங்குவாயாக.

விபூதித்திருநாளுக்குப் பின்வரும் வெள்ளிக்கிழமை

௨-ம். தியானம்

நமதாண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் கெத்சேமனியென்னுந் தோட்டத்திற்பிரவேசிக்கிறார்.

1-ம் ஆயித்தம்.—நமதாண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்து நாதர் இராப்போசனத்துக்குப்பின் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குச்செய்யும் மதுரமான பிரசங்கத்தைக் கேட்டபிறகும் அவர்களோடு ஒலிவத்தென்னும் தோட்டத்துக்கு வந்த போனதைப் பார்க்கிற தாகவும் பாவித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயித்தசிந்தனை.— நீ தேவ வாக்கியங்களை வாசிக்கும்போதும், கேட்கும்போதும் மிகுந்த கவனத்தோடு வாசிக்கவும் கேட்கவும் சாங்கோபாங்க வழியில் மிகுந்த தைரியத்தோடு நடக்கவும் சர்வேஸ்வரன் வேண்டிய அநுக்கிரகத்தைக் கொடுக்கும்படி அவரை மன்றுடுவாயாக.

முதற் பிரிவு.

யேசுவை சேசுநாதர் இவைகளைத் திருவுளம்பற்றின பின் தம்முடைய சீஷர்களோடு செதிரோனென்னும் வெள்ளவாய்க்காலுக்கு அப்பால் இருந்த பூங்காவனத்துக்குத் தீவிரித்துப்போகிறதைத் தியானிப்பாயாக. ஆ என் ஆத்துமமே உனது இரட்சகர் இவ்வளவு வேகத்துடனே எங்கே நடந்துபோகிறாரென்று பார். உலக ஆரம்பமுதல் உலகமுடியுமட்டும் மனிதர்கள் தங்கள் பாவ அக்கிரமங்களாற் சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமைக்கு வருவித்ததும் வருவிப்பதும் ஆகிய சகல நிந்தை அவமானங்களுக்கும் பரிகாரஞ் செய்யவும், மனிதர் இரட்சணியத்துக்காகப் பாடுபட்டுத் தம்மை முஸ்திப்பு செய்யவும் பூங்காவனத்துக்குப் போகிறாரென்று அறியக்கடவாய். நீ மெய்யாகவே அவருடைய சீஷனாயிருப்பாயாகில் அவரைப்பின் செல்லு. அவர் நமது பாவங்களைத் தமதுமேல் சுமந்துகொண்டு அவைகளுக்காக உத்தரிக்கப்போகிறார். இவ்வளவு உதாரகுணமும் சிநேகமும் பொருந்திய சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திரு இருதயத்துக்கும் உனதிருதயத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கின்றது "நமது பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றப் போகுவோம், எழுந்து நம்மைப் பின் செல்லுங்கள்" என்று சொல்லும் அவருடைய மதுரமான வாக்கியங்களை உற்றுக்கேள், நீ சர்வேஸ்வரனை மெய்யான விதமாய்ச் சிநேகித்து அவரைப் பின் செல்ல வேணுமென்கிற உத்தம கருத்துடன் சகலத்தையும் துறந்துவிட்டு இருக்க நீ தேவஊழியத்தில் இவ்வளவு அசமந்தமும் சோம்பலுமாயிருப்பதற்குக் காரணமென்ன? உன்னடக்கை சாதாரண கிறீஸ்துவர்களின் நடக்கையை விட அதிகதுபர்த்துக்குரியதாயிருக்கிறது. இன்னமும் உன்சுயமனதை உரிந்துவிடாததே இதற்குக் காரணம், ஆகையால் உன் சுயமனதை ஒரு சத்துருவாய் எண்ணி அதை முழுதும் அருவருத்துத் தள்ளி உனது சாங்கோபாங்க மார்க்கத்தில் நேரிடுங் கஸ்தி துன்பங்களையும் சிறுமைகளையும் மிகுந்த பொறுமையுடன் அநுபவித்து அத்

களைக் குறித்து மனதில் கஸ்திப்படாமலும் பிறத்தியாரோடு சொல்லி முறையிடாமலும் உன் உத்தம உபாத்தியாயருடைய திருவடியைப் பின் செல்வாயாக.

2-ம் பிரிவு.

பின்பு அவர் தம்முடைய சீஷர்களோடு பூங்காவனத்திற் சேர்ந்தபோது அவர்களை நோக்கி "நாம் ஜெபம் பண்ணுமளவும் இங்கே யுட்கார்ந்திருங்கள்" என்கிறார். சேசுநாதர் ஜெபத்துக்குத் தம்மை எப்படி ஆயித்தஞ் செய்கிறாரென்று பார்.

யோசனை. இச்சிறந்த பயங்கரமான வேலையைத் துவக்கிறதற்கு முன் தேவவுதவியைக் கேட்கச் சித்தமானார், நாமும் நமதாண்டவருடைய மாதிரிகையைப் பின்பற்றிக் கஸ்தி வருந்தத்தக்க சோதனைப்படும்போது மனிதருடைய ஆறுதலைத் தேடாமல் ஜெபமுள்ளமாய் சர்வேஸ்வரனுடைய திருவடியைப் பின் செல்வோமாகில் முன் சொல்லப்பட்ட இக்கட்டு சோதனைகளைப் பொறுமையாய் அநுபவிப்பதற்கான சகாயங்களைச் சர்வேஸ்பரன் நமக்குக் கட்டளையிடுவதுமன்றி நமது சம்பாவனையையும் அதிகரிக்கச் செய்வார். ஆண்டவர் இராப்போசனஞ் செய்துவிட்டிருந்து ஜெபஞ் செய்யக் கூடுமாயிருந்தும் அவ்விடத்தில் வெகு பிராக்குக்கிடமாயிருக்குமென்று நினைத்து மனித சஞ்சாரமில்லாத விடத்தில் தனித்து ஒதுங்கச் சித்தமானார். நாமும் அவ்விதமே ஜனக்கும்பலான விடங்களை விட்டு ஏகாந்தத்திற் சர்வேஸ்வரனைத் தேடக்கடவோம். இந்தப் பெருஞ் சோதனைகாலத்தில் தமது மிகுந்த பிரமாணிக்கமான சிநேகிதர்களாகிய அப்போஸ்தலர்களோடு தமது கஸ்தியைச் சொல்லி ஆறுதலடைய மனமில்லாமல் நாம் ஜெபம் பண்ணுமளவும் இங்கே காத்திருங்கள் என்கிறார். நாம் ஜெபஞ் செய்யும் விதம் எப்பேர்க்கொத்ததென்று பார்ப்போம்? நாம் வாயால் ஜெபஞ் செய்தபோதிலும் அநேகாநேகம் விசை வீண் கவலைக்கும் உலக நினைப்புகளுக்கும் இடங்கொடுத்து ஜெபத்தில் நாம் தேடும் நன்மைகளை யடையாமற் போகிறோம். நீ ஜெபஞ் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது ஜெபம் பண்ணுமட்டு மிங்கே காத்திருங்கள் என்று சொன்ன வாக்கியத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நமது வியாதிகளையும் வீண்பிராக்குகளைப் பார்த்து நான் ஜெபஞ் செய்யுமட்டும் என் கிட்ட வாராமல் இருங்களென்று சொல்லப்பழகுவோமாக.

3-ம் பிரிவு.

யோசனை, பின்னும் இராயப்பரையும் யாகப்பரையும் அருளப்பரையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் துயரமடையவும் சஞ்சலப்படவும் தொடங்கினார். இம்மூன்று சீஷர்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தாம் படவிருக்கும் மரண அவஸ்தையை அவர்கள் கண்ணால் பார்க்கவேண்டுமென்று நினைத்து அவர்களைத் தமது அருகாமையில் இருக்கச்சித்தமானார். நாமும் கஸ்தி சிறுமையாலும் வியாதி துன்பத்தாலும் இன்னும் பலவித இக்கட்டுகளாலும் சோதிக்கப்படும்போது தைரியம் விடாமல் சர்வேசுரன் நமது பேரில் வைத்திருக்கும் பட்சத்தையும் நமது நன்மையைப் பற்றியும் இப்பேர்ப்பட்ட துன்ப துரிதங்களை வரவிடுகிறாரென்றெண்ணி அவருடைய திருச்சித்தத்துக்கு அமைந்திருக்கக் கடவோம்.

ஆனால் இதுவரைக்கும் இவ்விஷயத்தில் எப்படி நடந்து வந்தோம்? யாதோர் காரியத்தில் சங்கடப்படும்போது உடனே மனம் பொறாமல் பெரியோர்கள்மேல் முறைப்பாடு சொல்லுகிறதுமன்றி யிவ்வளவு கஸ்தி துன்பப்படும்போது சர்வேஸ்வரன் ஏன் என்னைக்கைவிட்டு விட்டாரென்கிற எண்ணங்கொண்டதில்லையா? இனி நாம் இப்பேர்க் கொத்த கெட்டவழக்கங்களை விட்டுவிட்டு நமக்குத்துன்ப துரிதஞ் சம்பவிக்கும்போது சர்வேசுரன் நம்மை அதிக மதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிறாரென்று அந்தக் கஸ்தி துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் அநுபவித்தால் நமது பரலோக பாக்கியம் அதிகரிக்கப்படுமென்கிற நல்லுணர்ச்சியை நமது மனதில் தரிக்கக்கடவோமாக.

விபூதித் திருநாளுக்குப் பின்வருஞ் சனிக்கிழமை.

4—ம். தியானம்.

சேசுநாதருடைய ஆத்துமம் அடைந்த கஸ்தி வியாகுலங்கள்.

I-ம் ஆயித்தசிந்தனை.—"என் ஆத்துமமானது மரணத்துக் கேதுவான துயரங்கொண்டிருக்கிறது." என்று சேசுநாதர் தமது சீஷர்களுக்குத் திருவுளம் பற்றுகிற வாக்கியத்தை நீ கேட்பதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயித்தசிந்தனை.—துன்பதுயர வேளையில் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துக்கு முழுதும் அமைந்திருப்பதற்காகத் தேவ உதவியை மன்றாடிக் கேள்.

முதற் பிரிவு.

யோசனை. துயரமடையவும் சஞ்சலப்படவும் பயப்படவும் தொடங்கினார். அற்பப் பாவ முதலாய் அணுகாமலிருந்த நமது திவ்விய கர்த்தர் இவ்வளவு பயமும் நடுக்கமும் கொள்வதற்குக் காரணமென்ன? அவர் கொஞ்சநேரத்துக்குள்ளே படப்போகிற பாடுகளை யெல்லாம் தூர திருஷ்டியாற் கண்டு விசனப்படுகிறார்; தமது சீஷனால் கணக்கற்ற கள்ளப்பிரகாரங்களையடைந்த யூதாஸ் துரோகத்து சதிமானமாய்த் தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்க விருக்கிறதையும், யூதர்கள் தம்மைப் பிடிக்கத் தேடித் திரிகிறதையும், தம்மைக் கட்டக் கயிறு சங்கிலிகளையும், தம்மை அடிக்கப் பிரம்பு சாட்டைகளையும்; கற்றூணிற் சேர்த்துக்கட்டித் தலையிலழுத்த முள்முடி முதலிய கருவிகளையும், அவமானமாய்க் கொல்லுகிறதற்குச் சிலுவை யாணி ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களையும், முன்னிப்பு செய்கிறதையும்; தாம் படப்போகும் கஸ்தி துன்பம் அவமான நிர்ப்பந்தங்களை யெல்லாம் தூர திருஷ்டியாற் பார்த்து விசனப்படுகிறார். முன்சொன்ன பயங்கரத்துக்குரிய காரியங்களை நினைக்கும்போது அவ்வாத்துமம் அடைந்த துக்கமிகுதி இம்மாத்திரமென்று சொல்லி முடியுமோ? முன்சொன்ன கஸ்தி துயரங்களைச் சரீரத்தில் அநுபவிக்கப்போகிறதில் திருப்தியடையாமல் நமது பட்டில் அவருக்குள்ள கரைகாணாத சிநேகத்தைக் காட்டும்பொருட்டு ஆத்துமத்திலும் அவைகளை யுணரத் திருவுளமானார். இப்பேர்க் கொத்த நிர்ப்பந்த வேளையில் நமது இரக்ஷகருக்கு மனமிருந்தால் மோக்ஷானந்தத்தைத் தமது தெய்வீகத்தால் ஸ்பரிசித்து மேற்கண்ட நிர்ப்பந்தங்களை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடுமானவராயிருந்தபோதிலும் அந்த உபாயங்களை யவர் தேடினதில்லை. நாமும் நமது திவ்விய உபாத்தியாயரைப் பின்பற்றி நமக்குவரும் துன்ப துயரங்களில் முறைப்படாமல் சகலத்தையும் நல்ல மனதோடு அநுபவித்துச் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஒப்புக்கொடுப்போமாக.

2-ம். பிரிவு.

யோசனை. "என் ஆத்துமம் மரணத்துக்கேதுவான துயரங் கொண்டிருக்கிறது" என்றுசொல்லுகிறார். இவ்வகையாய்ச் சேசுநாதர் தம்மனதிலனுபவிக்கும் கஸ்தியையும் வியகுலத்தையும் வெளிப்படுத்துவானேன்? அவர் தமது மனதிலனுபவிக்கும் வியாகுல

த்தை மனிதர்கண்டு பிடிக்கக் கூடாததைப்பற்றித் தாம் தேவனும் மனிதனுமாயிருக்கிறபடியால் மனுஷசுவாபத்தில் தாம் படுந்துன்ப துரிதங்களை யுணர்ந்து அநுபவிக்கிறாரென்று காட்டும்படியாகவும், இரண்டாவது—அவர்தபோர் மலையில் மறு ரூபமானபோது மூன்று சீஷர்களுடைய கண்களை மங்கடித்து அவர்களுக்கு பயக்கம் வருவிக்கதக்க தமது மகிமைப் பிரதாபத்தைக் காட்டியிருக்க இப்போது அப்பேர்க்கொத்த ஆறுதலைத்தேடாமல் நமக்காக இந்த கஸ்தி துன்பங்களை முழு மனதுடன் அபவிக்கிறாரென்று காட்டும்படியாகவும் தமக்குண்டாயிருக்கிறவருத்தத்தை அப்போஸ்தலர்களுக்குக் காட்டுகிறார். பின்னுந் தாம்படுந்துன்ப துயரங்களை எல்லா அப்போஸ்தலர்களுக்கும் வெளிப்படுத்தாமற் கொஞ்சகாலத்துக்கு முன் பரலோக வின்பத்தை ருசிபார்த்த இந்த மூன்று சீஷர்களுக்குமாத்திரம் தெரியச்செய்தார். நாமும் யாதொரு காலத்திற் சந்தோஷமனுபவிக்க நேரிடும்போது சர்வேஸ்வரன் நமக்குச் சீக்கிரத்தில் அனுப்பவிருக்கும் சிலுவைகளை [illegible]யன்தோடேற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கக்கடவோம். கடைசியாய் நமக்கு எவ்வளவான அனுகூலங்கள் சம்பவித்தபோதிலும் அதிலே பிரியங் கொள்ளாமல் பின்வரவிருக்கும் இக்கட்டுகளைப் பொறுமையுடன் அநுபவிக்கத் தயாராயிருப்போமாக.

3-ம். பிரிவு.

யோசனை. "நான் சற்றப்புறம்போய் ஜெபஞ் செய்கிறேன் நீங்களிங்கே தங்கி யென்னோடு விழித்திருங்கள்" என்று அவர்களுக்குத்திருவுளம் பற்றுகிறார். சம்மனசுகளுக் கானந்தம் வருவிக்கும் நம்தாண்டவர் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தியிருக்கிற இச்சமயத்தில் மனிதர்களுடைய ஆறுதலைத்தேடாமல் [illegible]சித்தத்துக்குள்ளமைந்து சகல கிர்ப்பந்தங்களையும் பொறுமையோடனுபவிக்கிறதற்குச் சர்வேஸ்வரன் உதவி செய்யும்படி ஜெபஞ் செய்ய ஆரம்பித்தார். நாமும் நமதிக்கட்டு சோதனை வேளைகளில் மனிதர்களுடைய வுதவிகளையும் ஆறுதலையும் தேடாமல் சர்வேஸ்வரன் அவைகளை மாற்றவும் குறைக்கவும் கூடியவராயிருப்பதால் அவரை மாத்திரம் நோக்கி ஜெபமூலமாய் அவர்பாதத்தை யண்டிப்போகவேணுமென்று தமது திவ்விய மாதிரிகையாற் படிப்பிக்கச் சித்தமானார். ஆகையால் என் நேசனே உன் கஸ்தி துன்ப வேளையிலும் உன் சிரேஷ்டர்கள் உன்னிஷ்டப்படி நடத்தாத

போதும் புறத்தியாரோடு அவைகளைப்பேசி முறையிடாமல் சகலத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற சர்வேஸ்வரனிடத்தில் உன்கஸ்தி துன்பங்களை யறிவித்து அவருடைய சித்தத்துக்கு அமைந்திருக்கக் கற்றுக் கொள்வாயாக. இவ்விஷயத்தில் உனது திவ்விய உபாத்தியாயரைப் பின்பற்றினையோ வென்றுபார். இதிற் பிசகியிருந்தால் திருத்தப்பாடு செய்துகொண்டு "என்னாத்துமம் பிரதியாகுதலில் திருப்தி யடையவில்லை, ஆனால் சர்வேஸ்பரனைக் குறித்து நினைத்தபோது அக்களிப்படைந்தது" என்கிற தாவிதுராசாவின் வார்த்தைகளை மனதி லூன்றச் செய்வாயாக.

தபசுகாலத்தின் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

5—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் பூங்காவனத்திற் செய்த ஜெபம்.

I-ம். ஆயித்தசிந்தனை.— சேசுநாதர் நெற்றி தரையிற்பட சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்திருப்பதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயித்தசிந்தனை.—நீ தகுந்தவிதமாய் ஜெபஞ் செய்வதற்கான தேவவுதவியைக் கேட்டுக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

பின்னுஞ் சற்றப்புறம்போய் முழந்தாளிட்டு ஜெபம்பண்ணி முகத்தரையிற்பட சாஷ்டாங்கமாய் [illegible]

யோசனை. ஆ என் ஆத்துமமே உன் ஆண்டவரும் சர்வேஸ்வரனும் இரக்ஷகருமானவர் ஜெபஞ்செய்யும் விதத்தைப்பார்த்து அவரைக்கண்டு பாவிக்கப் பிரதிக்கினை செய்துகொள். இதோ துக்க சாகரத்தி லமிழ்ந்தியிருக்கும் நமதாண்டவர் முழந்தாட்படியிட்டுக் கரங்களைச் சிலுவைவடிவாய் நீட்டிக்கண்களாற் பரலோகத்தை யண்ணாந்துப் பார்த்துக் கண்ணீர் மிகுதியாய்ச் சொரிந்து [illegible] தரையிலே சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து தமது திவ்விய [illegible]தாவை ஆராதிக்கிறதைப்பார். அவர் இவ்வளவு தாழ்ச்சி வணக்கத்தோடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்குக் காரணமென்ன?

அவர் செய்த பாவத்திற்கு உத்தரிக்கிறதற்காகவா இல்லையில்லை அவர் அற்பமாகிலுங் குற்றமில்லாதவரென்பது நிச்சயம். ஆ என் நிர்ப்பாக்கிய ஆத்துமமே நீ கட்டிக்கொண்ட கணக்கற்ற பாவ அக்கிரமங்களுக்குப் பரிகாரஞ் செய்யவும் நீயும் அவரைப் பின்பற்றுத்தாழ்ச்சியோடு ஜெபஞ் செய்யும்படியாக உனக்குப் படிப்பிக்கவும் அவரப்படி செய்தாரேயன்றி மற்றப்படியில்லை. நீ யுலகத்தை வெறுத்து நமதாண்டவரை சகலத்திலும் பின்சென்று அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கும்படி நீ யிவ்விடம் வந்திருக்க நீயேன் வெளிக் காரியங்களின் பேரில் நாட்டங்கொண்டு [illegible] அதிகாரப் பிரியனுய்த் திரிய ஆசிக்கிறாய். இதோ பார் உன்னாண்டவர் ஒரு புழுவுக்குச் சமானமாய்க் கீழே விழுந்து கிடக்கிறார். அதையுணர்ந்தும் உன் உபாத்தியாயரைப் பின் செல்லும் விதம் இதுதானோ? இவையெல்லாம் எவர்கள் விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு விட்டுவிடு. நீ யொன்றுக்கும் உதவாததாகிய [illegible] பாதாளமட்டும் உன்னைத் தாழ்த்தக் கற்றுக்கொள்ளக்கடவாயாக.

௨-ம் பிரிவு.

மறுபடியும் இரண்டாம் விசைபோய் வேண்டிக் கொண்டு "என் பிதாவே நானிந்தப் பாத்திரத்தைக் குடித்தாலொழிய அது நீங்கிப்போகக் கூடாதாகில் உமது சித்தத்தின் படியாகட்டும்" என்கிறார்.

யோசனை. நாம் தாழ்ச்சியோடும் பத்தியோடுங் கவனத்தோடும் வேண்டிக்கொள்ள வேணுமென்று நமதாண்டவர் சுவிசேஷத்தில் அநேக விசையில் தம்முடைய திருவாக்கினால் படிப்பித்தது திருவுளம் பற்றினதில் மாத்திரம் இருப்பதில்லாமல் இந்த மாதிரிகையாலும் படிப்பிக்கச் சித்தமானார். ஆ என் சகோதரமே நமது உபாத்தியாயர் வேண்டிக்கொள்ளும் விதத்தைப்பார், எவ்வளவு பயபத்தி வணக்கத்தோடு முழங்காலிலிருந்து கைகுவித்துப் பரலோகத்தை நோக்கி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

நீ ஜெபஞ் செய்யும்போது இவ்வொழுங்குகளையெல்லாங் குறைவற வனுசரிக்கிறாயோ? அவசங்கையோடும் அடக்கவொடுக்கமின்றி அங்கு மிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு [illegible] ஜெபம் செய்கிறாய். நீ திவ்விய பூசை நேரத்திலும், திவ்விய நற்கருணைக்கு முன்பாகவும் இருக்கும்போது யாருடைய சமுகத்தி

லிருக்கிறாயென்றுகினையாமலுந் தகுந்த வணக்கத்தோடு முழங்காற்படியிடாமலுங் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைக்கிடங்கொடுத்து அசமந்தமாய்க் கொட்டாவி விட்டு இன்னும் சோம்பலுக்குரிய வெவ்வேறு அடையாளங்களையுங் காட்டி உன் ஜெபத்தாற் சர்வேஸ்வரனுடைய ஆசீர்வாதத்தை யடைவதற்குப் பதிலாக அவருடைய சாபத்தை உன் மேல்வரச்செய்து நீயுங்கெட்டு உன்னைப் பார்க்கிறவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகையைக் கற்றுக்கொடுக்கிறாய்.

இதில் நீ உன் உபாத்தியாயரை யெப்படி கண்டு பாவிக்கிறாயென்று பார். "இப்பா, [illegible] நீங்கச் செய்தாற் செய்யும் ஆகிலுமென் மனதின்படி வேண்டாம். உமது சித்தத்தின்படியாகட்டும்" என்கிறார். ஓ!! இது எவ்வளவு உத்தமமான மாதிரிகை!!! நாமும் யாதொரு மன்றாட்டைக் கேட்கும்போது அது எனக்கு நன்மையாகவும் உமது சித்தத்துக் கொத்ததாகவும் இருந்தால் கட்டளையிடும் சுவாமி யென்று மன்றாடக்கடவோம்.

௩-ம். பிரிவு.

மறுபடியும் சீஷர்களிடம் வந்து அவர்கள் நித்திரை செய்வதைக் கண்டு "நீங்கள் சோதனைக்குள் பிரவேசியாதபடிக்கு விழித்திருந்து வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்," என்று சொல்லி மறுபடியும் போய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்.

யோசனை. நமது திவ்விய ரக்ஷகர் மூன்றுவருஷ காலமாய் அப்போஸ்தலர்களுக்குப் புத்தி மதிகளைப் போதித்திருக்கபோதிலும் அப்போஸ்தலர்கள் [illegible] அவர்கள் நித்திரை செய்கிறதைக் கண்டு மிகுந்த பக்ஷத்தோடும் குளிர்ந்த முகத்தோடும் அவர்களைப் பார்த்து என்னோடு கொஞ்ச நேரம் விழித்திருக்கக் கூடாதா? சோதனைக்குள் பிரவேசியாதபடிக்கு ஜெபஞ் செய்யுங்களென்று மதுர குணத்தோடு வசனிக்கிறார். நாமும் நமது விசாரிப்புக்குள்ளானவர்கள் பிசகிப்போவதைப் பார்த்துக்கொண்டிராமல் அதை யவர்களுக்கறிவித்து அவர்களும் அதைத் திருத்திக் கொள்ளும்படி பிரயாசைப்பட வேண்டியது நமது கடமையாயிருக்கின்றது. பெரியவர்கள் தப்பிதஞ் செய்தவர்களைத் திருத்தும்போது கடிந்து கொள்வதைவிட நமது திவ்விய ரக்ஷகரைப் பின்பற்றிப் பக்ஷத்தோடும் பிறசிநேகத்தோடும் அவர்களுக்

குப் புத்தி சொல்வது அதிக நன்மையா யிருக்கும் கடைசியாய்ச் சேசுநாதர் அப்போஸ்தலரிடத்தில் வந்தபோது அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொன்னபின் தம்மிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய் தாம் துவக்கிய ஜெபத்தைத் தொடர்ந்து முடித்தார். ஆகையால் பிறர் ஆத்தும இரக்ஷணியத்துக்காகப் பிரயாசைப்பட விரும்புகிறவர்கள் தங்களை உலக கவலைக்கும் வீண் பெருமை சிலாக்கியத்துக்கும் கையளிக்காமலும் புறத்தியாருக்கு வேலைசெய்வதில் தங்களாத்தும காரியத்தை மறவாமலும் எச்செத்தக்காரியங்களை நடத்தினபோதிலும் எப்போதும் சாங்கோபாங்கத்திலே அதிகரிக்கப் பிரயாசைப் படக்கடவார்களாக.

தபசுகாலத்தின் முதல் ஞாயிறுக்குப் பின்வரும் திங்கட்கிழமை.

6—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் ஓர் சம்மனசால் ஆறுதல் சொல்லப்பட்டு இரத்த வேர்வை வேர்க்கிறார்.

I-ம். ஆயித்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் தமது இரத்தத்தால் சரீர முழுதுந் தோய்ந்து சோபித்திருக்கிறதை நீ பார்ப்பதாக உருபிகரித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயித்தசிந்தனை.—உன் ஞான யுத்தத்தில் தயிரியத்தையும் நிலைமையையுந் தந்தருள மன்றாடுவாயாக.

முதற் பிரிவு.

சேசுநாதர் அவர்களை விட்டு மறுபடியும் போய் அந்த வாக்கியத்தைத்தானே சொல்லி மூன்றாம் விசை ஜெபித்தார்.

யோசனை. சேசுநாதர் இருமுறை வேண்டிக்கொண்டும் யாதோர் ஆறுதலுங் கிடையாததைக் கண்டு தாம் துவக்கின ஜெபத்தை விடாமல் முன்னையைவிட அதிக பத்தியுடனேயும் தாழ்ச்சியுடனேயும் ஏராளமாய்க் கண்ணீர்விட்டு "அப்பா பிதாவே இக்கசப்பான பாத்திரத்தை நீக்கக் கூடுமானால் நீக்கும். ஆகிலும் என் மனதின்படியல்ல உமது சித்தத்தின்படி யாகட்டும்." என்று மிகுந்த பரிதாபத்தோடு கெஞ்சி மன்றாடுகிறார். ஆ! ஆண்டவரே நீர் ஓரடிமையைப்போல இவ்வகையாய்க் கெஞ்சுவதற்குக் காரணமென்ன? நிர்ப்பாக்கிய பாவியாகிய நான் கேட்கும் மனுவை

உடனே அடையாததினால் அவசரிப்படாமல் அதை யடையுமட்டும் நிலை நின்றுமன்றாடவேணுமென்று எனக்குப் படிப்பிப்பதற்காகத் தேவரீர் முன்மாதிரிகைகாட்டினீரல்லாமல் மற்றபடியல்ல. ஆ! இவ்வளவு பத்தி யுருக்கத்துடன் செபிக்கும் தமது திருக்குமாரனுக்குக் காதுகொடாமலிருக்கப் பத்தியும் கவனமு மின்றியிருந்த பராக்கோடும் அவசங்கையோடும் ஜெபிக்கும் அற்பப் பாவிகளாகிய நாம் நமது செபத்தை உடனே கையேற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று முறையிட்டுத் துவக்கின ஜெபத்தைவிட்டு விடலாமா? பரிச்சேதங்கூடாது ஏனெனில் நமது மன்றாட்டுப் பலிக்காமற் போவதற்கு அநேக விக்கினங்களுண்டு அவையாவன:— முதலாவது நாம் கேட்கும் மன்றாட்டு சில விசை நமதாத்துமத்துக்குத் தின்மையா யிருக்கலாம்; இரண்டாவது தகுந்த பத்தி நம்பிக்கை தாழ்ச்சியின்றிச் செய்யுஞ் செபத்துக்குச் சர்வேஸ்வரன் செவி கொடார்.

ஆகையால் நாம் அதிக பத்திகவனத்தோடு வேண்டிக் கொள்ளவும் நாம் கேட்கும் மன்றாட்டை அடையுமட்டும் நமது ஜெபத்தில் நிலைமையாயிருக்கவும் பழகுவோமாக.

2-ம். பிரிவு

"அப்படியிருக்கப் பரமண்டலத்தினின்று ஓர் சம்மனசானவர் அவருக்குத் தரிசனையாகி அவரைத் தேற்றினார்."

யோசனை. இவ்வளவு துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கிப் பெருமூச்செறிந்து மும்முறை தம்மை நோக்கிப் பிரலாபித் தழுத தமது ஏகசுதன்மேல் இரக்கம் [illegible] சர்வேஸ்வரன் அவரைத் தேற்றும்படி ஓர் தேவதூதனை அவரிடம் அனுப்பச் சித்தமானார். நமக்கு வரும் கஸ்தியாகிய சிலுவை யெவ்வளவுதான் கடினமா யிருந்தபோதிலும் தக்கபத்தி விநயத்தோடு நிலை நின்று சர்வேஸ்வரனைப் பார்த்துக் கெஞ்சி மன்றாடும்போது அந்தப் பிரிய தந்தையானவர் நமது மனுவை அங்கீகரித்து அந்தக்கஸ்தி உபத்திரவங்களை ஒன்றில் முழுதும் நீக்கவும் அல்லது குறைக்கவும் அல்லது அவைகளைப் பொறுமையுடன் அநுபவிப்பதற்கான விசேஷபலத்தைக் கட்டளையிடவுந் தயை செய்வார் என்பது சத்தியம். இச்சத்தியத்தை அநேகம் விசை பரிசோதித் திருக்கிறோம்.

சர்வேஸ்வரனுடைய உத்தாரப் பிரகாரம் ஓர் சம்மனசானவர் பரலோகத்தினின்றிறங்கிப் பூங்காவனத்திற் பிரவேசித்து அங்கே சகலவித நிர்ப்பந்த உபாதைகளுக்கும் உள்ளாகி யாதோர் அற்ப சகாயமுமின்றிச் சகலராலும் கைநெகிழப் பட்டிருக்கும் நமது இரக்ஷகரிடம் சென்று அவரைத் தனது கடவுளாக வணங்கி ஆராதித்து அவரை ஆற்றித் தேற்றத் தொடங்கினார். ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம் இரட்சகர் தன் சிஷ்டியின் ஆறுதலுக்கும் ஓர் உபாத்தியாயர் தன் மாணாக்கனின் படிப்பினைக்கும் ஓர் சக்கரவர்த்தி தன் அடிமையின் சகாயத்துக்கும் எதிர் பார்க்கிறார். ஆ! என் ஆத்துமமே உன் இரட்சகருடைய தாழ்மையும் உனது கர்வத்தையும் கண்டு வெட்கி நாணவேண்டாமோ? இதைக்கண்டு உன்னாங்காரத்தையும் சுயவெண்ணத்தையும் விட்டுவிட்டு உன்னைப்பாதாள மட்டும் தாழ்த்தக் கடவாய்? அன்றியும் உன் சிரேஷ்டர் முதலிய பெரியோர் பிராயத்திலும் புத்தி சாமர்த்தியத்திலும் உன்னைவிட குறைவுபட்டிருந்தபோதிலும் அவர்களைச் சர்வேஸ்வர னிடமாகப் பாவித்து சகலத்திலும் அவர்களுக்கு அமைந்து நடக்கப் பிரயாசைப் படக்கடவாய்.

3-ம். பிரிவு.

பின்னும் அவர் அவஸ்தையாகி அதிகவிரிவாய் ஜெபஞ் செய்திருந்தார். நிலத்திற் சிந்துகிற இரத்தத்துளிகளைப் போலே அவருக்கு வேர்வை யுண்டாயிற்று.

யோசனை. சம்மனசானவர் சேசுநாதரைப் பார்த்து நீர் பாடுபடாவிட்டால் உலகத்திலுள்ள மனுஷஜாதியனைவரும் பசாசுக்[illegible] கையாளாகி நித்திய நெருப்பில் தள்ளப்படுவார்கள். ஆகையால் அவர்களுடைய இரக்ஷணியத்துக்காக இன்று இராத்திரி நீர் ஒரு கள்ளனைப்போற் பிடிக்கப்பட்டு சொல்லிலடங்காத நிர்ப்பந்தங்களை யனுபவித்து வீதிக்கு வீதி அவமானமாயிழுக்கப்பட்டு பொய்சாட்சிகளாற் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுப் பயங்கரமான ஆயுதங்களால் சரீரமுழுதும் கிழிக்கப்பட்டு அநியாயமாய் சாவுக்குத் தீர்வையிடப்பட்டுக் கடைசியாய் ஓர் பாதகனைப்போல் கழுமரத்திற்றொங்கி கடின மரணத்தை [illegible]படி சர்வேஸ்வரன் தீர்மானித் திருக்கிறாரென்று சொல்லி சம்மனசானவர் அதரிசனமானார். இப்பயங்கரமான கட்டளையைக் கேட்டவுடனே நமதருட் கர்த்தர் அடைந்த துக்கமும்

துயரமும் எப்பேர்க் கொத்ததென்றால் அவருடைய திருரோமங்கள் சிலுத்துத் திருச்சரீரம் நடுங்கி ரோமத் துவாரங்கள் வழியாய் இரத்தம் புறப்பட்டுச் சிந்தவே தமக்குவந்த கஸ்தி வருத்தத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமல் மயக்கமடைந்து தரையிலே விழுகிறார். ஐயோ அவர் சமுகத்திலிருக்கும் அப்போஸ்தலர்களே நீங்களாவது எழுந்து நமதாண்டவரைத் தூக்கிவிட்டு அவருடைய இரத்தவேர்வையைத் துடைத்து அவருக்கு ஆறுதலான வார்த்தைகளைச் சொல்ல லாகாதா? ஆ! என்னு நல்லசேசுவே நீரிவ்வளவு கிலேசவருத்தங் களுக்கு உள்ளாவதற்குக் காரணமென்ன? நீர் படவிருக்கும் கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களும் அடிபிருதியும் சிலுவை மரணமுமோ உம்மை யிவ்வளவு வியாகுலத்துக் குள்ளாக்கினது? பிரிய சகோதரமே நமது இரட்சகர் தரையிற் கிடந்தபடியே தமது கண்களை யேறெடுத்து உன்பாரிசமாய்த் திருப்பித் திருவுளம்பற்றும் வார்த்தைகளை யுற்றுக்கேள். "அவமான முள்ள கொடிய மரணத்தின் ஞாபகமா விவ்வளவு துக்கதுயரம் நமக்குவந்ததென்று நினைக்கவேண்டாம். உனக்காக நான் அனுபவிக்கும் மரணவஸ்தையையும் கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களையும் சிலுவை மரணத்தையும் நீ பார்த்து மனமிரங்காமலும் உன்னடத்தையைத் திருத்தாமலும் பசாசுக்கு அடிமையாய்ப் போக விருப்பதை நினைக்கும்போது நமது துக்கம் அதிகரிக்கின்றது. நாம் முழங்காலிலிருக்கும் கல் முதலாய்ப் பரிதாபப் பட்டாப் போல இளகும்போது உன் மனமாத்திரம் இளகாதிருப்பானேன். ஆ! என்னேசனே இனியாகிலும் உன்னைத்தவத்துக்குத் தக்கப்படி சீர்திருத்திக்கொண்டு நம்மை [illegible] ஆறுதல் [illegible]ரால் இம்முறைப்பாட்டைக் கேட்ட என்னாத்துமமே இனிமேலாகிலும் நல்லபிரதிக்கினை செய்துகொண்டு உன்னழைப்புக்குத் தகுந்தபடி சாங்கோபாங்கப்படியில்லேறப் பிரயாசைப்படுவாயாக.

தபசுகாலத்தின் முதல்ஞாயிறுக்குப் பின்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை

7-ம். தியானம்.

சேசுநாதர் தமது ஜெபத்தை முடித்து அப்போஸ்தலர்களுக்குத் திடன் சொல்லுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர்களை நோக்கி "நீங்களிப்போது நித்திரை செய்துஇளைப்பாறுங்கள்." என்று சொல்லுகிறதைக் கேட்பதாகப்பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயித்தசித்தனை.— இவ்வுலோக சந்தோஷ பாக்கியங்களை நாம் நாடாமல் அவைகளை வெறுத்துத் தள்ளும்படிக்கான நல்லமனதை நமக்களிக்கும்படி மன்றாடுவோமாக.

முதற் பிரிவு.

"நீங்களிப்போது நித்திரை செய்து இளைப்பாறினது போதும் நேரம் வந்திருக்கின்றது இதோ மனுமகன் பாவிகளுக்குக் கை கையளிக்கப் படப்போகிறான்" என்கிறார்.

யோசனை. சேசுநாதர் தமது சீஷர்களுக்கு இளைப்பாறும்படி சற்றுநேரம் விடை கொடுத்த போதிலும் உடனே யவர்களைப் பார்த்து "போதும் எழுந்திருங்கள்" என்று கட்டளையிடுகிறார். ஓ இவ்வுலகத்தின் சுக சந்தோஷ பாக்கியங்கள் எவ்வளவு சொற்பம். இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள செல்வ பாக்கியம் மகிமை அதிகாரம் சுகபோக முதலிய சகலவித சந்தோஷங்களை அநேக காலமாகச் சுகித்து வந்தபோதிலும் இவையெல்லாம் நித்தியபேரின்பத்துக்கு முன் ஒன்று மில்லாமை யென்பது நிச்சயம். ஆகையால் நீ உன்னுயிர் பிழைப்பதற்கு அவசரமான காரியங்களைத்தவிர வேறொ சிய பிரியத்தைத் தேடவேண்டாம். இப்பூலோகமானது சகல மனிதருக்கும் விசேஷமாய்த் துறவறத்தாருக்கும் போர்க்களமாயிருப்பதினால் நமது சுபாவமானது சந்தோஷத்தையும் உலக ஆறுதலையும் அல்லது மகிமை யதிகார முதலியவைகளையும் நாடும் போது அதற்கிடங்கொடாமல் நமக்குச் சர்வேஸ்வரன் கொடுத்திருப்பதே போதுமென்று திருப்தி அடைந்திருப்போம்.

நமது சுபாவத்துக்குப் பலாத்காரஞ்செய்யாமல் அதுபோகிறபடி விட்டு விடுவோமாகில் கடிவாள மற்ற துஷ்டமிருகமானது தன்மேல் ஏறி யிருப்பவனைக் கீழே விழத் தாட்டுவதுபோல நமது கெட்டுப்போன சுபாவமும் அவ்விதமே நமது ஆத்துமத்தை நரக நெருப்பில் விழத்தாட்டும். ஆகையால் நமது சரீரம் கிரம மற்ற காரியங்களுக்குப் பிரியப்படும்போது கடிவாளமாகிய ஒறுத்தலினால் அதைக் கீழ்ப்படுத்தப் பிரயாசைப் படுவோமாக. நாமிவ்விதமாய் நமது சரீரத்தை நாள்தோறும் அடக்கி ஒறுக்கப் பழகுவோமாகில் "ஆ! என் சரீரமே இத்தனை வருஷகாலமாய் நீ யுனக்குப் பலவந்தஞ் செய்து உன்னாத்துமத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தபடியால் இதோ வுன் சம்பாவனைகாலம் நெருங்கிவந்தது" என்

று சொன்ன ஓர் மகாத்துமாவைப்போல மரண சமயத்தில் அவ்வாக்கியத்தை யுச்சரிக்கும் படியான பாக்கியம் நமக்குங் கிடைக்கும்படி ஒறுத்த லென்கிற கடிவாளத்தால் நமது சரீரத்தை அடக்குவோமாக.

2-ம் பிரிவு.

"இதோ நேரஞ் சமீபித்திருக்கின்றது மனுமகன் பாவிகளுக் குக் கையளிக்கப் படப்போகிறான்."

யோசனை. நமது திவ்விய இரட்சகர் தமது சீஷர்களோடு இவ்விதமாய்ப் பிரசங்கித்துக் கணக்கற்ற வற்புதங்களைச் செய்துவந்த மூன்று வருஷகாலமளவும் நேரம் சமீபித்ததென்று சொல்லாமல் தம் பாடுகளின் தருணத்தில் அதுசமீபித்திருக்கிறதென்கிறார். நாமும் நமது இக்கட்டுசோதனை வேளைகளில்பின்வாங்காமல் அவைகள் நமதுபிரமாணிக்கத்தைக் காட்டத்தகுந்த சமயமென்று நினைத்து அவைகளைப் பொறுமையுடன் சகித்துவரவேணுமென்று நமக்குக் கற்பிக்கும் பொருட்டு இதோ நேரஞ் சமீபித்ததென்கிறார். இவ்வுலக அநித்திய சுகபோக பாக்கியங்களை நாம் அனுபவிக்கும்படியல்ல ஆனால் கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களைப் பொறுமையோடனுபவிக்க நாமிவ்வுலகத்தி லிருக்கிறோமென்று தியானித்துக்கொள்ள வேண்டியது. ஆ என் பிரியனே உன் ஜெபநேரத்திலும் தியான சமயத்திலும் விசேஷமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் பிரதிக்கினை செய்யும்போதும் சர்வேஸ்வரனா லுண்டாகும் நல்ல ஏவுதல்களை சரிவர நிறைவேற்றுஞ் [illegible] சோதனை காலமல்லவா? அந்த இக்கட்டின காலத்தில் உன்னைத் தூண்டிவிட்டு நேரஞ் சமீபித்திருக்கிறதென்று சொல்லக் கடவாய். பின்னும் நீ பிரதிக்கினைகளைச் செய்வது எளிதாயிருந்தபோதிலும் சோதனை சமயத்தில் தளராமுயற்சியோடு நிலைநின்று செய்த பிரதிக்கினைகளை நிறைவேற்றுவதுதான் சாங்கோபாங்கியின் அடையாளம் இதுவும் அல்லாமல் புண்ணியவான்கள் நல்ல பிரதிக்கினைகளைச் செய்தும் அநேக தப்பிதங்களை கட்டிக்கொண்டிருக்க நீ யாதோர் பிரதிக்கினையும் செய்யாதிருப்பாயேயாகில் நாளுக்குநாள் உன் பாவங்கள் விஸ்தரித்து வளருமே? ஆகையால் சோதனை நேரம் சமீபித்திருக்கிறதென்று உன் பிரதிக்கினைகளை நிறைவேற்றக் கற்றுக்கொள்வாயாக.

3-ம். பிரிவு.

"எழுந்திருங்கள் போவோமாக. இதோஎன்னைக்காட்டிக் கொடுப்பவன் கிட்டி வந்திருக்கிறான்" என்றார்.

யோசனை. கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன் சொல்லி முடியாத கஸ்தி வியாகுலங்களுக் குள்ளாகி மரணவஸ்தைப் பட்டு இரத்த வேர்வை வேர்த்து அங்குமிங்கும் அசையமுதலாய்ச்சத்துவமின்றி தரையில் விழுந்திருந்த நமதாண்டவர் இதோ தமது சீஷர்களுக்குத் தைரியஞ்சொல்லி "எழுந்து போவோம்." என்கிறார். நமது பாவங்களுக்கு உத்தரிக்கும் பொருட்டு அவரொருவரே தம்முடைய ரத்தத்தைச் சிந்தப்போகிறார். அப்படியிருக்க என் அவர் அப்போஸ்தலர்களைப் பார்த்து எழுந்து போவோ மென்கிறார்? நம்மேபேரில் அவருக்குள்ள அளவில்லாத அன்பின் நிமித்தம் கிரிபந்தம் உபாதை முதலியவைகளை யனுபவித்துத் தமது பிராணனையுங் கொடுப்பதுபோல நாமும் அவர் மட்டில் நமது சிநேகத்தைக் காட்டும் பொருட்டு நமக்குவரும் சொந்த கஸ்தி துன்பங்களை நாமனுபவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோ மென்றுகாண்பிக்கச்சித்தமானார். ஆகையாலென்றுத்துமமே உனதுகித்திலாமுதலிய அசமந்தத்தனத்தையும் அகங்காரசிலாக்கியத்தையும் தானென்கிற கர்வத்தையும் விட்டெழுந்து உன்றாண்டவரைப் பின்பற்றும் நேரம் சமீபித்தது ஆகையால் எழுந்து போவாயாக. நாம் அனுபவிக்கும் துன்பம்வருத்தங்களுஞ் சிறுமையவமான முதலிய சோதனைகளும் சர்வேஸ்வரனால் நமக்கு அனுப்பப்படுகிறதென்றும் அவைகளைப்பொறுமையோ டனுபவிப்பதற்கானசகாயஞ்செய்யும்படிக்கியமோடு கூட சர்வேஸ்வரனிருக்கிறா ரென்றும் காட்டும் பொருட்டு "எழுந்து போவோம்" என்கிறார். ஆகையா லென்பிரிய நேசனே உன் ஞான கிருத்தியங்களைச் செய்வதற்கு மனிச்சலுங்கேட்கும் போதும் உனக்கு மனமில்லாத விடத்துக்கு உன் பெரியோர்கள் உன்னை அனுப்பும்போதும் இழிவான அல்லது வருத்தமான தொழிலுனக்குக் கொடுக்கும்போதும் இப்படியே உன் சுபாவத்

துக்கு விரோதமான யாதோர் காரியஞ் செய்யும்படி நேரிடும் போதும் எழுந்து போவோ மென்கிற இந்த வசனத்தை உன் ஞாபகத்தில் வைக்கக்கடவாய்.

நவகாலத்தின் முதல் ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் புதன்கிழமை

8—ம். தியானம்.

யூதாஸ்கரியோத்தின் சதிமானம்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—யூதாசென்பவன் வெகு பட்சத்துடன் நமதாண்டவரைக் கட்டி முத்தமிடுவதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—ஒருபோதும் சர்வேஸ்வரனுக்குத் துரோகஞ்செய்யாமல் அவருக்குப் பிரமாணிக்கமுள்ள வூழியனாய் நடப்பதற்கா வரத்தைக்கேட்டு மன்றாடுவாயாக.

முதற் பிரிவு.

"அவரின்னம் பேசிக்கொண் டிருக்கையில் இதோ பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாசும், அவனோடே-பிரதான ஆசாரியாரா லும் ஜனத்தின் மூப்பராலும் அனுப்பப்பட்ட அநேக ஜனத்திரள்களும் கத்திகளையும் தடிகளையும் பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதருடைய பன்னிரண்டு சீஷர்களில் ஒருவனாயிருக்கும்படி வரமடைந்தும், அவருடைய மதுரமான சங்கதிகளைக் காதாறக் கேட்டும், ஆச்சரியத்துக்குரிய அற்புதங்களைக் கண்ணாறக்கண்டும் இருந்தகன்றிக்கெட்ட யூதாஸ் யூதர்களோடே பேசிக் கைக்கூலி வாங்கிக்கொண்டு சேசுநாதரைச் சதிமானமாய்க் காட்டிக் கொடுக்கிறதைப்பார். ஆ! என்னாத்துமமே இந்த நிர்ப்பாக்கிய சீஷனுடைய பாவாக்கிரமத்தைக் குறித்து நீ தியானித்து உன்னைத் திருத்திக் கொள்வதற் கேதுவான உபாயங்களைத் தேடிக்கொள். யூதாசைக்கெடுத்த பணவாசை யுன்னை யணுகாத படிக்குப் பார்த்துக்கொள் நீ பணத்தை ஆசியாயிடினும் உன் போசன வஸ்திரத்திலும் புத்தக முதலிய மற்றக் காரியங்களிலும் குறைவுபடும்போது அதைப்பற்றி முறைப்படாமல் சகலத்திலும் தரித்திரமா யிருக்கக் கற்றுக்கொள். இராப் போசனம் முடிந்து தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஞானபுத்தி

மதிசொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது யூதாஸ் நமதாண்டவ
ரை விலகிப் பரிசேயரிடஞ் சென்று நமதாண்டவரைச் சதிமா
னக்கொடுக்கத் தக்கதாக ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்தான்.
சேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு நியமித் திருந்த வீ
டத்தையும் அவர்கள் கூட்டத்தையும் யூதாஸ்கரியோத்துவிட்டுப்
பிரிந்ததினால் மிகவும் பெருந்தந்திர சோதனைக்குள்ளாகி தேவத்து
ரோகத்தைக் கட்டிக்கொண்டானென்று அறிந்திருக்கிற நாம் நம
து பெரியவர்களாற் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தையும் சகோ
தரக் கூட்டத்தையும் விட்டுப்பிரிவதில் எம்மாத்திரம் ஆபத்துக்
கிடமிருக்கிறதென்று அறிந்து பயந்து நடக்கக்கடவோம். மேலும்
யூதாசுக்கு வந்த நிர்பாக்கியம் நமக்கு வாராதபடிக்கு .... போ
கும் பூலோக நன்மைகளின்பேரில ஆசைவையாமலும் வீண் சம்
பாஷணைக்குக் காது கொடாமலும் நமதாண்டவருடைய உத்தம
பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மற்றப்பதினொருசீஷர்களா
யுங்கண்டு பாவிப்போமாக.

2-ம். பிரிவு.

ஆதலால் அவன்வந்தபின்பு உடனே அவரிடத்திலணுகிவண
ங்கிக் குருவேவாழ்கவென்று சொல்லி அவரை முத்தமிட்டான்.

யோசனை. ஆ யூதாசே உனக்கு இத்தனை யுபகாரங்களையும்
தமது அப்போஸ்தலர்களில் நீயும் ஒருவனு யிருக்கும்படியான
வரத்தையும் அளித்த உன் குருவுக்குச் செய்யும் பிரதி நன்றி
யிதுதானே? நீ செய்வது இன்னதென்று நன்று யோசித்துப்பார
த்துச் செய், சர்வேஸ்வரனையா!!! கட்டி மினவி சதிமானம் செய்
யப்போகிறாய்? உன் குருட்டாட்டத்தை விட்டுவிட்டு நீ செய்ய
விருக்கும் பாதகம் எப்பேர்க்கொத்ததென்றுபார்.

ஆ! பென்னுத்துமமே யூதாஸ்கரியோத்து இந்த சதிமானத்
தைக் கட்டிக் கொள்ளும்போது நீ அருகாமையில் இருந்தால்
உடனே அப்பாதகன்மேல் விழுந்து நமது இரட்சகருக்கு அப்
பேர்க்கொத்த சதிமானம் வாராதபடி நீ பிரயாசைப் பட்டிரு
ப்பா யல்லவா?

மேலும் யூதாஸின் கள்ளபத்தியைப்பார். சேசுநாதரைக் கா
ட்டிக்கொடுக்கத் தீர்மானஞ் செய்து கொண்டு பிரமாணிக்கமுள்
ளசினேகிதனைப்போலவெளியே காண்பித்துக் குருவே வாழ்கவெ

ன்று மினவி முத்தமிடுகிறான். அநேகம் விசை உன் பெரியவா
களும் உன்னைப் பார்ப்பவர்களும் உன் மட்டில் நல்லெண்ணம்
கொள்ளும்படி ஆசித்து அவர்களுக்கு முன் கள்ளவேஷம் தரித்து
உள்ளத்தில் நீ ஒருவனைப்போல இருந்ததில்லையா? உன் இருதயத்
தையும் அதிலுள்ள சகல இரகசியங்களையும் சர்வேஸ்பரன் தெ
ளிவாய்ப் பார்ப்பதால் அவருக்குத் துரோகஞ்செய்யாமல் நேரான
விருதயமுள்ளவனு யிருக்கப் பிரயாசைப்படு.

கடைசியா யூதாஸ்கரியோத்து கெடுவதற்கு அவனிடத்தில்
வேறொரு துர்க்குணமு முண்டாயிருந்தது. அதாவது நமதாண்ட
வருக்கு விரோதமாக அநேக காரியங்களை அவருடைய சத்துரா
க்களிடத்தில் ...... முறை அறிவித்துதான் ஆண்டவருக்குரிய சிஷ
ரைக் காண்பித்துக்கொடுத்தான். இப்படியேநாம் பரிசையாக அறிந்தி
ருக்கிறதுபோல பெருங்குடும்பங்களிலும்மடங்களிலும் ஒருவர்க்கொ
ருவர் மனஸ்தாபமும் ஒவ்வாமையும் பிரிவினையும் உண்டாவ
தற்குச் சிலர் காரணமா யிருந்து இருதரத்தாருக்கும் நல்லவனா
கக் காண்பிக்கிறார்கள். இவர்கள் யூதாஸ்கரியோத்தின் சகோத
ரர்களாயிருப்பது மன்றி கடைசியில் அவனுடைய சம்பாவனைக்கு
இவர்களும் பங்காளியாவார்கள். இப்பேர்க்கொத்த குணம் உனக
கிருந்தால் அதை விட்டுப்போட்டு "இப்பாதகன் பிறவாதிருந்
தால் நலமே" என்னும் தேவ சாபம் உன்மேல்வாராதபடி பார்த்
துக்கொள்.

3-ம் பிரிவு.

சேசுநாதரோ வெனில் "சினேகிதனே எதுக்காக வந்தாய்"
என்று அவனுக்குச் சொன்னார்.

யோசனை. யூதாஸ்கரியோத்து சேசுநாதரை முத்தமிட்டுக்கா
ட்டிக் கொடுக்கும்படி சமீபமாய் வந்தபோது ஆ குருத்துரோகி
உனக்கு இவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்திருக்க அதெல்லாம்மறந்
துநமக்குத் துரோகஞ் செய்யவருகிறாயாவென்று ஆண்டவர்வருத்
தமுண்டாகத்தக்கும வார்த்தகளைப்பேசாமல் சினேகிதனே எதுக்
காக வந்தாயென்று தமது .... கண்களை அவனிடத்தில்
திருப்பி மதுரமான வசனங்களைச் சொல்லுகிறார். இப்போதா
கிலும் அவன் குருவின் பாதத்தில் விழுந்து ஆண்டவரே தெ
ரியாமற் செய்தே னென்று பொறுதி கேட்டால் மெய்யாகவே
நமதாண்டவர் அவனுக்குப் பொறுதிகொடுத்திருப்பா ரென்பது

நிச்சயம். ஆ! என்னேசமே! உன் ஆத்துமத்தின் ஸ்திதியைச் சற்றேனும் யோசித்துப்பார். நீ அனேகமுறை உன் பாவங்களினிமித்தம் நரகத்துக் கருகாமையி லிருந்தபோதும் பெரும் வியாதியால் சாகுந் தருணமா யிருந்தபோதும் தண்ணீர் நெருப்பு முதலிய பெரும் ஆபத்திலிருந்தபோதும் உன்னை யுடனே தமது நீதியால் தண்டியாமல் தமது உருக்கம் நிறைந்த பட்சத்தினுல் உன்னைக் காப்பாற்றிவந்தார். ஆகையால் அவருடைய இரக்கத்துக்குரிய சினேகத்துக்குத் தகுந்தபடி நடந்தாயா? அல்லது அவருக்குக் காது கொடாமலிருந்த யூதாசைப்போல் கல் நெஞ்சனாயிருந்தாயா? இதை யோசித்துப்பார். நீ யுன் பாவங்களைக் கண்டு பிடித்து மனந்திரும்பாம லிருந்தால் யூதாசுக்கு வந்த நிர்ப்பாக்கிய கேட்டைக் குறித்துத் தியானித்துப்பார். அன்றிரவில் தானே நான்றுகொண்டு அவலமாய்ச் செத்து நரகக் குழியிற் புதைக்கப்பட்டான். ஆகையால் நீ இனியாதசமயத்தில் உன்னைத் தமது நீதி ஸ்தலத்துக்கு முன் வரவழைப்பாரென்று நல்ல புத்தி நீங்கள் மூலமாயும் உன் பெரியவர்கள் வாயாலும் சர்வேஸ்வரன் உனக்குத் திருவுளம் பற்றுகிறாரென்று நினைத்து அவைகளின்படி சுமுத்திரையாய் நடக்கப் பிரயாசைப்படு.

தபசுகாலத்தில் முதல் ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வியாழக்கிழமை.

9—ம், தியானம்.

சேசுநாதர் சிறையில் வைக்கப்படுகிறார்.

I—ம். ஆயத்தசிந்தனை.—யூதர்களால் அனுப்பப்பட்ட துஷ்டசேவகர்கள் தங்கள் கையிற் பிடித்திருக்கும் பயங்கரமான ஆயுதங்களோடு அவர் மேல்விழுந்து பிடிக்கிறதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நீ சேசுநாதரை விட்டுப் பிரியாமலும் கஸ்தி துன்பகாலத்தில் மனந்தளராமலும் அவரைப் பின்செல்வதற்கான வரப் பிரசாதங்களை யிரந்து மன்றாடிக்கேள்.

முதற் பிரிவு.

சேசுநாதரோ ஒளியில் தம்மேல் வரவிருந்த யாவற்றையுமறிந்து(எதிராக)முந்திப்போய் "ஆரைத்தேடுகிறீர்கள்" என்று அவர்களுக்குச் சொன்னார் அவர்களவருக்குமறுமொழியாக "நசரேனாகிய சேசுவை" என்னவே "அவன நானே" என்று சேசுநாதரவர்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினார். உடனே அவர்கள் பின்னிட்டது மன்றித் தரையிலேயும் விழுந்தார்கள்.

யோசனை. யூதாசென்பவனும், பரிசேயராலும் பட்டணத்து மூப்பர்களாலும் ஆயுதமுள்ளதிப்போடு அனுப்பப்பட்ட சேவகர்களும் தம்மைநோக்கி வருகிறதைப் பார்த்துச் சேசுநாதர் எதிரே சென்று நீங்கள் யாரைத் தேடுகிறீர்களென்று வசனிக்கிறார் நமதிரட்சகர் பாவியின் அடிமைத் தனத்தினின்று நம்மை இரட்சிக்கத் தீர்மானித்து எப்போது சிலுவையில் தம்மைப் பலியாக வொப்புக் கொடுப்போமென்கிற கவலை யுள்ளவராய்த் தம்மைத் தேடிவருஞ் சத்துராதிகளைப் பார்த்து நீங்கள் யாரைத் தேடுகிறீர்களென்கிறார். உன் இரட்சண்ணியத்துக்காக இவ்வளவு ஆவலுடன் பிரயாசைப்படும் சேசுவின் திரு இருதயத்தைச் சிநேகிக்க நீ எவ்வளவோ கடமைப்பட் டிருக்கிறாய். தம்மைப் பிடிக்கவந்தவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் யாரைத்தேடி வந்தீர்களென்றதற்கு நசரேனாகிய சேசுவை யென்று அவர்கள் சொன்னபோது அவர் நாம்தா னென்னவே அந்த ஈனருவ விரர் கீழேவிழுவதற்குக் காரணமென்ன? சேசுநாதர்தாம் மெய்யான சர்வேஸ்வரனும் மெய்யான மனிதனுமா யிருக்கிறதை அவர்கள் கண்டு பிடித்து மனந்திரும்பும்படி அவ்விதமாய்ச் செய்தார். அன்றியும் அவர்கள் மூர்ச்சையாய்க் கீழே விழுந்திருக்கும்போது நாதர்கள் கையிலகப்படாமல் தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடுமாயிருந்தும் யாதோர் பலவந்தமின்றி முழுமனதோடு இவ்வளவு அவமான மரணத்துக்குத் தம்மை கையளித்தாரென்கிறதை அறியும்படி அவ்விதம் செய்தார் நாமும் யாதோர் துன்ப துரிதம் அனுபவிக்கும்படி நேரிடும்போது மனிதருடைய முகத்தாட்சண்ணியத்தையும் கண்டனையும் பாராமல் சர்வேஸ்வரனுக்கு மாத்திரம் பிரியப்பட வேணுமென்கிறதை [illegible] யனுபவிக்கப்படுத்துவோமாக.

உ-ம் பிரிவு.

அப்போது அவர்கள் நெருங்கிவந்து சேசுநாதர்மேற் கரங்களை எடுத்து அவரைப் பிடித்தார்கள்.

யோசனை. முக்[illegible] மறுவிழுவே கடைசியாய்த் தமது உத்தாரம் கொடுத்[illegible] அந்தத் துரோகிகள் அவரு

டைய அற்புதத்தை மூன்று முறைப்பார்த்தும் மனந் திரும்பாமல் அவர்மேல் கைகளை நீட்டிக் கீழேவிழத்தாட்டிக் காலாலுதைத்து அவருடைய இருகரங்களையும் பெருஞ் சங்கிலிகளால் இறுகக் கட்டுகிறார்கள். ஆ! யிதென்ன ஆச்சரியம் பத்தி சுவாலகருக்கும் மேலாகத் தமது சிம்மாசனத்தை ஸ்தாபித்திருக்கும் சர்வ வல்லப கடவுள்! நீசமனிதருடைய அசுத்த கால்களின் கீழிருக்கிறார். சகல மனிதரும் பிரமித்து ஆச்சரியப் படும்படியான பலத்தைச் சம்சோனுக்குக் கொடுத்தவர் சிலபாதகர் கையிலகப்பட்டுப் பரிதவிக்கிறார். ஆ! என்னாத்துமமே உனக்குத் தாழ்ச்சியும் பொறுமையும் கற்றுக்கொடுக்க இதைவிட வேறுபடிப்பினை வேண்டுமோ? ஆ! என் கர்த்தாவே உமது மட்டற்ற தாழ்ச்சியைப் பார்த்து இனியாகிலும் என் னங்காரத்தையும் சுயமனதையும் முழுதும் விட்டு விட்டு உம்மைப் பின் செல்வதற்கான இஷ்டப்பிரசாதத்தைத் தந்தருளுஞ் சுவாமி. ஆ என்னாத்துமமேபரலோகத்திலுள்ள சகல சம்மனசுக்களும் பூலோகத்திலுள்ள எல்லா மனிதரும்ஒன்றுகூடிப் பிரயாசைப் பட்டாலும் உன் பாவச்சங்கிலிகளை யவிழ்க்கக் கூடாமையென்று கண்ட நமதாண்டவர் உன்பேரில்வைத்த நிகரில்லாத பட்சத்தால் அவைகளை யவிழ்க்கும் பொருட்டுத்தாமே இவ்விதம் சங்கிலிகளால் கட்டப் பட்டார், ஆகையால் உனக்காகச் சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட்ட அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து அவருடைய பாதங்களை இனி அடிக்கடி நினைப்பேனென்றும் அவருக்குக் கஸ்தி வருவிக்கும்படியான எந்தப் பாவங்களையுஞ் செய்வதில்லை யென்றும் கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்யக் கடவாய்.

3-ம் பிரிவு.

அப்போது அவருடைய சீஷர்கள் எல்லோரும் அவரை விட்டு ஓடிப்போனார்கள்.

யோசனை. சேசுநாதர் கானாவூர் கலியாணத்துக்குப் போனபோதும் இருமுறை அனேகவாயிரம் சனங்களை அற்புதமாய்ப் போஷிப்பித்தபோதும் கணக்கற்ற வற்புதங்களைச் செய்தபோதும் ஒட்டோலகராய் ஜெருசலேம் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தபோதும் அப்போஸ்தலர்கள் மிகுந்தசந்தோஷத்தோடும் பிரமாணிக்கத்தோடும் அவரை விட்டகலாமல் பின் சென்றார்கள். ஆனால் அவர் பாவிகளால் பிடிபட்டுச் சிறையில்வைக்கப்பட்ட இந்தச் சமயத்

தில் அனைவரும் அவரைக் கைவிட்டோடிப் போனார்கள். சேசுநாதர் கையிலிருந்து கணக்கற்ற உபகார நன்மைகளைப் பெற்றிருந்த அப்போஸ்தலர்கள் சோதனைகாலத்தில் அவரைவிட்டுப் பிரிந்தபடியால் தங்களை வெகு கோழைத்தனமுள்ளவர்களாகக் காட்டினார்களென்பது நிச்சயம். ஆனாலென்னாத்துமமே அவர்களுடைய அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப் பட்டிருக்கும் நீ யெத்தனை விசை யவரைவிட்டுப்பிரிந்தாய். சகலமும் உனக்கனுகூலமாய் நடக்கும்போது மிகுந்த பத்தி விநயத்தோடு உன்னுடைய காரியங்களை நடத்திவந்தாய், எவ்வித மரியாதையோடு உன் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, உன் சகோதரர்களோடு வாக்கிலடங்காத வாஞ்சனை சிநேகத்தோடு சம்பாஷித்து, உன்னைப் பார்ப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு உத்தம மாதிரிகையாய் நடந்துவந்தாய். ஆனால் கஸ்தி காலம் வரும்போதும், உன் மனதின்படி காரியங்கள் சித்தியாத போதும் எத்தனை கலக்கம், பெரியவர்களைக் குறித்து எத்தனை முறைப்பாடு. உன் சகோதரர்களோடு எவ்வளவு கஸ்தி வருத்தம். இதினால் உன்னை பார்ப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு துர்மாதிரிகை காட்டினாய். இதெல்லாம் மெய்யான பத்தியும்விவேகமுமுள்ள ஆத்துமத்தின் குணமா? அல்ல, ஆகையால் இனிஉன்கஸ்தியிலும் சந்தோஷத்திலும் ஒரேமனதா யிருந்துஉன் இரக்ஷகரைப் பின்பற்றப் பிரயாசைப்படுவாயாக. அப்போஸ்தலர்கள் தங்களாண்டவரை விட்டு விட்டு ஓடிப்போன பாவத்துக்குச் சாகுமட்டும் மனஸ்தாபப்பட்டு அதற்குத் தகுந்த தபசுசெய்து தங்கள் குருவுக்காக இரத்தஞ்சிந்தி மரித்தார்கள். அதுபோல நீயும்உன்பாவத்தால் அவரைக் கைவிட்டபாதகத்துக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு இனியவருக்கு அப்பேர்க்கொத்த துரோகங்களைச்செய்வதில்லை யென்று பிரதிக்கினை செய்வாயாக.

தபசுகாலத்தின் முதல் ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வெள்ளிக்கிழமை.

10—ம் தியானம்.

சேசுநாதர் அன்னாசுவீட்டினின்று கைப்பாசுவீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோகப்படுகிறார்.

1—ம். ஆயத்தசந்தனை. — [illegible] பாதகனைப் போலிருகைகளும் கட்டப்பட்டு, கத்திகளும் தடிகளும் கையிற் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்

அநேக சேவகர்களால் சூழப்பட்டு, பட்டணத்தின் தெரு வீதியிலே வெகு அவமானமாய்க் கூட்டிக் கொண்டு போகப்படும் உன்னாண்டவரைப் பார்ப்பதாக உருபிகரித்துக் கொள்.

II—ம். ஆயத்தசித்தனை.—சர்வேஸ்வரனுடைய ஊழியத்தில் உனக்கு வரும் கஸ்திநிஷ்டூரங்களை முறை விடாமல் அநுபவிப்பதற்கான தேவவுதவியை மன்றாடுவாயாக.

மூன்றாம் பிரிவு.

சேசுநாதரைப் பிடித்தவர்களோ வெனில் பிரதான ஆசாரியனாகிய கைப்பா விடத்திற்கு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அங்கே வேதபாரகரும் மூப்பருங் கூட்டங்கூடி யிருந்தார்கள்.

யோசனை. சேசுநாதரைப் பிடித்து ஒரு கள்ளனைப்போல் அவரைக் கட்டிச் சேவகரும் தளக்கர்த்தரும் கத்தி யீட்டி முதலிய [illegible] அவரைப் புடைசூழ்ந்து [illegible] டினைகட்டுடன் இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சில நாளைக்கு முன் பட்டண முழுதும் திருநாள் கொண்டாடி ஒரு இராசாவாகப் பாவிக்கப்பட்டு ஓசன்னா என்னும் மங்களவாழ்த்துடன் அக்களித்துவாகன மீதேற்றி அதே வழியாய் ஒட்டலோசராய்ப்பட்டணப் பிரவேசம் செய்திருக்க இப்போது ஒரு பெரும்பாதகனாகப் பாவிக்கப்பட்டு சிலுவையிலே அறையும் அறையும் என்கிற பெருங் கூக்குரலுடன் இழுத்துக் கொண்டுபோகப் படுகிறார். ஓ! இவ்வுலோக நன்மை பாக்கியங்களும் அதன் ஆறுதலும் மற்றுமுள்ள லௌகீக சுகசந்தோஷங்களும் நமக்குக் கிடைத்தாலும் அதினாற் பூரித்துப் பெருமை கொண்டாடாமல் இந்த சந்தோஷத்திற்குத் தகுந்த சிலுவை யதிசீக்கிரம் வரவிருக்கிறதென்றெண்ணி வரப்போகிற அந்தச் சிலுவையைப் [illegible]த்துடன் சுமக்க முஸ்திப்பு செய்துகொள்வோமாக. சேசுநாதர் ஆனஸ் வீட்டுக்கும் ஆலோசனை சங்கத்துக்கும் இன்னும் யூதர்கள் அவரை எவ்விடங்களுக்குப் போகும்படி யனுப்புவார்களோ அவ்விடங்களுக் கெல்லாம் போகிறார். நீயுமென்சகோதரமே நமது போதகரின் மாதிரிகையைப் பின்பற்றியுன் பெரியவர்களும் சிரேஷ்டரும் எவ்வெவ்விடங்களுக்கு அனுப்பினாலும் எந்த [illegible] கட்டளை யிட்டாலும் முறையிடாமல் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியப் பழகுவாயாக.

௨-ம். பிரிவு.

“அப்படியிருக்கப் பிரதான ஆசாரியன் சேசுநாதருடைய சீஷர்களைக் குறித்தும் அவருடைய போதகத்தைக் குறித்தும் அவரை வினவினான், நான் உலகத்துக்கு வெளியரங்கமாய்ப் பேசினேன் நீ என்னை வினவுவானேன் ஆளர்களுக்கு நான் சொன்னது என்னவென்று கேட்டு அவர்களை வினவும்” என்றார்.

யோசனை. மனிதர்களுக்கு ஞானங்கொடுக்கிறவரும், பாலப்பிராயத்தில் சாஸ்திரிகளை முதலாய்ப் பிரமிக்கச்செய்த வருமான ஆண்டவர் ஓர் பாவியின் சமுகத்தில் ஓர் குற்றவாளியைப்போல நிற்கிறார். அவன் உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் பெருமையாய் உட்கார்ந்திருக்க இவர் ஓர் அடிமையைப்போல் கைகட்டி நிற்கிறார். அவன் தன் உத்தியோகத்துக்கு லாஞ்சினையான வஸ்திரங்களை அணிந்திருக்க இவர் [illegible] பட்டு இரத்தத்தில் நனைந்த வஸ்திரத்தோடு அதிக கஸ்தநிர்ப் அந்தஸ்தில் காணப்படுகிறார். ஆ என் சகோதரமே உனக்குச் சர்வேஸ்வரன் கொடுத்திருக்குங் கல்வித் திறமையை அல்லது வெவ்வேறு தொழிலில் உனக்கிருக்கும் புத்தி சாமார்த்தியத்தைக் கனமாகப் பாராட்டிப் பேசித் திரிவானேன். நமதாண்டவரை விட நீ வெகு புத்திசாலியோ? அநந்த ஞானமுடைத்தானவரோ ஒன்றுந் தெரியாதவனாய்ப் போயிருக்க உன் சொற்ப திறமையைக்குறித்து அகங்காரமாய்ப் பேசுவானேன். கைப்பாஸ் கேட்ட முதலுங்கேள்விக்கு என் போதகத்தைக் கேட்டவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் யாவருந் தெளிவாய்ச் சொல்லுவார்களென்று மறுமொழி சொல்லி இரண்டாங் கேள்விக்கு மறு உத்தாரங்கொடாமல் மௌனமாய் நிற்கிறார். நமது உபாத்தியாயருடைய இந்த மௌனமானது நமக்கு நல்ல படிப்பினைக்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. நமது சீஷர் இன்னின்னாரென்றால் யூதர் அவர்களையும் பிடித்து உபாதிப்பார்களென்றும் அவர்கள் குறையைப் பற்றிப் பேசினால் அவர்களுக்கு மனவருத்தம் உண்டாகுமென்றுங் கண்ட நமதாண்டவர் ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் மௌனமாய் நின்றார். நாமும் நமது புறத்தியாருடைய குற்றங்களைக் குறித்துப் பேசக்கூடாது. கடைசியாய் நாம் கட்டிக்கொண்ட கனதர பாவங்களையும் நாள்தோறும் செய்யும்

குறைகளையும் நினைத்து அவைகளுக்காக அழுவோமாகில் பிறத்தியாருடைய பிசகைப்பற்றி நினைக்க முதலாய்ச் சமயங் கிடையாதென்று அறியக் கடவோமாக.

3-ம் பிரிவு.

"ஆனல் அவர் இவைகளைத் திருவுளம்பற்றினபின்பு அவனிடத்திலிருந்த ஊழியரிலொருவன் பிரதான ஆசாரியனுக்கு இவ்விதமாய்ப் பிரதியுத்தாரம் சொல்லுகிறாயோ வென்று சேசுநாதரைக் கன்னத்தி லறைந்தான்."

யோசனை. என்போதகத்தைக் கேட்டவர்களை வினவுமென்று நமதாண்டவர் வசனித்த உடனே அங்கிருக்கும் யூதருக்குப் பிரியப்பட வேணுமென்கிற கருத்துள்ள ஒரு ஊழியன் இறுமாப்புச் சொடணித்திருந்தகையால் அவரைக் கன்னத்திலறைந்து பிரதான [illegible] சொல்லுகிறாயோ வென்கிறான். இக்கொடூரமான அடியால் அத்துஷ்டனின் ஐந்து விரல்களும் அவருடைய கன்னத்திற் பதிந்து திருமுகம் வெகுவாய் வீங்கி இரத்தங்கட்டி வாயாலும் நாசியாலும் இரத்தம் புறப்படுகிறது. ஆ! தேவ தூதர்களே உங்களைப் பிரமிக்கப் பண்ணும் இத்திருமுகம் அந்தப்பாதகனுடைய அடியால் வேறுபடுகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கிறீர்களோ? சூரிய சந்திர நட்சத்திரங்களே உங்களுக்குப் பிரகாசவொளிவு கொடுக்கிற இத்திருமுகம் மங்கியிருப்பதைக் கண்டு அந்தப்பாவியின் மேல் விழுந்து சுட்டெரிக்கக் கூடாதோ? பெற்றோரைக் கையோங்கி யடித்தவனைக் கல்லாலெறிந்து கொல்லக் கட்டளைகொடுத்த சர்வேஸ்வரா தேவனும் தகப்பனும் ஆண்டவரும் இரட்சகருமான உமது திருக்குமாரனைக் கையோங்கியடிக்கு மிச்சண்டாளனைப் பூமி விழுங்கச்செய்து நரக பாதாளத்தில் தள்ளக்கூடுமாயிருக்கும் உமது நீதியைக் காட்டாமல் பொறுமையோடு பார்த்துக்கொண்டிருப்பானேன். நமதாண்டவர் தமது திருமுகத்தில் இவ்வளவு கொடூரமான அடிபட்டவதினாலே நமதுபேரில்வைத்த நிகரில்லாத பட்சத்தைக் காட்டும்படியாகவும் இதைப்பார்த்து நாம் நமது பாவங்களை விட்டு அவரை முழு இருதயத்தோடு நேசிக்கும் பொருட்டும் இப்பெரும் அவமானத்தை அநுபவிக்கத் திருவுளமாய்த் தம்மைக் கன்னத்தி லறைந்தவனைக் கடிந்துகொள்ளாமல [illegible] பேசினவிதம்

[illegible]காதாகில் அதற்கு அத்தாட்சி கொடு ஆனலது தக்கதாகில் நீ என்னை யடிப்பானேனென்கிறார்.

என்னுத்துமமே உன் சகோதரானுக்கு இக்கட்டுத் துன்பம்வருஞ் சமயத்தில் நீ யெப்படி நடந்து கொள்ளுகிறாய்? அவ்வேளையில் நாக சர்ப்பம்போல் அவர்கள்மேல் சீறி விழுந்து, உனக்கு எதிர்படுபவர்களோடு நிந்தைக் குறித்துப்பேசி எப்படியாகிலும் அவர்களைப் பழிவாங்கப் பிரயாசப்படுகிறாய், உன் போதகரைப் பின் செல்லும் விதம் இதுதானோ? இவ்விஷயத்தில் மிகவும் பிசகி நடந்திருக்கும் உன்னைச் சீர்படுத்திக்கொண்டு, உன் பிறத்தியாரானுக்கு வரு[illegible] துன்பங்களை உன் பொறுமையால் வெல்லக்கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் முதல் ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் சனிக்கிழமை.

11 [illegible]

சேசுநாதர் கைப்பாசின் அரமனையில் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நமதாண்டவர் அநியாய அதிகாரிகளுக்கு முன் கைகட்டிக்கொண்டு கவிழ்ந்த முகத்தோடிருக்கிறதை நீ பார்ப்பதாக உருவிகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சோதனை சமயத்தில் பொறுமையும் விசேஷமாய் நீ யெப்போது பேசவேணு மென்றும் எப்போது மௌனமாயிருக்கவேணு மென்றும் அறிவதற்கான விவேகத்தையும் சர்வேஸ்வரர் அளிக்கும்படி மன்றாடுவோமாக.

முதற் பிரிவு.

"ஆனல் பிரதான ஆசாரியரும் ஆலோசனைக் கூட்டத்தாரனைவருஞ் சேசுநாதரை மரணத்துக்குட்படுத்த அவருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச்சாட்சியைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்."

யோசனை. கைப்பாசும் யூதர்களின் மற்ற மூப்பர்களும், சேசுநாதர் இவ்வளவு அதிசயங்களைச் செய்து தமது சுவிசேஷத்தைப் போதித்ததினாலும் ஜனங்கள் அனைவரும் அவருடைய போதனைக்குக் காது கொடுத்து அவரைப் பின் செல்வதால் தங்

கள் மகிமையும் ஜீவனும் போய்விடுமென்று காய் மகாருள்ளவர்களாய் நமதாண்டவர் பேரில் இல்லாத குற்றங்களைச் சாட்டி அவரை மரணத்துக்குக் கையளிக்கப் பிரயாசைப் படுகிறார்கள். இதற்காக அநேகருக்கு லஞ்சங்கொடுத்து பொய்சாக்ஷி சொல்லும்படி ஏவினபோதிலும் பகலை இரவென்றும் இரவைப் பகலென்றும் மெய்ப்பிப்பது அசாத்தியமா யிருப்பதுபோல மாசற்ற நமதாண்டவருக்கு விரோதமாய் எத்தனை சாக்ஷிகளை விசாரித்தார்களோ அத்தனைபேரும் தங்கள் வாக்கு மூலத்தில் ஒருவருக் கொருவர் வித்தியாசப்பட்டு வெகு சொற்ப தப்பிதமுதலாய் ருபிக்கமாட்டாமற் போனார்கள். ஆ! என் சகோதரமே பக்தியாய் உன் பேருகளைக் குறித்துப் பேசுகிறார்களென்று நீ கேள்விப்படும்போது நீ உடனே வெகுண்டு அடிபட்ட சர்ப்பம்போற் சீறிப் பாய்ந்து சொற்ப பொறுமையுமில்லாதவனாய் நடந்து கொள்ளுகிறாய். உனதிரக்ஷகருடைய திருவடியைப் பின்செல்லும் விதத்தை இது அல்லவே, [illegible] இல்லாத அநேகக் குற்றங்களை பகைவர்கள் தமது பேரில் சாட்டினபோதிலும் அதினால் மனக்கலங்காமல் தாம் மனிதருடைய புகழ்ச்சியால் அதிக பெருமை கொள்ளாமலும் இகழ்ச்சியால் மனஞ்சோராமலும் இருக்கும்படி அதினால் நமக்குப் படிப்பிக்கத் திருவுளமானார். ஆகையால் மனிதர்களுன்னைக் குறித்துப் பேசுவதைக் கேட்டுக் கவனியாமலுங் கலங்காமலு மிருந்து மாசற்ற நமதாண்டவர் தாமே பெரும் பாதகனுக அநியாயமாய்க் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட போது மௌனமாயிருந்திருக்க அநேக அக்கிரமங்களைக் கட்டிக்கொண்ட நான் இதற்குக்கலங்கலாகா தென்கிற இவைமுதலிய நல்லுணர்ச்சிகளை உன்னிருதயத்தில் எழுப்பக் கடவாயாக.

2-ம் பிரிவு.

"அப்போது பிரதான ஆசாரியனெழுந்து அவரை நோக்கி இவர்களுனக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லும் சாட்சிகளுக்கு மறுமொழியாக நீ யொன்றும் சொல்லாயோ வென்றான்."

யோசனை. சாக்ஷிகள் இந்தவிதமாக அநியாயமாய் நமதாண்டவர்மேற் சாட்டிய அபாண்டங்களையும் அவர் பேருக்கும் கீர்த்திக்கும் விரோதமாய்ப் பேசும் அவமான வார்த்தைகளையும் அவர்கள் அவருக்கு வருத்தம் விளைக்கும் [illegible] நிந்தைகளையும் ஒரே கிலேசமாய் அவருடைய உயிரைப் பறிக்கும்படி "அவனைக்

கொல்லுங் கொல்லும்" என்கிற கூக்குரலையும் கேட்கும் போது அவர் அநுபவிக்கும் கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களை வாக்கினுற் சொல்லக் கூடுமோ? தமதுபேரிற் சாட்டப்பட்ட துரோகங்கள் அபத்தமென்று எண்பிக்கக் கூடுமாயிருந்தும் அவைகளுக்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் மௌனமாய் நிற்கிறார். ஆ! என்னுண்டவரே ஊமைகளைப் பேசச்செய்த தேவரீர் இச்சமயத்தில் வாய் திறவாமல் மௌனமாய் நிற்பானேன். நான் நாவினால் அவிவேகமாய்ப் பேசாமலும், மற்றமனிதர்களைப்போல் நாவினுற் பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்ளாமலுமிருந்து அதை மௌனத்தால் அடக்கி ஒறுக்கவேணுமென்று அடியேனுக்கு அவ்விதமாய்ப் படிப்பிக்கச் சித்தமானீரென்று கண்டுபிடித்து, இனி உமது மாதிரிகையை பின்பற்றி என்பேருக்குங் கீர்த்திக்கும் விரோதமாய் மனிதர் பேசும்போது நான் கடைசிமட்டும் அவர்களைப் பழிவாங்க நினையாமற் பொறுமையோடவைகளைச் சகித்து மௌனமாயிருக்கும்படிக்கான இஷ்டப் பிரசாதத்தைக் கட்டளையிட்டருளும்.

3-ம். பிரிவு.

"மீளவும் பிரதான ஆசாரியன் அவரை நோக்கி நீ சர்வேஸ்வரனுடைய சுதனாகிய கிறீஸ்துவா யிருக்கிறாயோ வென்று எங்களுக்குச் சொல்லும்படிக்குச் சீவந்தராகிய சுவாமி ஆணையால் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்," என்றான்.

யோசனை. கைப்பாசும், மற்ற யூதர்களும் சேசுநாதர் பேரில் இல்லாத குற்றங்களைச் சாட்டி அவருடைய பெயரையுங் கீர்த்தியையுங் கெடுத்து அவரைக் கொல்லும்படி பிரயத்தனஞ் செய்த போதிலும் நமது திவ்விய கர்த்தர் அதினால் கலங்காமல் அவர்கள் கேட்ட ஒரு கேள்விக்காகிலும் மறுமொழி சொல்லாமல் மௌனஞ் சாதித்தார். கடைசியாய்ப் பிரதான ஆசாரியன் நினைத்துக்கொண்டு சுவாமிபேரில் ஆணையிட்டு நீ மெய்யாகவே சர்வேஸ்வரனுடைய குமாரனு யிருக்கிறாயோ கடவுள் பேரால் எனக்குச் சொல்லென்று கட்டளையிடவே, சேசுநாதர் அவனைப் பார்த்து "நீரே உள்ளபடி சொன்னீர் ஆயினும் வல்லமையுள்ள சர்வேஸ்வரனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருந்து வானமேகங்களின் மேல்வரும் மனுமகனை யினிகாண்பீர்க ளென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்றார் நமதாண்டவர் தமக்கு விரோதமாய்ப் பேசப்பட்டபோது ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமா

யிருந்து சர்வேஸ்வரனுடைய பெயரைக்கேட்ட உடனே வாய் திறந்து பேசினதினால் நமக்கோர் சிறந்த பாடம்படிப்பிக்கச் சித்தமானார். அதாவது நமது மகிமைக்கு விரோதமாய் மனிதர்கள் பேசும்போது நாம் அவர்களோடு தர்க்கித்து வாதாடாமலிருப்பதுமன்றி, சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமையைப் பிரசித்தப்படுத்தவும் வேதசத்தியங்களைத் தெளிவிக்கவுஞ் சமயம்வரும்போது மௌனமாயிராமல் விவேகமாய்ப் பேசக்கடவோம். ஆனால் எத்தனைவிசை நமது குற்றங்குறைகளை அநேகஞ் சாக்குப்போக்குகளால் மறைத்துவிட்டு நமது பெரியோருக்கு விரோதமாய்ப் பேசுபவர்களோடு நாமுஞ் சேர்ந்து புறணி வார்த்தைகளைப் பேசியிருக்கிறோம். இனியிந்தத் துர்ப்பழக்கத்தை விட்டு விலகி நமது நாவை ஒறுத்து அடக்கப் பிரயாசப் படுவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 2-ம் ஞாயிறு.

12—ம் தியானம்.

சேசுநாதர் தேவதூஷணஞ் சொன்னதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறார்.

I—ம். ஆயத்தசிந்தனை.—இவன்மரணத்திற்குரிய குற்றவாளியாயிருக்கிறானென்று கூக்குரலிடும் தமதுசத்துராதிகள்மத்தியில்ஒர்செம்மறிப்புருவைபோல் நிற்கும் உன் ஆண்டவரைப் பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II—ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதருடையமௌனத்தை நீ கண்டுபிடித்து அவரை அதிகமதிகமாய்ச் சிநேகிப்பதற்கான வரத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

அப்போது பிரதான ஆசாரியன் தன்வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு சொன்னதாவது:—"இவன்சொல்லும் தேவதூஷணத்தை இப்பொழுதே கேட்டீர்களே" என்றான்.

யோசனை. நீ சர்வேஸ் வரனுடைய குமாரனோ வென்று கைப்பாஸ் கேட்ட கேள்விக்கு "ஆம் அபிராம்" சொன்ன யாக்கோப்புக்கு வார்த்தைப் பாடுகொடுக்கப்பட்ட மெசையாநானே" என்று சேசுநாதர் மறுமொழி சொல்லவே கைப்பாஸ் மிக்க கோபங்கொண்டு ஆ! இவன் தேவதூஷணஞ் சொன்னதை நமது

காதால் கேட்டோமே இனிவேறே சாக்ஷிகள் வேண்டுமோ என்னவே, அங்கே கூடியிருந்தவர்களில் சிலர் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக் கொண்டும், வேறுசிலர் தங்கள் தலைமேலும் வாயிலும் காதிலும் கைகளை வைத்துக்கொண்டும் இவன் தேவதூஷணஞ்சொன்னான் என்னும் பெருஞ்சத்தத்தால் ஞாயஸ்தலங் கிடுகிடுக்கும்படி செய்தார்கள். ஓ! "கள்ள ஞானிகளான யூதர்களே," "விரியன் பாம்பின் சந்ததிகளே" "வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறை" என்னும் வாக்கியம் உங்களுக்கே செல்லுமல்லோ! மனுமக்களுக்குச் சம்பாவனை தந்து அர்ச்சிஷ்டவர்களுக்கு முடிசூட்டுகிறவரான உங்கள் ஆண்டவரைப் பகைத்து அவரை அநியாயமாய்க் கொல்ல வேணுமென்று தீர்மானித்து அதற்காக பொய்ச்சாக்ஷிகளைக் கோரிக் கணக்கில்லாத அக்கிரமங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு வெளிக்கு மாத்திரம் சர்வேஸ்வரனுடைய கற்பனைகளை அநுசரிப்பதாகக்காட்டி மனிதரைப் பிதற்றுகிறீர்களோ? ஆ! என்கர்த்தாவே தேவரீர் தேவதூஷணஞ் சொன்னதாக இந்தக்கள்ள ஞானிகள் உம்மை அவமானப் படுத்தினபோதிலும் நீர் மெய்யான தேவனும் மனிதனுமாயிருக்கிறீரென்று உம்மை ஆராதித்து வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன். தேவரீர் உலகத்தை நடுக்கேட்டு நல்லவர்களுக்குச் சம்பவனையுந் தீயோருக்குத் தண்டனையுங் கட்டளையிடுபவரான சர்வேஸ்வரனென்று கெட்டியாய் நம்பி விசுவாசிக்கிறேன். என் சகோதரமே உன்சிரேஷ்டருக்கும் உன்சகோதரர்களுக்கும் உன்னைப் பார்ப்பவர்களுக்கும் பிரியப்படும் பொருட்டு வெகுபத்தி தாழ்ச்சி சிரம்படித்தல் முதலிய புண்ணியங்களைக் கொண்டிருப்பதாக, இந்தக் கள்ளஞானிகளைப் போல வேஷங் காட்டாமல் சகலத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சர்வேஸ்வரனுடைய சம்பாவனையைக் கோரி எப்போதைக்கும் நேர்மையுள்ளவனாய் நடக்கக் கடவாய்.

2-ம் பிரிவு.

"அவர்களோ வெனில் இன்னம் நமக்குச் சாக்ஷிவேண்டுவதென்ன? ஏனெனில் நாமே யிவனுடைய வாயினின்று அதைக் கேட்டோம்" என்றார்கள்.

யோசனை. நமது இரக்ஷகர் தீர்வை யடைந்த விதத்தைக் குறித்துச் சற்றே யோசித்துப்பார். மூவுலகங்களையும் உண்டாக்

கிக் காப்பாற்றி ஆண்டுநீதிசெலுத்திவரும் ஏக நாயகன் நமக்கு நடுவனாக ஓர் கொலைபாதகனைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார். அவ ருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்சாக்ஷி சொல்லும்படி அபத்தக்காரரும், துர்மார்க்கரும், தேவ தூஷணருந் தெரிந்துகொள்ளப் படுகிறார்கள். அந்த துஷ்ட நடுவனுடைய தீர்மானத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி, கொடிய அக்கிரமிகள் வரவழைக்கப் படுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பாதகர்களால் வரும் அவமானங்களை யெல்லாம் பொறுமையுடன் அநுபவிக்கும் நமதாண்டவரை நாமும் பின்பற்றி, மனிதர்கள் நம்மைக்குறித்து இழிவாய்ப்பேசி, வீண் தீர்மானஞ் செய்வதால் தைரியம் விடாமல் பொறுமையுடன் சகலத்தையுஞ் சகிக்கப் பழகுவோமாக. மேலும் நமது சுய எண்ணத்தால் நாமே நம்மைக்குறித்துச் செய்யுந்தீர்மானங்களில் புறத்தியார் நமது குணங்களை நன்றாய்க்கண்டு பிடிக்கிறார்களென்று நினைத்து நாம் கோபக்காரருங் கள்ளஞானிகளும் புகழ்ச்சிப் பிரியருமா யிருக்கிறோமென்று புறத்தியார் நம்மைக்குறித்துச் சொல்லும்போது, வருத்தப்படாமல் மெய்யாகவே அந்தத் துர்குணங்கள் நம்மிடத்தில் இருக்கின்றன வென்று நினைத்து அவைகளைத் திருத்திக்கொள்ளப் பிரயாசப் படுவோமாக.

3-ம். பிரிவு.

இதிலே உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது என்னவென்றான். அவர்களோ மறுமொழியாக "இவன் மரணாக்கினைக்குரிய குற்றவாளியாயிருக்கிறான்" என்றார்கள்.

யோசனை. குருட்டாட்ட முள்ள யூதர்கள் மூர்க்கத்தனங்கொண்டு அவருடைய உயிரைப் போக்கப்பார்க்கிறார்கள். (சதாகாலங்களிலுமுள்ள நித்திய பரமகடவுளான என்னாண்டவரே. தேவரீர் இந்தத் துஷ்டர்களால அநியாய மரணத் தீர்வை யடைகிறதற்கு என்னிற் பாக்கிய பாவங்களே காரணமாயிருப்பதால் அவைகளை முழுமனதோடு வெறுத்துத் தள்ளுகிறேன். ஆ என்னுத்துமமே நீயுன்பாவத்தால் அவருக்குத் துரோகஞ் செய்யாதபடிக்குப் போதுமான தேவ இஷ்டப்பிர சாதத்தைக் கட்டளையிட்டருளுமென்று மகா துக்கத்தோடு உன்னாண்டவரை மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ளக் கடவாய் நமது திவ்விய இரக்ஷகரிடத்திலே சகல பரிசுத்த குணங்களும் சம்பூரணமாயிருந்து பாவத்தின் நிழல் முதலாய் அவரை அணுகாதிருந்தும் இதோ குற்றவாளியாகத்

தீர்மானிக்கப்படுகிறார். நீயும் என்சகோதரமே செய்யாதகாரியத்தை நீ செய்ததாகத் தீர்மானித்து அதற்காக உன் பெரியோர் உன்னைத் தண்டிக்கும்படி சம்பவித்தால் சகலவித அபாண்டங்களேல் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு மரணத்துக்குத் தீர்வையிடப்பட்டபோதிலும் ஒன்றுக்கும் வாய்திறவாமல் சகலத்தையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டிருந்த உனதிரக்ஷகரைக்கண்டு பாவித்துத் தாழ்ச்சியுடன் உனக்கிடுந் தண்டனைகளுக்கு உள்ளாகக்கடவாய், மேலும் பொன்னானது உலையிற் போடப்படுவதால் கெடாமல் துலங்கி விளங்குவதுபோல நாம் நல்லவர்களாலாவது துஷ்டாராலாவது அநியாயமாய்க் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, அதற்காகச் சிக்ஷிக்கப்படும்போது சர்வேஸ்வரனுடைய கையினின்று அதிக சம்பாவனையும் அவருடைய சிநேகத்தையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவைகள் காரணமா யிருக்கின்றன வென்று நினைத்து, அவைகளைச் சந்தோஷத்தோடும், நல்லமனதோடும் அநுபவிப்பதற்கான வரப்பிரசாதத்தை மன்றாடுவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 2-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் திங்கட்கிழமை.

13—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் பிடிபட்ட இராத்திரி பிரதான ஆசாரியரின் ஊழியரால் அநுபவித்த அவமான நிற்பந்தங்கள்.

I.—ம் ஆயத்தசிந்தனை.—உன்னையடித்தவனை யெங்களுக்குச் சொல்லென்று நகைத்துப் பரிகாசம்பண்ணும் ஊழியரின் மத்தியில் நமதாண்டவர் கண்கள்கட்டப்பட்டு நிற்கிறதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன்னாண்டவருடைய நிந்தையவமானத்தில் நீயும் அவரைப் பின்பற்றுவதற்கான வரத்தை மன்றாடிக்கேள்.

முதற் பிரிவு.

"மேலும் சேசுநாதரைப் பிடித்திருந்த மனிதர் அவரை அடித்துப் பரிகாசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதரை மரண ஆக்கினைக்கு விதித்தபின்பு கைப்பாசும், அவனுடைய ஆலோசனைக் காரராகிய மற்ற யூதர்க

ரும் நமதாண்டவரைச் சிறையில்வைத்து, ராணுவவீரரும் வீட்டு ஊழியரும் அவரைக்காவல் செய்யும்படி கட்டளையிட்டு அவர்கள் மிருதுவான கட்டிலிற்படுத்து நித்திரை செய்யும்படி தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப்போனார்கள். சண்டாளப்பாதகர்கள் தாங்கள் அநியாயமாய்த் தீர்மானஞ்செய்த கொலை பாதகத்தால் யாதோர் அச்சமும் மனவருத்தமும் படாமல் தங்கள் இளைப்பாற்றியைத் தேடுகிறார்கள். ஆனால் நீயிந்தத் துஷ்டருடைய மாதிரிகையைப்பின்பற்றாமல் நீ யாதோர் தப்பிதஞ் செய்ததாக உன் மனச்சாட்சி சொல்லும்போது அதற்காகக் கஸ்தி மனஸ்தாபப்பட்டுக் கூடுமானால் பாவ சங்கீர்த்தனத்தால் அந்தப்பாவத்தைக் கழுவிச் சுத்திசெய்து பின்புநித்திரை செய்வாயாக. யூதர் சேசுநாதரைச் சேவகர்களுக்குக் கையளித்து விலகிப்போகவே இதோ புலியிலுங் கொடுமை யுடைத்தான அந்த வெறிகொண்ட மனிதர் சேசுநாதரைப் பல விதத்திலும் பகடி பரிகாசஞ் செய்து அவரை யடிக்கிறார்கள்? அந்தப் பாதகர்கள் ஒருவனோடொருவன் பந்தயம் போட்டுக் கொண்டு தங்கள் கையாலும் கையிற்பிடித்திருக்கும் ஆயுதங்களாலும் அவரை யடிக்கிறார்கள். சிலர் அவருடைய திருமுகத்திலும் சிலர் திருத்தலையிலும் வேறு சிலர் அவருடைய திருச்சரீரத்தின் பற்பல இடங்களிலும் நிஷ்டூரமா யடிக்கிறார்கள். அந்த அடியால் அவருடைய சரீரத்தில் வீக்கங்கண்டு இரத்தங் கட்டினதுமன்றி சிலவிடத்திற் காயம்பட்டு இரத்தம் ஒழுகுகின்றது ஆ! எனது நல்ல சேசுவே மனிதரெல்லோரும் சுகமே நித்திரை செய்யும் போதுதேவரீர்மாத்திர மிவ்வளவு கஸ்தி நிற்பந்தங்களுக் குள்ளாவதேன்? இராத்திரியில் மனிதர் கட்டிக்கொள்ளுங் கணக்கற்ற பாவாக்கிரமங்களைப்பற்றி யிப்போர்ப்பட்ட வேதனையை யனுபவிக்கச் சித்தமானீர். என்னாத்துமமே "ஒரு கன்னத்தி லடிப்பவனுக்கு மறுகன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டென்று" சொன்ன நமதாண்டவர் இதோதாமே அதை நமக்குப் படிப்பிக்கிறார். இதைக் கண்டு உன் புறத்தியார் உனக்குச் செய்யும் பொல்லாப்புக்களைப் பொறுக்கக் கற்றுக் கொள்ளக்கடவாய்.

௨-ம். பிரிவு.

"அப்போது அவருடையமுகத்திலே துப்பி அவரைக்குட்டினார்கள், சிலரோ வென்றால் அவருடைய முகத்தில் அறைந்தார்கள்."

யோசனை. துஷ்டமிருகங்களுக் கொப்பான இரக்க மற்ற அந்தப் பாதகர்கள் நமது இரக்ஷகரை யெவ்விதத்திலும் அவமானப்படுத்துவதில் திருப்தி கொள்ளாமல் அவருடைய திரு முகத்தில் தங்கள் அசுத்தமும் நாற்றமுமுள்ள உமிழ் நீரைக்காறித் துப்பப் பெரும்பாதகத்தைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். சூரிய சந்திர நட்சத்திரங்களுக்குப் பிரகாசமளிக்குந் திருமுகமே! சம்மனசுக்களையும் அர்ச்சிஷ்டவர்களையும் சந்தோஷத்தாற் பூரிப்பித்து அக்களிக்கச் செய்யும் வணக்கத்துக்குரிய திருமுகமே! உமது முகத்தைக் காட்டும். நாங்கள் இரக்ஷிக்கப்படுவோமென்று தீர்க்கதரிசிகளால் ஆசிக்கப்பட்டதும் சகல மனுஷரால் விரும்பப்படுவதுமாகிய பூசிக்கத்தக்க திருமுகமே இப்போது வொளிமங்கி அவலக்ஷண கோலமாவானேன் ஆ! கிறிஸ்துவர்களே உங்களிரக்ஷகரின் முகத்தைப் பாருங்கள். அதில் முழுதும் அசுத்த உமிழ் நீர் நிறைந்து அந்த வணக்கத்துக்குரிய திருமுகத்தினின்று தாடியிலொழுகிக் கீழே வழிகின்றது.

உமிழ்நீரால் குருடருக்குப் பார்வையுஞ் செவிடருக்குக் கேள்வியும் ஊமைகட்குப் பேச்சுங் கொடுத்தவர் அதற்குக் கைமாறாக அந்த அக்கிரமிகளுடைய துர்க்கந்த உமிழ் நீரால் உமிழப்படுகிறார். என்சகோதரமே உன்னாண்டவருடைய முகமிருக்கும் ஸ்திதியைப் பார்த்தையா? மனிதருக்குள் மிக்க அழகுடைத்தான உனதிரக்ஷகருடைய முகம் அசுத்த மடைவானேன்! சேவகருடைய அசுத்த உமிழ் நீர் அதற்குக் காரணமோ? இல்லை இல்லை உன்பாவ அக்கிரமங்களே காரணம். மனிதர் அழிந்து புழுக்களுக் கிரையாகுந் தங்கள்முக அழகைப்பார்த்து அலங்கரித்து அதைமினுக்கிச் சிங்காரித்து அநேகர் கெடுவதற்குக் காரணமா யிருப்பதால் நமது கர்த்தர் தமது முகத்தில் இவ்வளவு நிந்தையவமான மனுபவிக்கச் சித்தமானார். நீ யப்போர்ப்பட்ட பாவச்சோதனைக் குட்பட் டிருந்தால் அவலக்ஷண கோலமடைந்த சேசுநாதருடைய முகத்தைப்பார்த்து அந்தக் கெட்டப் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு அநேகர் கெடுவதற்குக் காரணமான தன் முகத்தை அவலட்சணப் படுத்தின ஓர் புண்ணிய வதியைப்போல உனது சரீரத்தின் சௌந்திரியத்தால் அகங்கரிக்காமல் உனது ஆத்துமம் சர்வேஸ்வரனுடைய கண்ணுக்குப் பிரியமுள்ளதா யிருப்பதற்கான புண்ணியதவக் கிருத்தியங்களைச் செய்வாயாக.

3-ம். பிரிவு.

கல்நெஞ்சரான அந்தத் துஷ்ட யூதருடைய கொரேம் எப்பேர்ப்பட்டதென்றால் நமது திவ்வியநாதருடைய திருக்கண்களை ஓர் வஸ்திரத்தாற் கட்டி சிறுபிள்ளைகள் விளையாடுவதுபோல அவரைக் கேலிபரிகாசம் பண்ணித் தூஷணிக்கிறார்கள்.

யோசனை. ஆ! சர்வேஸ்வரா உமது திருக்குமாரன் இந்தத் துஷ்டரால் நடத்தப்படும் விதத்தைக் கண்ணோக்கிப்பாரும். முற்காலத்தில் அறியாப் பிள்ளைகளான சிறுவர் உமது தீர்க்கதரிசியைப் பார்த்து நகைத்துப் பரிகாசஞ் செய்த துப்பிதத்துக்கு நாற்பது சிறுபிள்ளைகள் கரடிகளின் வாயில் மடியும்படி கட்டளை கொடுத்தவரும் கோவை யென்பவனை இகழ்ச்சியாய்ப் பார்த்து நகைத்த அவருடைய குமாரனைப் பயங்கரமான சாபத்தால் தண்டித்தவருமான கர்த்தாவே உமது ஏககுமாரனை யிந்தக் கொலைபாதகருடைய கேலிபரிகாச முதலிய அவமானங்களுக்குக் கையளித்தீரோ! ஐயோ! அந்தத் துஷ்டர் தங்கள் தேவனுடைய கண்களை மறைப்பதினால் இனி தாங்கள் அவரைப் பார்க்காதபடி செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

நீயும் என்னிர்ப்பாக்கிய ஆத்துமமே உன் தேவனுடைய கண்களை மறைக்கப் பார்த்தாய், எப்படியெனில் நீ இராத்திரியிலும் பகலில் இரகசியமான விடங்களிலும் அந்தந்தப் பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டபோதும் உன்னிருதயத்தில் அந்தந்தத் துஷ்ட நினைவுகளுக்கு இடங்கொடுத்தபோதும் உன்னுண்டவருடையகண்களைக் கட்டப்பார்த்தாயல்லவா? அந்தயூதர்கள் நமதாண்டவரைப் பாராமற்போன நிற்பாக்கியம் உனக்கும் வாராதபடிக்கு உன் கெட்ட நடத்தை யினின்றுன்னைச் சீர்திருத்திக்கொள். மேலுஞ் சிலர் அவருடைய திருமுகத்தி லடித்து சிலர் அவருடைய திருத்தாடி மயிரையுந் தலைமயிரையும் பிடித்திழுத்து வேறுசிலர் அவருடைய திருத்தலையிற் குட்டி உன்னையடித்தவன் இன்னானெனச் சொல்லென்று தூஷணவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவரை ஆகடியஞ் செய்தார்கள். நமது ஆண்டவரனுபவித்த கேலிபரிகாச முதலிய அவமானங்களைப் பார்த்த நீ அப்போர்க்கொத்த கஸ்தி உனக்கு வரும்போது உன்வாயை யடக்கப் பிரயாசைப்படு. உன்னிகழ்ச்சியான வார்த்தையாலும் உன் சகோதரனுக்கு வருத்தம் வருவிக்கத்தகுங் கேலிபரிகாசத்துக்குக் காரணமான உன்னுவை யடக்கக்கடவாய். புத்தியாருக்கு விரோதமாய்க் கோள் குண்டணி சொல்லி அவர்களுடைய பெயரைக் கெடுக்கும்படி செய்யும் இந்த நாவுக்கு மௌனமென்னும் பூட்டிடுவாயாக. உன் சகோதரர் மேலும் பெரியோர் மேலும் இல்லாத கதைகளை யுண்டாக்கி முறைப்பாடு சொல்லும் அந்தத் துர்மாதிரிகையான நாவை யொறுத்து அடக்கப் பிரயாசப்பட்டால் யூதர்களால் தமக்குவந்த கஸ்திவருத்தங்களெல்லாம் நமதாண்டவர் மறந்து நீ செய்யுஞ் சொற்ப ஒறுத்தலால் ஆறுதலடைந்து நீ யவரை யதிகமதிகமாய் நேசிப்பதற்கான இஷ்டப் பிரசாதத்தை ஏராளமாய் உனக்கு அளித்தருளுவாரென்று அறியக் கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் 2-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை.

14—ம். தியானம்.

அர்ச். இராயப்பர் சேசுநாதரை மும்முறை மறுதலிக்கிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—அம்மனிதனை நானறியேனென்று அர்ச். இராயப்பர் ஆணையிட்டுச்சொல்வதை நீ கேட்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன்னைக் கொஞ்சமும் நம்பாமல் சர்வேஸ்வரன் மேல் உன் சகல நம்பிக்கையையும் வைப்பதற்கான வரத்தை மன்றாடு.

முதற் பிரிவு.

"அப்படியிருக்கையில் இராயப்பர் வெளியே தலைவாசலிலுட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது பணிவிடைக்காரி யொருத்தி அவரிடத்தில் அணுகி நீயுங் கலிலேயனாகிய சேசுவினோடிருந்தாய் என்றாள். அவரோ எல்லாருக்கு முன்பாக மறுதலித்து நீ சொல்லுகிறதை யறியேனென்றார்."

யோசனை. சேசுநாதர் பிடிபட்ட பின்பு அர்ச். இராயப்பர் அவரைப்பின் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். கைப்பாஸ் வீட்டண்டையில் நெருப்பு மூட்டிக் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருந்த சில வேலைக்காரரோடு இவரும் சேர்ந்து குளிர்காய்ந்து நடக்கிற காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது இதோ ஓர் பணி

விடைக்காரி யவரிடத்தில் அணுகி முகத்தை யுற்றுப்பார்த்து நீயும் சேசுநாதருடைய சீஷரில் ஒருவனல்லவா எனக அவர் நானல்லவென்று மறுதலித்தார். ஆ! மனிதனுடைய பலவீனம் என்னவென்று சொல்லலாம். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன் இந்த அப்போஸ்தலர் சேசுநாதரைப் பார்த்துநான் செத்தாலுஞ் சரி நானுமைக் கைவிடமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்க இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர் செய்ததைப்பார். ஓர் பெண் பிள்ளையின் வார்த்தைக்குப் பயப்படுகிறார். ஐயோ! எத்தனையோ விசை அந்தந்த பாவங்களைச் செய்வதில்லை யென்று பிரதிக்கினை செய்து அர்ச். இஷ்டவருகும்படி உலகத்தையும் அதின்சந்தோஷங்களையும் ...துவிட்டு க்கற்புதரித்திரம் கீழ்ப்படிதல் என்னும் வாக்குத் தத்தங்களைக் கொடுத்து உலகத்திலுள்ள மனிதர்களைவிட நீ விசேஷமான விதமாய்ச் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஊழியஞ் செய்யவேணுமென்றுவந்திருக்கச் சொற்பக்கஸ்திசோதனையால்உன் வார்த்தைப் பாடுகளையும் பிரதிக்கினைகளையும்மீறி நடக்கவில்லையா ?உன்னந்தஸ்தின் கடமைகளை எப்படி செலுத்திவருகிறாய் ? நீ புண்ணியத்திற் செய்திருக்கும் விருத்தியென்ன ? நாடோறுஞ் சாங்கோபாங்கத்திலதிகரிக்கப் பிரயாசைப் பட்டாயா ? உன்னுத்தமஸ்திதியை நன்றாயோசித்துப் பார்த்தால் நீ யிவ்விடத்திற்கு வருகிறதற்கு முன்னிருந்த ஸ்திதியில் உன்னுத்தம மிருப்பதாகவும், சிலவிசை அந்தப் புண்ணியங்களில் முதலாய்க் குறைவுபட்டதாகவுங் காண்பாய். நீ அர்ச். இராயப்பரைப்போல வழுவிப்போன போதிலும் உடனே எழுந்து ஞானவழியில் சுறுசுறுப்பாய் நடப்பதற்கான முயற்சியைத் தேடிக்கொள்.

2-ம் பிரிவு.

"சற்றுநேரத்துக்குப் பின்பும் வேறே யொருவனிவரைக்கண்டு நீயு அவர்களி லொருவனாயிருக்கிறா யென்றான். இராயப்பரோ வென்றால் ஓ மனிதனே நானல்லவென்றார்."

யோசனை. அர்ச். இராயப்பர் முதல்விசை ஈமதானொடவரை மறுதலித்தபின் அந்த விடத்தை விடாமல் அங்குமிங்குஞ் சுற்றித்திரியும்போது அங்கேயிருந்தவர்களிற்சிலர் அவர்பேரில் சமுசயப்பட்டு அவரைப்பார்த்து நீயும் அவர்களில் ஒருவனா யிருக்கிறாயல்லவா ? என்று சொல்லிமுடிக்கிறதற்கு முன்னமே சுவாமி

பேரில் ஆணையிட்டு நானவரை யறியேனென்று மறுதலித்தார். சில நேரத்துக்குப் பிற்பாடு வேறே யொருவன் அவரைப்பார்த்து நீயும் சேசுவினுடைய சீஷர்களி லொருவனல்லவா யென்றதற்கு இராயப்பர் அவரை நானறியேன் அறியேனென்று தன்னைச்சபித்துக் கொண்டார். சிலமணி நேரத்துக்கு முன் யாவரும் உம்மித்தில் இடறல்பட்டாலும் நானொருபோதும் இடறல்படேனென்றவருடைய தைரியத்தைப்பார். முதல்விசை நான்சேசுநாதரைப் பார்க்கவில்லை யென்கிறார். இரண்டாமுறை ஆணையிட்டு அவரை யறியேனென்கிறார். மூன்றும் விசை தன்மேல் சாபமிட்டு அவர்முகத்தைப் பார்க்கவேயில்லையென்கிறார். அர்ச். இராயப்பர் அந்தலங்கீசயே!தம தாகப்பிதத்தைத்திருத்தியிருந்தால் இருமுறையிப்பெரும் தேவதுரோகத்துக்கு உட்பட்டிருக்கமாட்டார். நாமும் எத்தனையோவிசை யொருதப்பிதத்தைத் துவக்கத்திற் கவனியாமற் போவதால் அர்ச். இராயப்பரைப்போல மும்முறை மாத்திரமல்ல அநேகம் நூறுவிசை பெரும் பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறோம். நீ சில விசை புறத்தியாருடைய சொற்பப்பிசகுகளைக்குறித்துப் பேசும்பழக்கத்தைவிட்டுவிடப் பிரயாசைப்படாமற் போவாயேயாகில் சீக்கிரத்தி லவர்களுடைய குற்றங்களையும் பாவங்களையும் பெரியவர்கள்மேல் இல்லாத முறைப்பாடுகளையும் குறித்து மடத்தாரோடுஞ் சிலவிசை வெளிமனிதரோடும் பேசி அதினால் பிரசிநேகத்துக்கு விரோதமாய் பெரும் பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டு அதிக நிற்பாக்கியத்துக் குள்ளாவா யென்றறியக்கடவாய். "சொற்பக்காரியங்களை யசட்டை செய்பவன் கொஞ்சம்கொஞ்சமாய்ப் பெரியகாரியங்களில் வழுவிப்போவான்" என்னும் வேதவாக்கியத்தை ...தில் வைத்துக்கொண்டு இனி ஆங்காரம், கோபம், மோகம், போசனபிரியம், ...ணிமுதலியவைகளால் சோதிக்கப்பட்டால் அவைகளுக் கிடங்கொடாமல்உடனே அவைகளைத் தள்ளப் பிரயாசைப்படு.

3-ம், பிரிவு.

"மீளவும் சற்றுநேரத்துக்குப்பின் அங்கே நின்றவர்கள் அணுகி இராயப்பரை நோக்கி மெய்யாகவே நீயும் அவர்களி லொருவனாயிருக்கிறாய், ஏனெனில் உன்பாஷை உன்னை வெளிப்படுத்துகின்றதென்றார்கள். அப்போது அம்மனிதனைத் தானறியவில்லையென்று சபிக்கவும் ஆணையிடவும் துடங்கினர்."

யோசனே. அர்ச். இராயப்பர் தம்மைப்பார்த்து நீயும் அவரோடிருந்தா யென்று சொன்னவளை நோக்கி நானவரை அறியேனென்று தன்னைச் சபித்து மறுதலிக்கிறார். அவர் சேசுநாதரை முதல்விசை மறுதலித்தபின்பு அந்த ஊழியர்களை விட்டு வேறிடத்துக்குப் போயிருப்பாரேயாகில் இப்பெருந் துரோகத்தைகட்டிக்கொண்டிருக்கமாட்டார். நாமும் அந்தந்த மனிதரோடு அதிகமாய்ச் சம்பாஷித்துப் புழங்குவதாலும் அந்தந்த விடத்துக்குப் போய் அந்தந்த வேலையைச் செய்வதினால் நாம் பாவங்கட்டிக்கொள்ளும்படி நேரிடும்போது நமக்குச் சுயாதீன மிருந்தால் அந்த மனிதரையும் அவ்விடங்களையும் அத்தொழிலையும் விட்டு விலக வேணும். ஆனால் அந்த சுயாதீனம் நமக்கில்லாவிடிற் பெரியவர்களோடும் ஆத்தும குருவோடுஞ் சொல்லி அவர்கள் ஆலோசனைப்படி நடக்க வேண்டியது. சேவல் கூவுகிறதற்கு முன் நம்மை மும்முறை மறுதலிப்பாயென்று சேசுநாதர் அவருக் கெச்சரித்திருந்தும் அதெல்லாம் பாராமல் வழுவினார். இதோ பார் என் னேசனே திருச்சபைக்குப் பிரதானமா யிருக்கப் போகும் முதன்மையான தூண் ஓர் சொற்பக்காற்றால் விழுகின்றது. கற்பாறை கீழே விழுந்து நொறுங்கு கின்றது ஆ! விபர்த்த மனிதா இப்பெருங்காக்ஷியைக் கண்டும் இன்னமும் உன்னைநம்புகிறாயோ? கல்லைக் காற்றுக்குச் சாய்ந்திருக்க ஒரு பிடிசாம்பலாகிய நீ உன் பலத்தை நம்பலாமோ? திருச்சபையை ஆண்டு அதற்குத் தலையா யிருக்கப்போகிறவர் பிசகியிருக்கப் பெரும்பாவியாகிய நீயின்னம் வீணெண்ணம் கொள்வானேன்? நீ யுன்சொற்பபலத்தை நம்பாமல் நீ யாதோர் காரியந் துவக்குகிறதற்குமுன் சர்வேஸ்வரனுடைய சகாயத்தைக் கேட்ப[illegible] முயற்சியில் அனுகூலப்பட்டால் அது உன் சொந்தபலத்தால் அல்ல தேவவுதவியால் அது பலித்ததென்று நினைத்து சகலத்தையும் அவருக்கு ஒப்புகொடுக்கக் கடவாய். தமக்கு வர இருக்குஞ் சோதனையை ஜெயிப்பதற்குச் ஜெபஞ்செய்யும்படி நமதாண்டவர் கற்பித்திருந்தும் அச்செபத்தைப் பத்தி சுறுசுறுப்போடு செய்யாமற் போனபடியால் அர்ச். இராயப்பர்வழுவினார். நாமும் பிரிய சகோதரரே நமது வழக்கமான ஞானக்கிருத்தியங்களைப் பத்தி யுருக்கத்தோடு செய்யும்போது நமது பிரதிதின நற்கிருதியங்களைப் பழுதற நிறைவேற்றி வருகிறோமென்றும் ஜெபத்தை அசட்டையாய்ச் செய்யும் போது அவைகளிலே வெகுவாய்த் தப்பிப்போவதாக நாமே பரிசோ

யாற் கண்டு வருகிறோம். இனி யிப்பேர்ப்பட்ட குறைச்சல் வராதபடி நமது செபம், தியானம் முதலிய ஞான கிருத்தியங்களைச் சரிவரச்செய்து வருவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 2-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் புதன்கிழமை.

15—ம். தியானம்.

அர்ச். இராயப்பர் தன்பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டு மனந்திரும்புகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—தன்பாவங்களுக்குகாக மனஸ்தாபப்பட்டு அழுது புலம்பும் அர்ச். இராயப்பரை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை—உன்பாவங்களுக்குத் துக்கப்பட்டு அவைகளுக்குத் தகுந்த தபஞ்செய்வதற்கான வரத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

"அவரின்னம் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலே உடனே சேவல் கொக்கரித்தது. அப்போது ஆண்டவர் திரும்பி இராயப்பரை நோக்கினார்."

யோசனே. அர்ச். இராயப்பர் மூன்றும் முறை மறுதலித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சேசுநாதரைத் துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருந்த சேவகர்கள் அவரை மேலறையிலிருந்து கீழறைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகும்போது தாமனுபவிக்குங்கஸ்திநிற்பந்தங்களையுந் தேவதூஷணத்தையும் இன்னும் சொல்லிமுடியாத அவமானங்களையும் மறந்தாப்போல பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த அர்ச். இராயப்பரைத் தமது கிருபைக் கண்ணோக்கிப் பார்த்தார். ஆ! இராயப்பருக்கு எப்பேர்ப்பட்டபாக்கியம்! எவ்வளவு ஆறுதல். மெய்யாகவே சுவிசேஷத்தில் வசனித்த ஊதாரிப்பிள்ளையின் உவமை இங்கே நிறைவேறிற்று. இதோ நல்ல ஆயன்தனது நாறுடுகளில் தவறிப்போன ஒருஆட்டைக்கண்டு பிடித்தார். ஆ! என்னுக்குரிய சேசுவே பாவியைத்தேடிவந்த இரக்ஷகரே வியாதிஸ்தனைச் சொஸ்தப்படுத்தவந்த திவ்விய வைத்தியரே, இந்தச் சிதறிப்போன ஆடாகிய என்பேரில் உமது கருணைக்கண்ணைத் திருப்பியருளும், இந்த ஊதாரிப் பிள்ளைமேல் உமதுகிருபா கடாக்ஷத்தை

கடைக்கண்ணைத் திருப்பினால் என்பாவத்தின் சங்கிலிகள் முறிபடும். பாவ வியாதியால் அவஸ்தையாயிருக்கும் எனது நிற்பாக்கிய ஆத்துமம் சௌக்கியமடையும். ஆகையாலுமது அப்போஸ்தலருக்குச் செய்ததுபோல் உமது கிருபையுள்ள நேத்திரங்களின் அம்பை என்னிருதயத்தில் ஆழமாய் ஊடுருவச்செய்து அதிலுள்ள சகல பாவதோஷ மெல்லாம் நீக்கி உமதுதிருச் சிநேகத்தை மாத்திரங்கொடும் எனக்கதுவே போதும்.

2-ம் பிரிவு.

"அக்ஷணமே மறுபடியும் சாவல் கொக்கரித்தது. அப்போது இராயப்பர் சாவல் இரண்டுவிசை கொக்கரிக்குமுன் மும்முறை யென்னை மறுதலிப்பா யென்று சேசுநாதர் தமக்குத் திருவுளம் பற்றின வாக்கியத்தைநினைத்துக்கொண்டார்."

யோசனை. சேசுநாதர் இராயப்பரைக் கண்ணோக்கிப் பார்த்த உடனே அவருடைய மனதிலிருந்த மேகமாகியபயம் அவரைவிட்டு விலகவே இதோ "சகலருங் கைவிட்ட போதிலும் நான்மரணபரியந்தம் உம்மைப் பின்செல்வேன்" என்ற வாக்கியங்களும் "மும்முறை நம்மை மறுதலிப்பாய்" என்னும் நமதாண்டவருடைய எச்சரிப்பும், பூங்காவனத்தில் சேசுநாதரைப் பிடிக்கவந்த யூதரை யெதிர்த்துத் தாக்குவதால் தாம்காட்டிய தைரியமும் அவருடைய ஞாபகத்துக்கு வரவே தாம் கட்டிக்கொண்ட இப்பெரும் பாதகங்களை நினைத்து வெட்கி நாணி ஆழ்ந்ததுக்க சாகரத்துக் குள்ளானார். அவர் யூதாசைப்போல் அவநம்பிக்கைக்குள்ளாகாமல் தன் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு ஞானவிதமாய் சுவாமியுடைய பாதத்தில் விழுந்து பொறுத்தல் கேட்கிறார். என் நேசனே நீ அர்ச். இராயப்பரைவிட அநேக துரோகங்களைக் கட்டிக்கொண்ட படியால் அவைகளுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டு அவரைப்பின் செல்கிறாயோ வென்றுபார். சர்வேஸ்வரன் தம்து எவுதலைக் கொண்டும் பிரசங்கிகளைக் கொண்டும் உன் ஆத்தும குருவின் மூலமாகவும் அநேகம் விசை பேசியிருக்க நீ அவைகளுக்குக் காதுகொடாமலும், உன் பாவச் சீவியத்தைச் சீர்திருத்தாமலும் இருந்தாய். உனக்குத் தியானமும் ஞானவாசகமும் வாசிக்கப் படும்போது அவைகளிலே சொல்லப்படும் குறைவுகள் உனக்கே செல்லுமென்று உன் மனச்சாட்சி உணர

த்தும்போது நீ அதைக் கவனியாமல் அவைகள் உன்னைப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை யென்றும், அதுஇன்னின்னாரைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட தென்றும் நினைத்து உன் பாவப்பழக்கத்தை விடாமற் கல்நெஞ்சனாயிருக்கிறாய். இது சரியல்ல. இது சாங்கோபாங்கியின் அடையாளமுமல்ல. இனிமேல் தியானம் ஞானவாசகம் உன் சிரேஷ்டர் முதலானவருடைய புத்தியக் கேட்கும் போது அது சுவாமியுடைய வார்த்தைகள் என்று எண்ணி அவைகளுக்கு ஒத்தபடி நடக்கப் பிரயாசைப் படுவாயாக.

3-ம். பிரிவு.

"ஆகையால் இராயப்பர் வெளியே புறப்பட்டுத் துயரமாய் அழுதார்."

யோசனை. சேசுநாதர் தம்மைப் பார்த்த பார்வையால் தன் பாவத்தின் அகோரத்தைக் கண்டுபிடித்து இப்பெருந் துரோகத்தைக்கட்டிக்கொள்வதற்குக் காரணமான அந்த இடத்தையும் அம்மனிதரையும் விட்டு விலகி வேறிடம் சென்றார். நாமும் அந்தந்த மனிதரோடு பேசுவதால் பிறசிநேகத்துக்கு விரோதமாய்ப் புரணி முதலிய பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்வதற்குச் சமயம் வருகிறதென்றும் அந்தந்த விடங்களுக்குப் போவதினால் அந்தந்தப் பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறோ மென்றும் நமது மனச்சாட்சி மூலமாய்ச் சர்வேஸ்வரன் நமக்கு அறிவிக்கும்போது கொஞ்ச மேனிலுங் காதுகொடாமல் மேற்படி மனிதரையும் இடத்தையும் சமயத்தையும் அடிக்கடி அடுத்து நாடுகிறோமல்லவா? நாமிப்படி செய்தால் தேவகிருபைக்குப் பதிலாய் தேவகோபத்தையே நமதுபேரில் வரவிடுகிறோ மென்று நினைத்து முன் சொல்லப்பட்ட பாவத்துக் கேதுவான மனிதர் இடம் சமயம் முதலியவைகளைக் கூடின சீக்கிரம் விட்டு விலகக்கடவோம். அர்ச். இராயப்பர் அவ்விடத்தையும் மனிதரையும் விட்டு விலகித் தன்பாவங்களை நினைத்து வெகு துக்கமா யழுதார். சேசுநாதர் அவரைப் பார்த்தவுடனே அவருக்குண்டான துக்க மனஸ்தாபம் எப்பேர்க்கொத்த தென்றால் நமது ஆண்டவருக்கு மறுமொழிசொல்ல இவருக்கு வாய்வராமல் வெகுவாய் விம்மியழுதார். என் நேசனே இராயப்பர் சேசுநாதர் பேரில் வைத்தசிநேகம் எப்பேர்க்கொத்த தென்றுபார். தன் பாவத்தின் கனத்தை அறிந்தவுடனே அப்பாவம்

வருவதற்கான மனிதரையும் இடத்தையும் விட்டு விலகி அதற்காகத் துக்க மனஸ்தாபப் பட்டு அப்பேர்ப்பட்ட பாவம் இனி செய்வதில்லை யென்று பிரதிக்கினை செய்கிறார். பின்னும் கடைசியாய் அதற்கான பரிகாரமுஞ் செய்கிறார். அவருடைய அழுகையும் விம்மலும் பயத்தினாலும் தண்டனையினாலுமல்ல, அவர் சேசுநாதர்பேரில் வைத்த மெய்யான சினேகத்தைப்பற்றியே வெளிப்படுகிறது. நீ யுன் பாவங்களுக்காகப் படும் மனஸ்தாபமும் செய்யும் பிரதிக்கினையும் எப்பேர்ப்பட்டதென்றுபார். அன்றியும் அவர் பயத்தால் சேசுநாதரையறியேனென்ற குற்றத்துக்காக அவர் தமது சீவியகாலமுழுதுஞ் சிந்தின ஏராளமான கண்ணீரால் அவருடைய கன்னத்தின் இருபக்கங்களிலும் பள்ளம் விழுந்திருக்க நீ செய்த கணக்கிலடங்காத பாவத்துரோகங்களுக்கு எவ்வளவு கண்ணீர் சிந்தினாய்? எம்மாத்திரந் தவம் புரிந்தாய்? நீ செய்த புண்ணிய கிருத்தியங்கள் உன் பாவக்கனத்துக்கு மிகவும் கொஞ்சமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அர்ச். இராயப்பரைப் போல் பாவத்தைக் கட்டிகொண்ட நீ தருமத்திலும் அவரைப் பின் செல்லப் பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

தபசுகாலத்தின் 2-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வியாழக்கிழமை.

16-ம். தியானம்.

யூதாசின் அவநம்பிக்கையும் அவனுடைய துர்மரணமும்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை — யூதாஸ் தான்வாங்கிய முப்பது வெள்ளிக் காசுகளையும் பிரதான ஆசாரிகளுக்கு முன் விட்டெறிந்து மாசற்றவரை உங்கள் கையில் ஒப்புகொடுத்தேனே அதினாற் பெரும் துரோகம் கட்டிக்கொண்டேனென்று சொல்லும் வார்த்தைகள் உன் காதில் விழுவதாகப் பாவித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை — நீ அவநம்பிக்கைப்பட்டுக் கல்நெஞ்சனாய்ச் சாகாமல் உன் பாவங்களுக்குத் துக்க மனஸ்தாபப்பட்டு அவைகளுக்குத் தகுந்த தபசுசெய்து பரகதி சேரும்படிக்கான இஷ்டப் பிரசாதத்தைக் கேட்டுக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

“அப்போது அவரைக்காட்டிக்கொடுத்தயூதாஸ்” சேசுநாதர் மரணத்துக்குத் “தீர்வை யிடப்பட்டாரென்று கண்டு மனஸ்தாபத்தினால் ஏவப்பட்டுப் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்தும் மூப்பர்களிடத்தும் தான் வாங்கிய முப்பது வெள்ளிக் காசுகளை மறுபடியும் கொண்டுவந்தான்.”

யோசனை. யூதாஸ் சேசுநாதரை முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு விற்றபின்பு தனியிடத்திலொதுங்கித் தான் கட்டிக்கொண்ட பெரும் பாவத்தைக்குறித்து யோசிக்கும்போது சேசுநாதர் சொல்லிய புத்திப் பிரசங்கங்களும் செய்த வாச்சரியத்துக்குரிய அற்புதங்களும் நினைவுக்குவரவே அவர் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறார், அவருக்குச் சதிமானம் செய்ததினால் இனிதனக்கு என்ன சம்பவிக்குமோ? என்று பயந்து கலங்கி மனச்சமாதான மற்ற[illegible]த்தான்வாங்கியபணத்தையெடுத்துக்கொண்டுதன் துர்மந்திரிமார்களான யூதரிடத்துக்குச் சென்றான். யூதாசுக்குச் சம்பவித்த நிற்பாக்கியம் பாவிகளுக்கும் பிரதிதினம் சம்பவித்து வருகின்றது. பாவங் கட்டிகொள்வதற்கு முன் அது வெகு இன்பமாயும் பிரியமாயுங் காணப்படுகிறதைப்பார்த்து இராவிளக்கிற் சிறுவண்டுகள் பாய்ந்து விழுந்து மடிவதுபோல் மனிதர்கள் குருட்டுத் தனமாய் அந்தந்தப் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனாலுடனே அவர்களுடைய சொற்ப சந்தோஷமும் இன்பமும் பெரும்பூதங்களாக அவர்கள் கண்ணுக்குக் காணப்படுகின்றது. மனச்சாட்சியோ பாவத்தின் அகோரத்தைக் கண்டுபிடித்து வெட்கித் தேவகோபத்தையும் ஆக்கினையையும்நினைத்து நடுநடுங்கும். நாமும் பசாசின்வலையில் அகப்பட்டுச் சொற்பசந்தோஷத்தையும் இலாபத்தையும்நாடி குருட்டாட்டமாய் அந்தப்பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டபின் எவ்வளவு கஸ்திக்கப்பட்டுப் பயப்படுகிறோம். ஆனால் அந்த பயமுங் கஸ்தியும் பாவத்தில் விழுவதற்கு முன்னமே வந்திருந்தால் அப்படி செய்திருக்க மாட்டோம். இனி பிறசிநேகத்துக்கு விரோதமாய்ப்பேசவும் ஒழுங்குகளை மீறிநடக்கவும் நமது மனம்போகிறபடி செய்யவும் ஆசைவரும்போது அந்தப்பாவங்களுக்கு வரவிருக்கும் ஆக்கினையை நன்றாயோசித்துப் பார்த்துத் தேவவுதவியை மன்றாடிக்கொண்டு அத்துர்க்குணங்களைத் துவேஷித்துத் தள்ளப் பழகுவோமாக.

2-ம். பிரிவு

"குற்றமில்லாத இரத்தத்தைக்காட்டிக் கொடுக்கையிலே பாவஞ்செய்தேனே என்றான், அவர்களோ வெனில் அது எங்களுக்கென்ன? நீயே பார்த்துக்கொள்" என்றார்கள்.

யோசனை. யூதாஸ் அந்தப்பாதக யூதரிடம் வந்து நான் அந்த மாசற்றவரைக்காட்டிக் கொடுத்தபடியால் நான்வெகுகலக்கமுற்று மனச் சமாதானமின்றித் தொந்தரைக்குள்ளானேன். நீங்களாவது என்கலக்கத்தை நீக்கி நான்அப் பாதகத்தினின்று தப்பித்துக்கொள்ளத் தகுந்த வழிப்பாடுகளைக் காட்டுங்களென்று அவர்களை ஆலோசனை கேட்கத்துடங்கினான். தன்பாவத்தின் கொரேத்தைக் கண்டுபிடித்த பின்பு யூதாஸ் தன்மனச்சாக்ஷியின் உபத்திரவத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமல், இவ்வளவுகலக்கத்துக்குள்ளான அவன் யூதரிடம் போகாமற் பாவிகளுக்கு அடைக்கலமாயிருக்கும் தேவமாதா விடத்திற் காகிலும், அப்போஸ்தல ரிடத்திற்கென்கிலும்போய்த் தனது மனதைத் திறந்துகாட்டி அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டிருந்தால் மெய்யாகவே அவன் இரட்சணிய மடைந்திருப்பான். நாமும்நமது ஆத்துமத்தில் வருங்கஸ்திவருத்தஞ் சோதனை முதலியவைகளை மனதிலேயே வைத்துக்கொண்டு கலக்கங்கொண்டு மனப்புழுவால் பீடிக்கப்படாமல் நமது ஆத்தும குருவை யண்டி நமது இருதயத்தை யவருக்குத் திறந்துகாட்டி அவர் கொடுக்கும் ஆலோசனையைப் பிரமாணிக்கமாக நிறைவேற்றுவோமாக. யூதாஸ் துஷ்ட யூதரிடத்தில் தன்வருத்தத்தைச் சொல்லி ஆலோசனை கேட்ட போது அது எங்களுக்கென்ன கவலை நீயேபார்த்துகொள் என்றார்கள். கஸ்திதுன்பத்தில் அகப்பட்டு வருத்தப்படுபவர்களைப் பார்க்கும்போது அக்கெட்ட யூதரைப்போல நாம் அவர்களைப் பழித்துப்பரிகாசஞ்செய்து உங்களுக்கு நன்றாய்ச் சம்பவித்தது உங்களுக்கு அது வரத்தான் வேணுமென்கிற இது முதலிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களை அதிக கஸ்திப் படுத்தாமல் அவர்களுக்கு ஆறுதலான வார்த்தைகளைச் சொல்லிச் சர்வேஸ்வரன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவேணுமென்று தைரியஞ்சொல்லி நமது அந்தஸ்துக்குத் தகுந்த உதவி செய்வதுமன்றி அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளவும் வேண்டியது.

3-ம் பிரிவு.

"அப்போதவன் அந்த வெள்ளிக் காசுகளைத் தேவாலயத்திலெறிந்தகன்றான். பின்னும் போய் கயிற்றினாலே நான்று கொண்டான்."

யோசனை. யூதாஸ் அந்தக் கொலைபாதகரான யூதரிடத்தில் வந்துதன்பாதகத்தைச் சொல்லிக்காட்டித் தானினி செய்யவேண்டியதென்னவென்று அவர்களுடைய ஆலோசனையைக்கேட்டதில் அதைப்பற்றி யினி யெங்களுக் கென்ன கவலை எங்களுக் கொன்றுந் தெரியாது என்று கைவிரித்ததைப் பார்த்த யூதாஸ் அதிக கலக்கமுந் துக்கமும் கொண்டவனாய்த் தன் கையிலிருந்த முப்பது வெள்ளிகாசுகளையும் அவர்களின் முகத்தில் வீசியெறிந் தகன்றான், ஓ! நாம் பாவஞ்செய்தபின்பு அதனால் நாமனுபவித்த சந்தோஷமெங்கே? பாவங்கொடுக்கும் வியர்த்த ஆறுதலும் இன்பமும் எப்படிப் போய்விட்டது.? அதனால் என்ன பிரயோசன மடைந்தோம்.? யூதாஸ் அநியாயமாய்க்கைபற்றிய முப்பதுவெள்ளிகாசால்என்னபிரயோசன மடைந்தானோ அதேபிரயோசனந்தான் நமக்குண்டாகும். அந்தத் துரோகி தான்கைப்பற்றிய பணத்தோடு தன்னுயிரையும் நித்திய பாக்கியத்தையு மிழந்த நிற்பாக்கியம் நமக்குஞ் சம்பவிக்குமென்பது தப்பாது. கடைசியாய் யூதாஸ் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்தபின்புமனப்புழுவால் அதிகமாய்த்தொந்தரைப்பட்டுத் தன் பாவங்களைச் சர்வேஸ்வரன் பொறுப்பாரோ என்னமோவென்று அவநம்பிக்கைப்பட்டுத் தன் கழுத்திலே கயிற்றைக்கட்டிநான்றுகொண்டுவயிறுவெடித்து அவலமாய்ச் செத்தான். ஆ யூதாஸே ஏனிப்போர்க்கொத்த நிற்பாக்கிய மரணத்துக்குள்ளானாய்? சர்வேஸ்வரன் மிக்கதயையுள்ளவரென்று மறந்தாயோ? ஊதாரிப்பிள்ளையைக் குறித்துச் சேசுநாதர் சொல்லிய உவமையை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள வில்லையா? குருடர்செவிடர் முதலிய பிணியாளிகளைச் சௌக்கியப் படுத்தும்போது உங்கள் பாவங்கள் பொறுக்கப் பட்டன எழுந்து நடங்கள் என்று உன் ஆண்டவர் வசனித்ததை மறந்தாயோ? அநேக பசாசுகளால் பிடிக்கப்பட்டு வெகு பாவங்களைக் கட்டிகொண்டிருந்தும் சுவாமியுடைய பாதத்தில்விழுந்து அழவேஉன்பாவங்கள்உனக்குப்பொறுக்கப்பட்டனவென்று சேசுநாதர் வசனித்தவுடனே மரிய மதலேனாளுடைய பாவச்சங்கிலிகள் உடையப் பட்டதை நீகாணவில்லையோ? இராயப்

பளா நோக்கிய அந்தக்கிருபைநேத்திரங்கள் உன் பக்கம் திரும்பா தென்று அவநம்பிக்கைகொண்டு நீயேஉனக்குக் கொலைகாரனாய் துக்குப்போட்டுப் கொள்ளுகிறாய்? என் சர்வேஸ்வரா இந்தக்குருத்துரோகியான சீஷனைப்போல் பாவங்களால் என்குருவாகியதேவரீருக்குத்துரோகஞ்செய்யாமலிருக்கவும்பல வீனத்தால்தவறி விழுந்த போதிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்தா லெழுந்து தவத்தால் அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி உத்தரிக்க எனக்கு இஷ்டப்பிரசாதம் தயை செய்வதுமன்றிப் பூலோகத்தில் யூதாஸைப்போற் கல் நெஞ்சராயிருக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப் பட்டுப்பச் சாத்தாப மென்னுந் தேவத்திரவிய அநுமானத்தைப் பெற்று நல்ல மரணமடையச் செய்யவேணு மென்று உமது திருப் பாதங்களைக் குறித்து மன்றாடுகிறேன். ஆமேன் சேசு.

தபசுகாலத்தின் 2-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வெள்ளிக்கிழமை.

17—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் போஞ்சு பிலாத்துக்குக் கையளிக்கப்படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—கைப்பாஸ் வீட்டிலிருந்து சேசுநாதர் பிலாத்தன் அரமனைக்கு நிந்தை அவமானமாய்க் கூட்டிக்கொண்டு போகப்படுவதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன் கஸ்தி துன்பவேளையில் உன்னைச் சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதுங் கையளித்து அவருடைய திருச்சித்தப் பிரகாரம் நடப்பதற்கான தேவ உதவியை மன்றாடிக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

"அப்படியிருக்கக் காலையானபோது சகலபிரதான ஆசாரியருஞ் சனத்தின்மூப்பருஞ் சேசுநாதரைக் கொலைப்படுத்தும்படிக்கு அவருக்கு விரோதமாய் ஆலோசனை செய்தார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதரைச் சிறையில் அடைத்துச் சேவகரும் ஊழியரும் அவரைக் காவல் செய்யும்படி கட்டளையிட்டுச்சுகமே நித்திரை செய்யும்படி போயிருந்த பிரதான ஆசாரியருஞ் ஜனத் தலைவர்களும் இன்னுமற்ற உத்தியோகஸ்தருஞ் சாதாரணமாய்

எழுந்திருக்கிறதைவிட அதிகாலமே எழுந்திருந்து சேசுநாதரைக் கொல்வதற்கான உபாயங்களைக் குறித்து ஆலோசனை செய்யத் துடங்கினார்கள். ஓ! இருளின் மக்கள் தங்கள் துர்க்கருத்தை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு ஜாக்கிரதை யுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள், ஞானகாரியங்களில் இம்மாத்திரம் அசமந்தமுள்ள நாம் இதைக்கண்டு எவ்வளவோ வெட்கப்படவேண்டும். தங்கள் துர் வேலையைச் செய்து முடிக்கும்படி இரவில் அதற்காக வெகு நேரஞ் செலவழித்து, அதேஞாபகமுள்ளவர்களாய் நித்திரைசெய்து, அதிகாலமே எழுந்து அதைக்குறித்து ஆலோசனை செய்கிறார்கள். நாம் அதிகாலமே எழுந்திருக்கும்படி, அல்லது இரவில் கொஞ்ச நேரம் விழித்திருக்கும்படி பெரியோர் நமக்குக் கட்டளையிடும்போ [illegible]னைசாக்குப்போக்குச் சொல்லி முறையிடுகிறோம்.

அந்தத் துஷ்டர் தங்கள் கெட்டவேலைக்காக தங்கள் நித்திரையைக் கவனியாமல் அவ்வளவு ஜாக்கிரதையுடன் பிரயாசப் பட்டிருக்கச் சர்வேஸ்வரனுடைய தோத்திரத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தி அவருக்கு உத்தமமான விதமாய் ஊழியஞ் செய்ய இருக்கும் நாம் எவ்வித கஸ்தி துன்பங்களையும் பிரயாசையையும் பாராமல் நமது பிரதிதின ஞானக்கிருத்தியங்களை மிக்க ஜாக்கிரதையோடு நிறைவேற்ற வருந்துவோமாக.

2-ம். பிரிவு.

"பின்னுங் கட்டப்பட்ட அவரைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் தேசாதிபதியான போஞ்சு பிலாத்தனுக்குக் கையளித்தார்கள்."

யோசனை. யூதர்கள் கூடியசங்கத்தில் சில புண்ணியாத்துமாக்கள் சொல்லுமாப்போல அரிமத்தியான் ஊரானாகிய சூசையென்பவரும் நிக்கோதேமுஸ் என்பவருந் தவிர மற்ற யூதர்கள் சேசுநாதரைக் கொலைசெய்யத் தீர்மானஞ் செய்தார்கள். அவருடைய மரணத்துக்குத் தாங்கள் காரணமா யிருப்பதுடன் அஞ்ஞானிகளும் அதற்குப் பங்காளிகளா யிருக்கவேண்டு மென்று தீர்மானித்து அவ்வூர் அதிகாரியான போஞ்சு பிலாத் தன் வீட்டுக்கு அவரை அவமானமாய் இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். நம்மை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டுத் தமக்குச் செய்யப்படுஞ் சகல கஸ்தி அவமானங்களையும் மிக்கப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்ளுகிறார். இப்போப்பட்ட சோதனை வேளையில் நாம எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறோ மென்று சற்றுயோசித்துப் பார்ப்போம்.

ஆ! என் நல்ல சேசுவே ஆதாம் காலந்துடங்கி நீர் இவ்வுலகத்துக்கு எழுந்தருளி வருமட்டும் பிதாப்பிதாக்களாலுந் தீர்க்கதரிசிகளாலும் அவ்வளவு ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கப்பட்ட தேவரீர் இப்போது பெருந்துரோகியாக மரணத்துக்குக் கையளிக்கப்படுகிறீர். தவறிப்போன ஆட்டைத் தேடவும், பசாசுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களை மீட்கவும் வந்த தேவரீர் அவ விசுவாசிகளால் சாவுக்குக் கையளிக்கப்படுகிறீர். ஆ! என் திவ்விய நாதரே இனி யாகிலும் என் துர்நடக்கையை விட்டு உம்மை மாத்திரஞ் சிநேகிக்க அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

இராமுழுதுஞ் செபத்திற் செலவழித் துக்கலங்கி இருந்த அப்போஸ்தலர்களைத் தேற்றிக்கொண்டிருந்த தேவமாதா அதிகாலமே வெளியே புறப்பட்டுத் தனது ஏகசுமாரனைப் பார்த்துச் செருசலேம் பட்டணத்திற் பிரவேசிக்கவே, சேவகர்களுடைய இரைச்சலையும், அவனைக் கொல்லுங் கொல்லுமென்கிற யூதர்களுடைய கூக்குரலையும், ஜனங்கள் அவருக்குச் சொல்லுந் தேவ தூஷணங்களையும் வியாகுல மாதா கேட்கும்போது வாக்கில் அடங்காத கஸ்தி வியாகுலங்களை அடைந்தாள்.

ஆ! என் நல்லதாயாரே இனி நான் உமது திருக்குமாரனுக்குச் சாவான பாவத்தால் துரோகஞ்செய்யாம லிருப்பதுமன்றி அவரை நாளுக்குநாள் அதிகமதிகமாய் சிநேகிப்பதற்கான இஷ்டப் பிரசாதத்தை அடியேனுக்கு அடைந்தருளும்.

3-ம். பிரிவு.

"ஆனால் அசுசிப்படாமல் பஸ்காவைப் போசிக்கத்தக்கதாக அவர்கள் அதிகாரியின் நீதியாசன சாலைக்குட் பிரவேசித்தவில்லை."

யோசனை. அக்கியானியான அதிகாரி சேசுநாதரை மரணத் தீர்வைக் குட்படுத்தும்படி, அவரைப் பிலாத்தனுடைய அரமனைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து சேரவே, யூதர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் பிரகாரம், இன்னம் பஸ்காவைப் போசியாமல் இருந்தபடியால் பிலாத்தனுடைய வீட்டிற் பிரவேசியாமல் வெளியே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். ஓ! "கள்ள ஞானிகளே" "பாத்திரத்தின் வெளிப்புறத்தை மாத்திரஞ் சுத்தஞ் செய்யும் பாவ அசுத்தம் நிறைந்தவர்களே என்ன செய்கிறீர்கள்." சர்வேஸ்வரனு

டைய கட்டளைகளை அநுசரிக்கும் விதம் இதுதானோ? உங்கள் இருதயங் கொலைபாதகத்தாலும் பகைமுதலிய பெரும் பாதகங்களாலும், உங்கள் வாய் பொய்சாக்ஷி, உதாசனம், புரணி, தேவ தூஷணங்களாலும், உங்கள் கைகளும் வஸ்திரங்களும் மாசற்றவருடைய இரத்தத்தாலுங் கறைபட்டிருக்க, பிலாத்தனுடைய வீட்டிற் பிரவேசிப்பதினால் தீட்டுப்படுவீர்களென்று அஞ்சுகிறீர்களோ? ஐயோ! என் சகோதரமே இந்த நிற்பாக்கிய ஜனத்தின் குருட்டாட்டத்தைப்பார். பெரும் பாவத்துரோகங்களைக் கட்டிக்கொள்ளப் பயப்படாமல் தப்பிதமில்லாத காரியத்தைச் செய்ய அஞ்சி தாங்கள் தேவ கட்டளைப் பிரகாரம் நடப்பதாக வெளிக்கு மாத்திரங் காணப்படுகிறார்கள். இந்தப் பாவிகள் தாங்கள் செய்யுங் கருமத்தை அறியாமல் மூர்க்கத்தனத்தால் ஏவப்பட்டு இப்பெரும் பாதகத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆனால் நீயோ என்னேசனே எத்தனைவிசை இந்த யூதர்களிலும் நிர்மூடனாய் நடந்திருக்கிறாய். ஒரு சந்தி நாளில் வாயில் தண்ணீர்படாமல் வெகு எச்சரிக்கையா யிருக்கிறாய். ஆனால் புறத்தியாருக்கு விரோதமாய்ப்பேசி அவர்களுடைய பெயரைக் கெடுத்து மற்றவர்களுடைய புரணி வார்த்தைகளைக் கேட்க அஞ்சாமலிருக்கிறாய். பாவமும் புண்ணியமும் அல்லாதயாதோர் காரியத்தைச் செய்யப் பயப்பட்டு உன் ஒழுங்குகளை மீறி நடப்பதிலும், வேறு கனமான தப்பிதங்களைக் கட்டிக்கொள்வதிலும் அச்சமற்றவனா யிருக்கிறாய். நீ இப்படி செய்வதினால் அந்தக் கள்ள ஞானிகளைவிடப் பெருங் கள்ள ஞானியா யிருக்கிறா யென்பது நிச்சயம். என் சகோதரமே! நீசாதாரணமாய்த் தவறிப்போகும் பிறசிநேகத்துக்குவிரோதமான புரணி கோள் குண்டணி முதலியவைகள் அநேகம்விசை சாவான பாவங்களாகு மென்று பயந்து அந்தக்கெட்டப் பழக்கத்தைவிட்டுவிடப்பிரயாசப்படக்கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் 2-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் சனிக்கிழமை.

18—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் யூதர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—யூதர்கள் சேசுநாதரைக் கட்டி யிழுத்துக் கொண்டுபோய் பிலாத்தனுடைய வீட்டின்வாசலில் நின்று கொண்டு

அவருக்கு ஆக்கினை இடவேணுமென்று கூக்குரல் இடுகிறதைக் கேட்பதாக உருபகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசித்தனை.—என் துன்ப துரிதங்களில் சர்வேஸ்வரனை நீ அதிகம் அதிகமாய் நேசிப்பதற்கான இஷ்டப் பிரசாதத்தை மன்றாடிக்கேன்.

முதற் பிரிவு.

"ஆகையினால் பிலாத்தன் அவர்களிடத்தில் வெளியே வந்து இம்மனிதனுக்கு விரோதமாய் நீங்கள் என்ன பிராது கொண்டு வருகிறீர்கள்," என்றான். "அவன் குற்றவாளியாயில்லாதிருந்தால் அவனை உமக்குக் கையளித்திருக்கமாட்டோம்" என்றார்கள்.

யோசனை. இவ்வளவு பெருந் திருவிழாவில் யூதர் அனைவருஞ் சேர்ந்து பெருங் அபராதியைப்போல் கைகள் இரண்டுங் கட்டப்பட்டு வெகுமான பங்கமாயிழுத்துக்கொண்டு விடப்பட்டிருக்கும் நமது திவ்விய கர்த்தரைப் பிலாத்தன் நோக்கிப் பார்க்கிறான். பாவத்தில் அகப்பட்ட இஸ்திரியைக் கொல்லவேணுமென்று நமதாண்டவருடைய தீர்மானத்துக்குக் காத்துக் கொண்டிருந்த யூதர்களுடைய கபடகார எண்ணத்தைக் கலங்கடித்து அவ்விஸ்திரியைத் தப்புவித்துவிட்ட மாசில்லாத ஆண்டவர் இப்போது பாதகனாக ஓர் அக்கியானிக்கு முன் கைகட்டப்பட்டு நிற்கிறார். நாமும் நமக்கு வருங்கஸ்தி துன்பவேளையில் தைரியம் விடாமல் நமது ஆண்டவருக்கு வந்த அவமானத்தைக் குறித்து நினைத்தால் நமது வருத்த கிலேசமெல்லாம் ஒன்றுமில்லாமையாய்த் தோன்றும். சேசுநாதரைத் தன்னண்டைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருந்த யூதரைப் பிலாத்தன் பார்த்து இம்மனிதனுடைய தப்பிதம் என்னவென்று வினவ அவர்கள் இவன் குற்றவாளியாயிராவிட்டால் உம்மிடத்திற் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருப்போமோ? பிரதான ஆசாரியரும் வேத பாரகருஞ் சாஸ்திரிகளுமான நாங்கள் இப்போது வந்திருப்பதே இவனுடைய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறதல்லவோ என்று அகங்காரமாய்ச் சொன்னார்கள். மனிதனுடைய கர்வத்தைக் காலில் மிதித்து அடக்கவந்த என்னாண்டவரே அடியேன் தேவரீரைப் பின்பற்றி எனக்குள்ள வீண் பெருமை சலாக்கியத்தை விட்டகன்று உமக்கு மிகவும் பிரியமான தாழ்ச்சி என்கிற புண்ணியத்தைக் கைக்கொள்ளச் செய்தருளும்.

2-ம். பிரிவு.

"அதைப்பற்றி பிலாத்தன் நீங்களே இவனைக்கொண்டுபோய் உங்கள் வேத கட்டளையின்படியே அவனுக்கு நடத்துங்கள் என்றான். யூதர்களோவெனில் எவனையுங் கொல்ல எங்களுக்கு உத்தரவில்லையென்று அவனுக்குச் சொன்னார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதருக்குத் தீர்வையிடும்படி பிலாத்தன் உத்தரவளித்துஞ் சில முகாந்தரங்களைப் பற்றி அவருக்கு ஆக்கினை இடமனமில்லாதவர்களாய்ப் போனார்கள். தாங்கள் அவருக்கு ஆக்கினை இட்டால் சேசுநாதருடைய புதுமைகளைக் கண்டிருந்த ஜனங்கள் கலகஞ் செய்வார்களென்று அஞ்சி இருந்தார்கள். இரண்டாவது சேசுநாதரை அவமானமாய்ச் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லவேணுமென்று தீர்மானித்திருந்தமையால், ரோமையார் மாத்திரம் அப்பேர்க்கொத்த மரண ஆக்கினை இட வழக்கப்பட்டிருந்ததைப்பற்றி அவர்களே அவருக்கு மரணாக்கினை விதிக்கவேணுமென்றும் மூன்றாவது தாங்கள் கட்டிக்கொள்ள இருக்குங் கொலைபாதகத்தில் ரோமையருஞ் சேரவேணுமென்றும் நினைத்துத் தாங்களே அவரை மரணத் தீர்வைக்கு உட்படுத்த மனமில்லாதவர்களாய்ப் போனார்கள். ஐயோ! நாம் எத்தனை விசை இந்த யூதர்களைப்போல் நமது கெட்ட ஆலோசனைகளாலுந் துர்மாதிரிகையினாலும் நமது பாவத்தில் நமது சகோதரர்களையும் பிரவேசிக்கச்செய்து அதனால் சர்வேஸ்வரனுக்கு இரட்டிப்பான நிந்தை அவமானத்தையும் நமது பேரில் அகோரமான ஆக்கினையையும் வருவித்துக்கொண்டோம். நாம் காண்பித்த துர்மாதிரிகைக்குப் பரிகாரஞ்செய்து இனி அப்படிப்பட்ட பெருந்துரோகத்துக்கு உள்ளாகாத படிக்கு ஜாக்கிரதையாயிருப்போமாக. அன்றியும் நமது சத்துராதிகள் நமக்கு விரோதமாய்ச் செய்யுங் கெடுதியில் சிலவிசை ஜெயங்கொண்டபோதிலும் அவைகளாற் கலங்காமல் நமது ஆண்டவருடைய திருவடியைப் பின்பற்றி அவர்மேல் நமது நம்பிக்கை எல்லாம் வைக்கக்கடவோம்.

3-ம். பிரிவு.

"பின்னும் அவர்கள் அவர்பேரிற் குற்றஞ்சாட்டத் துடங்கி இவன் நம்முடைய ஜனத்தை மயக்குகிறதையுஞ் செசார் என்னும் இராயனுக்கு வரிசெலுத்தத் தடைசெய்கிறதையுந் தன்னைக் கிறீஸ்து இராசா என்று சொல்லுகிறதையுங் கண்டோம் என்றார்கள்."

யோசனை, சேசுநாதர் யூதேயா தேசமெல்லாஞ் சுற்றித் திரிந்து தமது திவ்விய வேதத்தைப் போதித்துப் பிசாசின் அடிமைத் தனத்தி லிருந்தவர்களை மீட்கும்படி தமது பிராணனைக் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருந்தும் அவருக்கு விரோதமாய்ச் சாட்டப்படுங் குற்றங்களைப்பார். பிரசைகள் தங்களை ஆள்பவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தங்கள் குருமார் போதிக்கும் படிப்பினைப் பிரகாரம் நடந்து தங்கள் பாவங்களுக்காகத் தவஞ்செய்யும்படி புத்தி சொல்லி மோக்ஷ இராச்சியம் அடைவதற்கான உண்மையான வழியைக்காட்டி யிருக்க, இதோ அந்தத் துஷ்டர் இவர் ஜனத்தை மயக்கினாரென்று குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். அவர் மெய்யான சர்வேஸ்வரனாயிருக்கத் தமது சிஷ்யாகிய இராயனுக்கு வரி செலுத்தக் கடமைப்படாதிருந்தும் அதனால் மற்றவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகை வருவியாதபடி தாமே வரிசெலுத்தினதுமன்றி செசாருக்குச் செல்லவேண்டியதை அவருக்குச் செலுத்துங்கள் என்று ஜனங்களுக்கு போதித்திருந்தும் அவர் வரி செலுத்தத் தடைசெய்தாரென்று நமதாண்டவர்மேல் பொய்சாக்ஷி சொல்லுகிறார்கள். இப்பேர்க்கொத்த குற்றங்களை நமது கர்த்தர் கனவில் முதலாய் நினையாதிருந்தும் அவைகளால் மனஞ் சோராமல் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தின்படி ஆகட்டுமென்று மௌனமாய் நிற்கிறார். நாம் கட்டிக்கொண்டதும் கட்டிக்கொள்ளாததுமான குற்றங்களையும், சொற்ப தப்பிதங்களைக் கனமானவைகளாக்கி நமது பேரில் சாட்டும்போது, எத்தனை விசை பொறுமை தப்பி ஆத்திரமாய்ப் பேசுவதால் அதிக துர்மாதிரிகைக்குக் காரணமாகிறோம். நமக்குக் குறிக்கப்பட்ட வேலையைச் சரிவரச் செலுத்தி நமது பராமரிப்புக்குள் ளிருப்பவர்களுக்கு அநேக நன்மைகளைச் செய்துவந்தும், சிலவிசை நாம் குற்றஞ் சாட்டப்படுவதினால் கலங்காமல் தமது பேரில் சாட்டப்பட்ட பெருந் துரோகங்களுக்கு மறுமொழி சொல்லாமலிருந்த நமது திவ்விய நாதருடைய சீஷர்களாகிய நாம் சகலத்திலும் அவரைப் பின்பற்ற ஆசிக்கிறோமென்று நினைத்து அவைகளைப் பொறுமையுடன் அநுபவித்து வருவோமாக. மேலும் நமதாண்டவர் தம்மை இராசாவென்று சொன்னதாக அவர்மேல் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். அவருடைய மனுஷாவதாரத்தைப்பார்த்தால் இராசவம்மிசத்திற் பிறந்தவரும் அவருடைய தெய்வமுறைமையைப் பார்த்தால் பரம இராசவிளிடத்தில நின்று உதித்தவருமாயிருக்க அவர் தம்மை இரா

சாவென்றதினால் அவர்மேல் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். என்னாத்துமமே உன்னைக் குறித்து மற்றவர்கள் குறையாய்ப் பேசுவதினால் நீ கஸ்திப்படாமல், "மனுமக்கள் தங்கள் தீர்மானத்தில் எவ்வளவு பொய்யர்களா யிருக்கிறார்கள்" என்கிற தேவவாக்கியத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு சகலத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உன் ஆண்டவருக்கு மாத்திரம் பிரியப்படும்படி நடந்துகொள்.

தபசுகாலத்தில் வரும் 3-ம் ஞாயிறு.

19—ம் தியானம்.

பொஞ்சுபிலாத்தென்னும் அதிகாரியால் சேசுநாதர் விசாரணை செய்யப்படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் பிலாத்தன் சமுகத்தில் நின்று தம்மைக்கேட்குங் கேள்விக்கு மிக்கத் தாழ்ச்சியோடு மறுமொழி சொல்லுகிறதை நீ கேட்பதாக உருவிகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை—நடுத்தீர்வை சமயத்தில் நீ கலங்காமல் நின்று என்பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவனே மோக்ஷபாக்கியத்தைச் சுதந்தரிக்கவா, என்னுஞ் சந்தோஷமான வாக்கியத்தை நீ கேட்கும்படிக் காணவிதமாய்ப் புண்ணியவழியில் ஒழுகத் தேவ உதவியைமன்றாடிக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

"ஆகையாற் பிலாத்தன் மறுபடி நீதியாசன சாலைக்குட் பிரவேசித்து சேசுநாதரையும் வரவழைத்து நீ யூதருடைய இராசாவாயிருக்கிறாயோ என்று அவருக்குச் சொன்னான்."

யோசனை யூதர்கள் நமதாண்டவர்பேரில் வைத்த பகையால் அவரை எப்படியாகிலுங் கொல்லவேணுமென்று செய்யும் உபாயங்களைக் கண்டுபிடித்த பிலாத்தன், சேசுநாதரை நோக்கி நீ யூதருடைய இராசாவா யிருக்கிறாயோ என்று வினவுகிறான். அநியாய நடுவனே என்ன சொல்லுகிறாய்? நீ கேள்விகேட்கும் மனிதன் ஆரென்று அறியாயோ? பரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் படைத்த ஆண்டவரை விசாரணை செய்யத் துணிகிறாயோ? உன்னையும் மனுமக்கள் அனைவரையும் நடுக்கேட்க இருப்பவரை

கரித்திரிக்க உனக்கு எப்படி வாய் வந்தது ? ஓ ! பிலாத்தனே அவரை இன்னாரென்று அறியவேணுமானால் ஜெருசலேம் பட்டணத்தின் தெரு வீதிகளிலே சென்று குருடருஞ் செவிடருமாய்ப் பிறந்து பின்பு பார்வையுங் கேள்வியும் அடைந்தவர்களையும் மரித்து பின்பு உயிர் அடைந்தவர்களையும், பற்பலபிணிகளால் உபாதிக்கப்பட்டுக்கடைசியாய் சொஸ்தம் அடைந்தவர்களையுஞ், சில அப்பத்துண்டுகளால் திருப்தியாய்ப் போஷிக்கப் பட்ட பன்னீராயிரம் பேரையுங் கேட்டால் அவர் இன்னாரென்று உனக்குத்தெரிவிப்பார்களே ! நீ அவரை விசாரிப்பதற்குப் பதிலாய் அவருடைய திருப்பாதத்தில் விழுந்து உன் பாவங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுத் நித்தியகாலத்தில் அவர் உன்பேரில் தயவாயிருக்கும்படி மன்றாடுவாயே யாகில் மெய்யாகவே நீ பாக்கியமுள்ளவனா யிருப்பாய். ஆ ! என்றைத்துமமே உன்னிமித்தங் குற்றவாளியாய் நிற்கும் உன் இரக்ஷகருடைய தாழ்ச்சியைப்பார்த்து உன் ஆங்காரத்தையும் உலக நாட்டத்தையும் பிறக்கணித்து அவருக்குகந்த சீஷனா யிருப்பதற்கான விதமாய்நடந்து கொள்ளக்கடவாய்.

2-ம் பிரிவு.

"சேசுநாதர் மறுஉத்தரமாக என் இராச்சியம் இவ்வுலகத்தினின்று உண்டானதல்ல. என் இராச்சியம் இவ்வுலகத்தினின்று உண்டானதா யிருந்தால் நான் யூதர்களுக்குக் கையளிக்கப் படாதபடிக்கு என் ஊழியர் சந்தேக மறப்போராடி இருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது என் இராட்சியம் இவ்விடத்தினின்று உண்டானதல்ல வென்று திருவுளம் பற்றினார்."

யோசனை. பரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் அவைகளிலடங்கிய சகலத்தைம் உண்டாக்கி நிமிஷத்துக்கு நிமிஷங்காப்பாற்றிவரும் நாயகனாயிருக்கும் நமதாண்டவர் பிலாத்தன் முன்னிலையில் "என் இராச்சியம் இவ்வுலகத்தினின்று உண்டானதல்ல" என்கிறார். கிறீஸ்துவே! கேட்டுக் ... ளாயிருக்கிற நம்மை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு ... நமது பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டபடியால் தாம் இவ்வுலகத்தைப் பிடித்து ஆளுகை அதின்மாய்ச் சுகபோகங்களை அநுபவிக்கிறதற்கு அல்ல. அதற்கு விரோதமாய் மோக்ஷத்துக்குப் போக விக்கினமாயிருக்கும் இப்பிரபஞ்ச சுகங்களையும் பெருமையையும் நாம் பிறக்கணித்துத்தள்ளி இவ்வுல

கம் அறியாதிருக்குந் தாழ்ச்சி கீழ்ப்படிதல் தாரித்திரம் சிறுமை முதலிய துன்பங்களின் மேன்மையைப் படிப்பிக்கும்படி இவ்வுலகத்துக்கு வந்தாரென்று அறியக்கடவோம்.

நீ எந்த இராச்சியத்தைச் சேர்ந்தவனா யிருக்கிறாய் ? பிலாத்தன் நினைத்த அழிவுக்குரிய இப்பூலோக காரியங்களில் நாட்டமுள்ளவனா யிருக்கிறாயோ ? அல்லது நமது திவ்வியநாதர் குறித்துப்பேசிய பரலோக இராச்சியத்துக்கு உடைத்தானவனா யிருக்கிறாயோ ? மெய்யாகவே நமது ஆண்டவருடைய இராச்சியத்தில் சேரவிருப்பமுள்ளவனா யிருப்பாயென்பது நிச்சயம். ஆனால் ஆங்காரிகளுங் கோபிகளும் அதிகாரப்பிரியரும் அதிற் பிரவேசிக்கலாமோ ? தன்சுய இச்சைப் பிரகாரம் நடப்பவனுக்கு அவ்விடத்தில் இடமுண்டோ ? இல்லை, உனக்கும் என்னேசனே இப்பேர்ப்பட்ட துர்க்குணங்கள் இருந்தால் அதிற் பிரவேசிக்கமாட்டாய். ஆகையால் உன் கெட்டபழக்கத்தை விட்டு விட்டு உன்னை நீசனாகப்பாவித்து நிந்தை அவமானங்களைப் பொறுமையுடன் அநுபவித்து வருவாயேயாகில் நீ சேசுநாதருடைய மெய்யான சீஷனாயிருப்பதுமன்றி அவருடைய இராட்சியத்துக்குட் பிரவேசிக்கும் பாக்கியம் உனக்குங் கிடைக்குமென்று அறியக்கடவாய்.

3-ம். பிரிவு.

"மேலும் அவன் இதைச்சொன்னபின் மறுபடியும் யூதிரிடத்தில் வெளியேவந்து அவர்களுக்குச் சொன்னதாவது நான் அவனிடத்தில் ஓர் குற்றமுங் காணேன்" என்றான்.

யோசனை. பிலாத்தன் சேசுநாதரைச்சிலகேள்வி கேட்டபின்பு அவரிடம் அற்பக்குற்றமுங் கண்டுபிடியாதபடியால் யூதரைநோக்கி இம்மனிதனைக் கவனமாய் விசாரணைசெய்தும் அவனிடத்தில் யாதொரு குற்றமுங் கண்டுபிடிக்கக் கூடாமற்போயிற்றே யென்று சொல்லுகிறான்.

யூதர் மாசற்றவரைக் ... கொடுத்தேனென்று புலம்பி அழுகிறான். பிலாத்தனோ சேசுநாதர் மாசற்றவரென்று காட்டும்படி தன் கைகளைக் கழுவுகிறான். குற்றமில்லாதவரை அநியாயமாய் உபாதிக்கிறார்களே என்று யூதஸ்திரீகள் அழுகிறார்கள். கல்லர்கள் அவருடைய மாசற்றத் தனத்தைத் தெரியச்செ

யந்து பச்சாத்தாபப் படுகிறான், படைத்தவன் இவர்மெய்யாகவே தேவனாயிருக்கிறாரென்று மற்றவர்களுக்குப் பிரசித்தப் படுத்துகிறான். உயிர் அற்ற வஸ்துக்களாகிய சூரியனுஞ் சந்திரனும் பிரகாசியாமல் மங்குவதினாலும், கற்பாறைகள் தகர்ந்து பிளப்பதினாலும், உலகமெல்லாம் இருள் அடைவதினாலுந், தங்கள் இரக்ஷகர் மரசறறவரென்று கூறுகின்றன, ஆனால் என் நிர்ப்பாக்கிய ஆத்துமமே அந்தமாசற்ற சருவேசுரனும் பிதாவும் இரக்ஷகருமானவரை நீ மாத்திரம் பகைத்து உபாதித்துக் கொலை செய்யப் பின்வாங்கிறதில்லை. இது என்ன பைத்தியம்? உன் ஆங்கார கெர்வத்தாலல்லவா உன்னுடையவரை உன்னகத்தக் காலின் கீழ்ப்போட்டு மிதிக்கிறாய். புறத்தியார்மேல் நீ செய்யும் புறணியாலல்லவா உன் கர்த்தரைத் தேவதூஷணைஞ் சொல்லி அவமானப்படுத்தத் துணிகிறாய். ஆகாதநினைவுகளுக்கு இடங் கொடுப்பதினாலல்லவா உன் இரக்ஷகருடைய சரீரத்தைப் பயங்கரமான அடிகளாற் காயப்படுத்துகிறாய். அவர் சிலுவையிலறையுண்டு கடினமான மரணமடைவதற்குக் காரணம் உன் நிர்ப்பாக்கிய பாவங்களே யன்றி வேறென்ன? நீ கற்பு, சாரித்திரம், கீழ்ப்படிதலென்னும் வார்த்தைப் பாடுகளைக் கொடுத்து, உன்னுடையவருடைய சிலுவையைச்சுமந்து சகலவிதத் துன்பங்களைப் பொறுமையோடனுபவித்து அவருக்காகச் செத்துப் சிலுவைசுமந்து உலகத்துக்கும் அதின் சந்தோஷங்களுக்கும் செத்தவனாயிருக்கும்படி சகலத்தையும் துறந்துவிட்டவர்க நீ எத்தனைவிசை உன் பாவங்களாலும், உன் கள்ளக்கில்லாத புறணிவார்த்தைகளாலும், உன் சிநேகிதர்களுக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லும் குறைப்பாடுகளாலும், உன் ஒழுங்கை அநுசரி[illegible] செய்வதினாலும், உன் நல்ல சேசுவைப் [illegible]றகணித்துத் தூஷணித்துக் காலால்மிதித்து, [illegible]மாகக் காயப்படுத்தி, அவரைச் சாவுக்குக் கையளித்தாய்? ஆகையால் உன் பாவநினைவுகளைக் கண்டுபிடித்து, உன்னுடையவருடைய மனம் நோகச் செய்யாமல், உன் கடமைகளைச் சீர்படுத்தப் பிரயாசப் படுவாயேயாகில், அ

வரை மரணத்துக்கு கையளிக்கிறதுக்குப் பதிலாய், அவரை உன் தேவனாகப் பாவித்து அவருக்கு எப்போதைக்கும் ஸ்தோஸ்திர நமஸ்காரங்களைச் செலுத்தி வருவதாகக் காணப் படுவாயென நம்பக்கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் 3-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் திங்கட்கிழமை
20—ம். தியானம்.

ஏரோதன் என்பவனால் சேசுநாதர் பரிகாசஞ் செய்யப் படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—ஏரோதனும் அவனுடைய இராணுவத்தாருஞ் சேசுநாதரைப் பரிகாசஞ் செய்து தூஷணித்து அடித்து ஆகடியஞ் செய்வதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—மனிதருன்னைச் சிறுமைப்படுத்திப்பரிகாசஞ் செய்யும்போது சேசுநாதரைப் பின்பற்றிச் சகலத்தையும் பொறுமையோடு சகிப்பதற்கான தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தைக் கேட்மென்று.

முதற் பிரிவு.

"பின்னும் அவரை ஏரோதன் அதிகாரத்துக்குள்ளானவரென்று அறிந்தவுடனே அந்நாட்களில் தானும் எருசலேம் நகரிலிருந்த ஏரோதனி[illegible]தில் அவரை அநுப்பினான். ஏரோதனோ வென்றால் சேசுநாதரைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்பட்டான். ஏனெனில் அவரைக் குறித்து அவன் அ[illegible]க காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்ததினாலும் அவரால் யாதோர் அற்புதஞ் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறதற்கு நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததினாலும் வெகுநாளாய் அவரைக்காண அபேட்சித்திருந்தான்."

யோசனை.—பிலாத்து பாத்து சேசுநாதரை விசாரணைசெய்ததில் யாதோர் குற்றமில்லையென்று கண்டுபிடித்ததற்கு அவருடைய மாசற்றத் தனத்தை வெளிப்படுத்த[illegible] பாவிகள் அவனுக்கு மறுமொழியாக இவன் கலிலேயா நாடுதுடங்கி இவ்விடமட்டும் யூதேயா தேசமெங்கும் போதித்துக்கொண்டு ஜனத்தைக் கலகப்படுத்துகிறான் என்று மும்முரித்துக் கொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்து கலக்கங்கொண்டு கலிலேயா நாட்டுக்கு அதிபதியான

ஏரோதனிடம் நமதாண்டவரை அனுப்பத் தீர்மானித்தான். நீயும் என்னேசனே எழுந்து உன் இரக்ஷகரைப் பின்பற்று. இதோ பிலாத்து தனுடைய கட்டளையைக் கேட்டவுடனே சேவகர்கள் அவரைப் பிடித்து இழுக்கிறார்கள். அவருடைய கைகள் இரண்டும் பின் கட்டு முறையாய்க் கட்டப்பட்டிருந்ததுமன்றி வேறொரு கயிற்றால் அவருடைய கழுத்துக்குச் சுருக்குப்போட்டு அதனுடன் ஒருவன் ஒரு மிருகத்தை இழுப்பதுபோல இழுத்துக்கொண்டுபோக மற்றவர்கள் அவரை அவமானப்படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். சேசுநாதர் தன் கிட்ட வருவதைக்கண்ட துர்மார்க்கனான ஏரோதேஸ் சந்தோஷித்து அவரைப் பகுத்தோடும் மேரைமரியாதையோடும் அங்கீகரிக்கிறான். சேசுநாதர் யாதோர் அற்புதத்தைத் தன் முன்னிலையிற் செய்வாரென்று நினைத்துக்கொண்டு அவ்[illegible]த்து அவ்வளவு வணக்கஞ் செய்கிறான். சேசுநாதரோ வெளில் தாழ்ச்சியுள்ளவர்கள் பேரிலும் தமதுபேரில் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் பேரிலுங் கிருபைகூர்ந்து தமது அற்புதங்களை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவாரேயன்றி ஏரோதனைப் போலொத்த ஆங்காரிகளுக்குந் துர்மார்க்கருக்கும் துதனைப் பிரியருக்கும் அவைகளைக் காட்டினையிடமாட்டார். நாமும் நமது அழைப்புக்குத் தகுந்தாப்போலே நடவாமலும் அதில் வெகு சொற்பவிர்த்தி செய்யவதைப் பற்றியும் அநேகம் விசை விசேஷ வரப்பிரசாதங்களை அடையாமற் போனோம். ஏரோதனுடைய ஆங்காரத்தை அவித்த நமதாண்டவர் அவனுக்கிதமாய் யாதோர் அற்புதத்தையுஞ் செய்யவில்லை. நாமும் ஆஸ்தி வல்லமை [illegible]டைத்தானவர்களோடு அதிகமாய்ப்பேசிப் புறங்கார்த்த புண்ணியவான்களோடு அதிக சிநேகமாயிருக்கக்கடவோம்.

[illegible]ம் பிரிவு.

"ஆசையால் அவன் அநேகம் விஷயங்களை அவரைக் கேட்டான். அவரோ அவனுக்கு மாத்திரம் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஆயினும் பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபாரகரும் நின்றுகொண்டு பிடிவாதமாய் அவர்மேல் குற்றஞ் சாட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதர் யாதோர் அற்புதஞ் செய்வாரென்று அநேக வியர்த்தக் கேள்விகளைக் கேட்டும் அவரொன்றுக்கு மறு

மொழி சொல்லாமல் மௌனமாய் நிற்கிறார். தம்மைப் பிடிக்க வந்தவர்களை ஓரே ஒருவார்த்தையால் கீழே விழத்தாட்டினவர் இப்போது சும்மா நிற்கிறார். ஊமைகளைப் பேசச்செய்தவர் வாய் பேசாமல் மௌனஞ் சாதிக்கிறார். ஆ! என் நல்ல சேசுவே ஓரே வார்த்தையால் உம்மை மாசற்றவராகக் காட்டக் கூடுமாயிருந்தும், உமது மேல் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களுக்குப் பதில் சொல்லாமலிருக்கிறீர். "பாவியானவன் எனக்கு விரோதமாய் எழுந்து நின்றபோது என்னாவுக்கு ஓர் காவலை வைப்பேன்" என்னும் [illegible] தரிசனம் இப்போது நிறைவேறிற்று. ஆ! என் சகோதரமே மற்றவர்கள் உனக்கு விரோதமாய் எழும்பும்போது உன்னுண்டைய மாதிரிகையைப் பின்பற்றக்கடவாய். புறத்தியார் உன்னை நிந்தித்துத் தூஷணிக்கும்போது சேசுநாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து அவைகளைச் சகித்துக்கொண்டு துன்ப காலத்தில் மௌனமாயிருப்பதில் தைரியமுந் திடனும் அடங்கி இருக்கின்றதென்று நினைக்கக் கடவாய். சேசுநாதர் ஒன்றுஞ் சொல்லாமலிருக்கிறதைக் கண்ட யூதர்கள் பற்பல குற்றங்களை அவர்மேற் சாட்டத் துடங்கினார்கள். இதெல்லாங் கேட்டு நமதாண்டவர் கலங்கிப்படாமல் சகலத்தையும் பொறுமையோடு சகித்துத் தமது மௌனத்தால் தமது சத்துராதிகளைக் கலங்கச் செய்கிறார். எப்போது இந்த உன்னதமான புண்ணியமாகிய மௌனத்தைப் பூரணமாய் நானடைவேன்? ஆ என்னாத்துமமே உன் பேரில் இல்லாத முறைப்பாடுகளை மற்றவர்கள் பேசும்போது நீ சற்றும் [illegible]ஞ்சோராமல் [illegible]த்தால் உன் பகையாளிகள் தங்கள் தப்பிதத்தைக் கண்டு பிடிக்கச் செய்வாயாக. இந்த அபூருவமான புண்ணியத்தை எவ்வளவு [illegible]கொஞ்சம்பேர் மாத்திரம் அநுசரித்து வருகிறார்கள். இக்கட்டான காலத்திற் பேசுவதைவிட மௌனமாயிருப்பது உத்தமமென்று எண்ணிப் புறத்தியார் உன்னைக் குற்றஞ்சாட்டும்போதும் அல்லது உன்னைக் குறைவாய்ப் பேசும்போதும் உன் பேர் கெட்டுப்போகிறதென்றும் உன் மகிமைக்கும் அந்தஸ்துக்கும் குறைச்சல் வருகிறதென்றும் [illegible]ணங்கொண்டு வாயில் வந்தபடி [illegible]றாமல் உன்னை அடக்கி மௌனங் காப்பாயேயாகில் மனிதர்கள் சீக்கிரம் உன் மாசற்றதனத்தைக் கண்டு பிடிக்கிறது மன்றி நீ நாளுக்குநாள் சாங்கோ[illegible]ங்கத்தில் அதிகமாய் உயரக் காரணமாயிருக்குமென்று அறியக்கடவாய்.

3-ம் பிரிவு.

"அப்படியிருக்க ஏரோதன் தன் சேனையோடு அவரை நிந்தித்து அவருக்கு வெள்ளை வஸ்திரமுடுத்தி அவரைப் பரிகாசஞ் செய்து பிலாத்தனிடத்தில் அவரை மறுபடியும் அனுப்பினான்."

யோசனை. தான் நினைத்தபடி சேசுநாதர் யாதோர் அற்புதஞ் செய்யவில்லையென்று கண்ட ஏரோதன் சினங்கொண்டு அவரை நிந்திக்கத் துடங்கினான். அவருக்கதிக அவமானமும் கஸ்தியும் வரும்பொருட்டுத் தன் அரானுவத்தை வரவழைத்து [illegible]களும் அவரை நிந்திக்கக் கட்டளைகொடுக்கிறான். அவரொன்றும் பேசாமல் மௌனமாயிருப்பதைக்கண்டு அவர் பயித்தியக்காரனென்று சொல்லி பயித்தியக்காரருக்கு வாகுவாயுள்ள வெள்ளை வஸ்திரத்தை அவருக்கணிந்து சொல்லி முடியாத இத்தை அவமானங்களை அவருக்கு வருவித்ததுமன்றி தனது அரானுவமும் அவருக்கு அவ்விதமே செய்யும்படி கற்பிக்கிறான். ஆ! என்னுடையவரே என் தேவனே! இனியாகிலும் பெருந் துரோகியாகிய நான் என் ஆங்கார கெர்வத்தைவிட்டுக் கஸ்தி துன்பம் சிறுமை முதலியவைகளைச் சந்தோஷமாய் அநுபவிப்பதற்கான அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும். ஏரோதனுடைய உத்தாரப்படி பயித்திய வேஷமுள்ள நமதாண்டவரை யூதர்கள் அவமானமாய் இராசவீதிகள் வழியாய்ப் பிலாத்தனிடம் கூட்டிக்கொண்டு போகிறதைப்பார்த்த ஊரார் கும்பல் கும்பலாய் நின்று அவரை உற்றுப் பார்த்து சேசுநாதனென்று கண்டு [illegible] பாதகர் கட்டிக் கொண்டாரென்று [illegible] கொள்ளும்போதுஞ் சிறு பிள்ளைகள் அவரைப் பயித்தியக்காரனைப் பாவித்து அவர்மேல் கல்லையு மண்ணையும் வாரி எறியும்போதும் அவருக்குண்டான துக்க கிலேசமும் அவமானமும் எப்போர்க்கொத்ததென்று ஆராலளவிட்டுச் சொல்லக்கூடும். ஐயோ! பிரலாபத்துக்குரிய என்னாத்துமமே பார்த்தையோ? உன் இரக்ஷகருடைய கோலத்தைப்பார். பரலோக பூலோக எஜமானிருக்கும் அவ்வளவு உன் கண்களைத் திறந்துபார். மற்றவர்கள் உன்னைப்பார்த்து இகழ்ச்சியாய்ப் பேசும்போது அவர்களைப் பழிவாங்க இனி உனக்கு மனம் வருமோ? நீ பத்தியுள்ளவனென்றும் தேவகாரியத்தில் [illegible] அசங்கொண்டவனென்றும் மற்றவர்கள் உன்னைப் பரிகாசஞ் செய்வதற்குப் பயந்து உன் ஞானக்கிருத்தியங்களை விட்டுவிடலாமோ? உன்

ஒழுங்குகளையுஞ் சட்டதிட்டங்களையும் உன் சந்நியாச உடுப்பையும் இழிவான தொழிலையுங் குறித்து உலகத்தார் இகழ்ந்து பேசி நகைக்கும்போது வெட்கி நாணமடைய இனி உனக்கு மனம் வருமோ? இப்பேர்ப்பட்ட சோதனைகள் வரும்போது என்னாத்துமமே உன்னுடையவருடைய திருப்பாதத்தில் விழுந்து என் பாவங்களுக்காக, பயித்திய வேஷங்கொண்டவரின் அன்புக்குரிய சேசுவே அற்பப்புழுவும், நீசனுமாகிய நான் ஆங்காரங்கொள்ளாமல் எனது ஒன்றுமில்லாமையைக் கண்டுபிடித்துத் தாழ்ந்து, மனிதரால் பயித்தியக் காரனாகவும் ஒன்றுந் தெரியாதவனாகவும் பாவிக்கப்பட்டு, இப்பிரபஞ்சத்தின் மாய்கைகளுக்குச் செத்து, நீர் காட்டித் [illegible] செய்த இராச பாதையாகிய சிலுவையார்க்கத்திற் பிசகாமல் நடக்குவதற்கான வரப்பிரசாதத்தைக் கட்டளையிடத் தகப்பனே என்று சொல்லக்கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் 3-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை.

21—ம். தியானம்.

பிலாத்தன் சேசுநாதரை விடுதலை செய்யப் பிரயாசைப்படுகிறான்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—ஏரோதன் நமதாண்டவருக்குத் தரித்த பைத்தியனுக்குரிய அடையாளமான வஸ்திரத்தோடு பறபாஸ் என்னும் பெரும்பாதகனோடே சரிசமானமாய் அவர் நிறுத்தப்பட்டு இவர்களிருவரில் யாரை நானுங்களுக்கு விடுதலைசெய்ய இச்சிக்கிறீர்களென்று பிலாத்தன் சொல்லும் வார்த்தைகளுன் காதில் விழுவதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நீ உன் நினைகத்தை இவ்வுலக மாயங்களில் வைக்காமல் உனக்காக மரணமடைந்த உன்னிரக்ஷகருக்கு உன்னிருதயத்தையும் உனக்குண்டான சகலத்தையும் மனப்பூரணமாய் ஒப்புக் கொடுப்பதற்கான நல்லமனதை உனக்குத் தயைசெய்யும்படி மன்றாடு.

முதற் பிரிவு.

"மீளவும் அப்போது துஷ்டத்தனத்தினாற் பேர்பெற்ற பரபாஸ் என்னப்பட்ட விலங்குக்காரன் அவர்வசத்திலிருந்தான். ஆகையால் அவர்கள் கூடிக்கொண்டிருக்கையில் பிலாத்தன் எவனை

கான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்க விரும்புகிறீர்கள்? பரபாசையா அல்லது கிறீஸ்து என்னப்படுகிற சேசுவையோ என்றான்."

யோசனை. ஏரோதனுடைய கட்டளைப் பிரகாரம் யூதர்கள் சேசுநாதரைத் திரும்பவும் பிலாத்தன் அரமனைக்குக் கூட்டிக் கொண்டுவரவே, பிலாத்தன் அவர்மேல் யாதோர் குற்றமில்லையென்று கண்டுபிடித்த படியால் அவரை விடுதலை செய்ய யோசித்து யூதர்களின் மூப்பரை அழைத்து உங்கள் முன்னிலையில் விசாரணை செய்தும் ஓர் தப்பிதமுங் காணவில்லை, ஏரோதனும் அதே எண்ணங் கொண்டிருக்கிறான். ஆகையால் இம்மனிதனை விட்டுவிடத் தீர்மானிக்கிறேன் என்று சொலலவே அந்தக் கெட்ட யூதர்கள் மறுமொழியாக அவனை விடக்கூடாது, சிலுவையி லறைந்து கொல்லுங் கொல்லும், இல்லாவிட்டால் செசார் இராயனுடைய சிநேகிதனாய் இருக்கமாட்டீரென்று கூக்குரலிடுகிறதைக் கேட்ட பிலாத்தன் பயந்து கலங்கினான். பிலாத்தனுடைய அநியாயத்தைப் பாருங்கள். சேசுநாதர்மேல் ஓர் தப்பிதமுங் கண்டுபிடியாதிருந்தும் இராயனுடைய சிநேகங் குறைந்து போகுமேயென்று பயப்படுகிறானேயன்றி கொலை பாதகத்துக்கு உட்பட அஞ்சவில்லை. நாமும் எத்தனைவிசை மனிதருடைய முகத்தாட்சணியத்தைப் பற்றியும் அவர்களுடைய தயவையுஞ் சிநேகத்தையும் அடையும்படிக்கும் சர்வேஸ்வரனுடைய கற்பனையை மீறி நடந்து நமதந்தஸ்தின் கடமைகளைச் சரிவர அநுசரியாமல், உலக காரியங்களிலே அதிகமாய்க் கலந்து கொள்வதினால் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படாமல் உலகத்துக்குப் பிரியப்படத் தேடினோம். நாம் சர்வேஸ்வரனுடைய இராட்சியஞ் சேரவேணுமென்று இவ்விடம் இருப்பதைப்பற்றி அவருக்குமாத்திரம் பிரியப்பட வருந்துவோமாக. என்ன செய்யலாமென்று தெரியாமல் பிலாத்தன் கலங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது பிலாத்தனுடைய மனைவி, தூதன் ஒருவனை அவனிடம் அநுப்பி அந்த நீதிமானுடைய இரத்தத்தில் நீ கைவைக்க வேண்டாம். ஏனெனில் அவரைக் குறித்துச் சொப்பனத்தில் அநேக பயங்கரமான காரியங்களைப் பார்த்தேனென்று அறிவித்தாள், தன் மனைவியினுடைய எச்சரிப்புக்குப் பிலாத்தன் காதுகொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவனுடைய பெண்சாதியோ வென்றால் தேவ ஏவுதலுக்குக் காது கொடுத்து அநேகம் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லுமாப்போல் தேவமாதாவினிடஞ் சென்று ஞான தீட்சை பெற்றுப் புண்

ணிய வழியில் ஒழுகி அர்ச்சியசிஷ்டவளானாள். நமக்குச் சர்வேஸ்வரன் கொடுக்குந் தேவ ஏவுதலுக்கு எப்படி காதுகொடுக்கிறோமென்று யோசித்துப் பார்ப்போம். நாம் வழக்கமாய்க் கட்டிக்கொள்ளும் அந்தந்தத் தப்பிதங்களை விட்டுவிட வேணுமென்று நமதிருதயத்தில் சர்வேஸ்வரன் தியான சமயத்திற் கொடுத்த நல்லுணர்ச்சிகளை எப்படிப் பிரயோகித்து வந்தோம். நமதாத்தும சோதனையிலும் பாவசங்கீர்த்தன வேளையிலும் அந்தந்தப் பாவப் பழக்கத்தை விட்டகல வேணுமென்று தேவ ஏவுதலால் நாம் எடுத்துக்கொண்ட பிரதிக்கினைகளை எத்தனைவிசை மீறிநடந்தோம். இன்னும் நமது சிரேஷ்டமார்களாலும் பெரியவர்களாலும் விசேஷமாய் ஆத்தும குருக்கள் மூலமாகவுஞ் சர்வேஸ்வரன் நமக்குக் கூறியபோது அவைகளை எத்தனைவிசை அலட்சியஞ் செய்து வந்தோம். இதெல்லாம் நன்றாய் யோசித்துப் பார்த்துத் தேவ ஏவுதல்களுக்குக் காதை மூடிக்கொண்டிருந்த பிலாத்தனைப் பின்பற்றி நடந்த நாம் அவைகளுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டுச் சர்வேஸ்வரனுடைய நல்லுணர்ச்சிகளுக்குக் காது கொடுத்த அவனுடைய மனைவியின் நன்மாதிரிகையைப் பின்பற்றப் பிரயாசைப்படுவோமாக.

2-ம். பிரிவு.

"ஆனால் பண்டிகை நாளில் அவர்களுக்கு ஒருவனை விடுதலையாக்குவது அவனுக்கு அவசியக் கடமையா யிருந்தது. [illegible] கூட்டமெல்லாம் ஏகமாய்க் கூப்பிட்டு இவனை, நிர்மூலமாக்கிப் பரபாஸ் என்பவனை எங்களுக்கு விடுதலையாக்குமென்று சொல்லிற்று."

யோசனை. சேசுநாதர்மேல் அற்பக் குற்றமும் பிலாத்தன் கண்டுபிடியாததினாலும், யூதர்கள் அவருடைய உயிரைப் பறிக்கத் தீர்மானஞ் செய்திருக்கிறதையும் அறிந்து மிகுசிந்தனைக் குள்ளானான். சேசுநாதரைக் குறித்துத் தன் பெண்சாதி சொல்லியனுப்பிய வார்த்தைகளால் மிக்க வருத்தமுங் கிலேசமும் அடைந்து அவரை விடுதலை செய்வதற்கு ஒரு உபாயம் எடுத்தான். அதாவது பஸ்காத் திருவிழாவிற் சிறையில் அகப்பட்டிருப்பவர்களில் ஒருவனை விடுதலை செய்யும் வழக்கம் யூதருக்குள் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டுச் சிறையிலடைபட்டிருந்த துஷ்டரில்

பெருந் துஷ்டனை பரபாசைத் தெரிந்தெடுத்துச் சேசுநா[illegible]ரை
யும் அந்தப் பாதகனையும் ஒருயர்ந்த ஸ்தலத்தில் நிற்கவைத்து
யூதர்களெல்லோரையும் வரவழைத்துச் சொன்னதாவது:—
இந்நாளிற் சிறையில் இருப்பவர்களில் ஒருவனை விடுதலை செய்யும்
படி உங்களுக்கு ஓர் வழக்கமுண்டல்லவா? ஓர் தப்பிதமும்
கட்டிக்கொள்ளாத சேசுவென்பவரும், அநேகங் கொலைபாத
கங்களைக் கட்டிக்கொண்டு, பெருங்கலகங்களை உண்டாக்கின
வனான பரபாஸ் என்பவனும் இதோ உங்களுக்கு முன்பாக
நிற்கிறார்கள். இவர்களில் யாரைவிடுதலை செய்யவேணுமென்று
சொன்னவுடனே யூதர்களெல்லோரும் ஒரே சத்த[illegible] கூ
வி பரபாஸ் என்பவனை எங்களுக்கு விடுதலையாக்குமென்று
கூக்குரலிட்டார்கள். ஆ! குருட்டாட்டமுள்ள யூதர்களே
என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? நெருப்பைத் தண்ணீரென்றுந் தண்
ணீரை நெருப்பென்றுஞ் சொல்லும் பைத்தியருக் கொப்பாயிரு
க்கிறீர்களே? மூன்று வருஷகாலமாய் உங்களுக்காக ஊரெல்
லாம் சுற்றித்திரிந்து, திவ்விய வேதத்தைப் போதித்துக் கணக்
கில்லாத அற்புதங்களைச் செய்த அவரைப் பரபாசிலும் அதிக
கெட்டவராகப் பாவிக்கிறீர்களோ? ஆ எனது நல்ல சேசுவே
நாதர் அதிநாதர் முதலிய ஒன்பது விலாசசபை சம்மனசுக்களாலுங்
கைகுவித்து வணங்கப்படுந் தேவரீர் பரபாசென்பவனோடு ஒப்
பனை யிடப்படுவாயோ? கன்னிப் பதிநவர்களுக்கு ஆனந்த
வான தேவரீர் சகலராலுங் கைவிடப் படுவாயோ! என்னாத்து
மமே உன் நிமித்தமாகவே உன் [illegible]
நசரநாதர் உன் இரக்ஷகர் [illegible]யபாதகனோடு ஒப்பிடப்படச் சித்த
மானார். இதைப்பார்க்கும் என் சகோதரமே? இன்னம் உன் ஆங்
காரத்துக்கு இடங்கொடுக்க மனம்வருமோ? மற்றவர்களுடைய
[illegible] சொற்களால் வருத்தப்பட இடமுண்டாகுமோ? உன்
சகோதர[illegible]னை விட உன[illegible]த் தாழ்ந்ததும் இழக்கமுமான
வேலை கொ[illegible]சாராக ளென்[illegible] முறைமிடுவாயோ? எவ்வளவு
தான் இழிவான வேலையை உனக்குக் கொடுத்த போதிலும், அது
உனக்குப் போதாதென்று நினைத்து உனக்காகப் பெரும்பா[illegible]
ளைப் பாவிக்கப்பட்ட நாதரண்டை ஞானமாய் [illegible]க் கொ
ண்டு நீ மற்றவர்களாற் சிறுவனாகவும், பேதையா[illegible]வும், ஒன்று
மற்றவனாகவுமாக்கப் பாவிக்கப் படுவதினால், கஸ்திப்படாமல்
உன் ஞானக்கிரித்தியங்களை நனு நனுக்கமாய் அப்பியசித்து

வருவதினாற் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்பட்டிருப்பாய் போது
மென்று எண்ணக்கடவாய்.

3-ம் பிரிவு.

"ஆகையாற் பிலாத்தன் அவர்களுக்குப் பிரத்தியுத்தாரமாக
அப்படியானால் யூதர்களுடைய இராசாவுக்கு நான் என்ன செ
ய்யவேணுமென்கிறீர்க ளென்றான். அவர்களோ அவனைச் சிலு
வையி லறையுமென்று மறுபடியுங் கூவினார்கள்."

[illegible]னம். சேசுநாதர் மாசற்றவராயிருக்கும் பெரும்பாதக
ங்களைக் கட்டிக்கொண்ட பரபாசை விடுதலை செய்யுமென்று
ஜனங்களெல்லாங் கூக்குரலிடுகிறதைப் பார்த்த பிலாத்தன்வெகு
விசனமுள்ளவனாய் மறுபடியும் யூதர்களைப்பார்த்து உங்களிரா
சாவாகிய சேசுவுக்கு என்னசெய்ய இருக்கிறீர்கள் என்கவே, எ
ல்லோரும் வெகுசத்தமாய்க் கூப்பிட்டு அவனைச்சிலுவையி லறை
யுஞ் சிலுவையிலறையுமென்று கூவினார்கள். இவர்கள் தீர்வை
காலத்தில் எவ்வளவோ பெருங் குற்றவாளிகளாய் நிற்பார்கள்!
நீயும் என் நிர்ப்பாக்கிய ஆத்துமமே சற்றுநேரம் உன்னிற் பிரவே
சித்து, நீ சர்வேசுரனுக்குச் செய்யும் அக்கிரமங்களைக் குறித்துக்
கொஞ்சம் யோசித்துப்பார், நீ கட்டிக்கொள்ளும் பாவங்களினால்
யூதர்களைப்போல் உன் இரக்ஷகரை மரணத்தீர்வைக்கு உள்ளாக்கி
றாய். நீசிற்றின்பங்களை நாடிப் பாவச்சமயங்களைத் தேடி உன் பொ
[illegible]க்குங்கு இடங்கொடுக்கும் போதெல்லாம் பரபா
சை விட்டு விடுங்கள் சேசுநாதரைச் சிலுவையி லறையுங்களென்று
சொல்லுகிறாய், நீ பெருமை நிறைந்த [illegible]முள்ளவனாயும் மற்றவர்
களாற் பெரியவனாக எண்ணப்பட வேணுமென்றும் ஆசிக்கும்
போது, நீ ஆங்காரசிலாக்கிய முள்ளவனாகவும், நா[illegible]
வனாக எண்ணப்பட்டுச் சீவிக்கிற போதும், உலகத்[illegible]க்குஞ்
சொற்ப சந்தோஷமும் ஆறுதலும் உனக்கிருந்தா[illegible] அதுவேபோ
தும், சேசுநாதருக்கு என்னகஸ்தி வருத்தம் வந்தபோதிலும்
அதினால் எனக்கென்ன என்கிறாய் போலேயாகும். ஆ! என்னாத்
துமமே! உன் [illegible] துரோகங்களையும் நன்றியறியாமையுங் கண்
டுபிடித்த பின்பு தாமதிக்காமல் உன்னுண்டவருடைய பாதஞ்
சென்று ஆ! என் திவ்விய ரக்ஷகரே என் சர்வேசுரா என் நன
க்கில்லாத [illegible]ரோகங்களாலும் என் ஆங்காரபெருமையாலுங்

கெட்டுப்போன என் சுபாவத்தைப் பின்பற்றுவதினாலும், என் அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி நடவாமல் நாளுக்குநாள் சாங்கோபாங்கத்தில் விர்த்தியடையப் பிரயாசைப் படாமையினாலும் இதோ நானே உம்மை மரணத்துக்குக் கையளித்தேன். உம்மைச் சகல கஸ்தி வருத்தங்களுக்கும் உள்ளாக்கி உலகம் பசாசு சரீர மென்கிற மூன்று சத்துருக்களுக்கும் நான் பிரியப்பட நடந்த துரோகங்களுக்காக வெகுவாய் மனஸ்தாபப்பட்டுத் துக்கிக்கிறேன். இனி என் துஷ்டப்பழக்கத்தை விட்டுவிட்டுப் படைப்புண்ட எந்த வஸ்துவின் மட்டிலும் பற்றுதலில்லையாமல் என்னாண்டவரே! உம்மைச் சிநேகித்து என் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு எந்நாளும் உம்மைப் பின் செல்வதற்கான இஷ்டப் பிரசாதத்தைக் கட்டளையிட்டருளும். ஆமேன் சேசு.

தபசுகாலத்தின் 3-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் புதன்கிழமை.

22—ம், தியானம்.

சேசுநாதர் தூணோடுசேர்த்துக் கட்டப்படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் நிருவாணமாகவும் அவருடைய திருக்கை கால்களைக் கற்றூணோடு சேர்த்து இறுகக் கட்டப்பட்டும் பரதவித்து நிற்பதை நீ பார்ப்பதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன் னாண்டவருடைய கஸ்தி வருத்தத்தைத் தணித்து, உன்னாற் கூடுமான உதவிசகாயஞ்செய்யத் தீர்மானி... வாயென்று கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

முதற் பிரிவு.

"அப்படியிருக்கப் பிலாத்தன் ஜனத்தைப் பிரியப்படுத்த மனமுள்ளவனாய்ப் பரபாஸ் என்பவனை அவர்களுக்கு விடுதலையாக்கினதுமன்றிச் சாட்டைகளால் அடிப்பிக்கப்பட்ட சேசுநாதரைச் சிலுவையிலறையும் பொருட்டு அவர்களுக்குக் கையளித்தான்."

யோசனை. பிலாத்தன் சேசுநாதருடைய மாசற்றத்தனத்தைக் குறித்து எவ்வளவு யோசித்துப் பார்த்தானோ, அவ்வளவு பயமும் ஏக்கமுமுள்ளவனாய்த் தன் மனச்சாக்ஷி வருத்தத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவருக்கு ஆக்கினையிட மனமில்லாமலிருந்தான். ஆனால் யூதர்களுடைய கூக்குரல்களும், நீ அவனைச் சிலுவை

யிலறையாவிடில் நீ செசாரென்பவனுடைய சிநேகிதனல்லாயென்கிற வார்த்தைகளும் அவனிருதயத்தில் ஆழமாய்ப் பதிந்ததினால் தான் அவரைவிடுதலைசெய்தால் தனக்குள்ளமகிமையுங்கீர்த்தியும் ஊரார் தன்பேரில் வைத்திருக்கிற பட்சமும், கடைசியாய் உத்தியோகமும் போகுமேயென்றஞ்சித் தத்தளித்து மற்றோர் உபாயத்தைத் தேடினான். அதாவது இவரை அடிக்கச்செய்தால் யூதர்கள் அவருடைய காயங்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி விட்டு விடுவார்களென்று நினைத்துக்கொண்டு அவரை அடிப்பிக்கும்படி உத்தரவு கொடுத்தான். ஆ! நிர்ப்பாக்கிய நடுவனே உன் பெரும் உத்தியோகம் போகாதபடிக்கும், சௌக்கியமாய்ச் சீவித்து நானுபோரால் கனமாயெண்ணப்பட்டு, உன்னாசாபாசத்துக்குத் தகுந்தபடி சுகமே சீவிக்கும்பொருட்டு ஓர் நர உயிரைப் பலிக்கப்பார்க்கிறாயோ? உன்தேவனும் இரக்ஷகருமானவரை உன் சுயபிரியத்துக்குப் பலியிடப் போகிறாயோ? இவர்மேல் தப்பிதமில்லையென்று இரட்டித்து இரட்டித்து நீயே உன்வாயாற் சொல்லியிருக்க இப்போது அவரைச் சாட்டைகளால் அடிக்கத் தீர்மானஞ் செய்கிறாயோ? ஓ" இதென்ன அநியாயம், குற்றவாளி தீர்மானஞ்சொல்ல, மாசற்றவர் அந்தத் தீர்மானத்துக் குள்ளாகிறார். அநேக பாதகங்களைக் கட்டிக்கொண்ட பிலாத்தன் உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்து தீர்மானம் விதிக்கப்பாவத்தின் நிழல் முதலாய் அணுகாத நமதிரக்ஷகர் நின்றுகொண்டு கைகட்டித் தலைகுனிந்து அந்த அநியாயத் தண்டனைக்குள்ளாகிறார். ஆ! என் நல்லசேசுவே! இந்த அநியாயப் பிலாத்தனைப்போல் என் துர்ப்பழக்கத்துக்குஞ் சுயபிரியத்துக்கும் பிரியப்படும் பொருட்டு மாசற்ற தேவரீரை அனேகம்விசை மரணத்தீர்ப்புக் குள்ளாக்கின துரோகத்தை நினைத்து வெகுமனஸ்தாபப் படுகிறேன். இப்பாதகங்களை இனி கட்டிக்கொள்ள மாட்டேன். ஆகையால் என்னிமித்தம் அநியாயத் தீர்வைக்குள்ளான இரக்ஷகரே என் பாவாக்கிரமங்களைப் பொறுத்து உமது சித்தத்தின்படி நடக்க எனக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

2-ம். பிரிவு.

"அப்பொழுது போர்ச் சேவகர் பிரதேசாதிபதியின் தீர்ப்பாசன சாலைக்கு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சேனையெல்லாத்தையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்."

யோசனை. பிலாத்துடைய அநியாயத் தீர்மானத்தைக் கேட்டவுடனே யூதர்கள் சேசுநாதர்மேல் விழுந்து கையால் அவரை அடித்துப் பெரும்பாக்களைக் கட்டியடிக்கும் இடத்துக்கு அவரை இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சேவகரில் சிலர் ஓடிப்போய்க் கயிறு, சங்கிலி, சாட்டை, முட்பிரம்பு, கசைத்தடி, முதலிய பயங்கரமான இருப்பு ஆயுதங்களைத் தேடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களில் மிகு பலமுள்ளவர்களும், குரூரமுள்ளவர்களுமான முப்பதுபேரொடு சேவகர் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். வேறுசிலர் நமதாண்டவரை [illegible] கீழேவிழத் தட்டித் தேவதூஷணங்களைச் சொல்லி உன் வஸ்திரங்களைக் கழற்றிவிடு என்று சொல்லுகிறார்கள். சேசுநாதரோ சேவகரைக் கடிந்து கொள்ளாமல் தம்மை முழுதும் அந்தக்கொடிய ஜனத்தின் இஷ்டத்துக்குக் கையளித்து நமது இரட்சணியத்தின் பேரில் ஏக்கமுள்ளவராய்க் கீழேவிழுந்து கிடக்கிறார். ஆ! என் நல்ல சேசுவே நானல்லோ குற்றவாளி நானல்லோ இந்தத் தண்டனையை அநுபவிக்கத் தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறேன், நீரேன் கொலைக்களத்துக்குப்போய்க் கிறீர்? என் பாவங்களுக்கு உத்தரிக்கவும் நீ என்மேல்வைத்த சிநேகத்தின் [illegible] என் பாவங்களையெல்லாம் விட்டு விலகி உம்மை அதிகமதிகமாய்ச் சிநேகிக்கும் பொருட்டும் நீர் இவ்வளவு அவமானதுக்கமும் உன்னாலேயன்றி மற்றபடியல்ல. ஆ! என்னாத்துமமே பார், நமதிரக்ஷகர் தம்மைக் கொலைசெய்ய இருக்கும் துஷ்டச்சேவகர்களையும் பயங்கரமான ஆயுதங்களையுங் கண்டும், பார்த்தபோதிலும் மனங் கலங்காமற் சர்வேசுரனை சித்தம் நிறைவேறுக போதுமென்று தைரியமாயிருக்க, நீ மாத்திரம் சொற்பக்கஸ்தி அனுபத்தினாற் பொறுமை தப்புவானேன். உன் இஷ்டப்படி காரியங்கள் கைகூடி வராதபோது கலக்கமுற்றுப் பின்னிடைவானேன். இனி அப்படி மோசம்போகாமல் உன் அந்தஸ்தில்வரும் வருத்தம் கஸ்திதுன்பங்களைச் சட்டை பண்ணாமல் ஞானவழியில் தைரியமாய் நடப்பதற்கான வரப்பிரசாதத்தை மன்றாடிக்கேள்.

45

3-ம். பிரிவு.

"பின்னும் அவருடைய வஸ்திரங்களைக் கழற்றினார்கள்."

யோசனை. வெகுபரிதாபத்துக்குரியவிதமாய்க் கீழேவிழுந்து கிடக்கும் நமதாண்டவரை முரட்டுத்தனமாய்ப் பிடித்து இழுத்து முந்தின நாள் இராத்திரியில் வியர்த்த இரத்த வேர்வையால் சரீரத்தோடே ஒட்டிக் கொண்டிருந்த அவருடைய வஸ்திரத்தைப் பேர்க்கத் தனையாய்க் கழற்றி அவரை நிருவாணியாக்கிறார்கள். மலர்களைப் பட்டு பட்டாவளிகளால் உடுத்தி ஆகாயத்திற்பறக்கும் பக்ஷிகளுக்கு அழகான சிறகையும் மிருகங்களுக்கு மிருதுவான ரோமங்களையுங் கொடுத்துப் பூமியைப் பலவர்ணப் புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கிற நமதாண்டவர் இப்போது வஸ்திரமில்லாமல் நிருவாணியாயிருக்கிறார். ஆ! என் ஆத்துமமே நீ செய்த பாவங்களால் தேவ விஷ்டப் பிரசாதமாகிற தேவ ஆடையைப் போக்கடித்து உன்னாத்துமத்தை நிர்வாணமாய்ச் செய்ததற்குப் பரிகாரமாக இதோ உன்னாண்டவர் இக்கோலமானார். நமது இரக்ஷணியத்துக்காக நமதாண்டவர் பாடு படுகிறதற்கு முன்னமே தமது வஸ்திரத்தைக் கழற்றிவிட்டதுபோல நாமும் நமது இராசா வாகிய சேசுவின் சேவகர்களாயிருந்து சண்டைகொடுக்கிறதற்கு முன்னமே அதற்கு விக்கினமாயிருக்கும் உலகத்துக்குரிமையான வைகளையெல்லாம் முற்றும் கிழித்துவிட்டுச் சேசுநாதரையே அணிந்து கொள்ளுவோமாக. பூர்வகாலத்தில் சூ[illegible]த்தேயின் மேற்போர்வையைப் பிடித்திருந்த துஷ்ட இஸ்திரீயின் கையில் அப்போர்வையை விட்டு விட்டு அவர் ஓடிப்போனதுபோல் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை, யாங்குச் சிற்றின்ப சந்தோஷத்தைக் காட்டி அவைகள் பாசிசமாய் நம்மை இழுக்கும்போது அந்தச் சுக சந்தோஷங்களை அனைத்தையும் விட்டு விட்டு நாம் [illegible] நோக்கி ஓடிப்போவோமாக. பின்பு யூதர்கள் நமதாண்டவருடைய திருக் கைகளையுங் கால்களையும் கயிற்றினாலே சேர்த்து இறுகக் கட்டுகிறார்கள். என்னாண்டவரே முற்காலத்தில் சம்சோன் தூணிற் கட்டப்பட்டுப் பரிகாசஞ் செய்யப்பட்டபோது அத்தூணைப்பிடித்து அசைத்து அவ்விடமிருந்த அநேக வாயிரம்பேரை மடியச் செய்ததுபோலத் தேவரீர் இப்போது செய்யக்கூடாதா? ஆ! பிரிய சகோதரமே உன்னை இரக்ஷிக்கும்படி உன் பாவங்களை நிவர்த்திசெய்யும் பொ

ருட்டல்லோ இவ்வளவு அவமானத்துக் குள்ளானார். நல்ல சேசுவே! இத்தனை காலமாய் உலககாரியங்களிலும் என் சுய இச்சைக்குப் பிரியமான காரியங்களிலுங் கவலையாயிருந்த, எனது நன்றிகெட்ட இருதயத்தை உமது திருப்பாதத்திற் சேர்த்துக் கட்டி எப்போதும் உம்மைவிட்டுப் பிரியாதபடி செய்தருளும்.

தபசுகாலத்தின் 3-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வியாழக்கிழமை.

23—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் கற்றூணோடு சேர்த்துக் கட்டப்பட்டு அடிபடுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நமது இரக்ஷகருடைய சரீரம் சிரசு துவக்கி பாதமட்டும் ஒரேகாயமாகப்பட்ட அடிகளால் அனேகவிடங்களில் அவருடைய சதைகள் கிழிந்து தொங்குகிறதையும் அவருடைய திருவிரத்தம் தூணைச் சுற்றி ஓடுகிறதையும் நீ பார்ப்பதாக உருவிகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—அவருடைய கஸ்தி உபாதைகளைக் குறித்து நன்றாய் யோசித்துப்பார்த்து அவருக்கு ஆறுதல் சொல்லி அவர் இவ்வளவு கஸ்தி அனுபவிப்பதற்குக் காரணமான பாவங்களைவிட்டு விலகுவதற்கான பிரதிக்கினை செய்து கொள்ளுவாயாக.

முதற் பிரிவு.

“ஆதலால் அப்போது பிலாத்தன் சேசுநாதனைச் சாட்டைகளால் அடிப்பித்தான்.”

யோசனை. நமதாண்டவரைத் தூணிற்சேர்த்துக் கட்டின பின்னே அவரை உபாதிக்கும்பொருட்டுத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட முப்பது பேரோடு சேவகரில் இருவர் எழுந்து தங்கள் வஸ்திரங்களை இடையில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு ஒருவன் முட்பிரம்பையும் மற்றொருவன் சங்கிலியையுங் கையிற் பிடித்து விசிறி அடிக்கிறார்கள். அந்தப் பாதகர் அடிக்கும் அடி எவ்வளவு துரிதமாய் நமதாண்டவர் திரேகத்தில் விழுகிறதென்றுபார். இந்தப் பெரும் வேதனையால் அவருடைய திருமேனி துடிக்கிறது. அதோ! அவருடைய சரீரம் அங்கங்கே செவந்து கன்றிப்போகின்றது. தமதுபேரில் விழுங் கணக்கில்லாத அடிகளைப் பொறுக்கமாட்டாமற் பரிதவிக்கும்

உன் இரக்ஷகரைக் கண்ணோக்கிப்பார். அவருடைய கஸ்தி உபாதையைப்பார்த்துச் சந்தோஷித்துச் சிரித்துப் பரிகாசஞ் செய்யுங் குரூரமான யூதர்களைப்போல உன்னுடையவரைப் பாராமல், உனக்காக இவ்வளவு வருத்த நிர்ப்பந்தங்களை அனுபவிக்கிறாரென்று நினைத்து வெகு உருக்கப் பத்தியோடு அவரை நோக்கிப்பார். இந்தக் கொடிய வேதனையை அநுபவிக்கும்போது என்னுத்தமமே உன்னை அவர் மறக்கவில்லை. மெய்யாகவே உன்னைப்பற்றி நினைக்கிறார். உன் பாவங்களினிமித்தம் இதோ தேவகுமாரன் தூணோடு கட்டுண்டு அகோரமாய் அடிபடுகிறார். உன் ஆங்காரத்துக்கும் உன் சுய பிரியத்துக்கும் உன்னுடைய பாசங்களுக்கும் உத்தரிக்கும் பொருட்டுத்தாம் அப்படி அகோரமான அடிகளாற் களைத்துவிழுகிறார். இதோ மனுமக்களில் மிக்க வடிவுள்ளவர் உன்னிமித்தம் மனுஷரூபம் அற்றுப்போயிருக்கிறார். ஆ! என்தேவனே என் இரக்ஷகரே என்னிமித்தம் என் பாவதோஷங்களை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு இவ்வளவு பயங்கரமான வேதனைக்கு உம்மைக் கையளித்தபடியால் அநந்தமுறை உமக்கு ஸ்தோத்திரம். நான் சபிக்கப்பட்ட பாவங்களின் அவலக்ஷணத்தைக் கண்டுபிடித்து அவைகளைத் துவேஷித்துத் தள்ளி உமது சிநேகத்தை மாத்திரம் நான் தேடி அடையும்படி செய்தருளும். அதுவே போதும், வேறொன்றும் அவசரமில்லை. வியாகுலமாதாவே! இப்பெரும் உபகாரத்தை எனக்கு அடைந்தருளும்.

2-ம். பிரிவு.

“ஆதலால் அப்போது பிலாத்தன் சேசுநாதனைச் சாட்டைகளால் அடிப்பித்தான்.”

யோசனை. அவரை அடித்துக் கொண்டிருந்த சேவகர்களிருவரும் அடித்த அடிகளாற் களைத்து நிற்க, வேறிருவர் ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பயங்கரமான எத்தனங்களால் நமதாண்டவருடைய மிருதுவான சரீரத்தை அடிகளாற் கிழிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓங்கி அடிப்பதினால் அவர்கள் பிடித்திருக்கும் முட்பிரம்பு தாராளமாய்க் கீழே விழ, வாருஞ் சாட்டையும் பஞ்சு பஞ்சாய்ப் பிய்ந்து தெறிக்கின்றது. [illegible]கள் வேறே [illegible] ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு நிஷ்டூரமாய் அடிக்கிறார்கள். அவர்கள் அடிப்பதினாற் களைத்து அயர்ந்துபோக வேறிருவர் மாற்றிக்கொள்ளுகிறார். அப்படி இவ்

வகையாய் அண்டவர்பட்ட அடிகளாற் சரீரமெல்லாம் ஏககாயமாகி இரத்தஞ் சிந்தி விழுந்து வெள்ளாறு போகின்றது. அவருடைய சதை கிழிந்து துண்டு துண்டாய்த் தெறிக்கின்றது. ஆ! என்னாத்துமமே உன் கண்களைத் திறந்து பார். இதோ கல்நெஞ்சு இருதய முடைத்தான அந்த துஷ்டப்பாவிகள் நமது இரக்ஷகருடைய சரீரத்தின் தோலைத் தங்கள் பயங்கரமான ஆயுதங்களாற் கிழித்து உரிக்கிறார்கள். அவருடைய இரத்தத்தாரைகள் திறந்து அவருடைய நரம்புகள் அறுந்து போகும்படி செய்கிறார்கள். அவருடைய சரீரத்திலிருந்து மாமிசந் தெறித்து இரத்தத்தோடு கலந்து கீழே விழுகின்றது. ஆ! தேவ துரோகிகளே! கொடிய நெஞ்சுள்ள பாவிகளே! என்ன செய்கிறீர்கள்! மனிதர் கருதக் கூடாத பாதகத்தைச் செய்து முடிக்க உங்களுக்கு எப்படி மனம் வந்தது! அதிசயமாய் நின்று அழுது புலம்பும். தேவதூதர்களே! நீங்களாவது என்னுடையவும் உங்களுடையவுஞ் சர்வேசுரனை இந்தத் துஷ்ட ஜனங்களுடைய வாயில் நின்று இரட்சிக்கக் கூடாதோ? ஐயோ! இப்பெரும் அநியாயம் உலகமுண்டானது முதல் இதுவரையிலுங் கேள்விப்படவில்லையே. இவ்வளவு கஸ்தி வருத்தத்திலும் அவர் முறையிடாமல் மௌனமாயிருந்து ஏராளமாய்க் கண்ணீர் சொரிகிறார். ஆனால் அவர் அடியின் வருத்தத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமல் அழுகிறாரோ? அல்ல அல்ல. உன்னையே நினைத்து வியாகுலப்படுகிறார். இவ்வளவு நிர்ப்பந்த உபாதையை அனுபவித்தும் நீ உன் பாவத்தை விடாமற் பிடிவாதமாயிருந்து கடைசியாய்க் கொடிய நரக நெருப்பில் விழப் போவதினால் அவர் பட்ட அகோர பாடும் சிந்தின இரத்தமும் விருதாவாய்ப் போகிறதே யென்று நினைந்து அழுகிறார். ஆ! என் சங்காதரமே இதைக்கேட்டு நீ உன் பாவங்களை விட்டு விட்டு மனந்திரும்பாவிட்டால், நீ மனிதனுமல்ல, உன்னிருதயம் மாம்சகுண முள்ளதுமல்ல. கல்லாற் செய்யப்பட்டதோர் பாறையென்னலாம். ஆனால் கல்லாகிலும் அவர் பூங்காவனத்தில் இரத்த வியர்வை வியர்த்தபோது மெழுகுபோலுருகி அவர் சிலுவையில் உயிர் விட்டபோது கத்திப் பட்டாற்போலப் பிளந்து போய்விட்டது. அதினால் உன்னிருதயத்தை எதுக்கு ஒப்பிடலாகுமோ தெரியாது. என் அன்பனே போதும் [illegible] நாதருடைய கஸ்தி உபாதைகளைப் பார்த்து மனமிரங்கி உன் பாவங்களைத் துக்கித்துத் தள்ளிப்போட்டு, உன் கர்வத்தைத் த

[illegible]த்து நாசஞ்செய்து உன் ஆசாபாசங்களை இந்தக் கற்றூணிற் சேர்த்துக்கட்டி, உன் ஆண்டவருடைய பாதத்தில் விழுந்து உன் பாவங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டு, ஒருபோதும் தவறிப்போக மாட்டேனென்று கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

3-ம். பிரிவு.

"அப்போது பிலாத்துஸ் சேசுநாதரைப் பிடித்துச் சாட்டைகளால் அடிப்பித்தான்."

யோசனை. நம்முடைய சரீரத்தைவிட நமதாண்டவருடைய தேகமானது மிகவும் மிருதுவாயிருந்தபடியாலும், அவர் முந்தின நாள் இராத்திரி தமது இரத்தத்தை ஏராளமாய்ச் சிந்தி அன்றிராத்திரி முதல் மறுநாள் மத்தியானமட்டுங் கடின வேதனை நிர்ப்பந்த மனுபவித்த சரீரத்தில், அத்தனை அடிபட்டபோதும் அவருக்குண்டான வலி வேதனைகள் எவ்வளவென்று ஒருவராலும் அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது. மேலும் அவரை அடித்தவர்கள் வெகு பலக்கிர சாலிகளும் யூதர்களிடத்தில் இலஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு ஒவ்வொருவனுங் களைத்துப் போருமட்டும் அவரைவிடாமல் அடித்தபடியால், அவருடைய வேதனை அதிகமாயிருந்தது. மேலும் ஓர் குற்றவாளியை நாற்பது அடிக்குமேல் அடிக்கப்படாதென்று தேவகட்டளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவையெல்லாம் மீறி ஐயாயிரத்துக்கதிகமாய் நமதாண்டவரை அடித்தபடியால் அவருடைய வேதனை ஆயிரமடங்கு அதிகரித்தது. அவ்வளவு பெரிய ஜனக்கூட்டத்துக்கு முன் தமதுபேரில் வஸ்திரமில்லாமலிருக்கும், மானபங்கத்தை அவர் நினைக்கும் போது, வெகு வெட்கமும் கூச்சமுமடைந்து அடிகளாற் படும் வேதனையை விட நிருவாணத்தால் வெகுதுக்க வியாகுலத்துக் குள்ளாகிறார். கன்னியாஸ்திரியின் உதிரத்தில், அற்புதமாய் உற்பவமான திருச்சரீரமே! என் சர்வாங்கமும் பிளந்து உருமாறிப் போயிருக்கிறாய்? உச்சந்தலை தொடங்கி உள்ளங்கால் மட்டும் ஒரே காயமாயிருக்கிறதற்குக் காரணமென்ன? ஆ! என்னுடைய நாதரே, நீர் இவ்வளவு நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளான மூலகாரணத்தைக் கண்டுபிடித்தேன். [illegible] கணக்கில்லாத பிழைகளே உம்மை இவ்வேதனைக்குள்ளாக்கிப் போட்டதேயன்றி மற்றப்படியல்ல. ஆ! என் ஆத்துமமே, இச்சத்தியத்தை நீ அறிந்திருந்தும், என் அசமந்தமா யிரு

க்கிறாய், சிநேகத்துக்குச் சிநேகங் காட்ட வேண்டாமோ? ஐயையோ, நீ பதில் சிநேகங் காட்டாம விருப்பதுமன்றி, உன் துஷ்ட நினைவுகளாலும், பிறசிநேக மற்றவார்த்தைகளாலும் துகாதகிரிகைகளாலும், உன் ஆண்டவருடைய காயங்களை, அதிகரிக்கச் செய்கிறாய். ஆனதினி அவ்விதஞ் செய்யாமல், உன்னிருத்தையைத் திருத்திக் கொண்டு, உனக்காக இவ்வளவு நிர்ப்பந்தங்களை அநுபவித்த ஆண்டவரைச் சிநேகித்து, உமது சரீரத்தில் நீரனுபவித்த கஸ்தி வேதனையை, நான் கண்டுபிடித்து, உமது பாடுகளின் பேரில் விசேஷ பத்திவைத்து, அதினாலும்மை அதிகமதிகமாய்ச் சிநேகிக்க அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி யென்று தூணிற் கட்டப்பட் டிருக்கும், உன் இரக்ஷகரைப் பார்த்துச் சொல்லக் கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் 3-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வெள்ளிக்கிழமை.

24—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் தூணினின்று கட்டவிழ்க்கப் படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதரைக் கட்டியிருந்த கயிறுகள் அறுபடவே அவர் நிற்கச் சக்தியில்லாமல், உறைந்திருந்த தமதிரத்தத்திற் றானே, பலவீனமாய்க் குப்புறவிழுந்து, பெருமூச்சு விடுகிறதை நீ பார்ப்பதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை—தரையிற் சிந்தியிருக்கும் அவருடையதிருவிரத்தத்தை மிக்கப் பூச்சியத்துடன் ஆராதித்து முத்திசெய்து, உன்பாவங்களை எல்லாம் கழுவிச் சுத்தமாக்க ஓர் துளிரத்தமாகிலும், உன்னாத்துமத்தில் விழும்படிக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தருள வேணுமென்று அவரைப் பார்த்து மன்றாடு.

முதற் பிரிவு.

"அப்போது அவன் பரபாசை அவர்களுக்கு விடுதலையாக்கினான். சேசுநாதரையோ சாட்டைகளால் அடிப்பித்து, சிலுவையிலறையப் படுவதற்கு அவரை அவர்களுக்குக் கையளித்தான்."

யோசனை. முன் சொன்னபடி அந்த துஷ்டச் சேவுகர்கள் நமது திவ்விய கர்த்தரை இரக்கமில்லாமல் ஒவ்வொருவரும், தனக்கிஷ்டமான ஆயுதங்களை எடுத்து அடித்ததினால், அவர்களுடைய ஆயுதங்களும், வஸ்திரங்களும், திரேகமும், மாசற்ற செய

மிப் புருவையின் இரத்தத்தால் நனைந்திருந்தும், அதெல்லாஞ் சட்டை பண்ணாமல் வெறி கொண்ட நாய்களைப்போல் நிஷ்டூரமாய் அவரை உபாதிக்கிறார்கள். அவர் கட்டப்பட்ட கற்றூணுங் கூடத்தும், அவருடைய இரத்தத்தால் நனையப்பட்டதுமன்றி, அவருடைய திரு உதிரந் தரையிற் சிந்தி உறைந் திருக்கின்றது, குரூரபுலிக் கொப்பான என்னாத்துமமே? உனதிரக்ஷகருடைய வேதனை நிர்ப்பந்தங்களையும், அவருனக்காகச் சிந்தின திருவிரத்தத்தையுங் கண்திறந்து பார்க்கவில்லையோ? தன்னைக் கொலை செய்த தன்தமயனைப் பழிவாங்கப், பரலோகமட்டும் அபயமிட்ட ஆபேலுடைய இரத்தத்தைப்போல் நமக்குத் தண்டனையைக் கேளாமற் பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரனை நோக்கி ஆ! என் ஏக பிதாவே, இதோ மனுமக்களுக்காக, என்னிரத்தமெல்லாஞ் சிந்தினேன் இந்த இரத்தத்தைப் பார்த்து, தங்கள் பாவங்களை விட்டு விலகி, அவைகளுக்குத் தவம்புரியச் செய்தருளும். ஆகையாற் பிதாவே! உமது கோபத்தைமாற்றி, அவர்கள்மேல் ஓங்கியிருக்கும் உமது கரத்தைத் தணியுமென்று நமது ஆண்டவர் சொல்லுகிறதை உற்றுக்கேள். உலகத்தின் பாவ துரோகங்களை யெல்லாங் கழுவுகிற தற்காகச் சிந்தப்பட்ட திருவிரத்தமே! இந்த நீசப்பாவியினுடைய பாவங்களையுங் கழுவியருளும் ஆ! நித்திய பிதாவே உமது திருக்குமாரனுடைய திருவிரத்தத்தை என்கொடிய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். எனக்காகப் பலியிடப்படும் உமது திருக்குமாரனுடைய முகத்தைப் பார்த்து, என் துரோகங்களை மன்னியும். நானோ என் நிர்ப்பாக்கிய ஸ்திதியை விட்டு விலகி, என் துர் நடத்தையைத் திருத்துப்பாடு செய்து கொண்டு, உமக்குப் பிரியப்பட நடக்கத் தீர்மானித் திருக்கிறேன், ஆகையா லிந்தப் பாவியினுடைய பிரதிக்கினையை நிறைவேற்றுவ தற்கான வரத்தைத் தந்தருளும் சுவாமி. ஆமேன் சேசு.

2-ம் பிரிவு.

"ஆதலால் அப்போது பிலாத்தன் சேசுநாதரைச் சாட்டைகளா லடிப்பித்தான்."

யோசனை. நமதாண்டவரைக் கட்டி யடிக்கிறதுக்கு முன் வியர்குல மாதாவும், அர்ச். அருளப்பரும் மற்றப்புண்ணிய ஸ்திரீகளும், நமதாண்டவரை நெருங்கி அவருடைய உபாதைகளைப்

பார்த்துக் கஸ்தியுடன் அழுதுகொண்டு நின்றார்கள். தேவமாதாவோ வென்றால் தமது திருக்குமாரன் படும் அடிகளால், அவருக்குவரும் கஸ்தி வருத்தங்களை யெல்லாந் தானே பட்டாற்போ லுணர்ந்து, அழுத அழுகையால் கண்களிரண்டுஞ் சிவந்து, கண்ணீருக்குப் பதிலாய் இரத்தத்தைத்தானே சிந்துகிறாள். அன்றியும் அந்தத் துஷ்டச் சேவகர்களால் அவ்வளவு கடினமாயடிபட்டுச் சரீரமெல்லாம் ஏகரகாயமாகி இரத்தத்தை வெள்ளமாய்ச் சிந்தி வருத்தத்தாலும், கோவாலுந் தமது திருக்குமாரன் அடிக்கிறதைப் பார்த்துப் பொறுக்கப்படாத வியாகுல மநுபவித்து மயக்கமாய்க் கீழேவிழுகிறாள். கொஞ்சமேனும் இரக்கமில்லாமல் அவ்வளவு கொடுமையாய் அந்தத் துஷ்ட யூதர் அடிக்கிறதைக் கண்ட, உரோமைத்தளக் கர்த்தன் ஒருவன் அவர்களருகிற்போய் நீங்கள் மனிதரோ, மிருகங்களோ தெரியவில்லை, இம்மனிதனை இவ்வளவு அகோரமாயடிக்க உங்களுக்கு கையெப்படி வந்ததென்று சினந்துபேசித் தன் இடையினின்று தொங்கிய வாளையுருவிச் சேசுநாதனைக் கட்டியிருந்த கயிறுகளை அறுக்கவே அவர் கீழே காலூன்றி நிற்கத் திராணியற்றவராய்க் கீழேசிந்தியிருக்குந் தமது திரு விரத்தத்திற்றானே குப்புற விழுகிறார். ஓ சகோதரர்களே! யிப்பேர்ப்பட்ட காட்சியை எப்போதாகிலும் பார்த்ததுண்டோ? அல்லது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களோ! இதோ தாயும், பிள்ளையும், மூர்ச்சையாய்க் கீழே விழுந்து கிடக்கிறார்கள். ஆ! இதென்ன பரிதாபம் ஓ மனுமக்களே, வானவாசிகளே, இந்தக்கஸ்திக்குரிய பார்வையைப் பார்த்து, வியாகுல சமுத்திரத்தில் மூழ்கவேண்டாமோ? ஆ! என்னாத்துமமே! இதை நீ கண்டுங் கஸ்தியினால் உயிர்விடாதிருக்கலாமோ? உன் பாவங்களினிமித்தம் புத்தி கெட்டு மூர்ச்சையாய் விழுந்து கிடக்கும் உன் இரக்ஷகனையும் உன் தாயாரையும் நோக்கிப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து உன் பாவதுரோகங்களுக்காக அவர்களைப் பொறுத்தல்கேள். என்னுடைய தேவா மிகு குற்றவாளி நானிருக்க நீரோ உமது மாசற்ற தேகத்தை அவ்வளவு கொடிய கிர்ப்பந்தத்துக்குக் கையளித்தீர். அடியேன் பேரிலுமக்குள்ள சிநேகத்தைப்பற்றி யென்றே நானறிகிறேன். ஆ! என்னுடையவளே தாயாரே உமக்கும் உமது திருக்குமாரனுக்கும் வந்தகஸ்தி துக்க வியாகுலங்களுக்கு நானே காரணமானபடியினாலே அதற்காக உமது திருக்குமாரனிடத்தில் மன்னிப்படையு

யன்றுகிறதுமன்றி எனது நல்ல பிரதிக்கினையை நீ ஆசீர்வதிக்கும்படி தாயே உம்மையுங் கெஞ்சி மன்றாடுகிறேன்.

3-ம். பிரிவு.

"ஆதலால் அப்போது பிலாத்தன் சேசுநாதனைச் சாட்டைகளால் அடிப்பித்தான்."

யோசனை. சேசுநாதர் இவ்வளவு கிஷ்டூரமாயடிபட்ட காரணத்தைக் குறித்துத் தியானிப்போமாக.

ஐயாயிரத்துச் சிறுவான அடிகளைப் பட்டதினாலுந் தமதிரத்தமெல்லாஞ் சிந்திச் சொல்லி முடியாத கஸ்தி நோக்காடுகளை அநுபவித்த படியினாலும் மூர்ச்சையாய்த் தமதிரத்தத்தில் தானே விழுந்து, கிடக்கிற நமது இரக்ஷகனைத் துஷ்டனொருவன் பலமாயடித்து எழுந்திரு என்றவுடனே இவர் வெகுவாய் வருந்திப் பிரயாசத்துடன் எழுந்திருக்க முயன்றாலுங் கூடாமற் கீழே விழுகிறார். இதோ அவர் சரீரத்தில் ஊசிமுனையளவும் இடமில்லாமற் சர்வாங்கமும் ஒரே பிரணமாய்த் தோன்றுகிறது. அவருடைய சதைத் அநேக விடங்களிற் கிழிந்து தொங்குகிறதைப்பார். அவருடைய விலாவெலும்புகளிலுஞ் சிலது வெளியே காணப்படுகின்றது. சேவகருடைய அடிகள் அவருடைய கண்களிலும் பட்டபடியால் இதோ கண் புருவங்கள் வெகுவாய் வீங்கிக் கண்களை மூடிக்கொண்டன. அவருடைய தலைமயிர் இரத்தத்தோடொட்டிச் சடைபிடித்து அலங்கோலையா யிருக்கின்றது. இவ்வளவு வருத்த நோக்காட்டை அநுபவித்த போதிலும் வஸ்திரமில்லாமல் நிருவாணமா யிருப்பதினால் அதிக கஸ்தியுங் கூச்சமும் பட்டு எழுந்து நடக்கச் சத்தியில்லாமற், சிறு குழந்தைபோற் கையூன்றி முழங்காலால் நகர்ந்துபோய்த் தமது வஸ்திரங்களை யெடுத்து மிகவும் பிரயாசையுடன் தரித்துக் கொள்ளுகிறார். நமது திவ்விய கர்த்தர் தமது திருச்சரீரத்தில் இவ்வளவு வேதனை அநுபவிக்கிறதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமுண்டு. அதென்ன வென்றால்:— உலகத்தில் மனிதர் சாதாரணமாய்க் கற்பென்னும் புண்ணியத்தை மிதிப்பன்றிகளைப்போல் அசுத்தப் பாவச்சேற்றிற் புரண்டு தங்களாத்துமத்தை அசுசிப்படுத்துவதினால் கடவுளுக்கு அதிக அவமானமுங் கஸ்தியும் அரோசகமும் உண்டாக்குவதைப் பற்றி அவைகளுக் கெல்லாம் பரிகாரமாக இவ்வளவு நிஷ்டூர

உபாதைகளுக் குள்ளானர். எந்தப் பிராயத்திலும் எவ்வந்தஸ்திலுமுள்ள மனிதர் இரிசையினலாவது, வாக்கினலாவது, அல்லது மனதினலாவது, அந்த அசுசியான பாவத்தின் விஷத்தில் தீண்டப்படுகிறபடியால் அவைகளுக்கு உத்தரிக்கும் பொருட்டுத் தமது சரீரத்தை இவ்வளவு கொடுமையா யுபாதிக்கச் சித்தமானர். இந்த மேலான பரிசுத்த புண்ணியத்தைப் போக்கடித்த உன்னையும் நமது திவ்விய கர்த்தர் நினைத்து வெகு கஸ்தி அநுபவித்தார். ஆனதைப்பற்றி, என்னாத்துமமே! உன் துரோகங்களுக்காகச் சுவாமியைப் பொறுத்தல் கேட்டு. இதோ உன் பாவங்களால் பிறந்த காயங்களை முத்திசெய். ஆ! என் நேச சேசுவே இதோ உம்மை வதைத்தவர்களில், ஒருவனயிருந்து உம்மை என் பாவங்களாற் கொடூரமா யடித்த என்னை மன்னியும். ஆ மதுர இரக்ஷகரே உம்மைச் சிநேகிப்பதற்கு ஒரு இருதயம் போதுமோ? இனி நான் உமக்காக மாத்திரஞ் சீவிக்கவும் உம்மை மாத்திரமே சிநேகிக்கவும் ஆசிக்கிறேன். ஆ! சபிக்கப்பட்ட பாவங்களே என்னை விட்டகன்றுபோங்கள். உங்களுடைய சொற்ப சிற்றின்பத்தைச் சுகிப்பதால் இதோ என் சர்வேஸ்வரனைக் கொலை செய்தேன். இப்போது உங்கள் கசுனத்தையும் அவலக்ஷணத்தையுங் கண்டு பிடித்தேன் இனி என்னை அணுகவேண்டாம். ஆ! என் சிநேகமே! என் சேசுவே! உம்மையேயன்றி எனக்கு வேறொன்றும் வேண்டாம். உமது சிநேகமே எனக்குப் போதும். நித்திய காலமட்டும் உமது சொந்தப் பொருளாயிருக்க ஆசிக்கிறேன் அப்படியே ஆகக்கடவது.

தபசுகாலத்தின் [illegible]ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வருஞ் சனிக்கிழமை.

25—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் முண்முடிசூட்டப்பட்டுப் பரிகாசவிராசவாக நிந்திக்கப் படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதருடைய திருச்சிரசிலே யூதர்கள் ஓர் முண்முடியை வைத்து அழுத்தி அவர் தோளின் மேற் பீத்தைச் சல்லாத்தைப்போர்த்தி அவர் கையில் ஒரு மூங்கிற் கோலைக்கொடுத்து அவர் திருமுகத்திற் காறி உமிழ்ந்து மூங்கிற்கோலை அவர் கையிலிருந்து பிடுங்கி அதினாலேயே அவரை அடித்து ஆகடியஞ் செய்வதை நீ பார்ப்பதாக உருவகரித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன் இடம் மற்ற துர் நினைவுகளால் உனதிரக்ஷகர் தமது சிரசில் இவ்வளவு கொடிய ஆக்கினையை அநுபவிக்கச் சித்தமானரென்று அறிந்துகொண்டு இனி உன் ஆகாத நினைவுகளால் அவருக்கு கஸ்தி வருத்திவிக்க மாட்டேனென்று பிரதிக்கினைசெய்துகொண்டு அந்தப்பிரதிக்கினைகளை அவர் ஆசீர்வதிக்கும்படி மன்றாடுவாயாக.

முதற் பிரிவு.

“பின்னும் அவருடைய வஸ்திரங்களைக் கழற்றிச் சிவப்பான போர்வையை அவருக்குச் சுற்றினார்கள்.”

யோசனை. முன்சொன்னபடி துஷ்ட யூதர்கள் சேசுநாதரை நிஷ்டூரமாயடித்தும் திருப்தி அடையாமல் இன்னும் அவரை உபாதிக்க வேறு உபாயங்களைத் தேடுகிறார்கள். இதற்காக அவருடைய வஸ்திரங்களைக் கழற்றத் துடங்குகிறார்கள். அவர் பட்ட அடியால் சர்வாங்கமுங் காயமாயிருக்க தமது சரீரத்தில் தமது வஸ்திரத்தைப் போட்டுக் கொண்டவுடனே, அவைகள் காயங்களிலே கெட்டியாய் ஒட்டிக்கொண்டதினால் யூதர்கள் அவ்வஸ்திரத்தைக் கழற்றும்போது அவைகள் வராததைக் கண்டு தங்கள் பலங்கொண்டும் அந்த வஸ்திரத்தைத் தோலுரிப்பதுபோ லுரிவதினால், நமதாண்டவர் அநுபவித்த வலியும் நோவும் இவ்வளவென்று சொல்லிமுடியுமோ? இந்த நிஷ்டூரமான வேலையை முடித்தபின் அந்தப் பாவிகள் அவரைப் பரிகாசஞ் செய்யும் பொருட்டுச் சிவப்பு நிறமுள்ள பழைய சகலாத்தொன்றை அவர் மேற் போட்டுப் பரியாசஞ் செய்யத் துடங்குகிறார்கள். ஓ! மகிமைப் பிரதாபத்தின் இராசாவே உமது தேவ வல்லமையை மறைத்து இந்தக் கந்தை வஸ்திரத்தாற் சுத்தப் படச்சித்தமான தேவனே! உம்மையாராதிக்கிறேன். எனக்குத்தாழ்ச்சியையும் எனது ஒன்றுமில்லாமையையும் படிப்பிக்கிறதற்காக அல்லவோ தேவரீர் இக்கோலமானீர். ஓ! வியர்த்தமனிதா இதோ மிக்கப் பிரதாபத்துக்குரிய ஜெயசீலன் தரித்திருக்கும் பட்டுப்பட்டாவளியான வஸ்திர ஆபரணத்தைப்பார், ஓர் பீற்றைச் சகலாத்தானது அவருடைய பிரதாபத்தைக் காட்டும் உடுப்பாவனையாகிறது. ஒரு பிடி மண்ணாகிய நீ ஏன் அவ்வளவு கர்வங் கொண்டு விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களையும் அழகான ஆபரணங்களையுந் தேடுகிறாய்? நீ தரித்திரமென்னும் வார்த்தைப் பாடு கொடுத்தும் பெரியவர்களாற் உன

க்குக் கொடுக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தில் திருப்தி அடையாமல் என் அவர்கள் மேல் முறைப்படுகிறாய்? இது தானா உன் உபாத்தியாயனைப் பின் செல்லும் விதம்? நீ மெய்யாகவே அவருடைய சீஷனாயிருந்தால் இதோ உன் எஜமானைப்பார், அவர் தமதிரத்தத்தால் தோய்ந்த வஸ்திரத்தைத் தரித்திருக்கிறார். அதுபோலவே உன் செபதபமே உனக்கு ஆபரணமாகவும், உன் ஒறுத்தல்களே உனக்கு விலையுயர்ந்த வஸ்திரமாகவும், உலகத்துக்கு நீ சாவதே உன் ஆஸ்தியாகவும் பாவிக்கக்கடவாய். நீ அப்படிச் செய்தால் மெய்யாகவே நீ அவருடைய சீஷனாயிருப்பாயென்பது தப்பாது.

௨-ம். பிரிவு.

“பின்னும் போர்ச்சேவகர் முள்ளுகளால், ஓர் முடியைப் பின்னி அவர் சிரசில் வைத்தார்கள்.”

யோசனை. சேசுநாதரைக் கிழிந்துபோன ஓர் பழைய போர்வைப்பால் சுற்றிப் பரிகாசஞ் செய்தபின், கூர்மையான முட்கொடிகளை வெட்டி அவைகளைக் குல்லாவாகப்பின்னி, அவருடைய சிரசின்பேரில் இராசகிரீடமாகச் சூட்டி அழுத்தவே, அந்தக் கூர்மையான முட்கள், அவருடைய திருச்சிரசிற் பதிந்து அவைகளில் அநேக முட்கள் அவருடைய கண்கள்மட்டும் இறங்கின. அந்தக்கொடிய சேவகர்கள், இருப்புச்சோடணிந்திருந்த தங்கள் கைகளால் அந்த முள் முடியை வெகுபலமாய் அழுத்தினபடியால், சில முட்கள் அவருடைய சிரசுக்குள்ளேயும் சிலது அவருடைய மூளைமட்டும் இறங்க, வேறு சிலதுகள் தலையை ஊடுருவி வெளியிலும் புறப்பட்டன. அப்போது அவருக்குண்டாயிருந்த வலி உபத்திரவத்தை நம் புத்தியினால் யோசித்துப் பார்ப்பது அசாத்தியமாயிருக்கும். அந்த முள்ளுகள் அவருடைய தலையிற் பாயவே திரேகம் சிறு சிறுத்துத் தலையினின்று போகிறது போல் நோக்காடுண்டாகி வெகு நடுக்கமும் இசிவுங்கண்டு, சொல்லிமுடியாத கஸ்தி உபாதைகளை அநுபவிக்கிறார். ஆ! கொடிய முட்களே! உங்களுக்கவரென்ன தின்மை செய்தார், அவருங்களைப் படைத்த சிஷ்டகாரச்சே என் அவ்வளவு க்ஷீரமாய் அவரை ஊடுருவக்குத்தி உபாதிக்கிறீர்கள்; ஓ! நன்றிகெட்ட மனிதா என் அந்த உயிரும் அறிவுமில்லாத வஸ்து

வைக் கடிந்துகொள்ளுகிறாய்? உன்பாவ நினைவுகளும், நான்தான் பெரியவன் என்னைவிடப் பெரியவனுஞ், சாமார்த்தியனுஞ் சாஸ்திரியும் இல்லை என்கிற உன் அகந்தையான நினைவுகளுமே அவரை அதிகவேதனைப் படுத்துகின்றன. உனக்கு எதிர்படுகிற சகலரையும் அடக்கமின்றிப்பார்த்து, அதினாலுன்னிருதயத்திற் கிளம்புங் கெட்ட நினைவுகளுக்கும், கற்புக்கு விரோதமான தந்திரங்களுக்கும் இடங்கொடுப்பதினால், இதோ உன் இரக்ஷகருடைய தலையைக் கூர்மையான முட்களாற் குத்திப்பிளக்கிறாய். சொற்பக் காரியத்துக்காக மற்றவர்களைக் கோபித்து அந்த விரோதத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சமயம் வரும்போது பதில் தின்மை செய்யவேணுமென்றிருக்கும் உன் வைராக்கியமே கூர்மையான முட்களைப்போல் உன்னாண்டவருடைய சிரசில் ஊடுருவுகின்றது. ஆ! கொடிய பாவநிறைந்த என்னாத்துமமே? கூர்மையான முட்களுக்கொப்பான உன் துஷ்ட நினைவுகளை விட்டுவிடு. ஆ! என்னிரக்ஷகருடைய திரு விரத்தத்தால் அபிஷேகிக்கப்பட்ட முட்களே! இதோ என் நிர்ப்பாக்கிய இருதயத்தைக் குத்தி ஊடுருவுங்கள், எனது கர்வ நிறைந்த எண்ணத்தையும், உலக காரியங்களில் எனக்குள்ள வீண் ஆசைகளையும், காமப்பற்றுதலையுங் கடைசியாய் வைராக்கிய நினைவையுங் குத்தி ஆழமாய்ப் பாய்ந்து அந்தத்துஷ்ட சிந்தனைகள் என்னிடத்தில் வாராதபடி செய்யுங்கள். ஆ! எனக்காக இவ்வளவு உபத்திரவங்களை அநுபவித்த என் கர்த்தாவே! என்னிருதயம், சிஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள்மேல் நாட்டங் கொள்ளாமல் எப்போதைக்கும் உம்மையே சிநேகிக்க அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

௩-ம். பிரிவு.

“முள்ளுக்களால் ஓர் முடியைப் பின்னி அவருடைய சிரசின்மேல் வைத்து அவருடைய வலதுகரத்தில் ஓர் கோலையுங் கொடுத்து அவருக்கு முன்பாக முழந்தாட் படியிட்டு, யூதரின் இராசாவே வாழ்கவென்று அவரைப் பரிகாசஞ் செய்தார்கள், மீளவும் அவர்மேல் துப்பி, அக்கோலை யெடுத்து அவருடைய சிரசில் அடித்தார்கள்.”

யோசனை. சேசுநாதருடைய திருச்சிரசின் பேரிற் பரிகாச இராசாவுக்கு அடையாளமான சிவப்புச் சகலாத்தைப் போ

ர்த்தி, கிரீடத்துக்குப் பதிலாய் முண் முடியை அவர் தலையில் வைத் தழுத்தியபின், அவருக்குச் சிம்மாசனமாக ஒடிந்துபோன முக்காலி ஒன்றைச் சம்பாதித்து, அதில் உட்காரச் செய்து அவருடைய கையிற் செங்கோலாக, ஓர் மூங்கிற்றடியைக் கொடுத்துப் பரலோக பூலோக இராசாவான நமதாண்டவரைப் பரிகாச இராசாவாக ஸ்தாபிக்கிறார்கள். இப்பெருந் துஷ்டக் கிரிகையைச் செய்யத் துணிந்த பின்பு அந்தச் சண்டாளரிற் சிலர் அவரைத் திருக்கன்னத்திலடிக்கிறார்கள். வேறுசிலர் அவருடைய தாடி மயிரைப் பிடித்துப் பலமா யிழுக்கிறார்கள். இன்னுஞ் சிலர் தங்கள் அசுத்த உமிழ்நீரை அவருடைய திருமுகத்தில் உமிழுகிறார்கள், மற்றுஞ்சிலர் அவருக்குமுன் முழந்தாட்படியிட்டு இராசவே வாழ்கவென்று சொல்லி அவர் கையிலிருந்த மூங்கிற்றடியைப் பிடுங்கி அவருடைய திருச் சிரசின்மேல் ஓங்கி அடிக்கிறார்கள். இக்கனத்த அடியால் முடியின் கூர்மையான முட்கள் ஆழமாய்ப் பதிய, இரத்தம் நாலுபக்கத்திலுங் கால்வாய்போற் சொரிய நமது திவ்விய கர்த்தருக் குண்டாகும் வலியும் இசிவும் உபத்திரவமும் இம்மாத்திரமென்று சொல்லிமுடியாது. சகலவித நிர்ப்பந்த உபாதை அவமானங்களுக்கும் உள்ளான என் நல்ல சேசுவே! ஏன் இவ்வளவு பரிதாப அந்தஸ்துக் குள்ளானீர்? பரிகாச இராசாவாகப் பாவித்து உமது துஷ்ட சத்துருக்களால் நிந்தித்துச் சொல்லிமுடியாத உபாதைப் படுகிற தேவரீரை இதோ என் கண்களாற் பார்க்கிறேன். ஆ! என் சகோதரமே! பார் அவருடைய திருச்சிரசி னின்று இரத்தம் பீறிட்டோடி முகத்திலிருந்து அவருடைய மார்பின் வழியாக ஒழுகிக் கீழே விழுகின்றது! அவருடைய தலைமயிருந் தாடிமயிரும் இரத்தத் தாலுந் துஷ்டச் சேவகருடைய அசுத்த உமிழ்நீராலும் நனைந்து சடைபிடித் திருக்கின்றது; தமது கொடிய நோக்காட்டைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அப்போதைக் கப்போது நமதாண்டவர் பெருமூச்சு விடுகிறார். பின்னும் அவர் சரீரத்திற் காணும் சொற்ப அசைவால் அவருடைய திருத்தலை வெடித்துப் போகிறதுபோல் அவ்வளவு கஸ்தி வேதனை அநுபவிக்கிறார். ஆ! பாவி! நீ யின்னும் திருப்தி அடையவில்லையோ? உன் கர்த்தருக்கு நீ யிவ்வளவு கஸ்தி துன்பம் வருத்தி வித்தது போதாதோ? இதோ உன்னாண்டவருக்குள்ள அளவிறந்த பொறுமையைப்பார்; அவருக்கு மெய்யாகவே நீ ஆறுதல் வருத்திவிக்க அபிப்பிராயமாகில் இவ்வுலக

50

மனிதர் உன்னை பைத்தியக் காரனென்றும், அறிவீனனென்றுஞ் சொல்லுவதினாற் கலங்காமல் நாள்தோறும் இவ்வுலகத்துக்குச் செத்தவனைப்போ லிருந்து அதின் சந்தோஷ பாக்கியங்களைத் துவேஷித்துத் தள்ளிச் சர்வேஸ்வரனுக்கு மாத்திரஞ் சீவித்திருப்பதாக வெண்ணி அவருக்குப் பிரியமா யிருக்கும்படி நடக்கப் பிரயாசைப்படு அப்படியே அவருக்குப் பிரியப்படமனதா யிருப்பாயாகில் உன் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு அவரைப் பின் செல்லக் கடவாய்.

115044

தபசுகாலத்தில் வரும் 4-ம். ஞாயிறு.

26—ம். தியானம்.

பிலாத்தன் சேசுநாதரை யூதருக்குக் காட்டி. "இதோ மனிதனைப்பாருங்கள்." என்றான்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் தமது திருத்தலையில் முண்முடி சூட்டப்பட்டு, நிகரணமான தமது திருச்சரீரத்திற்சிவப்புச் சகலாத்தை யணிந்து பிரலாபம் வருத்திவிக்கத்தக்க தமது முகத்தைக் கவிழ்ந்து கொண்டு நிற்பதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன் கண்களை நமதாண்டவர் பக்கந் திருப்பி அவ்வளவு கஸ்தி நிர்ப்பந்தம் அடைவதற்குக் காரணமான உன் பாவங்களுக்காகப் பச்சாத்தாபப் பட்டு உன் கெர்வத்தையுஞ் சுயபிரியத்தையும் விட்டகலும்படிக்கான தேவ உதவியை மன்றாடிக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

"ஆகையால் சேசுநாதர் முண் முடியையுந் தூமிரப்போர்வையையுந் தரித்துக்கொண்டு வெளியே வந்தார். மீளவும் பிலாத்தன் இதோ மனிதனென்று அவர்களுக்குச் சொன்னான்."

யோசனை. சேசுநாதரை அடிக்கும்படி யூதர்களுக்குக் கையளித்தபின் பிலாத்தன் சமாதனம் அற்றவனாய்க் குற்றமில்லாத மனிதனை அடிக்கும்படி தீர்மானஞ் செய்தேனே யென்று கஸ்திப்பட்டு ஒருவரோடும் பேசாமல் தன்னறையிலே தனித்திருந்து அ

வனை எப்படியாகிலும் விடுதலை செய்யவேணு மென்று பற்பல உபாயங்களை யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தன் வீட்டு வாசற்படியில் வெகு சந்தடியையுங் கூக்குரலையுங் கேட்டு என்னமோவென்று பயந்து உடனே எழுந்து வெளியேபோகவே, யூதர்கள்கூட்டமாய்வந்து நிற்கிறதையும், அவர்கள்மத்தியில்மனிதா சாயலில்லாத ஓர் உருவையுங்கண்டு அதாரென்று தெரியாமல் சற்று நேரம் உற்றுப்பார்த்தபின், சேசுநாதரென்று கண்டுபிடித்து அவருடையபிரலாபத்துக்குரிய ஸ்திதியைப் பார்த்து வெகுதுக்கமும் பயமுங் கலக்கமுங் கொண்டு, கொஞ்சநேரம் ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாயிருந்தான். பிலாத்தன் சேசுநாதரைத் தன்னருகாமையில் வரவழைத்து அவர் தோளின்மேற் போட்டிருந்த சிவப்புச் சகலாத்தை நீக்கி இதோ மனிதனைப் பாருங்களென்று யூதருக்குச் சொன்னான். நானும் ஏரோதனும் பிரயாசப்பட்டும், ஒரு தப்பிதமுங் கண்டு பிடியாமல் மாசற்றவனைத் தீர்மானிக்கப்பட்ட மனிதனைப்பாருங்கள். தலை துடங்கிக் கால்மட்டுங் காயமில்லாத விடமில்லையே. இதோ விலாவெலும்புகளெல்லாம் தெரிகின்றன. சரீர முழுதும் அடிகளாற் கிழிந்து நொந்துபோயிருக்கின்றது. தலைமுட்களால் ஊடுருவப்பட்டும் கன்னத்திற்பட்ட அடிகளாற் கண்கள் வீங்கியும் மனிதரூபமாறி நிற்கும் மனிதனை யிதோ பாருங்கள். இவ்வளவு உபாதை வேதனைகள் இம்மனிதனுக்கு அநியாயமாய்ச்செய்தீர்கள். இனியாகிலும் இரக்கம்வைத்து இவனைவிட்டு விடுங்கள் என்று வெகுபிரலாபத்தோடு பேசினான்.

என்மதுரசேசுவே! சம்மனசுக்களுடைய இராசாவும் எங்கள் இரக்ஷகருமான தேவரீரை யிதோ நோக்கிப்பார்க்கிறேன். என் துர்நடக்கையாலும் ஆகாத பழக்கத்தாலுந் தேவரீரை நான் இந்த நிஷ்டூர அந்தஸ்துக்குள்ளாக்கின படியால் உம்மைப்பார்க்க வெட்கப்பட்டபோதிலுந், தேவரீர் மாத்திரம் என்பாவ துரோகங்களைப் பொறுத்து என்னைக் கடைத்தேற்ற வல்லப முள்ளவரா யிருப்பதால் இதோ உமது பாதத்திற் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து பொறுத்தலைக் கேட்கிறேன். என்பேரிலிரக்கம் வைத்து என் பாவாக்கிரமங்களை யெல்லாம் மன்னித்து நான் உம்மைப் பின் செல்லத் தயை செய்தருளும்.

௨-ம் பிரிவு.

"ஆனால் பிரதான ஆசாரியர்களும் அவர்களுடைய ஊழியர்களும் அவரைக் கண்டபோது சிலுவையிலறையுஞ் சிலுவையிலறையுமென்று கூவினார்கள்."

யோசனை. பிலாத்தன் சேசுநாதரைக் கண்டு மிக்கப்பரிதாபப்பட்டு அவரை விடுதலை செய்யவேணு மென்கிற கருத்தோடு யூதர்களுடைய மனம் உருகும்படியான விதமாய்ப்பேசியும், அந்தக் கொடிய பாதகர்கள் கொஞ்சமென்கிலும் மனமிளகாமல் அவரைச் சிலுவையி லறையுஞ் சிலுவையி லறையுமென்றே கூவுகிறார்கள். அவர்கள் அவர்பேரிற் கொண்ட வைராக்கியத்தாலுங் கோபத்தாலும் மூர்க்கங்கொண்டு, அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க முதலாய்ச் சகிக்காமல், அவரைக் கொல்லவேணுமென்று கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஆ! என்னாத்துமமே நீயும் எத்தனை விசை இந்தத் துஷ்ட யூதரைப் பின்பற்றி ஞாயத்தையும், பெரியவர்களுடைய புத்தி ஆலோசனையையும் அலக்ஷியஞ் செய்து உன் ஆசாபாசம் போகிறபடிபோய், உனதிரக்ஷணியத்தை இழந்து, நரக பாதாளத்துக் கருகாமையி லிருந்தாய்? மேலும் விசேஷ விதமாய்த் தங்களைச் சர்வேஸ்வரனுடைய ஊழியத்துக்குக் கையளித்துச் சாங்கோபாங்கிகளாய் நடக்கத் தீர்மானஞ் செய்தவர்கள் சில விசை தங்களாங்காரத்துக்குங் கோபத்துக்குந் தங்களைக் கையளித்துத் தங்கள் வார்த்தைப் பாடுகளை மீறித் தங்கள் அந்தஸ்துக்குச் சரியாய் நடவாமல், தங்கள் சகோதரருக்கும் புறத்தியாருக்குந் துர்மாதிரிகை வருவிக்கும்போது சிரேஷ்டர் எவ்வளவு தான் புத்திகளைச் சொல்லியும், பயங்கரமான சங்கதிகளை எடுத்துரைத்தும் பிலாத்தன் யூதருக்குச் சொல்லிக் காட்டினபடி சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டியும் அவைகளுக்குக் காதை மூடிக்கொண்ட அந்த வைராக்கிய யூதர்களைப்போல் மூர்க்கத்தனமாயிருந்து தங்கள் உன்னதமான அந்தஸ்திலிருந்து இடறித் தலைகீழாய் நரக நெருப்பில் விழுகிறார்கள். உனக்கு இப்பெரும் நிர்ப்பாக்கியம் வராதபடிக்கு இப்போதுதானே உன் மனதை வெறுத்து, உன் சுயபிரியத்தை முழுதும் விட்டுவிட்டு, உன் சிரேஷ்டருடையமனதே உன்மனதாகவும் அவருடைய கருத்தே உன் கருத்தாகவும் கடைசியாய் நீ செய்யும் ஒவ்வொரு கிருத்தியத்

தையும் அவருடைய மனதுக்குங் கருத்துக்கும் ஒத்திருக்கும்படி யான விதமாய்ச் செய்யப் பழக்கக்கடவாய்.

3-ம் பிரிவு.

"ஆகையாற் சேசுநாதர் முண் முடியையுந் தாமிரப் போர்வையையுந் தரித்துக்கொண்டு வெளியே வந்தார். மீளவும் பிலாத்தன் இதோ மனிதனென்று அவர்களுக்குச் சொன்னான்."

யோசனை. அடிகளாற் சரீரமுழுதுங் கிழிந்து இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருக்க, எலும்புகள் வெளியே காணப்பட, தலையைச் சுற்றி நாலு பக்கத்திலும் முட்கள் வெளியே புறப்பட்டிருக்க, திருவாயும் கண்களும் மூக்கும் காதுகளும் பட்ட அடிகளால் வெகுவாய் வீங்கி, உச்சந் தலை துடங்கி உள்ளங்கால் வரையிலும் ஒரே காயமாகி நிற்கச்சக்தியில்லாமற், பசியாலுங் கோவாலுஞ் சரீரமெல்லாம் இசிவு காண, இவ்வித உபத்திரவங்களை எல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு நடுநடுங்கி நிற்குந் தமது ஏக குமாரனைப் பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரன் மிக்க உருக்கத்தோடு பார்த்துப் பாவிகளாகிய நம்மை நோக்கி இதோ மனிதனைப் பாருங்களென் கிறார். உங்களுக்கு மோக்ஷவழியைக் காட்டித் தாழ்ச்சி கீழ்ப் படிதல் கற்பு தாரித்திர முதலிய புண்ணியங்களைப் படித்துக் காண்பித்து, மோக்ஷத்துக்குப் போவதற்கான வேதசத்தியங்களை உங்களுக்குத் தெரியச்செய்து கடைசியாய்ப் பாவத்தாற் பசாசுக் கடிமைகளான உங்களைத் தமது விலைமதிக்கப்படாத திருவிரத்தத்தால் மீட்டிரக்ஷிக்கும் பொருட்டு, நமது ஏகசுதனை அனுப்பியிருக்க அவரை நீங்கள் எக்கோல மாக்கினீர்களென்று உங்கள் கண்களைத் திறந்து பாருங்கள். இதோ மனிதன்! கூர்மையான முட்களுக்கொப்பான கற்புக்கு விரோதமான நினைவு ஆசைகளாலுங் கோபம் வைராக்கியத்தாலும் அவருடைய தலையைக் குத்தி ஊடுருவினீர்கள். உங்கள் சரீரத்தை வெகு சௌக்கியமாய்ப் பேணி வளர்த்துக் கெட்டப் பழக்கத்துக்கும் இந்திரிய ஆசைகளுக்கும், கையளித்தபடியா லிதோ நமது திருக்குமாரனை கிஷ்டூரமா யடித்துச் சரீரமெல்லாம் ஒரே காயமாக்கி அடையாளங் காணக்கூடாமற் செய்தீர்கள். உங்களுடைய ஆங்கார கெர்வத்தால் அவரை நிருவாணியாக்கிச் சொல்லி முடியாத கஸ்தி அவமானத்துக் குள்ளாக்கினீர்கள். உங்களுக்கு அவ்வளவு உபகார நன்மை செய்த

வருக்கு எவ்வித நன்றி காட்டினீர்கள்? கடைசியாய் நமது பிரிய குமாரனும் உங்கள் மதுரவிரக்ஷகருமானவர் உங்களுக்குச் செய்த நன்மை உபகாரங்களுக்குங் காட்டிய சிநேகபக்ஷத்துக்குங் கைமாறாக நீங்கள் அவருக்கு வருவித்த கஸ்தி நிந்தை உபத்திரவங்களை நினைத்து உத்தம மனஸ்தாபப் பட்டு அவர் பாதத்தில் விழுந்து உங்கள் ஆங்காரத்தாலுந் தெரியாமையாலுஞ் செய்து வந்த பாவங்களை விட்டுவிடுவீர்களென்றும், இனி உங்கள் ஜீவியத்தை மாற்றிப் புண்ணியவழியில் ஒழுகுவீர்களென்றுங் கெட்டியாய்ப் பிரதிக்கினை செய்யக்கடவீர்களாக என்று பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரன் நமக்குச் சொல்லுவதாகப் பாவித்து, அவர் சித்தப்பிரகாரம் நடக்க வருந்துவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 4-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் திங்கட்கிழமை

27—ம். தியானம்.

சேசுநாதரை விடுதலையாக்கும்படி பிலாத்தன் பிரயாசப் படுகிறான்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—பிலாத்தனுடையவும் யூதர்களுடையவும், அநியாயத் தீர்மானத்துக்குத் தம்மை முழுதுங் கையளித்து நம திரக்ஷணியத்தின்மட்டில் மாத்திரம், கவலையுள்ளவராய், நிற்கும் நமதாண்டவரை நோக்கிப்பார்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—மனிதர்கள் உன்மட்டிற் செய்யும் வீண் நிந்தைகளாலும், அபத்த எண்ணங்களாலுங் கலங்கிப்படாமற் சகல கஸ்திதுன்பங்களிலும், நமதாண்டவரைக் குறித்து நினைத்து, அவரை அதிக அதிகமாய்ச் சிநேகிப்பதற்கான வரத்தை மன்றாடக் கடவாய்.

முதற் பிரிவு.

"மறுபடியும் பிரேத்தோரிய காரியின் நீதியாசன சாலைக்குட் பிரவேசித்து உன் ஜென்மஸ்தலமேதென்று சேசுநாதருக்குச் சொன்னான். சேசுநாதரோவெனில், அவனுக்கு மறுமொழியொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஆகையாற் பிலாத்தன் என்னோடே பேசாயோ! உன்னைச் சிலுவையிலறையவெனக்கதிகார முண்டென்றும் உன்னை விடுதலையாக்க எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும் அறியாயோ வென்று அவருக்குச் சொன்னான்."

யோசனை. யூதர்கள் சேசுநாதருடைய உயிரைப்பறிக்கும்படி இவ்வளவு மூர்க்கத்தனமாய்ப் பிரயாசைப் படுகிறதைக் கண்டு பிலாத்தன், வெகு விசனப்பட்டு மறுபடியுஞ் சேசுநாதரைத் தனியே வரவழைத்து, அவருடையவும் அவருடைய பெரியோர்களுடையவும் ஸ்திதிமுதலிய வைகளையுங் குறித்து, அவரைக் கேள்வி கேட்கிறான். ஆ பிலாத்தனே! நீ அப்போர்க்கொத்த கேள்விகளை அவரைக்கேட்கிறதைவிட அவருடைய தெய்வீகமுகத்தைப் பார்த்தும், அவர்சொல்லும் அமிர்தமான வசனங்களைக்கேட்டும் கடைசியாய் மூன்றுவருஷ காலமாய்ச் சகலமனிதரும் பிரமிப்படைவதற்கு ஏதுவான அவருடையகணக்கில்லாத அற்புத அதிசயங்களைக் கொண்டும் அவரை அறிய உன்னாற் கூடாமற் போய்விட்டதோ? மேலும் நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? ஒன்றுமில்லாமலிருந்த உன்னைப் படைத்துக் காப்பாற்றி, உன்னுயிரைப் பறிக்க வல்லமையுள்ள சர்வேஸ்வரனைப்பார்த்து உன்னைச் சிலுவையி லறையவும் உன்னை விடுதலைசெய்யவும் எனக்கு அதிகார முண்டென்று சொல்லுகிறாயோ? ஆ! என்னாத்துமமே புத்தியில்லாத இந்த அதிகாரியின் பேச்சால் ஆச்சரியப்பட வேண்டாம். ஏனெனில் இந்த நிர்ப்பாக்கியன் தான் யாரென்றும் யாரோடுபேசுகிறானென்றுங் கொஞ்ச மென்கிலும் அறியவில்லை. ஆனால், நீ உனது ஒன்றுமில்லாமையையும், நீசத்தனத்தையும், அறிந்திருந்தும் உன் னிரக்ஷகருடைய வல்லமையையும் மட்டற்ற மகிமைப் பிரதாபத்தையுங் கண்டு பிடித் திருந்தும், உன் ஆங்கார பெருமையாலும், உலக சந்தோஷ பாக்கியத்தாலும், உன்னாசா பாசத்தினாலும் உன் கண்களை மூடிக் கொண்டு பிலாத்தனைப் போற் சேசுநாதனை விலகுகிறாய். உன் பாவாக்கிரமங்களால் அவரைக் கொல்லத்தேடுகிறாய்? உன் துர் ஆசைகளாலும் கிரமமற்ற இச்சைகளாலும் அவரை உபாதைப் படுத்துவாயென்று மிரட்டுகிறாய் உன் குருட்டாட்டத்தை விட்டு விட்டு உன் இரக்ஷகருடைய பாதத்தில் விழுந்து, அழுது இனியாகிலும் அவரை உன் சர்வேசுரனாகவும், இரக்ஷகராகவும், ஆண்டவராகவும் பாவித்து அவர் மட்டிலும் அவர்படிப்பித்த வேதசத்தியங்கள் மட்டிலும் மற்றும் பரம ரகசியங்கள் மட்டிலும், உனக்குள்ள சந்தேகத்தை நீக்கி விட்டு எப்போதைக்கும் அவருக்குப் பிரமாணிக்கமாய் ஊழியஞ் செய்வாயென்று நல்லபிரதிக்கினை செய்து கொள்ளக்கடவாய்.

2-ம். பிரிவு.

“ஆயினும் பிலாத்தன் சேசுநாதரை விடுதலையாக்க விரும்பி, மறுபடியும் அவர்களிடத்திற் பேசினான். அவர்களோ, இவனைச் சிலுவையிலறையுமென்று கூவினார்கள்.”

யோசனை. சேசுநாதர்பேரில் யாதோர் தப்பிதமில்லையென்று பிலாத்தன் கண்டுபிடித்தும், ஏரோதனும் அவ்விதமே சாக்ஷி சொல்லியிருக்கத் தன்மனைவியாலும் எச்சரிக்கப்பட்டிருந்தும் அவரை விடுதலை செய்யாமல் யூதருக்குப்பயந்து, மறுபடியும் அழைப்பித்து, அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்கிறான். யூதர்கள் சேசுநாதர் பேரில் அநியாயமாயில்லாத குற்றங்களைச் சாட்டி அவரைக் கொல்லவேணுமென்று பிரயாசப் படுகிறதைப் பிலாத்தன் கண்டுபிடித்திருந்தும், அவருடைய சத்துராதிகளிடத்தில் தானே அவரைவிடலாமா? விடக் கூடாதா? என்று ஆலோசனை கேட்கிறான். நாமும் எத்தனைவிசை இந்த அநியாயவனைப்போல நடந்து வருகிறோம். உலகம், பசாசு, சரீரத்தால் நமக்குத் துர்ச்சோதனைகள் வரும்போது, தேவ உதவியை மன்றாடி உடனே அவைகளைத் தள்ளிப்போடாமல் அவைகளிற் பாவமிருக்கிறதோ, இல்லையோவென்று யோசனை செய்து அவைகளோடு அதிகமாய்த் தர்க்கஞ்செய்வதினால் எத்தனை பெருந் தப்பிதங்களுக் குள்ளாகிறோம். நமது இருதயத்தில் யாதொரு கஷ்டி சோதனை வருமேயாகில், நமதாத்துமத்தின் சத்துருவாகிய நமது சுயபுத்தியினுடைய ஆலோசனையைக் கேட்காமல் உடனே நமதாத்தும குருவுக்குத் தெரியப்படுத்தி, அவருடைய நற்புத்திமதியினால் நமதாத்துமத்தின் கவலைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவோமாக. பிலாத்தனுடைய கேள்விக்கு மறுமொழியாக யூதர்கள் பரபாசை விடுதலைசெய்து சேசுவைச் சிலுவையி லறையுமென்று, உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டார்கள். யூதர்களெல்லோரும் பரபாஸ் பாரிசமாகப் பேசுகிறார்கள், ஆனால்சேசுநாதருக்கு அநுகூலமாக ஒருவனும் பேசவில்லை, நீ என் நேசனே உனக்குச் சமயங்கிடைக்கும்போது பெரியவர்களையும் ஆஸ்திக்காரரையும் படிப்புள்ளவர்களையுங் கவனியாமல் ஏழைகள்மேலும் வியாதிக்காரர்மேலும் படிப்பில்லாதவர்கள்மேலுங் கடைசியாய்ப் பாவிகள்மேலும் இரக்கம் வைத்து அவர்களுக்கு உன்னாற் கூடுமான உதவி செய்வதுமன்றி விசேஷமாய் அவர்களுக்காகச் சர்வேஸ்வரனைப் பார்த்து வேண்டிக்கொள்ளக் கடவாய்.

3-ம். பிரிவு.

"அதற்குப் பிரத்தியுத்தரமாகச் சேசுநாதர், மேலேயிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்படாமலிருந்தால் என்மேல் உமக்கு ஒரதிகாரமுமிராது. அதினிமித்தம் என்னை உமக்குக் கையளித்தவனுக்கு அதிக பெரிதான பாவமுண்டென்றார். பின்னும் அதுமுதற் பிலாத்தன் சேசுநாதரை விடுதலையாக்கத் தேடிக்கொண்டிருந்தான்."

யோசனை. பிலாத்தன் தேவ பயமற்றவனுமாய்ச் சர்வேஸ்வரனைப்பற்றிய காரியங்களிலே, குருட்டாட்டமுள்ளவனுமாயிருப்பதைக்கண்ட, நமதாண்டவர் அவனைப்பார்த்து உனக்கிருக்கும் உத்தியோகமும் பெருமை மகிமையும் நீ சம்பாதித்தாயென்று எண்ணாமல், நமது கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட வைகளென்று எண்ணக்கடவாய். உன் தலையிலிருக்கப்பட்ட மயிரில் ஒன்றை நரைமயிராக்க உனக்கு அசாத்தியமாயிருக்கக் கொள்ள, நமக்கு மனம்பிராவிடில் நமதுபேரிற் கைவைக்க உன்னால் கூடாது, என்கிற அர்த்தமாக மேலேயிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப் படாதிருந்தால், என்மேல் உமக்கோரதிகாரமுமிராதென்கிறார். உலகத்தில் மனிதர்கள் நாடோறுஞ் செய்யுங் கிருத்தியங்களைப் பார்த்தால், சருவேசுரனைப்பற்றி நினையாமலும், தாங்கள் எப்போதும் இவ்வுலகத்திலிருக்கப்போகிறவர்களைப் போலும் பாவித்து ஒவ்வொருவனுந்தானே பெரியவனாக வெண்ணி, அழிந்துபோக விருக்கும் இச்சரீரத்துக்காகக் காலை துவக்கி மாலைமட்டும் பிரயாசைப்பட்டு, ஞான அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனாற் சர்வேஸ்வரன், தமது விசேஷ தயவினால் அந்த இருளினின்று நம்மைப் பிரித்து, ஞானப்பிரகாசம் பொருந்திய இவ்விடத்திற் சேர்த்து நமது ஞானகாரியங்களில் நாம் கவனமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி செய்ததினாற் சர்வேஸ்வரனுக்கு எவ்வளவோ நன்றியறிந்த வுள்ளவர்களாயிருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சேசுநாதர் பிலாத்தனைப்பார்த்து உனக்குக் கையளித்தவர்கள் உன்னிலும் அதிககுற்றவாளிகளாயிருக்கிறார்களென்று வசனித்தார். அ[illegible]வதுபோ பிலாத்தனே, நீ அக்கியானியுமாய் வேதகாரியங்களை அறியாதவனுமாயிருந்தாலும் அநியாயமாய் நம்மை மரணத் தீர்வைக்குள்ளாக்கினபடியால் மெய்யாகவே பெருங்குற்றவாளியாயிருக்கிறாய். ஆனால் நம்மைப்பற்றிச் சொன்ன தீர்க்க

தரிசனங்களையுந் தேவவாக்கியங்களையும் இன்னுமற்றவேத கட்டளைகளையும் அறிந்திருந்தும் மூர்க்கத்தனமாய் நம்மை உனக்குக் கையளித்த அவிசுவாசிகளான யூதர்களோ உன்னிலும் பெருந்துரோகிகளாய் அகோரமான ஆக்கினைகளுக்கெல்லாம் பாத்திரராயிருக்கிறார்கள். மேலும் நம்மோடு கூடவிருந்து கணக்கில்லாத அற்புதங்களைப்பார்த்தும், புத்திமதிகளைக்கேட்டும், நம்மோடுகூட ஒரே பாத்திரத்திற் புசித்தும், பணஆசையால் நம்மையூதருக்குச் சதியானமாய்க் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ் கரியோத்து செய்தபாதகம் எப்பேர்ப்பட்டதென்றும், அதற்கு விதிக்கப்படும் ஆக்கினை எவ்வளவு அகோரமானதென்றும், தீர்வைநாளில் மாத்திரந் தெரியுமென்றும் அறியக்கடவாயென்கிற அர்த்தமாக என்னை யுமக்கு கையளித்தவனுக்குப் பெரிதான பாவமுண்டென்கிறார். குருத்துரோகியான யூதாசும் யூதர்களுஞ் சேசுநாதர் மெய்யான சர்வேஸ்வரனும் மெய்யான மனுஷனுமாயிருக்கிறாரென்று அறிந்து நமக்குள்ள விசுவாசம் அவர்களுக்கிருந்திருந்தால் அவர்கள் அப்பெருந்துரோகத்துக்குள்ளாயிருக்கமாட்டார்கள். மேலும் வேத சத்தியங்களை அதிகத்தெளிவாயறிந்து ஏறக்குறைய இரண்டாயிர வருஷகாலமாய் நிலைநிற்கும் திருச்சபையினுடைய நடபடிகைகளையும் அதின் படிப்பினையையும் அறிந்து தேவத்திரவிய அநுமானங்களுடைய சகாயத்தைப் பெற்று தங்களிரக்ஷகரைத் தங்கள் பாவத்தால் மரண ஆக்கினைக் குள்ளாக்கும் நிர்ப்பாக்கிய கிறிஸ்துவர்களுக்கு விதிக்கப்படுங் கொடிய ஆக்கினை எப்பேர்க்கொத்ததென்று முன் சொன்னதைக் கொண்டு அறியலாம். ஆனால் உலகத்தையும் அதின் சுகபோக பாக்கியங்களையுந் துறந்து விட்டுச் சர்வேஸ்வரனுடைய ஊழியத்தில் தங்கள் சீவிய காலத்தைச் செலவழித்துவரும் துறவறத்தோர் தங்கள் அழைப்புக்குத் தகுந்தபடி நடவாமல் உலககாரியங்களிலே நாட்டமுள்ளவர்களாய்ப் பாவத்தாற் கெட்டுப் போவார்களேயாகில் மெய்யாகவே இவர்கள் யூதர்களையும் யூதாசையும் மற்றச் சாதாரண கிறீஸ்துவர்களையும் விட அதிக கொடிய ஆக்கினைக் குள்ளாவார்களென்பது நிச்சயம். ஆ! பிரியசகோதரர்களே நமதுதுர்ப்பழக்கத்தாற் கெட்டுப்போய்த் தீர்வை காலத்தில் மற்றப்பாவிகளோடே நின்று நடுத்தீர்க்கப் படாமல், இப்போதே நம்மை ஒறுத்து ஒழுங்கை சரிவர அநுசரித்து உலகத்துக்கு முழுதுஞ் செத்தவர்களாய் நம்மை ஒன்றுமில்லாமையாகத் தாழ்த்தி நாடோறும் சாங்கோபாங்கத்தில் அதி

கரிக்கப் பிரயாசப் படுவோமேயாகில், ஆ! நம தாண்டவருண்டிய வார்த்தைப் பாட்டின்படியே தீர்வை காலத்தில் அப்போஸ்தலர்களோடும் மற்ற நீதிமான்களோடும் சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்து இசரவேலின் 12 கோத்திரத்தை நாம் நடுத் தீர்ப்போமென் றறிவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 4-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் செவ்வாக்கிழமை.

28—ம். தியானம்.

சேசுநாதரை விடுதலை செய்யப் பிலாத்தன் செய்யுங் கடைசிப் பிரயத்தனம்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—துஷ்டருடைய தீர்மானத்துக்குத் தாம் கையளிக்கப்பட்டுத் தமக்கு முஸ்திப்பு செய்திருக்குஞ் சிலுவையைச் சேசுநாதர் கட்டியரவணைத்து மனப்பூரணமாய் அதைத் தமது தோளிற் சுமந்து கொள்வதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன் சிலுவையாகிற சுஸ்தி துன்பங்களைப் பொறுமையோடுஞ் சந்தோஷத்தோடுங் கையேற்றுக் கொள்வதற்கான தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கேள்.

முதற் பிரிவு.

“மீளவும் இதோ உங்களிராசாவென்று யூதர்களுக்குச் சொன்னான். அவர்களோ வென்றால் அவனை நிர்மூலமாக்கும் நிர்மூலமாக்கும் அவனைச் சிலுவையி லறையுமென்று கூவினார்கள். அதற்குப் பிலாத்தன் உங்களிராசாவைச் சிலுவையி லறைவேனோ வென்று அவர்களுக்குச் சொல்லவே பிரதான ஆசாரியர்கள் மறுமொழியாகச் சேசாரை யல்லாமல் எங்களுக்கு இராசா இல்லை யென்றார்கள்.”

போசனை. பிலாத்தன் சேசுநாதரை விடுதலை செய்ய அநேக முறை பிரயாசைப்பட்டுங் கடைசியாய் ஞாயம் பிரமாணமுஞ் சட்டதிட்டங்களைப் பின் செல்லாமலுந் தன் லாபத்தையும் யூதர்களுடைய பிரியத்தையும் நாடி, அவரை அந்தத் துஷ்டருக்குக் கையளிக்கிறான். அவன் அவரை எப்படியாகிலும் விடுதலை செ

ய்யவேணுமென்று அநேக உபாயங்களைத்தேடி யூதர்களுக்கு நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களுடைய இருதயம் இளகும்படியான விதமாய்ப் பேசியுங் கடைசியாய் அவலோச்சாவுக்குக் கையளிப்பதற்கு அவனுடைய தப்பிதங்களே காரணம். எப்படியெனில் தன் மனச்சாக்ஷிக்குக் காது கொடாமலுந் துவக்கத்திலேயே தன் தப்பிதத்தைத் திருத்திக் கொள்ளாமலும் போனபடியால் இப்பெரும் பாதகத்துக் குள்ளானான். நாமும் எத்தனை விசை துவக்கத்தில் அசட்டையினாலும் மூர்க்கத்தனத்தினாலும் நமது குற்றங்குறைகளைத் திருத்துப்பாடு செய்யாமல் விட்டதினால் அவைகளில் அடிக்கடி எளிதில் விழுகிறதுமன்றி அவைகளின் வழியாய்ப் பெரும் பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆதாம் துவக்கத்திற் போசனப்பிரியத்தைத் தள்ளாதபடியாற் சொல்லி முடியாத சுந்தி நிர்ப்பந்தங்களுக்குத் தம்மோடு நம்மையும் ஆளாக்கினார். காம ஆசையைச் சலமோன் துவக்கத்தில் ஜெயித்திருப்பாரே யாகில் சர்வேஸ்வரனுடைய கடின தீர்வைக்கு உள்ளாயிருக்க மாட்டார். யூதாஸ் தனக்கிருந்த பண வாசையை உடனே நிறக்கணித்துத் தள்ளியிருந்தால் நரக நெருப்பில் உருண்டுவிழுந்திருக்கமாட்டான். லுத்தேர் தனக்கிருந்த ஆங்கார கெருவத்தைத் திருத்திக் கொள்ளாதபடியால் தான் கெட்டழிந்ததோடு கணக்கில்லாத ஆத்துமங்களுங் கெடுவதற்குக் காரணமானான். ஆகையாற் பிரியசகோதரா இவ்விஷயத்தைக் குறித்து நன்றாய்த் தியானித்துப்பார்த்து இப்போது சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு வந்த நிர்ப்பாக்கியம் உனக்கு வராதபடிக்கு உன் துர்க்குணங்களை உடனேக் குடனே திருத்துப்பாடு செய்துக் கொள்ளப் பிரயாசைப்படுவாயாக.

2-ம். பிரிவு.

“பிலாத்தனோ வெனில் தன் பிரயாசம் ஒன்றும் அனுகூலமாகாமற் கலகம் அதிகமாகிறதைக் கண்டு தண்ணீரள்ளி ஜனத்துக்கு முன்பாகக் கரங்களைக் கழுவி இந்த நீதியானுடைய இரத்தத்தின் மட்டிற் குற்றமற்றவனா யிருக்கிறேன். நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்களென்றான். அதற்குச்சமஸ்த ஜனமும் மறுமொழியாக இவனுடைய இரத்தம் எங்கள் பேரிலும் எங்கள் மக்கள் பேரிலும் இருக்கட்டுமென்றது.”

யோசனை. தான்பட்ட பிரயாசமும் எடுத்த உபாயங்களும் வீணாய்ப்போனதென்று பிலாத்தன் கண்டு வெகு விசனமடைந்தான். தான் அவரை விசாரணை செய்தபோது அவர் மாசற்றவரென்று நாலு விசை இரட்டித்திரட்டித்துச் சொல்லியிருந்தும் ஏரோதனும் அப்படியே அறிவித்திருந்தும் தன் பெண்சாதியும் அவர் மாசற்றவர் அவருடைய இரத்தப் பழியிற் கலக்க வேண்டாமென்று சொல்லியிருந்தும் அவையெல்லாங் கவனியாமல் அந்தத் துஷ்ட யூதர்களுடைய கலகத்துக்குப் பயப்பட்டு அவரைச் சிலுவையி லறைந்து கொல்லும்படி அவர்களுக்கு அவரைக் கையளித்தான். தன் தீர்மானத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தின உடனே தன் மனச்சாக்ஷியின் குத்துதலினால் அதிக கலக்கமுந் திகிலும் பயமுங்கொண்டு தான் செய்த அக்கிரமத்தைக் கண்டுபிடித்தான். ஆனால் அவன்செய்த தீர்மானத்தை மாற்றக் கூடாமற்போனபடியால் இந்தப் பாதகத்தில் தான் சேரவில்லையென்று காட்டும்படி தண்ணீர்க் கொண்டுவரச்சொல்லி இந்த மாசற்றவருடைய இரத்தத்தைச் சிந்துவதில் நான் குற்றமற்றவனாயிருக்கிறேனென்று கைகழுவினான். ஓ! நிர்ப்பாக்கிய பிலாத்தனே! அநியாய நடுவனே! நீ கைகளைக் கழுவுவதினால் உன் பாவக்கறைபோகுமென்று எண்ணுகிறாயோ! உன் பெரும்பாதகத் துரோகத்தைத் தண்ணீர் சுத்தி செய்யுமென்று நினைக்கிறாயோ? இந்த மாசற்றவருடைய இரத்தத்தில் நீயுங் கைவைத்தபின் அந்தப் பழியில் நீ சம்பந்தப்படவில்லையென்று பிதற்றுகிறாயோ. நீயும் பற்பல விசை என் சகோதரமே தப்பிதங்களைச் செய்தபின் பிறசிநேகத்துக்குங் கீழ்ப்படிதலுக்கும் விரோதமாய் நடந்து உன் ஒழுங்குகளை மீறின தப்பிதத்துக்காக உன் சிரேஷ்டர் தண்டிக்கும்போது உன் தப்பிதங்களை மற்றவர்கள்மேற் சாட்டித் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறாயல்லவா! இனி அப்படிச் செய்யாமல உன் தப்பிதங்களைச் சர்வேஸ்வரனுடையவும் மனிதர்களுடையவுஞ் சமுகத்தில் தாழ்ச்சியோடு ஒத்துக்கொண்டு உன்னைக் குற்றவாளியாகக்காட்டி மனஸ்தாபத்தாலும் தவத்தாலும் அவைகளுக்குப் பரிகாரஞ் செய்யப் பிரயாசைப்படுவாயாக. யூதர்கள் பிலாத்தனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஆர்க்கங்கொண்டு அவருடைய இரத்தம் எங்கள்பேரிலும் எங்கள் மக்கள் பேரிலுமிருக்கட்டுமென்றார்கள். இந்த அவவிசுவாசிகளான யூதர்கள் தங்களுக்குவர இருந்த பெருஞ்சாபத்தைக் குறித்து யோசித்திருப்

பார்களேயாகில் இவ்வளவு நிர்ப்பாக்கியத்துக்குள்ளாயிருக்கமாட்டார்கள். என் சகோதரமே நமதிரக்ஷகருடைய பாதத்தில் விழுந்து அவருடைய இரத்தம் யூதருடைய தலைமேற் கொண்டு வந்தசாபத்தை நமது மேலும் நமது குடும்பத்தின்மேலும் நமது சபையின்மேலுங் கடைசியாய் இந்த நமது அஞ்ஞான தேசத்தின்மேலுங் கொண்டுவராமல் அவருடைய தேவாசீர் வாதத்தையும் இஷ்டப் பிரசாதத்தையும் பொழிந்து நாம் அவருடைய சித்தத்தின்படி நடப்பதற்கான வரத்தை அளிக்கும்படி மன்றாடுவோமாக.

3-ம். பிரிவு.

“போர்வையை அவரிடத்தினின்று கழற்றி அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்குடுத்தி அவரைச் சிலுவையிலறையக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள்.”

யோசனை. பிலாத்தனுடைய தீர்மானத்தைக் கேட்டவுடனே அந்த வைராக்கிய மூள்ள யூதர்கள் அவர்மேற் கைவைத்துப் பிலாத்தன் அரமனையிலிருந்து பலவந்தமாயிழுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனாலவர்களுடைய கொடுமையான கிஷ்டூரத்துக்கு யாதொரு விக்கினமுஞ் செய்யாமல் ஆட்டுக்குட்டியைப்போற் சாந்தமாய்ப் போகிறார். பிலாத்தனுடைய அநியாயத் தீர்மானத்தையும் யூதர்கள் கிஷ்டூரமாய்த் தமது திருக்குமாரனை இழுத்துக்கொண்டு போகிறதையும் வியாகுலமாதா பார்க்கும்போது அவளுக்குண்டான துக்கவியாகுலம் இம்மாத்திரமென்று யாரால் சொல்லக்கூடும்? சேசுநாதர் பிலாத்தனுடைய அரமனையிலிருந்து, கீழேயிறங்கி வந்தவுடனே அவருடைய சத்துர்திகள் அவர்மேலிருந்த சிவப்புச் சகலாத்தைக் கழற்றி விட்டு முன் அவர் போட்டிருந்த வஸ்திரத்தைத் திரும்ப அவர்மேலே போட்டார்கள். பக்கத்துச் சுவரின்மேல் தமது பலிபீடமாகிய சிலுவை சார்த்தப் பட்டிருக்கிறதைக் கண்ட நமதாண்டவர் தாமனுவித்த நிந்தைகளை உபாதைகளையெல்லாம் மறந்தாற்போல அதை அணுகி வெகு ஆவலோடு கட்டி அரவணைத்து இவ்வளவு காலமாய் மிக்க பிரியத்தோடு அபேக்ஷிக்கப்பட்ட சிலுவையே! அடைபட்ட மோக்ஷத்தைத் திறக்க விருக்குந் திறவு கோலே! மனுமக்களைச் சர்வேஸ்வரனோடு உறவாக்க விருக்குஞ் சிலுவை

யே! மனிதர்களுக்காக நாம் பலியிடப்பட்டு நம்மைச் சுமக்கிறிருக்கும் பீடமே! மனிதருக்காக நாம் காட்டும் பக்ஷத்தை உன்னில் முடிக்கப்போகிற படியால, சீக்கிரமாய் வா பலியிடப்படும் ஸ்தலத்துக்குப் போகலாமென்று இதுமுதலிய வார்த்தைகளை மனதிற் சொல்லிக் கொண்டு அதைக்கட்டி அரவணைத்துச் சந்தோஷிக்கிறார். என்னாண்டவர் திருவிரத்தத்தால் அபிஷேகிக்கப்பட்ட சிலுவையேவாழ்க. என் னிரக்ஷகருக்குப் பலிபீடமாயிருந்த சிலுவையேவாழ்க. நானிவ்வளவுகாலம் உன்மகிமையும், மாக்ஷிமையுங் கண்டு பிடியாததைப் பற்றி மனஸ்தாபப் படுகிறேன். நான் உலகத்தைப் பின்பற்றி அது காட்டும் பொய்சுக இன்பத்தை மாத்திரம் நாடி உன்னைப் பைத்திய மென்று தள்ளிப்போட்ட தப்பிதத்துக்காகப் பொறுத்தல் கேட்கிறேன். ஆகையால் எனக்கு நியமிக்கப்பட்ட சிலுவையாகிற கஸ்தி துன்பங்களே! சிறுமை வறுமையே! வியாதி நோவே! வாருங்கள். இதோ மனப்பூரணமாய்க் கையேற்றுக் கொள்ளுகிறேன். உலக சந்தோஷம் பாக்கியம் பெருமை மகிமை ஆறுதல் முதலியவைகள் என்னைவிட்டுத் துலையக்கடவது. ஆ என் நல்ல சேசுவே இந்த எனது சொற்பப் பிரதிக்கினையைத் தேவரீர் உறுதியாக்கி ஆசீர்வதித்து உமது இராச பாதையாகிய சிலுவை மார்க்கத்திற் பிசகாமல் நடப்பதற்கான வரமளித்தருளும்.

தபசுகாலத்தின் 4-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் புதன்கிழமை.

29—ம். தியானம்.

சேசுநாதருடைய தோளின்மேற் சிலுவை சுமத்தி அவரைக் கபாலமலைக்குக்கூட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—பாரமான சிலுவைமரத்தை நமதாண்டவர் மனப்பூரணமாய்ச் சுமந்துபோவதை நீ பார்ப்பதாக உருவிகரித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உனக்குச் சர்வேஸ்வரன் அனுப்புஞ்சிலுவையாகிற கஸ்தி துன்பம் வியாதி முதலியவைகளைப் பொறுமையோடு சகித்து வருவதற்கான தேவ உதவியைக்கேட்டு மன்றாடு.

முதற் பிரிவு.

“அப்படியே அவரைப் பரிகாசஞ் செய்தபின் தூமிரப் போர்வையையும் அவரிடத்தி னின்று கழற்றி அவருடைய வஸ்திரங்களையும் அவருக்கு உடுத்தி அவரைச் சிலுவையிலறையக் கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.”

யோசனை. பிலாத்தனுடைய தீர்மானத்தைக் கேட்கவே சேசுநாதர்பட்ட அடியால அவஸ்தையா யிருக்கிறதைக்கண்டு கொஞ்சநேரத்துக்குள் அவர் மரணமடைவாரென்று நினைத்து அவரை அவமானமாய்ச் சிலுவையிலறைய வேணுமென்று ஆசித்துத் தாமதமில்லாமல் அவரைக் கபாலமலைக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோக யூதர்கள் முஸ்திப்பு செய்கிறார்கள். ஒருவன் தீவிரமாய் ஓடி இருப்பாணிகளையுஞ் சுத்தியல் குறடு முதலிய வைகளையும் வேறொருவன் புளித்த காடியையும் மற்றும் சிலர் கயிறு கட்டி ஏணி முதலிய வைகளையும் கொண்டு வருகிறார்கள். தம்மை உபாதிக்க அவர்கள் கொண்டுவரும் பயங்கரமான ஆயுதங்களை நமது திவ்விய இரக்ஷகர் பார்க்கும்போது அவர் பயப்படாமல் சகலத்தையும் பொறுமையோடு அநுபவிக்கத் தீர்மானித்துக் கொள்ளுகிறார்.

இவ்விஷயத்தில் உன் நடத்தைக்கும் நமதாண்டவருடைய நடத்தைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாச முண்டென்று பார். உனக்கு யாதோர் இக்கட்டு இடையூறு வரும்போது அவைகள் உன்னைவிட்டு நீங்கும் பொருட்டு எத்தனை உபாயங்களைத் தேடுகிறாய் எத்தனை சாக்குப்போக்குச் சொல்லுகிறாய். சிலவிசை பாவசம்பந்தமான வழிப்பாடுகளை முதலாய்த் தேடுகிறாய். உன் உபாத்தியாயரைப் பின் செல்லும் விதம் இதுதானோ? அவருனக்குப் படித்துக்காட்டிய பாடம் இதல்லவே. நீ இந்தப் பூலோகத்தில் எத்திசையை நோக்கிப் போனாலும் எவ்வந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொண்டாலும் உனக்கு நியமித்திருக்குஞ்சிலுவை வந்துதான் தீரும். சிலுவை யில்லாமல் ஜெயமில்லையென் றறியக்கடவாய். அன்றியும் உனக்கிருக்குஞ் சிலுவை எவ்வளவு கசப்பாயும் பொறுக்கக் கூடாமையாயு மிருக்குமோ அவ்வளவுக்குச் சர்வேஸ்வரன் உன்னை சிநேகிக்கிறா ரென்றும் மறு உலகத்தில் உன் சம்பாவனை ஏராளமாயிருக்கு மென்றும் எண்ணக் கடவாய். கடைசியாய் “துன்ப துரிதங்கள் சிலுவையின் பரம விரகசியத்தை

நமக்கு உத்தமவிதமாய்ப் படிப்பிக்கிறதென்னும்" அர்ச். சிலுவை அருளப்பருடைய வாக்கியத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு நமது கஸ்தி துன்ப காலத்தில் சுவாமியுடைய பாடுகளைத் தியானிப் போமாக.

2-ம் பிரிவு.

"மேலும் அவர் தமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு எபிரேயபாஷையிற் கொல்கொத்தா வென்கிறதாய் கபால இடமென்னப்படுகிற ஸ்தலத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்."

யோசனை. சகலமும் முஸ்திப்பு செய்தபின் சேசுநாதர் தமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போகும்போது ஊர் ஜனமெல்லாம் அவரை வந்துபார்த்து அதினால் அவருக்கு அதிக அவமானம் வரும்படி அங்கிருந்த படைச்சேனையை யெல்லாம் யூதர் வரவழைத்து வரிசை வரிசையாய் முன்னடக்கக் கட்டளையிட்டு அவர்களுக்குப்பின் பரிசேயரும் ஆயுத முதலியவைகளைக் கொண்டு வந்தவர்களும் நடந்து போனார்கள். கடைசியில் 18 - அடி நீளமுள்ள வெகுபளுவான சிலுவை மரத்தைச் சுமந்து வரும் நமதாண்டவருடைய கழுத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த கயிற்றைப்பிடித்து ஓர் பாதகன் இழுக்க நமதாண்டவர் வெகு வருத்தத்துடன் இருகளருக்கு நடுவே நடந்து போகிறார். சிலுவையின் பாரத்தாலும் பட்ட காயங்களின் நோவாலும் அவருடைய மிருதுவான அவயவங்கள் நடு நடுங்கி! ஒவ்வொரு அடிக்குஞ் சாகிறவரைப்போல் இளைத்துத் தவித்து விழுகிறார். பிரிய சகோதரமே! உன் கண்களை ஏறெடுத்துப்பார். இதோ நமது இராசாவும் லோகக்கர்த்தனும் உபாத்தியாயரும் இரக்ஷகருமானவர் நமக்கு முன்னடந்து வழி காட்டுகிறார். ஆகையால் உன் பயத்தையும் மனிதர் முகப்பிரீதியையும் உலகபுத்தியையும் விட்டு விட்டு நமதாண்டவர் காட்டும் இராசபாதையிலே நடக்கப் பிரயாசைப்படு. இப்பாதையை விட்டகன்றால் உன்தேசம் போய்ச் சேரமாட்டாய். இந்தச் சுமையைச் சுமக்காவிட்டால் உன் சம்பாவனையைக் கண்டடைய மாட்டாய். சேசுநாதர் காட்டியவழியிலே தேவமாதா நடந்தாள். மோக்ஷவாசிக ளனைவரும் அதேவழியிற் சென்றார்கள். ஆகையால் உன் சுமையைச்சுமந்து அவர் காட்டிய வழியில் நடக்கப் பின்வாங்காதே. ஆ! என் திவ்விய நாதரே! என்பேரில்

[illegible]த்த நிகரில்லாத பக்ஷத்தைப் பற்றியல்லவா தேவரீர் இவ்வளவு கடினமும் அவமானமுமான பிரயாணஞ் செய்யச் சித்தமானீர். நானும் உம்மைப் பின்பற்றி நடந்து எப்போதைக்கும் உமக்கு மாத்திரம் பிரியப்படவும் சகலத்தையும் உமக்காக மாத்திரஞ் செய்யவும் அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி.

3-ம்பிரிவு.

"சிலுவைமரத்தின் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் முதல் விசை சேசுநாதர் சிலுவையோடு குப்புறவிழுகிறார்."

யோசனை. நமது திவ்விய கர்த்தர் வியாழக்கிழமை இராத்திரிமுதல் மறுநாட் காலைமட்டும் அநுபவித்த கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களாலும், கற்றூணிற் பட்ட அடியாலும் தம திரத்த மெல்லாஞ் சிந்தி வெகுபலவீனப் பட்டிருந்த படியினாலே பாரமான சிலுவை மரத்தைக் காயம் நிறைந்த தமது தோளின்மேல் மிக்க வருத்தத்துடன் சுமந்து போகையில் அவர் கழுத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த கயிற்றைப் பிடித்திருந்த துஷ்டன் அவரை இழுத்துக் கொண்டு துரிதமாய் நடத்தினபடியால் அவர் நடக்கப் பலமில்லாமற் குப்புற விழுகிறார். அவர் கீழேவிழவே சிலுவைமரமும் அவர் மேல் விழ அதின்பாரத்தையும் காயங்களின் உபத்திரவத்தையும் பொறுக்கமாட்டாமல் அழுதுபெருமூச்சு விட்டுக்கைகளை மேலேதூக்கி யாராகிலுந் தம்மைத் தூக்கவரும்படி சயிக்கினை காட்டுகிறார். ஆ! என்னாண்டவரே என்பாவாக்கிரமங்களின் அகோரத்தால் அமிழ்த்தப்பட்டு அவதிப்படுந் தேவரீரைப் பார்க்கிறேன். நான்கட்டிக்கொண்ட கணக்கில்லாத பாவங்களே உம்மை இவ்வளவு நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறதென்று அறிகிறேன். ஆகையால் என் கல்[illegible]சகவே இதோ உமது பாதத்தில் விழுந்து உமக்குநான் நன்றிகெட்டத்தனமாய் வருவித்த பாதகங்களுக்காக அழுது உத்தம மனஸ்தாபப்படுகிறேன். அன்றியும் உமக்கு இவ்வளவுக் கஸ்தி இக்கட்டுகளுக்குக் காரணமான என் பாவங்களை விட்டு விடுவேனென்று பிரதிக்கினை செய்து கொள்ளுகிறேன்.

சேசுநாதர் கீழேவிழுந்து பரிதபிக்கிறதைக் கண்ட கல்நெஞ்சரான யூதர்கள் அற்ப இரக்கமுங் காட்டாமல் அவரை அடித்துவதைக்கும்போது நமது திவ்விய கர்த்தர் முறையிடாமல் வெகு வருத்தத்துடன் தமது கைகளைத் தரையிலூன்றி மெள்ள எழுந்தி

ருந்து தமது தோளின்மேல்வைக்கப்பட்ட சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டுவெகு பிரயாசத்துடன் நடக்கிறார். பிரிய சகோதரமே நமது உபாத்தியாயர் நடத்தைக்கும் உன் நடத்தைக்கும் எவ்வளவு பெரும்வித்தியாசம்? புறத்தியாரால் வருங்கஸ்தியை நீ எப்படி சகிக்கிறாய்? உன் குடும்பத்தில்வருஞ் சிலுவையைப்பொறுமையுடன் சுமக்கிறாயா? உன் பெரியோர் அல்லது சிரேஷ்டர் யாதோர் தண்டனை விதிக்கும்போது என் அதற்கு உட்படாமல் முறையிட்டுப் புறத்தியாரோடுபேசி அதினால் துர்மாதிரிகை வருவிக்கிறாய். மெய்யாகவே நமதாண்டவருடைய பாடுகளைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்ப்பாயேயாகில், உன் சிலுவை வெகு லேசாயிருப்பதாக உணர்ந்து அவைகளைப் பொறுமையோடு அநுபவிப்பாயென்பது நிச்சயம்.

தபசுகாலத்தின் 4-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வியாழக்கிழமை.

30-ம். தியானம்.

சிரேன் ஊராகிய சிமோன் சேசுநாதருக்கு உதவிசெய்கிறான்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் தமது சிலுவையைச் சுமக்கப் பலனற்றிருக்க சிமோன் அவருடைய சிலுவையைச்சுமந்து அவருக்கு ஆறுதல் வருத்திவிப்பதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நீ ஒருபோதுஞ் சேசுநாதரைக் கைவிடாமற் சகல கஸ்தி துன்பத்திலும் அவரைப் பின்செல்லுவரந் தானவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

“ஆகிலவர்கள் வெளியேபுறப்பட்டுப்போகையிற்சிமோனென்னும் நாமமுள்ள சிரேன் ஊராகிய ஓர் மனிதனைக்கண்டு இவருடைய சிலுவையைச்சுமக்க அவனைக் கட்டாயஞ் செய்தார்கள்.”

யோசனை. சேசுநாதர் நடக்கக்கூடாமல் வருத்தப்பட்டு அவஸ்தைப்படுகிறதையும் அப்போதைக்கப்போது மூச்சுவிட்டு மயங்கிவிழுகிறதையும் அவருடைய முகத்திற் காணும் மரணக்குறிகளையும் பார்த்து அவரைவழியிற் சாவாரென்று நினைத்து அ

வரை [illegible] சிலுவையிற் கொல்ல வேணுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறவர்களுக்குப்பின் அந்த யூதர்கள் அவரைத் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டு போகையில் தன் தோட்டத்திலிருந்து பட்டணத்தை நோக்கி வீட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த சிமோனென்பவனைச் சிலுவைசுமக்கக்கட்டாயப்படுத்தினார்கள், அப்பெருங் ஜனக்கூட்டத்தில் சேசுநாதரால் சொஸ்தமாக்கப் பட்டவர்களில் அநேகரும்; புதுமையாய் அதிகரிக்கப்பட்ட அப்பத்தை அவர் கையிலிருந்து வாங்கிப் போசித்த பன்னீராயிரஞ் சனத்துக்குள் அநேகரும் அங்கிருந்தும் ஒருவருக்காகிலும் நமக்குக் கொஞ்சம் உதவிசெய்யவாவில்லையென்று நமதாண்டவர் கண்டு வெகுவிசனப்படுகிறார். நாமும் அநேகம் விசை மனிதர் முகப்பிரீதியினாலும் உலகவீண் பெருமை கிலாக்கியத்தினாலும் இழுக்கப்பட்டு அவர்காட்டிய வழியில் நாம் நடக்க வெட்கப்படுகிறதை அவர்பார்க்கும் போது அவருக்குண்டாகும் வலி உபத்திரவத்தைவிட இதுவெகுவருத்தம் வருவிக்கின்றது. இனிமேலாகிலும் நமது பழைய துர்குணத்தைவிட்டகன்று வேதத்தின் கட்டளைகளைச் சரிவர அநுசரிப்பதினாலும் நமது அந்தஸ்தின் கடமைகளை நுணுநுணுக்கமாய் நிறைவேற்றுகிறதினாலும் நம்மை ஒறுத்து நமக்குவருங்கஸ்தி துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் அநுபவிப்பதினாலும் நமதாண்டவர் பிரியப்படப்பிரயாசைப்படுவோமாக.

2-ம். பிரிவு.

“[illegible] பின்னையும் அவர்கள் அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிற பொழுது தோட்டவிட்டின்று வருகிறவனாகிய சிரேனே ஊரானாகிய சிமோனென்னும் ஒருவனைப்பிடித்துச் சேசுநாதருக்குப் பிறகே சிலுவைசுமக்க அதை அவனுக்குச் சுமத்தினார்கள்.”

யோசனை. அவ்வளவுபெருஞ் ஜனக்கூட்டத்தில் வெகு அவமானமாய் நடத்தப்பட்டு சகலராலும் நிந்திக்கப்பட்டு இரு கள்ளர் நடுவில் சனத்துக்குரிய கழுமரத்தைச் சுமந்துபோகும் நமதாண்டவர் [illegible] பாரத்தை வெட்கி சிமோன் சிலுவைசுமந்து அவருக்குஉதவிசெய்ய[illegible]றதைக்கண்ட அந்த யூதர் அவனைக் கட்டாயம் பண்ணுகிறார்கள். அவர்களுடையபிடிவாதத்தை ஜெயிக்கக் கூடாதவனாய்ச் சிமோன் சிலுவையைச் சுமக்கச்சம்மதித்து அதைக் கையாற் பிடித்த[illegible] அவன் வேறேமனிதனாக மாறப்பட்டான். இதென்ன [illegible] விசேஷமான தே

வயிற்றுப்பிரசாதத்தால் ஆளப்பட்டது. அதுமுதற்கொண்டு போய்ச் சேருமட்டும் சீமோன் தன் பாரமென்றிருக்க மனஸ்தாபப் பட்டுக்கொண்டு தன்னுடைய உதவியெல்லாம் நமது இரக்ஷகருக்கு நல்லமனதோடே செய்து முடித்தான். சீமோனுடைய சற்கிரிகை நமக்குப் படிப்பினையாயிருக்கட்டும். சேசுநாதரோடே கல்வாரியில் ஏறும் வேறு மார்க்கமில்லை. காலமெல்லாம் உலகவசனத்தின் தோஷம் நமது சுபாவத்தை அதிகப்படுத்துகிறது. அநேக சிலுவைகளைச் சுமக்க வேண்டிவருகிறது. கொடிய வேதனைகளை அடக்கி நிறுத்த வேண்டிய தருணம் வரும் பொழுது அவற்றைப் பொறுமையோடு அநுபவிக்கிறவர்கள் பெரிதாய் மகிமையடைவார்கள். நாம் சிலுவைகளைச் சுமக்கிறவர்களாயிருந்தால் நாம் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே. சேசுநாதர் சுமந்து சென்ற சிலுவையைப் பார்த்து ஆண்டவரே! இரக்ஷகரே! எங்கள் கொடிதான சுபாவம் கேட்கும் பிரியங்களைக் கொடாமல் எங்கள் இரக்ஷணியத்துக்கு உதவியான வைகளைக் கொடும். எங்களுக்குப் பிரியப்பட்டவைகளையல்ல, உமக்கு இஷ்டமானவைகளைக் கொடும். அவைகளையெல்லாம் நேசித்து எங்களிருதயத்தைக் கைக்கொண்டு எங்கள் மனதைத் தேற்றி அநேக ஆகாத ஆசையைத் தகர்த்து நிர்மூலமாக்குமென்று கேட்கக்கடவோம்.

3-ம். பிரிவு.

காருமு நமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு சேசுநாதரைப் பின்செல்லும் விதம்.

போசனை. எல்லாருக்கும் விருப்பமாயிருக்கும் சிலுவை ஒன்றேயாம். விருப்பமில்லாதவர்களுக்கும் அது எதிர்படவேண்டியது அவசியம். ஆனால் அதை எல்லாரும் ஒரே விதமாய்ச் சுமக்கிறதில்லை. சிலர் அதைக் கொடுமையாய்த் தள்ளிப் பிசாசையைப் படுகிறார்கள். சிலர் மனவிருப்பமில்லாமல் வேறு மனப்பாட்டோடும் அதைச் சுமக்கிறார்கள். வெகு சிலர் [illegible] சந்தோஷத்தோடே சுமக்கிறார்கள். நீ எந்த வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கிறாய் என்று பார். ஆனால் நான் விசாரிப்பது அதல்லவென்று நினைக்கிறேன். சிலுவையைத் தள்ளிப் பிசாசிப்பவர்களை முதலாய் அதை எவ்வித முதலும் கட்டாயமாய் [illegible] சுமக்க வேண்டியது. ஆகையால்

உன் [illegible] சுமக்க ஏன் மனங் கலங்குகிறாய்? மற்றவர்களைக் குறித்தும் [illegible] முறுமுறுத்துப் பேசுகிறாய்? அப்பேர்க்கொத்த கஸ்தி கிரயாதங்களை அநுபவிக்க நானென்ன செய்தேனென்று முறையிடுவானேன்? அவ்வளவு பாரமான சிலுவையைச் சுமக்க நமதாண்டவர் செய்ததென்ன? சொற்ப பிரமாணிக்கமும் கபடற்றதும் தன் சுய மனதை வெறுத்து உலகத்துக்குச் செத்ததுமான ஆத்துமத்துக்கு எப்பேர்ப்பட்ட சிலுவையும் இலேசாயும் சந்தோஷமாயும் பிரியமாயுமிருக்கும். ஆனால் ஆங்காரமுள்ளதும் எப்போதும் தன் மனதுப்பிரகாரமாய் நடக்கவிரும்பி உலகத்தை நாடும் ஆத்துமத்துக்கோ அற்ப சிலுவை முதலாய் வெகு பளுவாயும் கசப்பாயுந்தோனும். சிலுவையைக் கடைசிமட்டும் பொறுமையாய்ச் சுமப்பிறுல சீமோனுக்கு வந்த பிரயோசனத்தைப் பார். அவர் பின்பு ஞானஸ்நானம்பெற்று உலகத்தை வெறுத்து மேற்றிராணியபட்டம் பெற்று வேதசாக்ஷியானதுடன் அவருடைய மக்களும் அத்தப்பாக்கியமான சம்பாவனையை அடைந்தார்களென்று பூர்வீக சாஸ்திரிகள் நிச்சயிக்கிறார்கள். சிலுவையில் நமதிரக்ஷணியமுண்டு; சிலுவையிலே நமது சந்தோஷமும் ஆறுதலும் சிலுவையிலே புண்ணிய சாங்கோபாங்கமும் ஒரே வார்த்தையிற் சிலுவையிலே மோக்ஷபாக்கியமும் அடங்கியிருக்கிறதென்று எண்ணியோடேயும் நமது சிலுவையைப் பொறுமையோடு சுமந்துகொண்டு நமது திவ்விய கர்த்தரைப் பின்செல்லுவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 4-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வெள்ளிக்கிழமை.

[illegible] தியானம்.

சேசுநாதர் வெகு துக்கதுயரத்தோடு சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போகிறபோது நமது திவ்விய மாதாவைச் சந்திக்கிறார்.

ஆயத்த சிந்தனை.—சேசுநாதர் சிலுவை சுமந்து போகும்போது [illegible] வியாகுல சமுத்திரத்தின் அமிழ்ந்திருப்பதைக் காண்பதாக உருவகித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—தேவமாதாவின் வியாகுலங்களைக் குறித்துத் தியானிக்க [illegible] வேண்டி உனக்கு விசேஷமாய் [illegible] வேண்டிக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

சேசுநாதரை வியாகுலமாதா சந்திக்கிறாள்.

யோசனை. பிலாத்துவின் சேசுநாதரைக் கொல்ல அநியாயமான தீர்வையிட்டதைக் கேட்ட தேவமாதா சொல்லிமுடியாத வியாகுலத்துக் குள்ளானாள். யூதர்கள் அவர் தோளின் மேலே பாரமான சிலுவையைச் சுமத்திக் கொலைக்களத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகும்போது அவர் சாகிறதற்கு முன்னே அவருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துக் கடைசிவாழ்த்துதல் சொல்லவேணுமென்று ஆசித்து அர்ச். அருளப்பரோடும், வேறு புண்ணிய ஸ்திரீகளோடுங் கூட, சேசுநாதர் போனவழியை நோக்கிப் போகிறாள். கபாலமலைக்கு அதே வழியாகயிருந்தமையால், அவர் போகும்வழி இவளுக்குத் தெரியாதிருக்குமே. சமதாண்டவர் நடந்துபோன வழியில் சிந்தியிருந்த திருவிரத்தத்தையும், அவர் கீழேவிழுந்த அடையாளத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு சொல்லிமுடியாத கஸ்திவியாகுலத்தோடே அழுதுகொண்டு தன் திருக்குமாரனைப் பின்செல்லுகிறாள். அவளுடைய முகம் வெளுத்து கண்கள் இரத்தமயமாய்ச் சிவந்திருந்தன. வெள்ளிக்கிழமை முழுதுஞ் சாப்பிடாதிருந்ததினால் வெகு பலவீனமடைந்திருந்தாள். கடந்துபோகும்போது தமது திருக்குமாரனோடு மரணமடைவதற்கு ஆசித்தபோதிலும் "உம்முடைய சித்தமாகட்டு"மென்று சொல்லி தன்னை முழுதுந் தேவசித்தத்துக்கு அமையச்செய்தாள். நமது கஸ்திதுன்பங்கள் சர்வேசுரன் கையிலிருந்து [illegible] கிறதென்று நினைத்து அவைகளைப் பொறுமையோடு கையேற்றுக்கொண்டு, தேவசித்தத்துக்கு ஒத்து நடக்கிறோமோவென்று பார்ப்போமாக. பாவிகாள் கஸ்திநஷ்டம் வரும்போது பொறுமையைத் தப்பி வீணே கலக்கத்துக்குள்ளாகிறாய். பெரியவர்கள் உன்னைக் கண்டிக்கும்போது, [illegible] உன் மனதுக்கு ஒத்துவராதபோது உடனே வெகுண்டு முகமாறி உன் கடமைகளை அசட்டைசெய்து உன் [illegible] களைக் குறித்து புறத்தியாரோடே [illegible] அதினால் வீணமை [illegible] கிறாய். இனி இப்பேர்ப்பட்ட குணத்தை விட்டுவிட்டு வியாகுலமாதாவைப்போல் சகலத்தையும் நல்ல மனதோடு ஒறுத்துக்கொண்டு சர்வேசுரனுடைய திருச்சித்தத்துக்கு அமைந்திருக்கப் பிரயாசைப்படக்கடவாய்.

௪-ம் பிரிவு.

சேசுநாதரைத் தேவமாதா சந்திக்கையில் இருவருக்கும் வந்த கஸ்தி வியாகுலம்.

யோசனை. தேவமாதா அர்ச். அருளப்பரோடும் மற்றப் புண்ணிய ஸ்திரீகளோடும் புறப்பட்டு போகையில் சேசுநாதரைப் பின்செல்லுகிறதற்கு ஜனக் கும்பல் வெகுதிரளாயிருந்தபடியால், அப்பாதையை விட்டுவிட்டு வேறு மார்க்கமாய் முந்திப்போய் அவர் வரும்வழியில் அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். சுற்றுப்பிரகாரம் நெருங்கிவரவே ஏவலர்களுக்குமுன்னே, [illegible] சேவகனொருவன் எக்காளம் பிடித்தூதி, சேசுநாதருக்கு இடப்பட்டிருக்கும் மரணத்தீர்ப்பை உரத்த சத்தமாய்க் கூவிப் பறைசாற்றிக்கொண்டு போகிறதையும், ஈட்டி, சுத்தியல், சட்டிக் கயிறு முதலிய ஆயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டு போகிறவர்களையும், அநேக வீரர் பட்டாளம் பட்டாளமாகக் குதிரைமேலுங் கால்நடையாக வந்து சென்று போகிறதைப் பார்க்கும்போதும் கடைசியில் தமது திருக்குமாரன் உருமாறி முகம் இரத்தத்தாலும், உமிழ்நீராலும் அசுத்தப்பட்டு அவருடைய திருவஸ்திரம் அவருடைய திருக்காயங்களில் ஒட்டிக்கொண்டு நடக்கச் சக்தியில்லாதிருக்க அவர் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட கயிற்றைப் பிடித்திருக்கும் பாதகன் குரூரமாய்ப் பிடித்திழுப்பதினால் காலிடறிக் கீழே விழுகிறதையுந் தேவமாதா பார்க்கும்போது, அவளுடைய இரக்கம் நிறைந்த திருஇருதயம் பொடிப்பொடியாய்ப் பிளந்து தன் உயிர் தம்மிலில்லாதவளாய் [illegible] ஆ என் மகனே! மகனே! என்று சொல்லி முழங்காலிலிருந்து அவரைக் கட்டியணைக்க வேண்டுமென்று [illegible] தமது தாயாருடைய சத்தத்தைக் கேட்ட சமதாண்டவர் தமது கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்த உறைந்த இரத்தக்கட்டியைக் கையால் நீக்கிவிட்டுத் தமது தாயாரைப் பார்க்கும்போது தாய்க்கும் பிள்ளைக்கு முண்டான கஸ்தியும் வியாகுலமும் [illegible] பார். இந்தப் பிரலாபத்துக்குரிய காட்சியைப்பார்க்கும் [illegible] அழாமலிருப்பார்களோ? இதைக் கேட்கும் சகோதரமே உனக்குக் கண்ணீர் புறப்படாதிருந்தால் ஆச்சரியப்படவேண்டாம். [illegible] சற்றுநேரம் வியாகுலமாதாவோடு கூட நின்று அத்தாயாருக்கு அவ்வ

ளவு துக்கமும் வியாகுலமும் வருவித்த யூதர் பாவங்களைக்குறி த்து அழுது மனஸ்தாபப்படக்கடவாய்,

3-ம், பிரிவு.

தேவமாதா சேசுநாதரைச் சந்தித்தபோது பட்டவியாகு லத்தால் மூர்ச்சையாய் விழுகிறாள்,

யோசனை. தேவமாதா தமது திருக்குமாரனைக் கட்டியரவ ணைத்து இரக்கத்துக்குரிய வார்த்தை சொல்லவேணுமென்று ஆசித் தும் வாய்வராமல் துக்கத்தாற் சோர்ந்து கீழே மூர்ச்சையாய் வி ழுந்தாள். சேசுநாதரோ தமது நேசதாயாரைப் பார்த்த உடனே தமது சொக்காடு உபத்திரவங்களை மறந்தாப்போல் அவளுக்கு ஆறுதலான வார்த்தைகளைச் சொல்லவேணுமென்று அபேக்ஷித்தும் உதடுகள் மாத்திரம் அசைகிறதே யொழியப் பேசவராமற் பெருமூச்சு விட்டுத் துக்கிக்கிறார். இதெல்லாங் கண்டும் அந்தத் துஷ்ட யூதர்களுடைய கல்நெஞ்சு இளகாமல் மூர்ச்சையாய்க் கீழே விழுந்து கிடக்குந் தமது பிரிய தாயாரை விட்டு விட்டுப் போகும்படி அவரை அடித்து இழுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகிறார்கள். தே வமாதாவுக்கு மயக்கந் தீர்ந்தபின் புண்ணிய ஸ்திரீகள் அவளைத் தூக்கிவிட்டுக் கைலாகாய்க் கூட்டிக்கொண்டுபோனார்கள். சர்வே ஸ்வரன் விசேஷ அற்புதஞ் செய்திரா விட்டால் அப்போது தே வமாதாவுக்கு வந்த துக்கத்தால் மரணமடைந்திருப்பாளென்று சாஸ்திரிகள் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

ஆ! வியாகுல மாதாவே துக்கநிறைந்த மரியாயே! நீர் மனி தர்மேல் வைத்த நிகரில்லாத பக்ஷத்தைப்பற்றிச் சேவகர்களுடைய மிரட்டுதலுக்குங் கோபத்துக்கும் பயப்படாமல் உமது திருக்குமாரனை அணுகி அவருக்கு ஆறுதல் வருத்துவிக்கப் பிரயாசைப் பட்டிரல்லவா அப்படியே அவருடைய சிஷனும் உம முடைய தாசனுமாயிருக்கிற நான் உலகத்துக்குப் பயப்படாமல் [illegible] அழைக்கப் பட்டி[illegible]ம் நீர் மாணிக்கமாயி[illegible] அநுக்கிரகம் அடைந்தருளும், நீர் அநுபவித்த கஸ்தி வியாகுலத்துக்குத் தகுந்தபடி அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக் குயில் தேவரீர் மகிமையி லுயர்த்தப் பட்டதுபோல் அடியே னும் ஒருநாள் உமது திருமுகத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம்

எனக்குக் கிடைக்கும்படி எனக்கு சேசுவின் அன்பை அறிந்தமாகிய சிலுவையை நல்ல மனதுடன் சுமக்கத் தேவ உதவியைக் கேட் டடைந்தருளுந் தாயே, ஆமென் சேசு.

தபசுகாலத்தின் 4-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வருஞ் சனிக்கிழமை.

32—ம், தியானம்.

விரோணிக்கம்மாள் சேசுநாதருடைய முகத்தைத் துடைக்கிறாள்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.— சேசுநாதர் சிலுவை சுமந்து கொண்டு போகும்போது அவருடைய பாதத்திற் சென்று அசுத்த மடைந்திருக்கும் அவருடைய திருமுகத்தை விரோணிக்கம்மாள் வஸ்திரத்தால் துடைப் பதை நீ பார்ப்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.— அந்தப் புண்ணியவதியின் விசுவாசத்தை அற்புதத்தால் தெரிவித்த நமதாண்டவர் நமக்கும் உயிருள்ள விசுவாசத் தைக் கட்டளையிடும்படி மன்றாடக்கடவோம்.

முதற் பிரிவு.

விரோணிக்கம்மாள் சேசுநாதர் நடக்கப்படுங் குரூரவிதத் தைப் பார்த்துத் துக்கிக்கிறாள்.

யோசனை. தேவமாதா சேசுநாதரைச் சந்தித்தபோது கெட்ட யூதர்கள் அவர்களிருவரையும் நிந்தித்துத் தேவ தூஷணங்களைச் சொல்லித் திட்டி, ஒருவருக் கொருவர் ஆறுதலான வார்த்தைகளை முதலாய்ச் சொல்லச் சம்மதியாமல் நமதாண்டவரை அடித்து ஆகடியஞ் செய்து, தீவிரமாய் இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர் போகும் வழியினருகாமையி லிருந்த வீட்டிலே வசித்திருந்த விரோணிக்கம்மாள் என்னும் புண்ணியவதி முன் சேசுநாதருடைய புத்திப் பிரசங்கங்களை[illegible] அவருடைய அற்புதங்களைப் பார்த்துமிருந்தபடியால் இப்போது அவர் வெகு அவமானமாய் நடத்தப்பட்டுப் பெரும் பாதகனைப்போல இரு கள்ளருக்கு நடுவிலே சிலுவைசுமந்து கொண்டு போகிறதைக்கண்டு,

அவர் வெகு பலவீனப்பட்டு, அடிக்கடி கால்கள் பின்னிக் கீழே விழுகிறதையும், அவர் நடந்துபோகும் போது அவர் காயங்களி னின்று இரத்தம் துளித்துளியாய் ஒழுகுகிறதையும் அவர் தலையி லிருக்கும் முண்முடியின் காயத்திலிருந்து சிந்துகிற உதிரத்தால் அவருடைய இருகண்களும் மூடப்பட்டிருக்கிறதையும், அவரு டைய திருமுகம் இரத்தத்தாலும் அசுத்த உமிழ் நீராலும் உருத் தெரியாமல் முழுதும் மாறியிருப்பதையுங் கண்டு சொல்லி முடி யாத கஸ்திப்பட்டும் அந்தப் பாதகர் கையிலிருந்து அவரை மீட் கத்தன்னால் கூடாமையென்று அழுதுதுக்கிக்கிறாள்.

கஸ்தி கிர்ப்பந்தங்களாற் பூரிக்கப்பட்ட என் நல்ல சேசுவே! மதுர இரக்ஷகரே! திடமான இந்தப் புண்ணியவதிக்கு அளித்த உருக்கநேசத்தை அடியேனுக்கும் அளிக்க அநுக்கிரகஞ்செய்தரு ளும். இந்த ஸ்திரிக்கும் எனக்குந் தேவரீர் அளித்த உபகார நன் மைகளுக்கு வெகுதூர வித்தியாசமுண்டு. இவள் உமது பிரசங்க த்தை மாத்திரங் கேட்கவரந் தந்தீர், எனக்கோ கணக்கில்லாத வரப்பிரசாதங்களை ஏராளமாய்க்கொடுத்தீர், நான் உமக்குக் காட் டின பிரதி நன்றி என்ன? என்பாவங்களேயன்றி வேறல்ல. இனி யாகிலும் அப்பேர்ப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியத்துக் குள்ளாகாமல் தே வரீர் எனக்குச் செய்த நன்மைகளுக்குச் சரியாய்த் தேவரீரைச் சிநேகிக்கச் செய்தருளும், இந்தப் புண்ணிய வதியைப்போல உமது திருப்பாட்டைக் குறித்து அடிக்கடி தியானித்து அழக் கிருபை கூர்ந்தருளும்.

2-ம். பிரிவு.

வீரோணிக்கம்மாள் சேசுநாதருடைய திருமுகத்தைத் து டைத்ததினால் அவள் அடைந்த சம்பாவனை.

யோசனே. அந்தத் துஷ்டப்பாதகரிடத்திலிருந்து சேசுநாதரை மீட்கக் கூடாமற் போனபோதிலும், அவருக்குச் சொற்ப உதவி யாகிலுஞ் செய்யவேணுமென்று தீர்மானித்துக்குதிரைமேலேறிச் சேசுநாதரைச் சூழ்ந்திருக்கும் சேவகருக்குப் பயப்படாமலும், அவரைப் பகைத்துச் சிலுவைகளத்துக்குக்கூட்டிக்கொண்டு போ குந் தன் பந்துக்களான யூதர் என்ன சொல்லுவார்களோ வென் று அஞ்சாமலும், வெள்ளைவஸ்திரம் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு ப டைச்சேவகருக்கு நடுவேபுகுந்து, சேசுநாதருடைய திருப்பாதத்

தில் முழங்காலில் நின்று, பக்கவணக்கத்தோடு அவரை வணங்கி ஆ ராதித்துத் தான் கொண்டுவந்த வஸ்திரத்தை எடுத்து அவருடை ய திருமுகத்தை வெகுபத்தி உருக்கத்துடன் துடைக்கிறாள். அ டைத்த உடனே அவளும் அங்கிருந்த திரளான ஜனக்கும்பலும் பிரமிப்படைய இயேசுநாதருடைய மெய்யான சாயல் அந்த வஸ்திரத்திற் பதியப்பட்டது. அத்திரு வஸ்திரத்தை எடுத் துக்கொண்டு தன் வீட்டிற் சென்று, அதைப் பூச்சியமாக ஸ்தா பித்துத், தன்மரணகாலமட்டும் அதைத் தன்கண்களைவிட்டுப்பிரிய வொட்டாமல் அதைப்பார்க்கும் போதெல்லாஞ்சேசுநாதருடைய திருப்பாட்டைக் குறித்துத் தியானித்து அழுதுகொண்டு வந்தாள். நாம்செய்யும் சொற்பகிருத்தியங்களைச் சர்வேஸ்வரன் எப்படி ஆ சீர்வதித்து அதற்கு ஏராளமான சம்பாவனையைக் கட்டளையிடு கிறார்! வீரோணிக்கம்மாளுடைய வஸ்திரத்திலே தமது சாயலைப் பதியச்செய்தவர் அவளுடைய இருதயத்தில் அதையெவ்வளவு ஆ ழமாய்ப்பதித்திருப்பார்! இந்தப் புண்ணியவதி இவ்வளவு பெரும் நன்மை பெறுவதற்குக் காரணமென்ன வெனில் உலகத்துக்குப் பயப்படாமற் சேசுநாதர்மட்டில் தனக்குள்ள சிநேகத்தைக் காட் டும்படி முகத்தாக்ஷிணியத்தைத் தள்ளிவிட்டதினாலே தான் இவ் வளவுபெரும்நன்மையை அடையவரம்பெற்றாள். இந்தப்புண்ணிய ஸ்திரியை நாமுங்கண்டுபாவித்து மனிதருடைய முகப்பிரீதியைச் சட்டைபண்ணாமல் வேத கட்டளைகளையும் நமதந்தஸ்தின் கட மைகளையும் பிரமாணிக்கமாக அநுசரித்து வருவோமாக.

3-ம். பிரிவு.

சேசுநாதர் இரண்டாமுறை குப்புற விழுகிறார்.

யோசனே. சேசுநாதர் தங்கள் பக்தி ஸ்திரியால் முகந் துடைக்கப்பட்டு ஆறுதலடைந்ததையும், அந்தவஸ்திரத்தில் அ வருடைய சாயல் பதியப்பட்ட அவருடைய முகச்சாயலையுங் கண்ட அநேகர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, அவர்மேல் விசுவாசங்கொள்ள டைந்ததையுங் கண்ட துஷ்டயூதர் வெகுசினங்கொண்டு முன்னிலும் அவரை அதிக விசைதீரமாய் நடத்திச் சீக்கிரமாய் நடக்கும்படி அ

டித்துக் கன்னிக்கொண்டு போகும்போது வழியிலிருந்த வாயிற்கா லில் கால்தடுமாறித் தண்ணீரில் விழுகவே அவரைக் கட்டியிருந்த கயிற்றைப் பிடித்திருந்த பாதகர் பலங்கொண்டு இழுக்கக் கிட்ட இருந்த யூதர்கள் அவரை கல்லாலே அடித்து உதைத்தார்கள். சர்வே ஸ்வரனுடைய உதவியால் மிக்க கஷ்டத்துடனே சமாதானமாய்த் தண்ணீ ரில் நின்று எழுந்திருக்கிறார். பின்பு சிலுவையை யெடுத்து அவர் தோளின்பேரில் வைத்தவுடனே அவர் சொல்லி முடியாத வரு த்தத்துடன் சுமந்து போகிறார். அவர் தண்ணீரில் விழுந்தபடி யால் காய்ந்திருந்த அவர் காயங்கள் இளக்கப்பட்டு ரத்தமான வேளையான படியால் காய்ந்த வெயிலினால் அவர் வஸ்திரங்கள் அவருடைய காயங்களிற் கெட்டியாய் ஒட்டிக்கொண்டன. ஆ! என் திவ்விய கர்த்தரே! நீர் உமது பாரமான சிலுவையோடு குப் புறவிழுந்த போதிலும் தாமதியாமல் உடனே எழுந்து உமது சிலுவையைச்சுமக்கப் பின்வாங்கவில்லை, நானோ எத்தனை விசை பாவச் சேற்றில் விழுந்து புரண்டு மனவுருக்கமின்றிக் கெட்டி யான பிரிதிக்கினையாலும், எழுந்து உமது பக்கல் திரும்பாம லிரு ந்தேன். நான் அநேகமாயிரம் விசை உமக்குத் துரோகஞ்செய்து மன நோவச் செய்தபோதிலும் அதெல்லாம் பாராமல் நானும் மைப் பொறுதி கேட்டபோ தெல்லாம் தாமதமில்லாமல் அதை அளித்தீர். ஆனால் இவ்வளவாக அடியேனைச் சிநேகித்த தேவரீ ருக்கு இனியாகிலும் துரோகஞ் செய்யாம லிருப்பதுமன்றி நீரெ னக்குக்காட்டிய சிநேகத்துக்குப் பதில் சிநேகங்காட்டச் செய்தரு ளும். அன்றியும் என் சகோதரமே நீ சர்வேஸ்வரனுக்கு விசேஷ விதமாய் ஊழியஞ் செய்யும் பொருட்டுச் சகலத்தையுந் துறந்து விட்டு இவ்விடம் வந்திருக்க, நீ கட்டைப் பட்டிருக்குஞ் சாங் கோபாங்கத்தில் எத்தனைபடி ஏறியிருக்கிறு யென்று பார். சர்வே ஸ்வரன் உன்னை அழைத்திருக்கும் இந்தப் பரிசுத்த அந்தஸ்தில் நீ செய்திருக்கும் விர்த்தி என்ன? சாங்கோபாங்கப் படி யில் ஏறுவது உன் கடமையாயிருக்க நீ அதில் எவ்வளவு தூரம் ஏறி ப்போயிருக்கிறாய்? [illegible]னுக்கு நான் விர்த்தி செய்யாவிட்டால் மோக்ஷ பாதையினின்று பின்வாங்கிறு யென்று நினைத்துக்கொள். பிரிய சகோதரமே நீ உன்னை கவனித்துச் சோதித்துப் பார்த் தால் மெய்யாகவே சாங்கோபாங்க வழியில் நின்று வழுவிக் கீழே விழுந்ததாகக் கண்டுகொள்வாய். அதினால் நீ தைரியம் விடா மற் சிலுவையோடு அநேகம் விசை கீழே விழுந்தும் உடனே

திரும்ப எழுந்து தமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போன நமது திவ்விய நாதரைக் கண்போலித்துப் பாவத்தால் விழுந்தபோதிலும் எழுந்து நாடோறுஞ் சாங்கோபாங்கத்தில் விர்த்தியடையப் பிரயாசைப் படுவாயாக.

தபசுகாலத்தின் 5-ம். ஞாயிறு.

33—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் தம்மைப் பின்சென்று அழும் புண்ணிய ஸ்திரீகளுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.— சேசுநாதர் சிலுவை சுமந்து கொண்டு போகும்போது அநேகம் புண்ணிய ஸ்திரீகள் அவருடைய கஸ்தி உபத்திரவங்களைக்கண்டு மிக்க இரக்கத்தோடு அழுது பின்சென்றதைச் சிந்தித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.— உமது ஆண்டவருடைய பாடுகளின் பேரில் நீ அதிக பக்திவைத்து அவைகளுக்குக் காரணமான உன் பாவாக்கிரமங்களுக்காக அழுது மனஸ்தாபப்பட்டு அவைகளுக்குத் தகுந்த தபசு செய்யக்கடவாய்.

முதற் பிரிவு.

"மேலும் திரளான ஜனக்கும்பலும் அவரைப்பற்றி அழுது புலம்புகிற ஸ்திரீகளின் கூட்டமும் அவரைப் பின்சென்று கொண்டிருந்தது. சேசுநாதரோ வென்றால் இவர்கள் புறத்திலே திரும்பி திருவுளம் பற்றினதாவது:— ஜெருசலேம் நகரக்குமாரத்திகளே எனக்காக அழவேண்டாம், ஆனால் உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள்" என்று.

யோசனை. சேசுநாதர் தமது சிலுவை சுமந்துகொண்டு சொல்லி முடியாத அவமான நிர்ப்பந்தத்தோடு வாயில்லாச் சீவன் போல முகம் இரத்தத்தால் பரிதாபப்படும் அந்தஸ்தி லிருக்கக்கண்ட பூத பெண்பிள்ளைகளும், தமதாண்டவரைக் கொலைப்படுத்தக் கூட்டிக் கொண்டுபோகும் பாதகருடைய ஸ்திரீகளும், அல்லாமல் நடத்தப்படு

ம்ல

கொடூரமான விதத்தையும், அந்தப் பாரச்சிலுவையைச் சுமக்கச் சக்தியற்றவராய் அடிக்கடி கீழே விழுவதையும், கீழேவிழுந்து கிடப்பவருக்கு உதவி செய்யாமல் கொடூரமா யடிப்பதையும், அதற்குச் சேசுநாதர் மறுமொழி ஒன்றுஞ் சொல்லாமற் பொறுமையோடு நடந்து போவதையும், பார்த்துத் துக்கத்தால் தங்களை அடக்க மாட்டாமற் பெருங் கூக்குரலிட்டு அழுது அடங்குகிறார்கள். தம்மைப்பார்த்து அழுது புலம்பும் ஸ்திரீகளை நமது பரமகர்த்தர் நோக்கிவே, தமது கஸ்தி வேதனை யெல்லாம் மறந்தாற்போல அவர்களைப்பார்த்து, எருசலேம் குமாரத்திகளே! நம்மைப்பற்றி அழவேண்டாம், அதாவது? நமது பயங்கரமான காயங்களையும் நமது சரீரத்தினின்று ஒழுகிவடியும் இரத்தத்தையும் பார்ப்பதினாலும், உங்கள் முதலோர் நமக்கு வருவிக்கிற கிரமத்த உபாதையைப் பார்த்தும் அழவேண்டாம், ஏனெனில் பாவத்துக்கு இது இயல்பா யிருக்கின்றது. ஆனால் நீங்களோ நாம இவ்வளவு கிலேச அவமானப்படுவதற்குக் காரணமான உங்கள் பாவங்களைப் பற்றியும், இதோ முதற்கொண்டுத் தாலுங் குரோதத்தாலும் நமது உயிரையெடுக்கப் பிரயாசைப்படும் உங்கள் பந்துக்களையும் உங்கள் ஜனங்களைப்பற்றி அழுங்கள். அன்றியும் தாழ்ச்சகளுக்காக இவ்வளவு கஸ்தி உபாதைகளை அநுபவித்துக் கடினமான மரண மடைந்த போதிலும் இன்னம் மூன்று நாளைக்குள் நமது தேவ வல்லமையால் திரும்ப உயிர்ப்போம். அதை யுங்கள் பாவ அக்கிரமங்களுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டு, அவைகளுக்குத் தகுந்த கஸ்திகளைப் புரிந்து நமதுபக்கத் திரும்பாவிட்டால் நீங்கள் நித்திய நரகநெருப்பில் விழுவீர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியம் உங்களுக்கு வராதபடிக்கு இப்போதே உங்களுடையவும் உங்கள் மக்களுடையவும் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படுங்கள் என்கிறார். ஆ! என் ஆண்டவரா இரக்கரே! நீர் சாகப் போகும் போது முதலாய் என்னை மறவாமல் உமது உபதேசத்தைப் படிப்பிக்கச் சித்தமானீரே. நானும் இனி உமது அடிப் பின்னே [illegible] பாவித்து, என்னைப் பற்றித் தேவரீர் அநுபவித்த பாடுகளைக் குறித்து நான் அழுகக்கடவேன். அல்லாமலும் என் பாவங்களையும் என் புத்திரருடைய பாவங்களைக் குறித்து அழுது மனஸ்தாபப் படுவேனாக. [illegible] மேலுந்தேசாக் கொண்டாடும் உம்மைப் பிரார்த்திக்க எனக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும். ஆமென் சேசு.

௨-ம். பிரிவு.

"ஏனெனில் மலடிகள் பாக்கியவதிகள் என்றும் பெறாத உதரங்களும் பாலூட்டாத கொங்கைகளும் (பாக்கியம் பெற்றவைகளென்றும்) சொல்லும் நாட்கள் இதோ வருமே. அப்போது பருவதங்களை நோக்கி எங்கள்மேல் விழுங்களென்றும், குன்றுகளை நோக்கி எங்களை மூடிக்கொள்ளுங்களென்றும் சொல்லத் துவக்குவார்கள். ஏனெனில் பச்சை மரத்துக்கு இவைகள் செய்யப்பட்டிருக்கப் பட்ட மரத்துக்கென்ன செய்யப்படுமோ? என்றார்."

போசனை. தம்மைப் பார்த்து அழுது புலம்பும் ஸ்திரீகளுக்கு ஆறுதலான வார்த்தைகளைச் சொன்னபின் அவர்கள் பாவத்தை விடாமலிருந்தால் அதனால் வருகிற துன்பங்களையும், விசேஷமாய்ப் பொதுத் தீர்வைகாலத்தில் அவர்கள் படவிருக்கும் [illegible]யும் அவர்களுக்குத் தெரியச்செய்து அதற்குத் தப்பித்துக் கொள்ளும் விதமான தவத்தையும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கச் சித்தமானார். நீயும் என்றாகிலுமொரு கம தாண்டவர் திருவுளம்பற்றிய வைகளைக்குறித்து கஸ்தப்பிரயாசித்துப்பார். சபிக்கப்பட்டவனே நித்திய நரக நெருப்புக் குப்போவென்றுஞ் சடம் தீர்வைகாலத்தில் உன் தலையின்பேரில் வராதபடிக்கு இப்பொழுதே தகுந்த வழியைத் தேடிப் பார்த்துக்கொள். பச்சைமரத்துக்கு இப்படிச்செய்யப் பட்டிருந்தால் பட்டுப்போன மரத்துக்கு என்ன சம்பவிக்குமென்கிறார். அதாவது, பாவத்தின் நிழலுமாகாமல், அர்ச்சியசிஷ்டத்தனத்தையே உடைத்தாயிருந்த சர்வேசுரனுடைய குமாரனானவரும் 33-வருஷகாலமாய் இவ்வுலகத்தில் சொல்லிமுடியாத கஸ்தி கிரமங்களையும் சிறுமை வறுமையும் அநுபவித்து உழைத்ததால் கிறீஸ்து பிறக்கணிக்கப்பட்டுச் சிலராற் பெருந்தீனிப் பிரியனென்றும், பிசாசு பிடிக்கப்பட்டவனென்றும், மற்றுஞ்சிலரால் கள்ளப்பத்திரிக்காரனென்றும், மற்றவர்களாற் கலகக்காரனென்றுஞ் சொல்லப்பட்டுச் சகலராலுங் கைவிடப்பட்டுப் பெருங்கள்ளனைப்போலப் பட்டு உலகத்தில் ஒருபோதுங் கேள்விப்படாத முறையாய் அடித்து அடிக்கடிக்கு செய்யப்பட்டுக் கடைசியாய்ப் பிக்க அவமானமுள்ள சிலுவைத்திலே தொங்கி உயிர் விட்டிருக்கப் புத்தி விசாரித்துக் [illegible]

தல இழிவனாயில உங்கள் தலையிலுள்ள மயிர்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்ட நீங்கள், எத்தனையோ கஸ்தி நிந்தை அவமானம் வறுமை சிறுமை முதலிய சிறுமைகளைச் சுமக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறீர்களென்கிற அர்த்தமுள்ள பச்சைமரத்துக்கு இவைகள் செய்யப் பட்டாற் பட்டமரத்துக்கு என்ன செய்யப்படும் என்னும் வார்த்தைகளை வசனிக்கிறார். ஆகையாலித்த திவ்விய வசனத்தில் அருமையும் முக்கியமுமான காரியங்கள் அடங்கி இருப்பதால் அதைக் குறித்துத் தீர்க்கயோசிப்பாம்.

3-ம். பிரிவு.

"ஏனெனில் பச்சை மரத்துக்கு இவைகள் செய்யப்பட்டிருக்கப் பட்டமரத்துக்கு என்ன செய்யப்படும்? என்றார்."

யோசனை, நமது திவ்விய உபாத்தியாயர் உபதேசித்த இந்த பிரசங்கத்தில் வெகு காரியங்களடங்கி இருப்பதினால் இன்று சற்று அதைக் குறித்து யோசித்துப் பார்ப்போமாக. பிரிய சகோதரமே நீ பச்சை மரமாயிருக்கிறாயோ அல்லது பட்ட மரமாயிருக்கிறாயோ வென்று பார். பச்சை மரமாகிய நமதாண்டவருடைய கிரியைகளோடு உன் கிரியைகளும் ஒத்திருக்கிறதாவென்று ஆராய்ந்து பார். நமது பிதாவால் குறிக்கப்பட்ட காலம் வந்த உடனே சேசுநாதர் சகல சந்தோஷ பாக்கிய நிறைந்த மோக்ஷ விராச்சியத்தை விட்டுச் சகல நிர்ப்பாக்கிய நிறைந்த இப்பூலோகத்தில் அடிமை வேஷம் எடுத்து வசிக்க வந்தார். நீ பிதாவின் சித்தத்தை எப்படி அநுசரிக்கிறாய்? சர்வேஸ்வரனுக்குப் பதிலாயிருக்கும் உன் தாய் தந்தை பெரியோர் குருக்கள் சிரேஷ்டர் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தை உனக்கு அறிவித்திருக்க, அநேகம் விசை அவைகளை மீறி அலக்ஷியஞ் செய்திருக்கும் உன்னிடத்திற் பச்சைமரத்தின் அடையாளமிருக்கிறதோ? பரிச்சேதமில்லை. சேசுநாதர் சகலவித சிறுமை வறுமையை அநுபவித்து நீசமான வேலைகளைச் செய்து மனிதரிற் கடைகெட்டவனெனவும் பாவிக்கப்பட்டார். இவ்விஷயத்தில் அவரை நீ ஒருவேளையும் கண்டு பாவித்திருக்கிறாயா? உன் பெரியவர்களால் உனக்கு நியமித்திருக்கும் வேலை உன் அந்தஸ்துக்குத் தகுதியல்லவென்றும் தாழ்ந்த மற்றவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய மன

மில்லாமல் ஏழு பேருக்கு மேலாக இருந்து அதிகாரஞ் செலுத்த இச்சித்தும் எப்போதும் தான் என்கிற ஆங்காரங் கொண்டிருக்கும் உனக்குப் பச்சை மரமென்னும் பெயர் ஏற்றதாய்ச் செல்லுமோ? இவர் உரத்த சத்தமாய்ப் பேசவில்லையென்றும், மிக்க சாந்தமும், பொறுமையு முள்ளவராயிருந்து, இராக்காலங்களில் மலையில் ஒதுங்கி இரவெல்லாஞ் ஜெபத்திற் செலவழித்து வந்தாரென்றுஞ் சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. நீயோ உனக்கு விரோதமாய்ப் பேசப்படும் சொற்ப காரியத்துக்காகக் கோபித்துப் புலிக்கு அஞ்சுவதுபோற் பதறியோர் உன்னைக் கண்டு பயப்படச் செய்கிறாய். நீ உன் ஆத்தும காரியங்களை அதிகமாய்க் கவனியாமல் உலக காரியங்களை அபேக்ஷித்து எப்போதும் கடைத்தெருவுஞ் சந்தடியும் தேடித்திரிந்து, உன் ஞான கிரித்தியங்களில் அசட்டைகொண்டு யாதொரு பத்தியும் உருக்கமுமின்றித் தேவத்திரவிய அநுமானங்களைப் பெற்று அதனால் தேவாசிர்வாதத்துக்குப் பதிலாய்த் தேவகோபத்தை வருத்திக்கொள்ளுகிற உன்னிடத்திற் பச்சை மரத்தின் அடையாள முதலாயிருக்கிறதென்று யார் சொல்லுவார்? சேசுநாதர் சர்வேஸ்வரனுடைய திருத்தேவ கட்டளைகளை நுணுநுணுக்கமாய் அநுசரித்திருக்க நீ சர்வேஸ்வரனுடையவும் திருச்சபையினுடையவுங் கட்டளைகளை மீறி நடந்ததுக்குக் கணக்குண்டோ? உன் ஒழுங்குகளையும் சட்டதிட்டங்களையும் எத்தனை விசை மீறி நடந்தாய்? இப்போதுபட்ட அலங்கோலமான காரியங்களை நடத்திவந்த உன்னைப் பச்சை மரமென்று சொல்லலாமோ? சேசுநாதருடைய பாடுகளைக் குறித்து விஸ்தாரமாயிங்கே சொல்லவேண்டியதில்லை. அவர் நமக்கு வந்த கஸ்தி, நிந்தை, அவமானம், வேதனை, உபத்திரவ முதலியவைகளை எவ்வளவு பொறுமையோடு அநுபவித்து வந்தாரென்று தெளிவாய்க் கண்டிருக்கிறாய். நீ உன் சிறுமையை எவ்வளவு பொறுமையோடும் மனவருத்தத்தோடுஞ் சகித்து, உனதிஷ்டப்படி காரிய மநுகூலமாகாதபோதும், பெரியவர்கள் உன் இஷ்டத்துக்கிணங்கி நடவாதபோதும், மிக்க வருத்தமுங் கலக்கமு மடை

க்து வெகு ஆ[illegible]சத்துக் குள்ளாகிறாய்? இவ்வளவு குறைவும் அலங்கோலமுமுள்ள உனக்குப் பச்சை மரமென்கிற பெயர் செல்லுமோ? ஆகையால் உன் குறைகளைத் திருத்திக்கொண்டு பச்சை மரத்துக்குள்ள குணங்கள் உனக்கு உண்டாகும் படிக்குப் பிரயாசப்படக் கடவாய்.

தபசுகாலத்தின் 5-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் திங்கட்கிழமை.

34—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் மூன்றுமுறை குப்புற விழுந்து தமது கொலைக்களமாகிய கல்வாரிமலைக்குப் போய்ச்சேருகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசித்தனை.—மிக்க வருத்தத்துடன் தமது பாரமான சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு கபாலமலைக்குச்சென்று கீழே மூர்ச்சையாய் விழுந்து கிடக்கும் நமது கர்த்தரைப் பார்ப்பதாக உருவெளித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசித்தனை.—மரண காலமட்டும் உன் பரிசுத்த அந்தஸ்தின் கீழ்க்கொண்டு அதினால் வருங்கஷ்டங்களாகிய சிலுவைகளைச் சுமப்பதற்கான தேவசகாயத்தை மன்றாடிக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

“பின்னும் கபாலவிடமென்னத்தகுள்ள கொல்கொத்தா வென்னும் ஸ்தலத்திற்கு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள்.”

யோசனை. சேசுநாதர் தம்மை நோக்கி அழும் புண்ணிய ஸ்திரீகளுக்கு ஆறுதலான புத்திமதிகளைச் சொன்ன பின்பு, யூதர்கள் அவரைத் தீவிரப்படுத்திக்கொண்டு போகும்போது, நமதாண்டவருடைய கால் கல்லில் அடிபட்டுச் சோர்ந்து சிலுவையோடு கீழே விழுகிறதைக் கண்ட சீமோன் அவர் கீழே விழாதபடிக்குச் சிலுவையைக் கெட்டியாய்த் தாங்கி அவருக்குச் சகாயஞ் செய்யப் பிரயாசைப்பட்டும், நமதாண்டவர் மூன்றுமுறை சிலுவையோடு குப்புற விழுகிறார். சீமோன் உதவியால் சேசுநாதர் வெகு பிரயாசத்துடன் எழுந்து கபாலமலைக் கருகாமையில் வந்து

சேருகிறார். பூர்வகாலத்தில் ஈசாக்கென்பவர் தம்மைத் தகனப் பலி செய்வதற்கு விறகுக் கட்டைகளைத் தாமேசுமந்து மலைமேலேறினதுபோல் புது உடன்படிக்கையின் ஈசாக்கான நமது திவ்விய இரக்ஷகர் இதோ தம்மைப் பலியிடப்போகுஞ் சிலுவை மரத்தைத் தாமே சுமந்து கொண்டுபோகிறார். அவர் மலையேறிப் போகும்போது கமெத்தியான வெளியாயிருந்தினலும் அவர் காலில் பாதரட்சை யில்லாமல் நடந்தபடியாலும் அவருடைய கால்கள் அடிகளால் காயம்பட்டிருந்ததைப் பற்றியுஞ் சொல்லி முடியாத வலி உபத்திரவத்தை அநுபவித்தார். நமது இரக்ஷணியத்தை முடிப்பதற்காக உயர்ந்த மலையைத் தெரிந்துகொண்டார். அவர் இப்பூலோகத்தில் வந்தபோது தமது தெய்வீகத்தை மனுஷ சுபாவத்தில் மறைத்துக்கொண்டு, தாம் பிறந்தபோது மனிதருக்குக் காணப்படாமற் கெபியைத் தெரிந்துகொண்டார். 30 வருஷமட்டும் வெளியே புறப்படாமல் தனித்திருந்து சீவித்தார். அவருடைய அற்புதங்களைக் கண்ட மனிதர் அவரை இராசாவாக்கவேணுமென்று ஆலோசனை செய்தபோது, ஒருவருக்குந் தெரியாமல் மறைந்துபோனார். ஆனால் அவர் சாகும்போதோ சமஸ்த ஜனமுங் கூடும் நாளாகிய பாஸ்குத் திருவிழாவையுந் தமது கஸ்தி நிந்தை அவமான மரணத்தை மனிதர்கள் எளிதில் பார்க்கும்படிக்கு ஓர் உயர்ந்த மலையையுந் தெரிந்துகொண்டார். ஓ! சேசுநாதருடைய கருத்துக்கும் உலகத்தின் கருத்துக்கும் எவ்வளவு பெரும் வித்தியாசம். சேசுநாதரோ சிறுமை தாரித்திரத்தைத் தேடுகிறார். உலகமோ பெருமை பாக்கியமாயிருக்க ஆசிக்கிறது. சேசுநாதரோ சகலராலும் நிந்திக்கப்பட்டு மனிதரால் அறியப்படாமல் தனியே யிருக்க விரும்புகிறார். உலகமோ சகலராலும் புகழப்பட்டுப் பத்துப்பேரோடு கூடிப் பேசி தன் சாமார்த்தியத்தைக் காட்ட ஆசிக்கின்றது. சேசுநாதருடைய ஜீர்க்கியம் மேலாங்கிஷத்துக்கு அடங்கி இருக்கின்றது. உலோகமோ தன்னிச்சைப்பிரகாரம்போய், தன்னுடைய சத்துக் கொத்தபடி நடந்து, மிருகத்துக்கொப்பாய் நடக்கின்றது. ஆ! என் சகோதரமே நீ எந்தப் பக்கஞ் சேர்ந்திருக்கிறாய்? நன்றாய்ப் பரிசோதித்துப் பார்த்தால் உலகத்துப் பக்கஞ் சேர்ந்திருப்பதாகக் கண்டு கொள்வாய். அது நரக பாதாளத்துக்குக் கூட்டிப் போகும்வழி யென்றறிந்து சேசுநாதர் படிப்பிக்கும் புத்திக்குங் கருத்துக்கும் ஒத்து நடக்க வருந்துவாயாக.

2-ம் பிரிவு.

"அப்போது வெள்ளைப்போளங் கலந்த திராக்ஷ இரசத்தை அவருக்குப் பானஞ்செய்யக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவரதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை."

யோசனை. கடைசியாய்ச் சேசுநாதர் தமதுயிருள்ளவரைச் சொல்லி முடியாத கிப்பந்த அவமானத்தோடே சுமந்து தமது கொலைக்களமாகிய கல்வாரிமலை யேறிச், சிலுவை நாட்டப்படும் இடத்திற்கு வந்த உடனே தமது சரீரத்திலுண்டான வலி நோக்காடாமலும், தமக்கிருக்கும் பசிதாகத்தாலுங் களைத்துச்சோர்ந்து, மூர்ச்சை தப்பித் தமது சிலுவையோடு குப்புற விழுகிறார். குற்றவாளிகளைக் கொலை செய்வதற்கு முன் தங்கள் வலி உபத்திரவத்தை அதிகமா யுணராதபடிக்கு வெள்ளைப்போளங் கலந்த திராக்ஷ இரசத்தை அவர்களுக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கும் வழக்கம் அத்தேசத்தி லிருந்தபடியால் அவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றிப் பிச்சக்கலந்த இரசத்தைச் சேசுநாதருக்கு யூதர்கொடுக்கவே அவரதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவரதை உட்கொள்ளாமற் போனதற்குக் காரணமென்ன? கசப்பைப்பற்றி உட்கொள்ளாமற் போனாரோ? அல்லது சில விசை வாய்க்கு ருசியாதென்று தள்ளி விட்டாரோ? பரிச்சேதமில்லை. ஆனால் தாமநுபவிக்கும் பயங்கரமான வேதனையில், அற்ப ஆறுதல் முதலாய்த் தேடாமல், பாட்டின் பாத்திரத்திலுள்ளவை யெல்லாந்தாமே உட்கொள்ளுவதினால் நமக்குச் சர்வேசுவரன் அனுப்புந் துன்பங்களைப்பொறுக்கக் கற்பித்து, முறைப்பாடின்றிச் சொல்லி நமக்கு வரவிருக்கும் ஞானப் பிரயோசனத்தைப் போக்கடியாமற், பொறுமையோடு சகிக்கப் படிப்பிக்கும்படி அவரவ்விதஞ் செய்யத் திருவுளமானார். அவர் வெயினிறங் கடுந்தாக மநுபவித்தும் அந்த இரசத்தை உட்கொள்ளாமற் போனதற்கு வேறொரு காரணமுண்டு. அதேதென்னில், மனிதர் போசனப் பிரியமாய்ச் சாப்பிட்டுக் குடித்துத் தங்கள் நாச் சீரங் கேட்பதெல்லாங் கொடுத்து, அத்தாலநேக பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுவதினால் அவைகளுக்கு உத்தரிக்கும் பொருட்டு, அகோரமான தாகத்தை அநுபவிக்கச் சித்தமானார். ஆகையால் விதைக்கேட்ட பிரியசகோதரமே! நமது மாற்றானாகிய சரீரத்தை ஒறுத்து, தன்மேலாங்கிஷத்துக்கு அடங்கியிருக்கும்படி அதைப்பலவந்தஞ் செய்துமன்றிச் சீவனைக் காப்பாற்றுகிறதற்கு

அவசரமான பதார்த்தங்கள் தவிர, வேறெ ருசிகரமான வஸ்துக்களைத் தேடாம லிருப்போமாக. பேர்போன வனவாசிகளைப்போல அடிக்கடி அருந்தவஞ் செய்து நம்மை யொறுத்து அடக்கும் பாக்கியம் நமக்குக் கிடையாவிடினும், தாகமாகும்போது உடனே தண்ணீர் குடியாமலும், போசன வேளையில் நமக்குப் பிரியமான பதார்த்தங்களில் சிலதுகளைத் தள்ளிவிட்டு, அல்லது அப்போப்பட்டவைகளை அதிக ஆவலுடன் போசிக்க மனம் வரும்போது கொஞ்சந் தாமதித்து அதை அருந்த வந்தனமும், இன்னும் இப்படிப்பட்ட ஒறுத்தல்களை நாடோறுஞ் செய்து வருவதினால், இவ்வருத்தத்துக்குள் வெகு ஞானப் பிரயோசன மடைவதாகக் கண்டுகொள்வோம். ஆகையால் நமதாண்டவர் நானாவகை ஆக்கினை உபத்திரவத்தைப் பார்த்து நாம் கஸ்திப்படுகிறது மன்றி, நாமும் எவ்வளவு நாளானாலும் ஒறுத்தலினால் அவருக்கு ஆறுதல் வருவிக்கப் பிரயாசப்படுவோமாக.

3-ம் பிரிவு.

அவருடைய வஸ்திரத்தைக் கழற்றினார்கள்.

யோசனை. சேசுநாதர் பிச்சோடு கலந்த முதிரிகையைப் பருகாமல் இரசத்தை உட்கொள்ள மனமில்லாததைக் கண்ட யூதர்கள், [illegible] காண்டு, அவரைச் சீக்கிரஞ் சிலுவையிலறைந்து கொல்லத் தீர்மானித்து அவருடைய வஸ்திரத்தைக் கழற்ற ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர் [illegible] சிலுவை சுமந்து கொண்டு போகும்போது வாய்க்காலில் விழுந்து நனைந்தபடியாலும், அவருடைய காயங்களிற் கெட்டிப்பாய் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த அவருடைய வஸ்திரத்தை முரட்டுத் தனமாய்ப் பிடித்திழுக்கும்போது, அவருடைய தோலுஞ் சதையும் அவ்வஸ்திரத்தில் ஒட்டிக்கொண்டு வந்தபடியால் அவருக்குண்டான வலி வேதனை எவ்வளவு அகோரமாயிருக்குமென்று புத்தியாய்ச் சற்று யோசித்துப் பார்ப்போமாக. அவர் தூணிற் கட்டப்பட்டு அடிபட்டபோது, சரீரத்தில் அங்கங்கே தொங்கிக் கொண்டிருந்த மாமிசத் துண்டுகள் இழுத்துக்கொண்டு துணியோடே வந்துவிட்டன. அந்தச் சதைத் துண்டுகள் வஸ்திரத்தோடு ஒட்டிக்கொண்டு வந்ததினால் அவருடைய சரீரத்தில் அங்கங்கே பெரும் பள்ளம் விழுந்து மனிதவுருவின்றி அவலக்ஷணக் கோலமானார்.

ஆ! ஆத்துமாக்களே! உங்களுக்காக இவ்வளவு கொடூர உபத்திரவத்துக்குள்ளான உங்கள் ஆண்டவரைப் பார்த்து இன்னம் உங்கள் மனம் நொறுங்கவில்லையோ? உங்கள் பாவங்களினாலுங் கெட்ட ஆசை பழக்கத்தினாலும், போக விசாரத்தினாலும், இன்னும் அந்த இரணை நிறைந்த சரீரத்தை உபாதிக்க உங்களுக்கு மனம்வருகிறதோ? உங்கள் துர் சினைவாலும், அழிக்குமோகு மித்த மண சரீரத்தின் அழகைப்பாராட்டிப் புகழுவதாலும், நீங்களே உங்கள் இரக்ஷகருடைய காயங்களை விரிவாக்கிறீர்கள் என்று மறந்தீர்களோ? ஆ! போதும், அவர்பட்ட காயங்கள் போதும். இனிமேலாகிலும் நீங்கள் துர்ப்பழக்கத்தை விட்டொழித்து அவருக்கு வருவித்த அனந்த காயங்களை உங்கள் மனஸ்தாபக் கண்ணீராலுங் கழுவத்தானுங் கட்டிக்கட்டும் அந்தப் பிரயாசையைப் படுவீர்களாக. நமதாண்டவருடைய வஸ்திரங்களைக் கெட்டவர்கள் கழற்றும் போது அவருக்குண்டான வருத்தம் வேதனையைவிட திருநாளுக்குக் கூடியிருந்த இரானா ஜனக்கும்பலுக்கு முன் தாம் நிருவாணமாக்கப் பட்டதினால் அதிக அவமானமுங் கூச்சமும் அடைந்தார். என் பாவங்களின் நிமித்தம் சரீரத்தின் மேல் வஸ்திரமில்லாமல் நிருவாணமாய் நிற்கும் என் அன்புக்குரிய இரக்ஷகரே! தேவரீர்ப் பிரசாதமின்றி நிருவாணமுமாய் கட்டிக்கொண்ட கணக்கில்லாத பாவதோஷங்களால் அவலக்ஷணக் கோலமாயிருக்கும் என் நிர்ப்பாக்கிய ஆத்துமத்தைக் கடைக்கண் நோக்கியருளும். இந்தப் பாவியின் மேலிரக்கமாய் … உலகத்தின் மேலும் அதின் நன்மைகள் மேலுமெனக்குண்டாகிற … பற்றுதலைத் தகர்த்து நசுக்கிச்செய்து உமது தேவரீர் … பிரசாத ஆடையால் என்னாத்துமத்தை அலங்கரிக்கும்படி தேவரீரை மன்றாடுகிறேன்.

தபசுகாலத்தின் 5-ம் ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை.

35-ம், தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதரை யூதர்கள் சிலுவையிலறையும் போது சொல்லிலடங்காத வேதனைப்படுவதைப் போல் நீ தியானிப்பதாக பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன் மனம், நினைவு, ஆசையுஞ், சரீரமாய் உன்னிருதயத்தையும் அந்தச் சிலுவையில் அறைந்து எப்போதைக்கும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட உன் இரக்ஷகரைப் பிரமாணிக்கமாய்க் கண்டு பாவிப்பதற்கான வரத்தை மன்றாடு.

முதற் பிரிவு.

"கபால இடமென்கிற ஸ்தலத்தில் அவர்கள் சேர்ந்த பின்பு அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதருடைய கைகால்களின் அளவு பிரகாரஞ் சிலுவையில் துளையிட்ட பின் கொடியவனான ஒருவன் சேசுநாதரைச் சிலுவையின் மேல் விழத்தாட்டினான். இந்த அநீதியை ஒன்றுங் கடிந்து கொள்ளாமல் இடைவிடாமல் விழுந்ததால் வந்த வலி வேதனை மிக்கப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ளுகிறார். அவர் சிலுவையின் மேல் விழவே அந்தச் சண்டாளரில் ஒருவன் அவருடைய வலது கையைப் பலமாய்ப் பிடித்து அவரத்துக்குச் சரியாய் வைக்க, வேறொருவன் பெரும் ஆணியை அவருடைய உள்ளங் கையில் வைத்து பலமாயடிக்க, அந்த ஆணி அவருடைய கையின் சதையையும் நரம்புகளையும் ஊடுருவும்போது அவருக்கு எப்பேர்ப்பட்ட வலி வேதனை உண்டாயிருக்கும்? பின்பு அவருடைய இடது பக்கம் … அவருடைய இடது கையை எடுத்துத் துவாரத்தில் வைக்கப் பிரயாசப்பட்டும் அவர்களாற் கூடாமல் போய்விட்டது. ஏனென்றால் அவருடைய வலது கையைச் சிலுவையில் அறைந்த போது நரம்புகள் சுருங்கிக் கொண்டதினால் அவர்கள் செய்த துவாரத்துக்கு இடது கை எட்டாமற் போனதைப் பற்றி அவருடைய இடது கை மணிக்கட்டுக்கு ஓர் கயிற்றைக்கட்டி ஒருவன், அவருடைய திருவிலாவில் ஓர் காலையுங் கழுத்தில் வேறொரு காலையும் வைத்து உதைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கயிற்றைத் தனபலங் கொண்டமட்டும் இழுக்கிறதாயிருக்க, அவருடைய எலும்புகள் பிசகி, நரம்புகளறுந்து, அவருடைய வலது கை காயம் பெரிதாகவே, இந்த வேதனையால் நமதாண்டவருக்குப் புறவசியப் … தமக்குண்டாகுங் கன்றி நோவைப் பொறுக்கமாட்டாமற் பெருமூச்சுவிட்டு அழுகிறார். அந்தச் சண்டாளத் துரோகிகள் இப்படிப்பட்ட சட்டை பண்ணாமல், அவருடைய இடது

கைகளையுஞ் சிலுவையோடே சேர்த்து அறைகிறார்கள். ஆ! என் சேசுவே இது எவ்வளவு கண்ணீர்க்குரிய பார்வை. கல்லைப்போலொத்த இருதய முதலாய் இச்சமயத்தில் மெழுகுபோல் உருகுமல்லோ. அவருடைய மௌனத்தைக் குறித்து யோசிக்கும்போது வெகு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. இவ்வளவு நிந்தனையும் இக்கட்டும் உள்ள சமயத்தில், அவர் தமது வாய் திறவாமலும், முறையிடாமல் ஒரு வார்த்தை முதலாய்ச் சொல்லாமலும் பொறுமையாயிருக்கிறார். நாமும் நமது நித்திய உபாத்தியாயருடைய படிப்பினையைப் பின்பற்றிச் சகல கஸ்தி அவமானத்தையும் நமது ஆத்ம சரீரத்தின் முறைப்பாடுகளுக்கு இடங்கொடாமல் "சேசுநாதருடைய மெய்யான சீஷருமிருந்து அவரோடு கூடத் தம்மிஷ்டமாய்க் கனமே பாவிகளுக்கு [illegible] ஆசையோடு வைகியிருக்கிறேனென்று" அர்ச். சின்னப்பருடைய வாக்கியத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு கஸ்தி துன்பங்களைப் பொறுமையோடே சகித்து வருவோமாக.

௨-ம் பிரிவு.

சேசுநாதர் சிலுவையோடே உயர்த்தப்படுகிறார்.

பாவிகள், சேசுநாதருடைய திருக்கரங்களைச் சிலுவையோடே சேர்த்து அறைந்தபின், அவருடைய பாதங்களை [illegible] மிகுந்த கொடூரத்துடன் பெரும் இருப்பாணிகளால் அறைகிறார்கள். அந்த [illegible] அவருடைய பாதங்களில் விழுகின்றன. அவருடைய காயங்களிலிருந்து புறப்படும் இரத்தத்தால் சத்தியவானும், தேவகன்னிமரியாளுடைய வஸ்திரங்களும், முழுவதும் நனைக்கப்பட்டுத் தரையிலேயும் விழுகிறது. இவ்விதம் அவரைக் கொண்ட துஷ்டர்கள் கொடூரமாய் அவரைப் பார்த்து [illegible] இரக்கமின்றி, அவரை எவ்வித நிந்தையும் செய்கிறார்கள். இந்த அவமானம் கொலையின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த தேவமாதா சொல்லிலடங்காத கஸ்தி வியாகுலத்தை அநுபவித்தாள். எத்தனை சத்தியவடிவையும் கேட்டாளோ, அத்தனை அடியும் தமதிருதயத்தில் பட்டதாக உணர்ந்தாள். ஆ! வியாகுல சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்திய மாதாவே! உமது திருக்குமாரனுடைய கஸ்தி கிலேசங்களில் நானும் உம்மோடு பங்குடையவனாகுவேன்.

மேற்சொன்னபடியே அறைந்த ஆணிகள் சிலுவை மரத்தை ஊடுருவிப் பின்புறத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருந்தபடியால் அவைகளை மடக்கும்படி அந்தத் துஷ்டர் ஆண்டவரைக் குப்புறப் புரட்டும்போது அவர் அநுபவித்த கஸ்தி வருத்தம் இம்மாத்திரமென்று சொல்லவொண்ணாது. அன்றியும் சிலுவையை நாட்டுகிறதற்கு வெட்டியிருந்த குழி கொஞ்சம் அகலமாயிருந்தபடியால், சிலுவையை எடுத்துத் தூக்காமல், அதைப்பிடித்துப் பாரமாய்க் குழியில் விழச் செய்ததினால், முடியிருந்த காயங்கள் இறக்கிழிந்து பெரிதாக, அவருடைய சொரூபம் ஆணிகளின் காயங்கள் விரிந்து பெரிதாக, அவருடைய கொல்லப்படுகிறதற்கு முன் சமுத்திரக்கரை நாக்குச் சொட்டாத கஸ்தி வாதையை அநுபவித்தார். ஆ! என் ஆத்துமமே உன் பாவங்களினிமித்தம் சிலுவையில் உயர்த்தப்பட்ட உன் இரட்சகரைக் கண்ணோக்கிப்பார். இதோ சம்மனசுக் கணங்களும், பிதாப்பிதாக்கள் தீர்க்கதரிசிகளோடு துக்கிக்கிறார்கள். நீதிமான்களோ தங்கள் இரட்சகரை நோக்கிப்பார்த்து, மனஸ்தாபப்பட்டு அழுது, இனிமேலுங் கஸ்தி வருவியாமல் சகலத்திலும் அவருடைய மகிமையைக் கண்டு பாவிப்போமென்று பிரதிக்கினை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். பாவிகளோவெனில், சேசுநாதரைப் பார்த்து [illegible] அவரை இரக்கத்தோடு பார்க்கத் தக்கவர் மனமற்றவர்களாய்த் தங்கள் தலையை இறுகவிழ்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆ! என் ஆத்துமமே நீயும் வெகுகாலமாக் கடும்பாவிகளைப்போல், உனக்கு இவ்வளவு அன்பு காட்டிய உன் இரட்சகரைக் குறித்து நினையாமலும், உன் சுபாவத்தைக் குறித்துக் கவலைப்படாமலும் இருந்தது மெய்தான். இப்போது சிலுவையின் அடியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து அந்தத் திருமார்பினின்று ஒழுகும் விலை பெறப்பெற்ற இரத்தத்தின் ஒரு துளி உன்னிருதயத்தின் மேல் விழட்டும். அதினால் உன் பாவதோஷங்களெல்லாம் கழுவிச் சுத்திசெய்து அவரைச் சகலத்திலும் உத்தமமான விதமாய்க் கண்டு சேவிக்க வேண்டிய தேவாநுக்கிரகத்தைக் கேட்டடைவாயாக.

3-ம். பிரிவு.

"அவரைச் சிலுவையிலறைந்த பின்போர்ச்சேவகரில் அதிஷ்டச் சீட்டுப்போட்டு அவர் வஸ்திரங்களைப் பங்கிட்டார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதரைச் சிலுவையிலறைந்து அவைதாட்டின பின்பு, அவருடைய வஸ்திரங்களை அந்தச் சேவகர் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். சேசுநாதர் குழந்தையாயிருந்தபோது தேவமாதா தமது கையால் நெய்துபோட்ட சட்டை அவர் வளர வளர அதுவும் அற்புதமாகவளர்ந்து வந்தது. தையலில்லாமற் செய்யப்பட்ட அந்த அங்கியைக் கிழிக்க மனதில்லாமல், அதின்மேல் அதிஷ்டச் சீட்டுப்போடவேணுமென்று பேசிக்கொண்டு, "அவ்விதமே என் வஸ்திரங்களைப் பங்கிட்டு என் அங்கியின்மேல் அதிஷ்டச் சீட்டுப்போட்டார்களென்னும்" தீர்க்கதரிசன வாக்கியம் நிறைவேறும்படி பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். தரித்திரத்தை நமதாண்டவர் எவ்வளவு ஆவலுடன் நேசித்தாரென்று கொஞ்சம் யோசித்துப்பார். அவர் பிறந்த போது தரித்திரமென்னும் ஆபரணத்தைத் தரித்துக்கொண்டு பிறந்தார். இதோ அந்த ஆபரணத்தைப் பூண்டுகொண்டே மரிக்கிறார். தமது திவிய காலமெல்லாம் தரித்திரராய்ச் சீவித்துமன்றித் தம்மைப் பின்செல்லுந் திவ்ய வைக்கு ... சந்தையமாய் அப்போஸ்தலர்களும், உத்தம தரித்திரராயிருக்கும்படி படிப்பித்து வந்தார். நீ அறவே அந்தஸ்தில் இடப்பட்டிருந்தால், இந்த மகா புண்ணியத்தை எப்படி நிறைவேற்றி வருகிறாயென்றுபார். தரித்திரமாய்ச் சீவிப்பது நாமென்று சிலவேளை நினைத்து அப்பியசித்த புண்ணியத்தைக் கட்டாயமாய் மாத்திரம் அநுசரித்திருக்கிறாயல்லவா! இனி அப்பேர்ப்பட்ட சோதனைகளைத் தள்ளிப்போட்டு சிலுவையில் தொங்கும் நமதிரக்ஷகரைப் பார்த்து: என் சேசுவே தேவரீர் தரித்திரத்தை இவ்வளவு ஆவலுடனே நேசித்திருக்க, நான் அதின் ஞானப் பிரயோசனத்தைக் கண்டுபிடியாமல் அது இன்னதென்று எண்ணின தப்பித

க்குப் பொறுதிகேட்டுத் தேவரீருடைய மாதிரிகையைப் பின்பற்றி இனிமேலதைப் பிரமாணிக்கமாய் அநுசரித்து வருவதற்கான தைரியங் கட்டளையிட்டருளும்.

தபசுகாலத்தின் 5-ம். ஞாயிறுக்குப் பின்வரும் புதன்கிழமை.

36—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவை மரத்தில் தொங்கும்போது வசனித்த முதல் வாக்கியம்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் தமது சத்துருக்களின் நிர்ப்பந்தங்களைக் கவனியாமல், தமது பிதாவை நோக்கிப் பிதாவே! இவர்கள் செய்வது இன்னதென்று அறியாமற் செய்கிறார்கள் இவர்களுடைய பாதகத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமென்று சொல்வதை நீ கேட்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நாமும் அவரைப்பின்பற்றி நமக்குத்தீங்கு செய்பவர்களைப் பழிவாங்காமல் அவர்களை நேசித்து அவர்களுக்காகத் தேவரீரை வேண்டிக்கொள்ளும் உத்தம சிநேகத்தை நமக்களிக்கும்படி மன்றாடுவோமாக.

முதற் பிரிவு.

"சேசுநாதர் சிலுவை மரத்தில் தொங்கும்போது அவருக்குண்டான கஸ்தி வேதனையின் பேரில்."

யோசனை. நமதாண்டவர் சிலுவையின் மேல் மூன்றுமணி களிலே தொங்கும்போது வாக்குக் கெட்டாத கஸ்தி வேதனையை அநுபவித்தார். அதெப்படியெனிற் கைகளில் அறையப்பட்ட ஆணிகளின் காயங்களால் வரும் வருத்தத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமற் கால்களைச் சிலுவை மரத்திலே ஊன்றுவதினால் அவருடைய கைகளின் காயங்கள் அதிகமாய் விரிந்து கைகள் இரண்டுங் கிழிந்து போகிறாப்போல் வேதனை அநுபவிக்கிறார். கால்களின் காயங்களின் வருத்தத்தைச் சகிக்கமாட்டாமற் சரீரத்தின் பாரத்தைக் கைகளிலே தாங்கலாமென்று சரீரத்தை மேலே உயர்த்தும்போது, கால்களின் காயங்கள் பெரிதாகி சொல்லிமுடியாத வலி உபத்திரியத்தை அநுபவிக்கிறார். சில விசே

பிதாவையிட் டொன்றுக்குந் தயங்கிக்கொள்வதில்லை. அவர் முதலி லிருந்தே பெருந்துன்பங்கள் படத்திறப் பட்டு அதிக வலியும் அவருடைய திருச்சரீரத்திலுள்ள முள்முடி தலையில் ஆழமா யிறங்கினதினால் வேதனைப்படுகிறபோல வேதனையும் அநுபவிக்கிறார். ஆ! என்னுடைய ஆத்துமமே, இந்தக் கஸ்தியில் தெரிகிற உன் இரக்க கண்களை வெளியாய்ப் பார்ப்பாயாகில், அவர் சரீரத்திலுள்ள ஒவ் வொரு அவயவத்திலும் வார்த்தைக் கெட்டாத கஸ்தி உபத்திர வங்களை அநுபவிக்கிறதைக் கண்டு கொள்வாய். இதோ அவ ருடைய திருத்தலை முட்களால் குத்தப்பட்டுக் காயங்களாய்ப் பட்டி ருக்கின்றது, அவருடைய கண், காது, நாசி, வாயும், பட்டுத் துப் பாலும் முகமெல்லாம் [illegible] வீங்கி, உலைந்த இரத் தத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. அவருடைய தலைமயிருந் தாடி மயிரும் [illegible] இரத்தக் கறையும் அழுக்கடைந்து கலைந்திருந்து அலங்கோலமாய்க் கிடக்கின்றது. அவருடைய திருமேனியெல்லாம் சவுக்கினால் காயப்பட்டிருக்கச் சரீர முழுதும் [illegible] அதிக வீக்கங்களிற் சுகமில்லா மற் பள்ளமும் [illegible] எலும்புகள் வெளியே காணவும் படுகின்றன. இவ்விதமாய்த் திருச்சரீரத்தில் தங்கி நிற் கும் உபத்திரவங்களை அநுபவிப்பதுடன் தமது ஆத்துமத்திலும் அநேகமான [illegible] அடைந்தார். தாம்செய்யாவ [illegible] இரத்தஞ் சிந்தியும் கணக்கில்லாத [illegible] நித்திய [illegible] தீர்மானி [illegible] தங்கள் அழைப்புக்குச் சரியாய் நடவாமல் [illegible] விழப்போகிறார்களே என்று நினைந்து மனம் நொந்து [illegible] கின்றார். ஆ! என் னுடைய [illegible]! [illegible]! உமது சிலுவையடியிற் பெரு [illegible] பெருந் துரோகியை நோக்கிப் பார்த் [illegible] தேவரீருக்கு [illegible] அவ [illegible] உமது திருமுகத்தைப் பார்க்க [illegible] பெரும்பாதகங்களைக் கடைக் கண் நோக்கியருளும். நான் கணக்கில்லாத பாவக்கிரமங்களைச் [illegible] இதோ ஆங்காரம் கோபம், மோகம், [illegible] துர்க்குணங்களே உமது சிலுவையி னடியில் [illegible] வரும்படி செய்தருளும். தாறு

மது திருச்சிலுவையைச் சுமந்து உம்மைப் பின்பற்றுவேனென்று செய்யுங் கல்ல பிரதிக்கினையை ஆசீர்வதித்தருளுஞ் சுவாமி ஆமென் சேசு.

2-ம் பிரிவு.

"அப்படியிருக்க சேசுநாதர் பிதாவே இவர்கள் செய்கிற தின்னதென்று அறியாதிருக்கின்றமையால் இவர் களுக்குப் பொறுத்தருளுமென்றார்."

யோசனை. நமது திவ்விய நாதர் மூன்றுமணிநேரம் தமது வேதசத்தியத்தைப் பிரசங்கித்திருந்தும் திருப்தியடையாமல் நமதிருதயத்தில் அவைகள் அதிக ஆழமாய்ப் பதிந்து அதின் பிரகாரம் நாம் நடக்கும்படி இதோ தமது மரணத்தறுவாயில் தமதுசிம்மாசனமாகிய சிலுவை மரத்தினின்று பிரசங்கிக்க ஆரம்பிக்கிறார். நாமும் அவைகளைக் கவனத்துடன் கேட்டு அவ்விதமே நடக்க முயலுவோமாக. சேசுநாதர் சிலுவையில் அநுபவிக்கும் உபத்திரவ கிர்ப்பந்தங்களைக் கண்டிருந்தும் கல்லிலுங் கடின இருதயமுள்ள அந்தத் துஷ்ட யூதர் கொஞ்சமெனிலும் இரக்கமின்றித் தேவதூஷணங்களைச் சொல்லி, அவர் துயரத்தையும் வலியையும் அதிகரிக்கச் செய்தார்கள். சிலர் அவரைநோக்கி நீ மற்றவர்களைக் குணமாக்கினையே இப்போது உன்னை இரக்ஷித்துக் கொள்ளென்றும், வேறுசிலர் நீ சர்வேஸ்வரனாயிருந்தால் சிலுவையில் நின்று இறங்கிவா வென்றும், இப்படியே பற்பலவிதமாய் அவரைத் தூஷித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதமாய் அவர்கள் அநேகம் பாவதுரோகங்களைக் கட்டிக்கொண்டு தேவ கோபாக்கினையைத் தங்கள்மேல் வரவிடுகிறதைக் கண்ட நமதாண்டவர் அவர்கள்மேலிரக்கம்வைத்துக் கண்ணீர் விட்டழுது மிக்க வருத்தத்துடன் தமது வாயைத்திறந்து "பிதாவே இவர்கள் செய்கிறது இன்னதென்று தெரியாமற் செய்கிறார்கள் இவர்கள் செய்வதைப் பொறுத்தருளும்" என்று வேண்[illegible]கிறார். தம்மைக் கொலைப்படுத்துஞ் சத்துராதிகள்மேல் அக்கினி [illegible]மழை பெய்து அவர்களைச் சுட்டெரிக்கவும், அல்லது அவர்கள்மேல் [illegible] விழுந்து நசுக்கவும் அல்லது பூமிபிளந்து அவர்களை விழுங்கவும் [illegible]றுமென்று தமது பிதாவைப் பார்த்துக் கேட்காமல் அவர்கள் [illegible] செய்த தெல்லாம் பொறுக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். அ[illegible] உதாரத்து

வமுடைந்தாரே சேசுவே! உமது வருத்தப்பட்ட பிரயத்தனத்தை மறந்து, உம்மைக் கொல்லப்பிடிக்கும்படி கொடிய பாதகரைக் குறித்து சினக்கிறீரோ? அந்தச் சனிகள் அதிகாரமையாவும் குருபட்டத்தாரும் ஏவப்பட்டு உம்மைச் சிறைப்பிடிக்க வந்தார்கள். ஆனால் சாமீ, அவர்களை நீர் பார்த்து உமது கையிலிருந்து கணக்கில்லாது [illegible], உமது இரத்தத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கும் அப்போஸ்தலரால் [illegible] சிறுமையில், வறைந்தேன். ஆ! என்னுடைய உமது சத்துராதிகளுக்காக வேண்டிக் கொள்ளும்போது அடியேனை மறவாதேயும்; அவர்களுக்குக் காட்டிய இரக்கத்தை அடியேனுக்கும் காட்டியருளும். நேய சேசுவே! உமது திருவிருதயத்தைக் கொல்லச்செய்த [illegible] வருடைய திருப்பாதத்தில் விழுந்து கிடக்கும் பெரும் பாதகனை [illegible] [illegible] பொறுத்தருளும். இனி என் மட்டில் [illegible] [illegible] உமது திருச் [illegible] [illegible] என்று உமது [illegible] [illegible] கொடுக்கிற என் மனமுட்டி [illegible] செய்தருளும்.

௩-ம் பிரிவு.

"பிதாவே இவர்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கின்றபடியால் இவர்களுக்குப் பொறுத்தருளுமென்றார்."

பொவியே, சேசுநாதர் சிலுவையின் மரத்தில் தாம் நமது ச[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வெளிவிக்காட்டினதுமன்றி, [illegible] உமது [illegible] நமக்குப் படிப்பிக்கச் சித்தமானார். நீ [illegible] [illegible] வருகிறாய் புறத்தியாரால் உனக்குக் [illegible] வரும்போது மனம் பொறுமல் அவர்களுக்கு [illegible] [illegible] செய்ய வில்லையோ? [illegible] நீ [illegible] [illegible] புறத்தியார் மூலமாய் [illegible] [illegible] [illegible] மற்றவர்கள் உனக்கு விரோதமாய்ப் [illegible] [illegible] புத்தியாக உனக்கு அவமானம் [illegible] [illegible] [illegible] உன் விரோதி செய்ததற்கு [illegible] [illegible] [illegible] கொலைக்காட்டி அவர்களை [illegible] [illegible] [illegible] சாதித்தாயல்லோ? ஆ! [illegible] [illegible] [illegible] கட்டளையை எப்

படி நிறைவேற்றுகிறாயென்று பார். புறத்தியார் தெரியாமையைப் பற்றியாவது அல்லது தெரிந்தாவது உனக்குப் பொல்லாங்கு வருவிக்கும்போது அதை நீ சகியாமல் உடனேயாகிலும் எப்படி பேசி அந்தக் குரோதத்தை எப்போதும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு சமயம் வரும்போது பழிவாங்கப் பிரயாசைப்படுகிறாய். அவனைப் பற்றி அவனோடு பேசா[illegible] விரோதமென்கிற கறுவைமனதில் [illegible] கொண்டு திரிகிறாய். அதைப்பொறுத்து அவனோடு [illegible] செய்யென்று மற்றவர்கள் உனக்கு கற்புத்தி சொன்னபோதிலும் அவன் எனக்குச் செய்த பொல்லாப்பு கனத்த [illegible], அவன் என்னைப் பொறுத்தல் கேட்க வேணும். [illegible] [illegible] அவனுக்குப் பொறுப்பதினால் எனக்குச் சின்னத்தனம் வருவதுமன்றி என்பேர் கெட்டுப்போமென்றும் இதுமுதலிய [illegible] [illegible] போக்குகளைச் சொல்லுகிறாய். ஆ! என் பிரியனே என்ன சொல்லுகிறாய்! உன் புறத்தியான் உனக்குச் செய்த பொல்லாங்கு யூதர்கள் சேசுநாதருக்கு வருவித்த பொல்லாங்கை விடப் பெரியதோ? அல்லது நீயே அவருக்கு வருவித்ததை விடக் கனத்ததோ பார். முதலாவது உன் பாவ துரோகங்களோடே அவைகளை ஒப்பிடக்கூடுமோ! உன் புறத்தியானுடைய அப்பிரகத்தை நீ பொறுப்பதினால் உனக்குச் சின்னத்தனமென்று நினைக்கிறாயே. ஆ! இதென்ன பைத்தியம், இதோ அவமானங் கொல்லுகிற [illegible] விரோதிகளுக்குஞ் சகல பாவிகளுக்கும், எல்லையில்லாப் பாக்கியப் பாவியாகிய உனக்கும் பொறுத்தல் தந்து [illegible] [illegible] அவர்களுக்காகவும் உனக்காகவும் மன்றாடினவர் [illegible] சர்வ ஜீவதயாபர சர்வேசுவரனுடைய குமாரனாகிய [illegible] அவருடைய கன்மைக் குணத்துக்கும் மகிமை[illegible] [illegible] [illegible] உன் ஒன்றுமில்லாமையை இணைவிடலாமா! [illegible] [illegible] [illegible] பாதக துரோகங்களை மன்னித்திருக்க, புழுவான நீ உன் புறத்தியான் செய்த சொற்பத்தீங்கைப் பொறுப்பதினால் உனக்குச் சின்னத்தனம் வருமோ! இப்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] களுக்கு வருமேயன்றி [illegible] [illegible] [illegible] ஆத்துமத்துக்கு வராதேயாகாது. ஆகையால் என்னுடைய [illegible] சிலுவையில் [illegible] [illegible] உன் இரட்சகருடைய பாதத்தில் விழுந்து உன் பாவங்களை எல்லாம் பொறுக்க அவரை மன்றாடும் [illegible] உன் புறத்தியாரானவர்க்கு வருந் [illegible] [illegible] [illegible] மனதோடே பொறுத்து, அவர்களோடே எப்போதுஞ் சமாதா

மாயிருந்து, அவர்களுடைய ஆத்தும சரீர நன்மைக்காகச் சுவாமியைப் பார்த்து வேண்டிக் கொண்டு வருவாயென்று அவருடைய திருப்பாதத்திற் பிரிதிக்கினை செய்துகொள்.

தபசுகாலத்தின் 5-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வருகிற வியாழக்கிழமை.

37—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையிலிருந்து வசனித்த

2-ம். வாக்கியம்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை—பச்சாத்தாபக் கள்ளன் தன் பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டு சேசுநாதரை நோக்கி, ஆண்டவரே அடியேனை மறவாமல் உமது மோக்ஷ இராச்சியத்தில் எனக்குப் பங்கு கிடைக்கும்படி செய்தருளுமென்று மிக்க விசுவாசத்துடன் சொல்லும் வார்த்தைகள் உன் காதில் விழுவதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நீ எப்பொழுதும் உன் பாவங்களுக்காக உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டு நல்ல பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்து, உன் அந்திய காலத்தில் அவைகளுக்குப் பாவப்பொறுத்தலும் பரிபூரண ஆசிர்வாதமுமடைந்து நல்ல மரணமடையும் வரம் சர்வேஸ்வரன் உனக்கு அருளும்படி பிரார்த்தித்துக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

"தூக்கு[illegible]ருந்த கள்ளரில் ஒருவன் தானும் அவரைத் தூஷணித்து நீ கிறீஸ்[illegible]வாயிருந்தால் உன்னையும் எங்களையும் இரக்ஷித்துக் கொள்ளென் [illegible]ன்."

யோசனை. நமதா[illegible]ண்டவரைச் சிலுவையி லறைந்த பின்பு, அவருக்கு அதிக அவ[illegible]ம் நிந்தை வரும்படியாகவும், அவர் பெரும் பாதகனைக் கா[illegible] [illegible]ருட்டும் எருசலேம் பட்டணத்திலிருந்த சி[illegible]சாலையி லிருகள்ளரைத் தெரிந்தெடுத்து, அவருக்கு இருப[illegible]த்திலும் அவர்களைச் சிலுவையி லறைந்தார்கள். இப்படி[illegible] "துரோகிகளோடு எண்ணப்பட்டார்" என்கிற வாக்கியம் நி[illegible]றைவேறலாயிற்று" சம்மனசுக்களும் மோக்ஷவாசி[illegible]ளும் ஆரா[illegible]கொவரிய சர்வேஸ்வரனுக்கும் இவ்விதத் சாந்து

வாகிய சர்வேஸ்வரனுக்கும் மத்தியில் பத்திராசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பரம கடவுள் தாம் மனுஷனதாக பெற்றபோது இரண்டு மிருகங்களுக்கு மத்தியிலே பிறக்கவும், தமது இரத்தப்பலியை முடிக்கும்போது இருகள்ளருக்கு நடுவே இறக்கவுந் திருவுளமானார். ஓ! நமதிரக்ஷகருடைய அளவற்ற தாழ்ச்சியை என்னென்று சொல்லுவோம். நானோ நீசமான வேலைசெய்யப்படிக்கும், [illegible]ந்து எளியகளும் அறிவில்லாத ஜனங்களோடு கூடப் புழங்கி ஜீவிக்கும்படிக்கும் சம்பவிக்கும்போதும் சந்தோஷத்துடன் அதைக் கையேற்றுக் கொள்ளுவோமாக. சிலுவையைச் சுற்றி நிற்கும் யூதர்கள் நமதாண்டவரைத் தூஷணித்து நிந்தித்துப் பரிகாசஞ் செய்ததுடன் சிலுவையி லறையப்பட்ட கள்ளன் முதலாய் அவரைப் பார்த்துத் திட்டி, அவமானமான வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தூஷிக்கிறான். அநேகங் கொலைபாதகங்களைக் கட்டிக்கொண்டு தன் துஷ்டக் கிரிகைகளைப்பற்றிக் கொலைக்கு விதிக்கப்பட்ட அந்த நீசனுமே முதலாய்த் தூஷணிக்கப் படும்போது நமதாண்டவர் எவ்வளவோ நிந்தை அவமானமடைந்தார். இந்தச் சண்டாளன் தான் கட்டிக்கொண்ட கணக்கில்லாத அக்கிரமங்களை விட்டுத் திருப்பாடுகளில் நமது மாசற்ற இரக்ஷகருக்கு அடைபட்ட தூஷணங்களைச் சொல்லியிருக்கமாட்டான், நாமும் இவ்விதமே அநேகமுறை பிறர் நமக்குச் சாராத காரியங்களிற் பிரவேசித்துப் பிறத்தியாருடைய ஒவ்வொரு காரியத்திலுங் குற்றம் பிடித்து, அவர்கள் நடக்கையில் வீண் சந்தேகங்கொண்டு அதைக்குறித்து மற்றவர்களோடு பேசுவதினாலும், பெருங் [illegible] கட்டிக்கொள்ளுகிறோம். "உன் கண்ணிலி[illegible]த்திரத்தை எடுத்தபின் உன் சகோதரன் கண்[illegible]ணிலிருக்குந் துரும்பை எடுக்கலாமென்னும்" நமதாண்டவரு[illegible]டைய போதனையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நமது பிறத்திய[illegible]ருடைய பிசகைக் கவனியாமல் நமது துர்க்குணங்களை அழித்[illegible] சீர்பொலமாக்கப் பிரயாசைப் படுவோமாக.

2-ம். பிரிவு.

"மற்றொருவனோ வென்றால் மறுமொழி[illegible]யாக அவனைக் கண்டித்துச் சொல்லுவதாவது—நீ யொத்த ஆக்கினை[illegible] தீர்ப்புக்குள்ளாயிருக்கையில் நீயுஞ் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பயப்ப[illegible]கிற தில்லையா? நாம் மெய்யாகவே நியாயமாய் (அதற்கு) உள்[illegible]ளாயிருக்கிறோம்.

ஏனெனில் நம்முடைய செய்கைகளுக்குத் தக்க சம்பாவனையைப் பெறுகிறோம். இவரோவெனில் ஓர் பொல்லாப்புஞ் செய்யவில்லை, என்பான். பின்னுஞ் சேசுநாதரை நோக்கி ஆண்டவரே நீர் உமது இராட்சியத்தில் பிரவேசித்திருக்கும்போது என்னை நினைத்தருளுமென்பான்."

யோசனை. சேசுநாதர் அநியாயமாய் மரணத்துக்கு விதிக்கப்பட்டுக் கழுமரத்திலே தொங்குகிறதையுஞ் சாகும்போது முதலாய்த் துஷ்ட யூதர்களால் தூஷிக்கவும் நிந்திக்கவும் பட்ட போதிலும் வாய் திறவாமற் பொறுமையாயிருந்து தமது சத்துருக்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளுகிறதையுங், கண்ட நல்லகள்ளன் தேவ ஏவுதலால் ஆண்டப்பட்டுக் கெட்ட கள்ளன் நமதாண்டவரைத் தூஷிக்கிறதைக் கண்டு கஸ்திப்பட்டு அவனைப் பார்த்து ஆ! பாவி! நீ மனிதருக்குப் பயப்படா விட்டாலுஞ் சர்வேசுரனுக்கு அஞ்சமாட்டாயோ? நாமிருவரும் நமது பாதகங்களுக்குத் தகுந்த தண்டனைப்படுகிறோம். அற்ப குற்ற முதலாயில்லாத இவரோ உனக்காகவும் எனக்காகவுஞ் சகல மனிதருக்காகவும் பாடுபடும் சர்வேசுரனுடைய குமாரனல்லோ, ஒரு நாள் சகல மனிடரையும் நடுத்தீர்க்க வருஞ் சர்வேசுரனல்லோ, இப்பேர்ப்பட்டவரைத் தூஷிக்க எப்படி நாவு வந்ததென்றும், அருத்தமாக நாம நமது செய்கைகளுக்குத் தக்க சம்பாவனையைப் பெறுகிறோம். இவரோவெனில் ஓர் பொல்லாப்புஞ் செய்யவில்லை" யென்றும் வார்த்தைகளைச் சொல்லிச் சேசுநாதரை நோக்கித் தமது மோக்ஷ இராட்சியத்திலே தனக்குப் பங்களிக்கும்படி மன்றாடுகிறான், பச்சாத்தாபக்கள்ளனுக்கு எவ்வளவு பெருமதிஷ்டங்கிடைத்தது. தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவ ஏவுதலுக்குக் காது கொடுத்தபடியால் வேறே மனிதனாகி அவர் மெய்யான சர்வேசுரனென்று விசுவசித்துத் தனக்கு மோக்ஷங் கட்டளையிடுவாரென்று நம்புகிறான். நாமிருவரும் செய்கைகளுக்குத் தகுந்த சம்பாவனை பெறுகிறோமென்பதால் இதோ தன் பாவங்களைச் சங்கீர்த்தனஞ் செய்து மனஸ்தாபப்படுகிறான். கெட்ட கள்ளனைக் கண்டித்து நமதாண்டவருடைய மாசற்ற தன்மையைச் சகலருக்குந் தெரியப்படுத்திக் கடைசியாய் நமதாண்டவரைப் பின்பற்றித் தன் வருத்தங்களைப் பொறுமையோடே அநுபவிக்கிறான். ஓ! இவருக்கு

எவ்வளவோ அதிஷ்டம்! ஆ! என்னுத்தமமே மெய்யாகவே இந்த நல்ல கள்ளன் மோக்ஷத்தைத் திருடிக்கொண்டானென்று சொல்லலல்லவா? இவ்விரு கள்ளருஞ் சேசுநாதர் பக்கத்திலிருந்து அவர்களுக்காகக்கூட நமதாண்டவர் தமது பிதாவை வேண்டிக் கொண்டிருந்தும் ஒருவன் இரக்ஷிக்கப்பட்டு, மற்றொருவன் அவமையச் சேர்கிறான். இந்த அதிசயம் எவ்வளத்தைப் பற்றியெனில் ஒருவன் தேவ ஏவுதலுக்குக் காது கொடுத்ததைப் பற்றிப் பாக்கியமடைந்தான், மற்றொருவன் அந்த ஏவுதலுக்குக் காதைக் குருடுக்கொண்டதைப் பற்றி நரகக் குழியிலிருந்து விழுந்தான், ஆதலால் என் பிரியனே உனக்குச் சர்வேசுரன் பலவிதமாய்க் காட்டும் நல்லுணர்ச்சிகளைத் தட்டாமல் அவைகளைப் பிரமாணிக்கமாய் நிறைவேற்றுவாயாக.

3-ம். பிரிவு.

ஆதலால் சேசுநாதர் அவனை நோக்கி இன்றே நீ என்னோடே பரகதியிலிருப்பாயென்று நிச்சயமாய் உனக்குச் சொல்லுகிறேனென்றார்.

யோசனை. தன் பாவங்களைக் குறித்து நினைத்து மனஸ்தாபப்பட்டுத் தமையப் பொறுத்தல் கேட்டு மோக்ஷ இராட்சியத்தில் அடியேனை மறக்க வேண்டாமென்றும் பச்சாத்தாபக் கள்ளனாண்டமனுவை நமதாண்டவர் கேட்டவுடனே, தமது நிலுவை உபத்திரவங்களைக் கவனியாமல், வெகுகாலமாய்ச் சிதறிப்போன ஆட்டுக்குட்டியைக் கண்டவுடனே, மிக்க அக்களிப்புடன் அதைத் தன் தோள்மேல் தூக்கிக்கொள்ளும் நல்ல ஆயனைப்போலவும், அநேக வருஷமாய்த் தன் வீட்டைவிட்டுத் தாறுமாறாய்ச் சென்று பின் திரும்பிவரும் ஊதாரிப்பிள்ளையைக் கட்டி [illegible] தகப்பனைக்கொள்ளுந் தகப்பனைப்போலவும், அந்தப் பச்சாத்தாபக் கள்ளன் பக்கம் முகந்திருப்பித் திருவாய் மலர்ந்து, "இன்றே நீ என்னோடே பரகதியிலிருப்பாயென்று நிச்சயமாய் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்கிறார். ஆ! மிகுந்த உதார குணமே! தாராளமான இருதயமே! நம்பிக்கையுடன் உம்மை மன்றாடுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு ஏராளமாய்ச் சம்பாவனை அளிக்கிறீர்! இதோ அநேக பெருங் கொலைபாதகங்களைக் கட்டிக்கொண்டு துர்மார்க்கமாய்ச் சீவித்துச் சடுதியில் பச்சாத்தாபப்படுங் கள்ளனைத் தமது பின்னோ

யாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். என்னே! மறவாதேயு மென்று சொன்ன அவனுக்கு மோக்ஷ விராட்சியத்தைக் கொடுப்போ மென்று வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறார். டிஸ்மாஸ் என்னும் இந்த அர்ச். கள்ளன் காட்டிய மனஸ்தாபத்துக்கும் நல்ல விசுவாசத்துக்குங் கிடைத்துள்ள நம்பிக்கைக்கும் கைமாறாக மோக்ஷவிராட்சியத்தை வெகுமானமாகக் கொடுத்திருக்கச் சுவாமி முதல் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்து அவருடைய கற்பனையை அநுசரித்துவருகிறவர்களுக்கு, எப்பேர்ப்பட்ட சம்பாவனையைக் கொடுப்பார்! தங்கள் சீவிய காலமெல்லாஞ் சர்வேசுரனுடைய ஊழியத்திற் செலவழித்துச் சகலத்தையு மவரைப் பற்றித் துறந்துவிட்டு உத்தமமான விதமாய்ச் சீவிக்குஞ் சந்நியாசிகளுக் களிக்குஞ் சம்பாவனை எத்தனை பங்கு அதிகமா யிருக்கும்! ஆகையால் இவ்வளவு தாராளமாய்ச் சம்பாவனை யளிக்கும் இந்த நல்ல எஜமானுக்கு எப்போதைக்கும் பிரமாணிக்கமாய் ஊழியஞ்செய்வோமாக. அன்றியுந் தன் சீவியகாலமெல்லாந் துர்நடத்தையிற் செலவழித்து மரண நேரத்தில் மோக்ஷபாக்கியத்தைத் டிஸ்மாஸ் என்பவர் கைக்கொண்டது சர்வேசுரனுடைய பெரு மற்புத மென்றும் அது வெகு அபூர்வமாயும் வெகு சொற்பப் பேர்களுக்கு மாத்திரங் கொடுக்கப்படுகிற தென்றும் எண்ணி நாமிப்போது மனப்பிரகாரம் நடந்து செய்த பாவங்களுக்கு அந்திய காலத்தில் மனஸ்தாபப்பட்டாற் சர்வேசுரன் பொறுத்துக் கொள்ளுவா ரென்று பிசாசு நமக்குச் செய்யுந் துஷ்ட சோதனையைத் தள்ளிவிட்டு இக்கணமே புண்ணிய வழியிற் கருத்தாயாய் நடக்கப் பிரதிக்கினை செய்வோமாக. ஆ! என் மதுர சேசுவே இந்தத் துஷ்டக் கள்ளன் மேல உமது கண்பார்வையைத் திருப்பி அர்ச்சியசிஷ்டவனாகச் செய்ததுபோல இத்தனை கணக்கில்லாத பாவதுரோகங்களைக் கட்டிக்கொண்டு உமது பாதத்திற் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து கிடக்கும் பெரும்பாதகனான அடியேன் மீது உமது கண்களைத் திருப்புவீராகில் என் பாவச்சங்கிலி உடைபட்டு என் ஆத்துமம் . . . . மென்று நம்புகிறேன். ஆகையால்

என் தயாபர சேசுவே என்னை உமது பக்கந் திருப்பி எப்போதும் உமக்காகவே உம்மைப் பற்றிய பக்தியிலேயே சீவிக்க அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

தபசுகாலத்தில் 5-ம். ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் வெள்ளிக்கிழமை.

38-ம். தியானம்.

வியாகுலமாதா திருநாள்.

I-ம். ஆயத்தசித்தனை.—சிலுவையி னருகில் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி வியாகுலவாளால் ஊடுருவப்பட்டுச் சொல்லி முடியாத கஸ்தி படுகிற வர்களை அநுபவிக்குந் தமது திருக்குமாரனைப் பார்த்து அழுது கொண்டிருக்கும் வியாகுல மாதாவைப் பார்ப்பதாக உத்தேசித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசித்தனை.—நாமும் அந்த தாயாருடைய கஸ்தி வியாகுலங்களைக் கண்டு துக்கிக்கிறது மன்றி, இவ்வியாகுலங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கிற . . . . பாவங்களை விட்டு விலகுவோமென்னப் பிரதிக்கினை செய்துகொள்ளுவோமாக.

முதற் பிரிவு.

“ஆனால் சேசுநாதருடைய சுருபமும், அவருடைய மாதாவின் சகோதரியாகிய கிலெயோப்பாவின் மனைவி மரியமாளும், அவருடைய சிலுவையின் அண்டையில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.”

யோவான், பெரிய வெள்ளிக்கிழமை காலையிலிருந்து தமது திருக்குமாரனுகிய சேசுநாதர் அநுபவித்து வாதனைகளையும் உபத்திரவ . . . . ப்பட்டங்களைக் கண்ட தேவமாதா எவ்வளவு வியாகுலமநுபவித்தா ரென்று கருதுவதற்கு இயாசித்துப் பார்ப்போம். கபாலமலையில் யூதர்கள் தமக்கு வருத்துவிக்கும் அவமானங் கட்டுக்களைப் பாராமலுஞ் சூரியன் மங்கி மிக்க இருளாகவும், கல் மலைகள் பிளந்து போகிறதையும், இப்படிக்கொத்த பயங்கரமான காரியங்களைப் பார்த்தும் அஞ்சாமல் தமது திவ்விய குமாரனுடைய சிலுவையை அண்டிப்போகிறார். தம்மால் கூடிய மட்டுந் தமது திருக்காலைத் தமது அன்புள்ள கேசவுக்குச் . . . . . யென்று அசைவழித்துப் பெருந்துயரங்கள் அதற்குச் சம்மதியாமற் போனார்

கள், அழுதது [illegible] கண்டு [illegible] பார்த்து
[illegible] அவரைத் தாங்கி [illegible] நாங்கள் [illegible]
[illegible] அவரை உதாசினித்துக் [illegible] தாகமாயிருக்கி
றேனென்று சொல்ல அந்தப் பாதகர் அவருக்குக் காடியைக் குடி
க்கக் கொடுக்கிறதையும் அவர் காயங்களின் உபத்திரவத்தாலும்
முள்முடியின் உபத்திரவத்தாலும் சிலுவையின் கோர வருத்தத்
தாலும், [illegible] பிரிகிற அவஸ்தைப் படுகி
றதையும் [illegible] பார்க்கும்போது அவளுக்குண்டான கஸ்தி
வியாகுலம் நமது புத்திக்கு எட்டாது. பட்சிகள்
முதலாய் தங்கள் சிறு குஞ்சுகளுக்கு [illegible] ஆபத்து வந்
சமயத்தில் [illegible] வெகு பட்சத்தால் [illegible]
[illegible] நாம் பார்த்திரு
க்கிறோம். அறிவில்லாப் பறவைகளுக்குத் தங்கள் சிறு குஞ்சுகள்
மட்டில் அவ்வளவு பட்சமிருக்கும் போது அறிவுள்ள மனித
ர்கள் பிள்ளைகள் மட்டில் எவ்வளவு பட்சமும் அன்புமுள்ளவர்
களாயிருப்பார்கள்! ஆனால் பெற்ற தாயாரான [illegible] தங்கள்
[illegible] அதிகப்பட்சத்துடன் [illegible] சர்வேசுவ
ரனும் மனிதனுமான தமது திருக்குமாரன் சிலுவையிலே தொ
ங்கி, மனிதன் [illegible] அநுபவியாத கஸ்தி [illegible]
[illegible] அநுபவிக்கிறதை பார்க்கும்போது அவளிருதயம் எப்படி
[illegible] அப்போது அவளுக்குண்டான கஸ்தி வருத்
தம் [illegible] அவளுடைய கண்களினின்று
கண்ணீர் [illegible] சேசுநாதருக்கு
சிலுவை உபத்திரவத்தைக் கண்டு [illegible] கஸ்தி வியாகு
லத்தால் அதிக வருத்தம் [illegible] அந்த ஆண்ட
வருக்கு [illegible] பெருமூச்சு
[illegible] ஆ! வியாகுல சமுத்
திரத்தில் அமிழ்ந்திய மாதாவே! [illegible] இராக்
[illegible] கஸ்தி வியாகுலத்தைக் [illegible] நெஞ்
[illegible] அறியாதிருக்கிறேன்! ஆ! எ
[illegible] உமது [illegible]
[illegible]
[illegible] வியாகுலத்தில் [illegible] உமதுடையவும் [illegible]
[illegible] திருக்குமாரனுடையவும் வியாகுலப் பாடுகளை [illegible]

வைத்து அவ்வளவு துயரமுள்ள பாடுபடுகிற காரணமுமென்ன
என் பாவ தோஷங்களே என்று நினைத்து என் சீவியகாலமட்டும் அழுது
வருத்தத்தை உமது திருக்குமாரனிடத்தில் அடியேனுக்கு இரந்து
கேட்டருளுந் தாயே.

2-ம். பிரிவு.

அப்படியிருக்க சேசுநாதர் தம்முடைய தாயாரையும் (அ
ருகில்) நின்ற தாம் சிநேகித்திருந்த சீஷனையுங் கண்டபோது தம
முடைய மாதாவை நோக்கி ஸ்திரீயே இதோ உம்முடைய கு
மாரனென்றார்.

போதனை. சேசுநாதர் சிலுவையிலே தொங்கி அகோரமான
வேதனை அநுபவிக்குஞ் சமயத்தில் முகமலர்ந்து இரக்கமும்
வியாகுலமுமாய் [illegible] ஏராளமான கண்ணீர்
சிந்தி தம்மை நோக்கி அழுது பரதவிக்கும் தமது சேசுத்தாக்குரிய
மாதாவை [illegible] வரக்கூடாத கஸ்தி அநுபவித்துக்
கொண்டிருந்து அவளை நோக்கி ஸ்திரீயே இதோ உமது குமார
னென்று அருளப்பனை அவளுக்குப் பிள்ளையாக ஒப்புக்கொடுக்
கிறார். ஸ்திரீயே என்று சொல்லுவானேன். பூர்வகாலத்தில் பிதா
வாகிய சர்வேசுரன் பிசாசைப்பார்த்து உனக்கும் ஒரு ஸ்திரீக்
கும் பகையை உண்டாக்குவோம் அவள் உன் தலையை நசுக்குவா
ளென்று சொல்லப்பட்ட அந்த மகிமைக்குரிய ஸ்திரீ தமது
மாதாவென்று காட்டும் படியாகவும், அவள் பாவ சாபத்தின்
தலையை நசுக்கினபின் அதின் தந்திர சோதனைகளில் நின்று
மனுஷ சந்ததியைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அவள் நியமிக்கப்
பட்டிருக்கிறாளென்றும் அறிவிக்கும்படி தமது பிதா சொன்னது
போல் ஸ்திரீயே என்று தமது மாதாவை அழைத்து அவளை
அருளப்பருக்கும் அவர்போல மனுஷசந்ததிகளெல்லாருக்குந்
தாயாக ஏற்படுத்துகிறார். ஓ! பரிசுத்த கன்னிமாஸ்திரியே! உம்
உமது திருக்குமாரன் எங்களுக்கு மாதாவாக ஒப்புக்கொடுத்த
நிமித்தம் சந்தோஷத்தோடு அக்களிப்புடன் உம்மை எங்கள் தாயாராக
ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். எங்கள் பூர்வீக தாயாகிய ஏவை விலக்
கப்பட்ட மரத்தின் கனியினால் எங்களைப் பெற்று சகல [illegible]
களுக்கும் [illegible] உள்ளாக்கினாள். அதனால் நீரோ
பரிசுத்த இராக்கினியே! சகல துக்க துயர நிறைந்த சிலுவை

மரத்தினடியிலே மிகவும் வருத்தத்தோடும் [illegible]த்தோடும், தங்களைப் பெற்று [illegible] உதித்தாள பிள்ளைகளாகச் செய்தீர். ஆகையால் பிரியமாயிருக்கிற நீர் எங்களை ஒருபோதும் கைவிடாமல் [illegible] சிம்மாசனத்தில் இருந்து அபாத்திரரான பிள்ளைகளுக்காக வேண்டிக்கொள்ள, உம்மைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம். ஆ! என் நல்ல சேசுவே! உமது [illegible] உபத்திரவ[illegible] வாமல் உமது தாயாரை எங்களுக்கு அடைக்கலமாகக் கொடுத்தீர்களே. நாங்கள் அந்தப் பரமகன்னிகையுடைய [illegible] பிள்ளைகளாயிருக்கவும், ஒருபோதும் அந்த நல்ல தாயாருக்குக் கஸ்தி வருவியாமல், சகலத்திலும் அந்தத் தாயாருக்குப் பிள்ளைபட்டு நடக்கவும் அநுக்கிரகம் செய்தருள மன்றாடுகிறோம்.

3-ம் பிரிவு.

"பின்னும் சீஷனை நோக்கி [illegible] உன் மாதா வென்றார். அக்காலம் முதல் சீஷன் தன் வீட்டில் [illegible]க் கொண்டான்."

சேசுவே, [illegible] இத்தனை நல்ல தாயாருக்கு இதுதல் சொல்லி பின்பு தமக்கு மிகப் பிரியமுள்ளவரும் மாசில்லாத சேஷகரும் தம்மைக் கைவிட்டு [illegible] அருளப்பர் மாத்திரம் தம்மைப் பிரமாணிக்கமாய்ப் பின் சென்று சிலுவையினடியில் நிற்பதைக் கண்டு [illegible] பார்த்து அவரைத் தமது தாயாருக்குப் பிள்ளையாகக் கையளிக்கிறார். அபாத்திரரான [illegible] தமது தாயாருக்குப் பிள்ளைகளாக ஒப்புக் கொடுக்கிறார். சேசுநாத சுவாமி பாடுபட ஆரம்பிக்கும் முதல் அருளப்பருக்குக் காண்பித்த இந்த [illegible] வார்த்தைகளைச் [illegible] அதிகாரமான கஸ்தி [illegible] அருளப்பர் [illegible] பார்த்து [illegible] தமது [illegible] சிலுவை மரண [illegible] பிரமாணிக்கமாய் [illegible] பின் மாத்திரம் [illegible] வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார். நீயும் [illegible] உன் [illegible] சர்வேஸ்வரனுடைய [illegible] உனக்கு [illegible] முறைப்பட்டாமல்

நீ அவளிலிருக்கும் பக்தி[illegible] அடைந்து முடிந்தால் மாத்திரம் ஜெயங்கொள்வாயென்று அறியக்கடவாய். ஆ! அப்படியானால் நான் சிலுவையைப் பிரமாணிக்கத்தோடும் பொறுமையோடும் கடைசி மட்டும் சுமக்கப் பின்வாங்காதே. சேசுநாதர் கற்பின் மேல் தமக்குள்ள பிரியத்தால் கற்புடையாருக்குக் கற்புடையாளைக் குமாரனாகக் கொடுக்கிறார். ஆகையால் அந்தப் பரிசுத்த [illegible]த்துக்கு எவ்விதத்திலும் பழுது வருவியாமல் வெகு எச்சரிக்கையுடன் அதைக் காப்பாற்றுவோமாக. மேலும் சேசுநாதர் தமது மாதாவை அருளப்பருக்குத் தாயாராக அளித்த பின் அருளப்பர் தேவமாதாவை அவர் தமது வீட்டிற் சேர்த்துக் கொண்டார். அவ்விதமே என் சகோதரமே நமக்குத் தாயாராகக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த ஆண்டவளை நம திருதயத்தில் வரவழைத்து, நமக்குள்ள சகலத்தையும் அந்த ஆண்டவளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவள் பேரில் [illegible] வைத்து, நமது சகல அவசரங்களிலும் இக்கட்டுகளிலும் அவளுடைய உதவியைத் தேடி [illegible]. அந்த நல்ல தாய்க்குத் தகுந்த பிள்ளைகளாக நடக்கப் பிரதிக்கினை செய்து கொண்டு அவளுடைய வியாகுலங்களையும், அவளுடைய திருக்குமாரனுடைய பாடுகளையும் நினைத்து அடிக்கடி தியானித்து வருவோமாக.

தபசுகாலத்தின் 5-ம் ஞாயிற்றுக்குப் பின்வரும் சனிக்கிழமை.

39-ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையிலிருந்து வசனித்த 4-ம். வாக்கியம்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.— சேசுநாதர் சிலுவையின் வாதையைப் பொறுக்க மாட்டாமல் தமது பிதாவை நோக்கி சர்வேஸ்வரா என்னைக் கைவிட்டீரோ வென்று கதறிச் சொல்லும் வசனத்தைக் கேட்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.— நான் கஸ்தி துன்பங்களில் பொறுமையாயிருந்து சர்வேஸ்வரன் மட்டில் உன் நம்பிக்கை யெல்லாம் வைத்து அவருடைய உதவியைத் தேடக்கடவாய்.

முதற் பிரிவு.

“ஆனுல் பகலில் ஆறுமணிமுதல் ஒன்பதாமணி வரைக்கும் பூமண்டல மெங்கும் அந்தகார முண்டாயிற்று.”

யோசனை. சேசுநாதர் சிலுவையிலே தொங்கிச் சரீரத்திலும் ஆத்துமத்திலும் வாக்குக் கெட்டாத கஸ்தி வருத்தம் அநுபவிக்கும்போது அன்று திமை பௌர்ணமி காளாயிருந்தாலும் சூரியனுடைய ஒளிமங்கி உலகமெங்கும் பயங்கரமான அந்தகாரமுண்டாகி மூடிக்கொண்டது. “மத்தியானத்திற் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்படிக்கும் பகல் வெளிச்சத்தில் உலகம் இருளும்படிக்குஞ் செய்வோம் என ஆண்டவர் வசனிக்கிறார்” என்னும் தீர்க்கதரிசியின வாக்கியம் இப்போது நிறைவேறிற்று. கர்த்தரானவர் சாகும்போது அவருடைய சத்துராதிகள் அவரைப் பார்க்காதபடி சர்வேஸ்வரன் அப்போக்கொத்த அந்த அந்தகாரத்தை வரவிட்டாரென்று அர்ச். ஜெரோனிமுஸ் என்பவர் வசனிக்கிறார். சூரியன் தன்னைப் படைத்த சிஷ்டகரைப் பார்க்கத் துணியாமல் இருளால் தன்னை மூடிக்கொள்ளுகிறது. சேசுநாதர் சூரிய சந்திர நக்ஷத்திரங்களுக்காகவும் பக்ஷி சீவனற்ற வஸ்துகளுக்காகவும் மிருகம் பறவை முதலிய ஆத்துமமில்லாத ஜெந்துகளுக்காகவும் பாடுபடாத போதிலும் தங்கள் சிஷ்டகருடைய மரண வேளையில் தங்கள் கஸ்தியைக் காட்டும்படி உலக மெல்லாம் இருளடைந்து அதிர்ந்து கல்லுமலைகள் [illegible] பயமுறுத்தது. அக்காலத்திலிருந்த அஞ்ஞானிகளின் இதைக் [illegible] எழுதிவைத்தார்கள். உலக முழுதும் நடுங்கிக் கஸ்திப்பட்டிருக்க இந்த அஷ்ட பாதகரான யூதர்கள் மாத்திரம் இவ்வற்புதங்களைப் பார்த்தும் கொஞ்சமேனும் மனந்திரும்பாமல் குரூர இருதயமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். சேசுநாதருடைய பாடுகளை தியானிக்க என்னுடைய ஆத்துமமே! அவைகளால் இப்போது என்ன பிரயோசன மடைந்திருக்கிறாய்? அன்றன்று [illegible] பிரதிக்கினை யாதொன்றும் [illegible] தியானித்தும் [illegible] அந்த யூதர் களைப்போல கடின இருதயமுள்ளவனாயிருக்கிறாயென்று சொல்லத்தகுமல்லவா? ஆகையால் [illegible] நீ செய்யும் பிரதிக்கினை விசாரிக்கையல்ல [illegible] அவைகளை அநுசரிக்கிறது [illegible] மனசையும் இருதயத்தை அடக்குவதாய் உன் ஞானப் [illegible] பிரியப்பட்ட பிர

யாசைப்படி. மேலும் புத்தியில்லாத வஸ்துக்கள் சுவாமியுடைய பாடுகளைக்கண்டு கஸ்திப்பட்டதாகக் காட்டியிருக்க நாமும் அடிக்கடி விசேஷமாய் வெள்ளிக்கிழமையில் அவருடைய திருப்பாடுகளைக் குறித்துத் தியானித்து வேறு நற்கிருத்தியங்களைச் செய்து அதில் விசேஷபத்தி வைக்கக் கடவோம்.

௨ம். பிரிவு.

“மேலும் ஏறக்குறைய ஒன்பதாமணி நேரத்திற் சேசுநாதர் உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு என் சர்வேஸ்வரா! நீ என்னைக் கைவிட்டதேதென்றார்த்தமுள்ளதாய் ஏலி ஏலி லாமா சபக்தானி யென்றார்.”

யோசனை. நமதாண்டவர் எப்பக்கத்திலும் வாக்குக் கெட்டாத கஸ்தி துன்பத்துக் குள்ளானார். அவருடைய சீஷர்களில் ஒருவர்தவிர மற்றெல்லோருங் கைவிட்டகன்று போனார்கள். தம் திருக் கையினின்று எண்ணிறந்த நன்மைகளைப் பெற்ற அநேகாயிரம் ஜனங்களில் ஒருவனாகிலுந் தமக்காறுதல் வருவிக்கத் துணியாமல் இருப்பதை அவர் நினைக்கும்போது அவருடைய ஆத்துமம் வெகு கஸ்திக் குள்ளாயிற்று. அவருடைய தாயார் பக்கத்திலிருந்தபோதிலும் அவளுடைய கஸ்தி வியாகுலத்தால் ஆறுதலுக்குப் பதிலாய் அதிக துயரம் வர காரணமாயிற்று. தாமிவ்வளவு அகோரமான பாடுபட்டுங் கணக்கில்லாத ஆத்துமாக்கள் கெட்டு நரகத்துக் குள்ளாகப் போகிறார்களென்று யோசித்து வெகு துக்க சாகரத்துக் குள்ளானார். அவருடைய ஆத்துமம் இவ்வளவு வேதனைப்பட அவருடைய சரீரமும் வெகு கடூரமாய் உபத்திரவங்களை அநுபவிக்கும்போது எப்பக்கத்திலுந் தமக்கு ஆறுதல் வரவில்லையென்று கண்டு உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு “என் சர்வேஸ்வரா என் சர்வேஸ்வரா என்னைக் கைவிட்டதேனோ” என்கிறார். எப்பாவங்களிலுஞ் [illegible] உபாதைக் குள்ளாகி யாவராலுங் கைவிடப்பட்ட [illegible] அன்புக்குரிய நாதரே! இனி மிகப்பட்ட [illegible] தேவரீருக்கு வருவிக்காமல் உமக்கு உகந்த பிள்ளையாய் [illegible] உமக்கு ஆறுதல் வருவிப்பவர்களில் ஒருவனாயிருக்கக் கிருபை செய்தருளும். ஆ! பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரா! இதோ “நமக்குப் பிரியமுள்ள குமாரன்” என்று தேவரீர் குறித்துப் பேசிய உமது திவ்விய சுதனைக் கண்ணோக்கி

பாரும். இதோ ஒரு கற்பாறையின் மேல் முழங்காலிலே நிற்கிறார், தலை முகங்குப்புற உருண்டு படுகின்றது, அவருடைய கண், காது, வாய், கை, கால், கடைசியாய் அவர் சர்வாங்கமும் காயங்களால் நிறைக்கப்பட்டு இரத்தத்தால் நனையப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய ஆத்துமமோ கிலேசக்குள்ளடங்காத அவ்வளவு வியாகுலத்தில் அமிழ்ந்தி [illegible] யின் மிடிப் பாதவிக்கிறார். அவர் [illegible] உபவாசம் பிடித்த [illegible] சமனைக்களை அவரை அடைக்க அனுப்பி அவருக்குள்ள [illegible] தேவரீர் இந்த [illegible] வேளையில் அவனை ஆற்றித்தேற்றுமப்படி தேவ தூதர்களை அனுப்பக் கூடாதோ? மெய்யாகவே என்னுடையவரு [illegible] யவும் பாவங்களின் நிமித்தம் இவ்வளவு கொடூரமாய் உமது [illegible] திருக்குமாரனைத் [illegible] எனக்கு விதிக்க வேண்டிய ஆக்கினையை அவருக்கு விதித்தபடியால் இனி என் [illegible] திருத்திக்கொண்டு, உமக்கும் உமது திருக்குமாரனுக்கும் பிரியப்பட்டதற்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தருளும் சுவாமி.

௩-ம். பிரிவு.

"பின்னும் தன்பதாமணி கெத்செமனி [illegible] சேசுநாதர் என் சர்வேசுரா என் சர்வேசுரா என்னை ஏன் கைவிட்டீரென்று [illegible] முன்னர் [illegible] உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டார்."

மெய்யாகவே, சேசுநாதர் பூங்காவனம் தொடங்கி சிலுவையிலே தொங்கும்போது மட்டும் அவஸ்தைப்பட்டுத் தமது பிதாவை நோக்கி உரத்த சத்தமாய் வேண்டிக் கொள்ளுகிறார். சத்தியமாக அவனைத் [illegible] மனிதன் உடைத்திய [illegible] பிருக்க மரணமடையக் கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன் மெதானமடைவர் உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டுத் தமது பிதாவை வேண்டிக் கொண்ட [illegible] கப்பட்டிருக்கின்றது. தமது சரீரத்திலுள்ள ஆத்துமத்திலும் [illegible] கொடிய வேதனையைச் சகிக்கப்படியாகவும், அவர் தேவனும் மனிதனுமாக இருந்தும் [illegible] [illegible] சகல [illegible] அனுபவித்தாரெ [illegible] உரத்த சத்தமாய்க் கூப்

பிட்டார். இதனால் [illegible] தேவரீர் [illegible] தமது [illegible] பிதாவைத் [illegible] சர்வேசுரனுடைய கோபாக்கினியும் மற்ற ஞானக் [illegible] சாதாரணமாய் [illegible] பத்திரப்படுதலுக்கு [illegible] [illegible] சாவும்போது அதனுள் [illegible] ஆனைதீயரும் படாமல் தமது ஞானகாரியங்களை விட்டுவிட்டு [illegible] விசேஷமாக ஆச்சரியங்களுக்கு பெரும் கருணையைக் காட்டின் [illegible] சோதனையால் சோதிக்கப்பட்டாரென்றறிந்து நாம் இப்போ பட்ட சோதனை வருவதால் அஞ்சியப்படாமல் சர்வேசுரன் தமது பேரில் [illegible] தமது பலத்தை அதிகமாய் விளக்கச் செய்கிறாரென்றெண்ணிக் கேட்பிக்கத்தக்கது அனைத்திரும் இல்லாது. இனியதாத்துமம் இப்போப்பட்ட வாட்டமான அந்தரங்கத் துன்பம் சகலகாலமும் உமது [illegible] குருவுக்கு அனந்த [illegible] அதிக மகிமையாய் தொழுது செய்து சேசுநாதருடைய பாடுகளைத் [illegible] தியானித்து "ஆண்டவரே என்னைப் பரி [illegible] சோதனைகளினின்றும் என் ஆட்டிருக்கின்றும் இரு [illegible] புட்பமும் [illegible] சோதியும்" என்ற நீர்க்கதரிசனத்தின் [illegible] சொல்லுவோமாக.

[illegible] சுருக்கம் [illegible] தியானம் [illegible]

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—[illegible] ஒரு கொடிய மரத்தை மேலேற்றித் தம்மைப் படைத்துதிர்த்து [illegible] [illegible] வார்த்தைகளைச் சொல்லி [illegible] படைப்பதை [illegible] பார்ப்பதாக உருவிக்கத்தக்கது.

II-ம். ஆத்தசிந்தனை.—அதிலிருந்து உலக [illegible] சந்தோஷங்களைத் துறந்து விட்டிருக்கும் உன்னுடையவரைப் பின்பற்றி [illegible] [illegible] தன்பத்திரும்படிக்கு இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் கேட்டிடுகின்றது.

௧-ம். பிரிவு.

"அவர்கள் அருகிலாகக்கருக்கு எதிராகாய் வழியிலே இருக்கையில், சேசுநாதர் அவர்களுக்கு முதிர் தட்டித் தொடு

ருந்தார். அவர்களோ பிரமித்து அஞ்சினவர்களாய் அவரைப் பின்சென்று போயிருந்தார்கள்.

பின்பு சேசுநாதர், நமதாண்டவர் எருசலேம் பட்டணத்திற்போய் நமது பாவங்களுக்கு மரணமடையக் குறிக்கப்பட்ட காலம் நெருங்கி வந்ததால், அந்த உடனே அவ்விடத்துக்குப் போக முஸ்திப்பு செய்யும்போது அவரைக் கொல்லும்படி எருசலேம் பட்டணத்தில் யூதர்கள் ஆலோசனை செய்து அவரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று தமது சீஷர்களுடைய சிநேகிதர்களும் அறிந்தவர்களும் அவருக்குச் சொல்லி அங்கே போக வேண்டாமென்று எச்சரித்தும் அதைக் கொஞ்சமும் சட்டைபண்ணாமல் தமது பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படி துரிதமாய் நடந்து போகிறார். சேசுநாதருக்கு வரவிருக்குங் கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களை அறிந்திருந்த அப்போஸ்தலர் இப்பிரயாணஞ் செய்ய [illegible] சேசுநாதர் முன்னடந்து போகிறதைக் கண்டு அவரைப் பின்சென்று போகிறார்கள். ஆ! என்னுடைய மதுர திவ்விய இரட்சகர் தமது இரத்தத்தை எப்படி சிந்திக்கிறாரென்று பார். புதுமை செய்யும் வரங்களைத் தாம் [illegible] வருமுன்னே பூர்த்தியாக்க நீக்க [illegible] தமது [illegible] ஆனால் கஸ்தி அனுபவிக்க இரட்சகர் தமது சிலுவையைச் சுமக்கத் தாமே [illegible] படிப்பிக்கத் துவங்கினார். அந்தச் சிலுவைப் பாதையில் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு [illegible] அவர் பின்பற்றினவர்களாக [illegible] அவ்வழியில் நடக்கப் பிரயாசைப்படுவோமாக. [illegible] நிர்ப்பந்தங்களை அநுபவிக்கும்படி எருசலேம் பட்டணத்துக்குத் துரிதமாய் நடந்துபோன என் நல்ல சேசுவே! [illegible] என் சிலுவையைச் சந்தோஷமாய்ச் சுமந்துகொண்டு உம்மைப் பின் செல்லுவதற்கான வரத்தை அடியேனுக்கு அளித்தருளும்.

௨-ம். பிரிவு.

மதுராளின்பேர் வெளின் திருநாளுக்கு வந்திருந்த திரளான ஜனங்கள் சேசுநாதர் எருசலேமுக்கு வருகிறாரென்று கேள்விப்பட்டபோது குருத்தோலைகளை எடுத்துக்கொண்டு அவருக்கு எதிராகப்போய் ஓசன்னா, ஆண்டவருடைய நாமத்தினால் வருகிற இஸ்ராயேலின் இராசா ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவராக வென்று

ஆர்ப்பரித்தார்கள். அவ்வாறே சீயோன் குமாரத்தியே நீ அஞ்சவேண்டாம். இதோ உன் அரசன் ஓர் கோளிகைக் கழுதைக் குட்டியின்மேலேறி வருகிறாரென்று எழுதப் பட்டிருக்கிறபடியே சேசுநாதர் ஓர் இளங்கழுதையைக் கண்டு அதின்மேலேறினார்."

மேலும், சேசுநாதர் எருசலேம் பட்டணத்திற் பிரவேசிக்கிறதற்கு முன் தமது சீஷர்களில் இருவரையனுப்பி ஓர் கழுதையை ஓட்டிக்கொண்டு வரும்படி சொன்னார். அவ்விதமே அவர்கள் கொண்டுவரவே அவர் அதின்மேலேறினார். நமதாண்டவர் சிறந்த வாகனத்தைத் தேடாமல், ஈனமான மிருகத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார். அவர் பிறந்தபோது கழுதைக்கும் பசுவுக்கும் மத்தியில் கிடத்தப்பட்டார். அவர் சாகப்போகும்போதும் இந்த ஈனவாகனத்தின்மேல் ஏறச் சித்தமானார். இதோ நமதாண்டவர் உலகத்தின் மகிமையையும் அதின் சிறப்புப் பெருமையையுங் கண்டிப்பாய்ப் மிதித்து தாழ்த்திராக் [illegible] சாதகுணமும் மோக்ஷ இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பவர்களுடைய [illegible] பிருக்கிறதென்று நமக்குக் காட்டும்படி [illegible] வாகனத்தின் மேலேறி எழுந்தருளுகிறார். [illegible] வருகிறதைக் கேள்விப்பட்ட ஊராரும் திருநாளுக்கு வந்திருந்த சகல ஜனங்களும், யாதொருத்தருடைய பிரயத்தனமும் முஸ்தீபுமின்றிப் பெருங் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து அவருக்கு முன்போய்த் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கழற்றி வழியில் விரித்து [illegible] மரக்கிளைகளையும் குருத்தோலைகளையுங் கையிற்பிடித்துக் கொண்டு [illegible] நாமத்தினால் வருகிறவருக்கு ஸ்தோத்திர முண்டாவதாக வென்று [illegible] மங்கள ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறிப் பட்டணத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். ஆனால் நமதாண்டவர் இத்தமகிமை [illegible] உத்தாரசகேதவிகச் [illegible] தமக்கு [illegible] அனுபவிக்குள் வரவிருக்குங் கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்களைப் பொறுமையுடன் அநுபவிப்பதற்கு முஸ்திப்பு செய்து கொள்ளுகிறார். அப்படியே நமக்கு யாதொரு [illegible] கைகூடிவரும்போதும் அல்லது சந்தோஷகாலஞ் சம்பவிக்கும் போதும் அதினால் மனம் பூரித்துச் சந்தோஷங் கொண்டாடாமல், அதற்குத் தகுந்த சிலுவை அருகாமையி லிருக்கிறதென்று கண்டு அதைக் கவலையுமின்றி ஏற்றுக்கொள்வதற்கான [illegible] உதவியைக் கேட்கவேணும்.

நம்மை நமக்குப் படியயிக்கும் பொருட்டு இவ்விதமாக நமதாண்டவர் ஒட்டேலகராய் வெளிப்பிரவேசமாகச் சித்தமானார். நிர்மலோத்தமமானம் இராசாவான என் இரக்ஷகரே! தேவரீர் திவ்விய நற்கருணை மூலமாய் என்னிருதயத்திலே வரும்போது என் மதிகைகொடுமை சாமார்த்தியங் கடையியாய என் துற்சுபாவத்தை முழுமையும் திருப்பாதத்திற் போடுகிறேன். அவைகளைத் தேவரீர் மிதித்து நாசஞ் செய்து தாழ்மையுஞ் சாந்தமுமுள்ள ஆத்துமமான இருதயத்தைத் தேவரீர் கட்டளையிட்டு ஒறுக்கலாகிற விருதக் கொடியைக் கையிற்பிடித்துத் தேவரீரைப் பின் செல்ல அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

௩-ம். பிரிவு.

சின்னமும் அவர் சகிசித்த மாநதிடத்தில் நகரத்தைக்கண்டு அதின்பேரில் கண்ணீர் விட்டுத் திருவுளம் பற்றினதாவது:— உன்னுடையதாகிய இப்பொழுதாவது உனக்குச் சமாதானம் பொருவிக்கத்தக்கவைகளை நீயும் அறிந்திருப்பாயோமாகில் (உப்பாமே.) இருளிப்போது அவைகளுன் கண்களுக்கு மறைவாயிருக்கின்றன" என்றார்.

யோசனை. சேசுநாதர் ஒட்டேலகராய்க் கட்டிக்கொண்டு போகப்பட்டு [illegible]ரிப்பிரவேசித்தவுடனே அப்பட்டணத்தைக் கண்டு அழுதார். [illegible] தாண்டவர் இப்போது கண்ணீர் சிந்தி அழுவதற்குக் காரணமென்ன? இப்பட்டணத்துக்குப் பின் நாமடவிருக்குங் கொடிய [illegible] தனையும் அவ்வளவு இழவை மாறைத்தையும் நினைத்துக் கண்ணீர் சிந்துகிறார்! பரிசுத்தமலை [illegible] ருளிக்கத்தக்க வருஷமாய் இந்தப் பெருமை பட்டணத்திலும் அதைச்சேர்ந்த கிராமங்களிலுஞ் சுற்றித்திரிந்து காற்று மழை வெயில் பாராமற் பிரசங்கித்து எண்ணிக்கைக் குள்ளடங்காத [illegible]புத ஆச்சரியங்களைச் செய்தும் இதெல்லாஞ் சட்டை [illegible] பண்ணாமைக் கொலைசெய்யும் பெரும் அக்கிரமத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அதினால் சாகக்கூடியதற்குப் பாத்திரவான்களாயப் போகிறார்களே என்று நினைத்து அழுது துக்கிக்கிறார். நமதாண்டவர் செருசலேம் பட்டணத்துக்கு வைத்திருக்கும் நேரப்பத்தைத் தமக்குத் நேர்ப்படுத்தியிருக்கும் [illegible] ஒவ்வொருத்தனையுங் குறித்து நினைத்து அதிக பிரலாபத்துடனே அழுகிறார்.

அதெப்படியெனில் யூத ஜனங்களுக்குச் செய்த நன்மையுபகாரங்களை விட மேலான அதிகமான உபகாரங்களைச் செய்தும், அதெல்லாம் நாம் கண்டுபிடியாமல் நமது சுபாவம் போகிறபடி நடந்து பேருக்கு மாத்திரம் கிறீஸ்துவனாகவும், பார்வைக்கு மாத்திரம் அறவறத்தானாகவும் காணப்பட்டு, புண்ணியத்தில் யாதொரு விர்த்தி செய்யாமலிருந்து கடைசியாய் நமதாண்டவர் நமக்காகச் சிந்தின இரத்தத்தினாலும் அடிக்கடி தேவ நற்கருணை மூலமாய் அவரை வாங்கியும் மற்ற தேவத்திரவிய அநுமானங்களை அடிக்கடி பெற்றும் அவைகளால் யாதொரு பிரயோசனமுமடையாமல் நாம் நரகத்துக்குப் போக இருப்பதை அவர் கண்டு கண்ணீர் சிந்தி அழுகிறார். ஆகையால் பிரியசேசனே! உன்னுடைய குருட்டாட்டத்தையும் அசமந்தத் தனத்தையும் நினைத்து அழுது உன்னாண்டவருடைய கண்ணீரோடு உன் மனஸ்தாபக் கண்ணீரையுஞ் சிந்தி இனிமேலாகிலும் உன் ஆத்துமத்தின் அந்தஸ்தைக் கண்டுபிடித்துச் சீர்படுத்தப் பிரயாசைப்படுவேனென்று பிரதிக்கினை செய்து அவருடைய விலைமதியாத திரு இரத்தம் உனக்கு வியர்த்தமாய்ப் போகாமல் நீ இரக்ஷணியமடைவதற்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும்படிக்கு அவருடைய திருப்பாதத்தில் விழுந்து மன்றாடிக்கொள். பின்னும் இன்று குருவானவர் மந்திரித்த குருத்தோலையை நீ உன் கையில் பிடிக்கும்போது முற்காலத்தில் அவரை ஒட்டேலகராய்க் கட்டிக்கொண்டு போய் ஆறுதலைக்குப் பின் அவமானமாய்க் கொலைசெய்த அந்தக் கெட்ட யூதரைப் போற் செய்யாமற் குருத்தோலையாகிய புண்ணியங்களைச் செய்து அவரை எப்போதும் உன் இராசாவாகவும் இரக்ஷகராகவும் பாவித்து அவருக்கு ஊழியஞ் செய்து வருவாயென்று பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

அர்ச்சியசிஷ்ட வாரத்தில் வருந் திங்கட்கிழமை.

௪௧—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையிலிருந்து வசனித்த ௫-ம். வாக்கியம்.

௧-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் சிலுவையில் தொங்கும்போது தமக்குள்ள தாகத்தை அடக்கமாட்டாமல் நான் தாகமாயிருக்கிறேனென்று மிகுபிரலாபத்துடன் சொல்லுகிறதைக் கேட்டதாகப் பாவித்துக்கொள்.

11ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நமது போசனத்தை மட்டுப்படுத்தி அடிக்கடி நமது சரீரத்தை ஒறுத்து அடக்கி மட்டாசனமென்னும் புண்ணியத்தை அநுசரிப்பதற்கான வரத்தைக் கேட்போமாக.

முதற் பிரிவு.

"இப்பாடு எல்லாம் முடிந்ததென்று சேசுநாதர் அறிந்து வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்குத் தாகமாயிருக்கிறேனென்றார்."

போசனை. நமது வணக்கத்துக்குரிய இரட்சகர் பெரிய வியாகுலமும் இராப்போசன முதல் பிராணனை விடுமட்டும் ஒன்றும் சாப்பிடாமலும் குடியாமலும் இருந்ததினாலும், அவர் [illegible] இராத்திரி முழுதுஞ் சேவகரால் அடிபட்டு அவமானங்களுக்கு உள்ளானதினாலும், மறுநாள் காலமே யூதர்கள் அவரை இழுத்துக் கொண்டு போன இடங்களுக் கெல்லாஞ் சென்று தூணிற் கட்டப்பட்டு அடிபட்டபோதும், முண்முடி தரிக்கப்பட்டபோதும் அவர் ஏராளமான இரத்தத்தைச் சிந்தினபடியாலும் அவர் சிலுவை சுமந்து போனபோது கணக்கில்லாத விசை கீழே விழுந்து கடைசியாய்க் [illegible] வெயில் எரிக்கும் மத்தியான வேளையில் சிலுவையில் அறையப்பட்டபடியாலும், அவர் அநுபவித்த அகோரமான தாகத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் வெகு வருத்தத்துடன் தமது வாயைத் திறந்து தாகமாயிருக்கிறேனென்கிறார். ஆ! என் அன்புக்குரிய இரட்சகரே! பூர்வீக காலத்தில் தவித்திருந்த இஸ்ராயேல் ஜனத்தைக் கற்பாறையினின்று அற்புதமாய்த் தண்ணீர் வரச்செய்து அவர்கள் தாகத்தை ஆற்றினவரும், [illegible] அற்புதமாய்ப் புறப்படச் செய்த தண்ணீரால் [illegible] அதிகார தாகத்தைத் தீர்த்தவரும் சகல மனிதர்களையும் உமது இரக்கத்தால் திருப்தியாக்கினவருமான தேவரீர் இப்போது உமக்கிருக்கும் அகோர தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளாமல் உமது சத்துருக்களை நோக்கித் தாகமாயிருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறீர். ஆ! என்னுடைய ஆத்துமமே! உன்னுடைய படுகொலையைப் பார், சகல மனிதருக்கும் மிருகங்களுக்கும் தெளிவான தண்ணீரைக் குடிக்கக் கொடுப்பவர் இப்போது தாமே தாகத்தால் அவதிப்படுகிறார். அற்புதமான விதமாய்த் தமது தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடியவராயிருந்தும் [illegible] பாவங்களினிமித்தம்

யாகிறார். அதுவுமல்லாமல் தமது பாதகர்களின் பரிகாரத்தைக் கடைசித்துளி மட்டும் தாமே கட்டிக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறார். ஆ! என் சர்வேசுரா! தேவரீர் தெரிந்துகொண்ட பாடுகளில் ஒன்றுந் தள்ளிவிடாமற் சகலத்தையும் அநுபவித்தது போல அடியேனும் எனக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்ப துன்ப துரிதங்களைப் பொறுமையுடன் அநுபவித்து என் சரீரத்தை மட்டாசனத்தாலும் தவத்தாலும் ஒறுத்து அதை [illegible] கீழ்ப்படியச் செய்வதற்கான வரத்தைத் தந்தருளும்.

உ-ம் பிரிவு.

"இப்பாடு எல்லாம் முடிந்ததென்று சேசுநாதர் அறிந்து வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்குத் தாகமாயிருக்கிறேனென்றார்."

போசனை. சேசுநாதர் அவ்வேளையில் தம்மைக்குறித்துத் தீர்க்கதரிசிகள் எழுதினவைகள் எல்லாம் நிறைவேறினதென்று கண்டு, அதாவது:—தாம் அநுபவிக்க வேண்டியதைக் குறித்து அறிவித்த வாக்குத்தத்தங்களும் [illegible] சரித்திர நிருபணமும், தாம் பட்டிருக்கும் அடி உதை அவமானமும், முண்முடியும், சிலுவையின் அகோர மரணமும், தமது நிருபமான வியாகுலத்தைக் குறித்து [illegible] தீர்க்கதரிசனங்களும் நிறைவேறினதென்று கண்டு, உலகின் இரட்சணியத்துக்காக என் பிதா தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்க் குறித்த வேலையெல்லாஞ் செய்து முடித்தேன், இன்னும் தமது ஆசை நிறைவேறும்படி செய்வது உண்டானால் செய்வேனென்று சொல்லுகிறாப்போல—தாகமாயிருக்கிறேனென்கிறார். ஆ! என் கர்த்தரே! நீர் சரீரத்திற்படுங் கொடிய வலி, நோவு, களைப்பு, முதலிய வேதனைகளைக் குறித்து ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் உமது தாகத்தைக் குறித்து மாத்திரம் முறையிடுவானேன்? அந்தத் தாகத்தின் வருத்தம் அவ்வளவு கொடூரமாயிருந்ததோ? பெரிய அதிசயமோ பார்! நாதனுடைய தாகத்தால் [illegible] கொடிய வருத்தப்பட்டபோதிலும், தமது தாகத்தைத் தீர்க்கத் தண்ணீர் கேளாமல் மனிதரக்ஷணியத்தின் மேல் மாத்திரம் மிக்க ஆவலாய்த் தம்மைப் பற்றி அவர் திருவுளத்தில் [illegible] தாகத்தைக் காண்பிக்கிறார். ஆ! வணக்கத்துக்குரிய சேசுவே, என்னில்

தேவரீர் தாகத்தோடிருப்பதினால் உமக்கென்ன பிரயோசனம். பூவுலகத்திலுள்ள இந்த நிர்ப்பாக்கிய பாவியினிடத்தில் தேவரீருக்கு என்ன கிடைக்கும். ஆகிலும் தேவரீர் கேட்டதினால் என்னுடைய இருதயத்தையும் அதின் ஆசைகளையும் என் சரீரத்தையும் அதின் புலன்களையும் இதோ தேவரீருக்கு வசிகரம் பண்ணுகிறேன், பண்டப்புசாட்ட வஸ்துக்களில் என்னிருதயத்தை வைக்காமல் தேவரீர் பேரில் வைத்து உம்மைச் சிநேகிக்கச் செய்தருளும். வேறொன்றும் எனக்கு வேண்டாம், உலகமும் அதின் ஆறுதலும் எனக்குத் தேவையில்லை. உமது சிநேகமே எனக்குப் போதும். இருபானது ஊனிக்காரத்தை எப்படித்தாவி ஓட்டிக் கொள்ளுமோ அவ்விதமே என் இருதயம் [illegible] தாகத்தோடு [illegible] ஒன்றித்திருக்கச் செய்தருளும்.

3-ம். பிரிவு.

"அப்படியிருக்கக் காடி நிறைந்த ஓர் பாத்திரம் (அங்கே) வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதைப்பற்றி யவர்கள் காடியால் நிரப்பப்பட்ட கடற்காளானை ஈசோப்பென்னும் புல்லின்மேல் சுற்றிவைத்து அவருடைய வாயில் கொடுத்தார்கள்."

யோசனை. சேசுநாதர் தாகமாயிருக்கிறேனென்று சொன்னதைக் கேட்ட யூதர்கள் அவ்வளவு இரத்தத்தைச் சிந்தி அக்கொடிய வெயிலில் கடின, பதன, [illegible] அவருக்கு அகோரமான தாகமிருக்குமென்று கண்டிருந்தும் கொஞ்சமேனும் மனயிளகாமல் அந்தப் பாதகர் காடியைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். "இவ்விதமாய் என்னுடைய தாகத்துக்குப் பிச்சைக் கொடுத்தார்கள், என் தாகத்துக்குக் காடியைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள்" என்னும் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று. நாம் போசன பானத்தில் ருசியையும் பிரியத்தையும் தேடாமலும், அவைகள் பக்குவமாய்ப் பாகம்பண்ணப்படாமல் அதற்காகக் கோபித்து முறைப்பாடு சொல்லாமலும், [illegible] பிருகத்தக் கொள்ளாமல் நமது சரீரம் கேட்கும் பிரகாரம் போசனத்தையும் ருசியாக்கும் பதார்த்தங்களையும் கொடாமல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவைகளுக்குத் தொழிலைச் செய்வதற்கும் நாம் வல்லவர்களாயிருக்க மட்டும் சர்வேசுரனுக்குத் [illegible] செய்வதற்கான

பலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும் அவசியமான மட்டும் போசித்துக்கொண்டாலும் போசன வேளையிலே சொற்ப ஒறுத்தல் முயற்சியைச் செய்து வருவோமாக, ஆ என் திவ்விய கர்த்தா! [illegible] கேட்கும் பொழுதை [illegible] பதிலாய் கசப்புச் சாரமுள்ள காரியங்களில் அதிகமாய்க் கலந்து அதுகளில் நாட்டமுள்ளவனாயிருக்கும் தமது உலக ஆசைகளையும், பக்தி உருக்கத்துக்குப் பதிலாய் வெதுவெதுப்பான குணத்தையும் கடைசியாய் நாடோறும் புண்ணியத்தில் அதிகரிக்கிறதற்குப் பதிலாய் அதுகளில் விர்த்தியடையாமல் அசமந்தமாயிருந்து பழைய தப்பிதங்களை அடிக்கடி கட்டிக் கொள்வதினால் அந்த யூதர் செய்ததுபோல் [illegible] தேவரீருக்குக் கசப்பானபானத்தைக் குடிக்கக் கொடுக்கிறேனென்பது நிச்சயம்; ஆகையால் இதுவே [illegible] கஷ்டங்களாக விழுந்து ஆண்டவரே முற்கால [illegible] கசப்பான காரியங்களைக் கொடாமல் உதவாதவைகளைத் தேவரீருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து வந்தேனே, ஆனால் இப்போது என்மேலுள்ள குற்றமுள்ள நினைவுகளை விட்டுத் தூ அவைகளுக்குப் பதிலாய்ப் பிரியமுள்ளவைகளை உடையவனாயிருந்த சொற்ப ஆசைகளைத் தேவரீருக்கு ஒப்புவித்து பலியிட்டு ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட பலியிட விரும்பி இனி நான் ஒன்றுமில்லாதிருந்தும் இதோ என்னிருதயத்தை முழுதும் தேவரீருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன், இதைத் தேவரீர் கைக்கொண்டு உமது சிநேகத்தில் நான் தாகமாயிருக்கப் பண்ணியருளும். எப்போதைக்கும் நான் உம்மையே உம்மை மாத்திரமே சிநேகிக்க அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும் ஆமென் சேசு.

அர்ச்சியசிஷ்ட வாரத்தில் வரும் செவ்வாய்க்கிழமை.

42—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையிலிருந்து வசனித்த,

—ம். வாக்கியம்.

1-ம். ஆயத்தசிந்தனை—சேசுநாதர் [illegible] தம்முடைய தாயைநோக்கிச் [illegible] சொல்லுகை [illegible] உருகினிக்கக்கேளாய்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை—புண்ணியத்திலும் உண்மையான அந்தஸ் திலும் பின்வாங்காமல் மரணபரியந்தம் அதிலே நிலைகொள்வதற்கான தேவாநுக்கிரகத்தைக் கேட்டுக்கொள்.

முதற் பிரிவு.

“ஆகையால் சேசுநாதர் காடியை வாங்கிக்கொண்டபின்பு நிறைவேறிற்றென்று திருவுளம்பற்றினார்.”

யோசனை. நமது திவ்விய கர்த்தர் சிலுவை மரத்திலே தொங்கி சரீரத்திலும் ஆத்துமத்திலும் கடுமையான உபத்திரவ வருத்தங்களைப் பொறுமையுடன் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தமது மரணம் கிட்ட இருக்கிறதென்று கண்டு தமது பிதா தமக்குக் கொடுத்த வேலையைக் குறித்து யோசித்துப் பார்க்கிறார்; ஆதாம் ஏவாள் மனுஷ சந்ததிக்குக் கொண்டுவந்த சாபத்தைத் தாம் நீக்கிப்போட்டோமென்றும், நரக சாபத்துக்குத் தண்டனை கொடுத்து வெற்றிகொண்டோமென்றும் உலகத்துக்குத் தெரியாத தாழ்ச்சி கீழ்ப்படிதல் கற்பு தரித்திர முதலிய புண்ணியங்களின் மகிமையைத் தெரியச் செய்தோமென்றும் கண்டிப்பாய்த் தீர்க்கதரிசிகள் மனிதருக்காகச் செய்யவேணுமென்று குறித்ததெல்லாம் தாம் செய்துமுடித்தோமென்றும் அறிந்து “நிறைவேறிற்றென்று திருவுளம்பற்றினார்.” ஆ! என் பிரியசேசுவே, உமது ஜீவியத்திலும் கீழ்ப்படிதலையும் பிரமாணிக்கத்தையும் கொஞ்சநேரம் யோசித்துப்பார், தாம் செய்யவேணுமென்று பிதாவாகிய சர்வேசுரன் குறித்ததெல்லாங் குறைவின்றி உத்தமமான விதமாகவும், பிரமாணிக்கமாகவுஞ் செய்து முடித்தார். ஒரு சிறு துரும்புக்கூட கட்டளையை எத்தனை விசை மீறிவிட்டிருக்கிறோம். ஞானஸ்நானத்திலே நான் கொடுத்த வார்த்தையைப் பாட்டை மீறிவிட்டு, பத்துக் கற்பனைகளையுந் திருச்சபை கட்டளைகளையும் அடிக்கடி அலட்சியஞ்செய்து வருகிற நீ இவ்வண்ணமாய் சாகும்போது சகலமும் நிறைவேறிற்றென்று அதாவது சர்வேசுரன் என்னிடத்தில் குறித்ததெல்லாஞ் செய்து முடித்தேனென்று எப்படிச் சொல்லுவாய்? ஆ! சகலத்தையுந் துறந்துவிட்டு உலகத்துக்குச் செத்த உத்தமர்களாகிய சாங்கோபாங்கத்தில் வீரத்தியமைப்பமாய் இவ்விடம் வந்திருக்கும் நாம் சகல முயற்சியுடனும் மனம்பொருந்தி நடக்க ஆசித்து ஆசீர்வாதர்களுக்கு அமை

த்து நடக்கமனமின்றி நமது ஒழுங்குகளை அடிக்கடி மீறிவிட்டு, பெருக்குமாத்திரம் பரித்தியாகிகளென்று பெயர்பெற்றுத் தாழ்ச்சி, பொறுமை, கீழ்ப்படிதல், தரித்திரம், ஒறுத்தல், சாங்கோபாங்கமுதலிய புண்ணியங்களின்னதென்று முதலாய்த் தெரியாதிருக்க மரணவேளையில் சகலமும் நிறைவேறிற்றென்று சொல்ல நமக்கு வாய் வருமோ? பிரியசகோதரமே! நீக்க யோசித்துப்பார்த்தால், சந்நியாசமுத்தி முதலாய்ப் பரிச்சேதம் நம்மிடத்தில் இல்லையென்று அறிந்துகொள்வோம். மற்றக் கிறீஸ்துவர்களைப் போலே பத்துக் கற்பனைகளையுந் திருச்சபை கட்டளைகளையும் மாத்திரம் அநுசரித்தாற் போதுமென்று நாம் எண்ணியிருந்தால் உலகத்திலேயே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் சர்வேசுரனுக்கு விசேஷவிதமாய் ஊழியஞ் செய்யும் பேற்றுக்கு அவரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நாமெல்லாரும் விசேஷ மேலானவர்களாகவும் விசேஷ புண்ணியங்களைச் செய்யாமல் உலக காரியங்களில் வெகுநாட்டமுள்ளவர்களாய் ஜீவித்து வருவோமாகில் மரணவேளையில் எல்லாம் நிறைவேறிற்றென்று சொல்ல எப்படித் துணிவோம். ஆகையாலித்தப் பரிதாபத்துக்குரிய குருட்டாட்டத்தை விட்டுவிட்டு நமது சீவியத்தைத் திருத்தப்பாடுசெய்து தாழ்ச்சி கீழ்ப்படிதல் தரித்திரம் ஒறுத்தல் முதலிய புண்ணியங்களை நுணுநுணுக்கமாய் அநுசரித்து, நமது சகோதரருக்கும் நமைப்பார்க்கும் மற்ற ஜனங்களுக்கும் நலமாதிரிகை காண்பித்து மரணவேளையில் எல்லாம் நிறைவேறிற்றென்று சொல்லும்படியான விதமாய் நடந்து கொள்வோமாக.

உ-ம். பிரிவு.

“ஆகையால் சேசுநாதர் காடியைவாங்கிக் கொண்டபின் நிறைவேறிற்றென்று திருவுளம்பற்றினார்.”

சேசுநாதர் சிலுவையிற் தொங்கும்போது பிதாவாகிய சர்வேசுரன் தமக்குக் கட்டளையிட்டதெல்லாஞ் செய்துமுடித்ததாக அறிந்தபின் மனிதர்களுக்காகத் தாமநுபவித்த கஸ்திநிஷ்டூரங்களைக் குறித்து யோசித்துப்பார்த்து அவர் நம்மை நோக்கி மனிதர்களே! பிசாசினுடைய அடிமைத்தனத்தில் அகப்பட்டிருக்கும் ஏழையின் மக்களே கேளுங்கள். இதோ உங்களைமீட்டு இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு நாமிவ்வுலகத்தில் மனுஷாவதாரஞ் செய்து குழந்தையாயிருக்கும்போதே நமது உதிரத்தை உங்களுக்காகச்

சிந்தி முப்பது வருஷகாலங்களாக [illegible] செய்து எளிமை
யாய்ச் சீவித்து, [illegible]
[illegible]
[illegible] வேதத்தைப் போதித்துக் [illegible]
பட்டு, மற்றவர்களால் [illegible] பட்டு, [illegible] இழுக்கப்
பட்டு, தெருவுக்குத்தெருவாய் இழுக்கப்பட்டு, பொய்ச்சாட்சிகளைக்
குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, அநியாயமாய்த் தீர்வையிடப்பட்
டு, கொடூரமான அடியால் சரீரமுழுதும் கிழிக்கப்பட்டு, முள்முடி
யால் [illegible] பட்டு, [illegible]
பட்டு, மூன்று மணிநேரம் தொங்கவிடப்பட்டு [illegible] மூன்று ஆணி
களில் தொங்கிக்கொண்டு, [illegible] விட்டபோ
தே. இப்படியே உங்களுக்கு [illegible]
லைசெய்து முடித்தோம், [illegible]
[illegible]
[illegible]
தன் தன்மீத்திரருக்கும், [illegible]
[illegible]
[illegible]
த்தோம். இதைவிட [illegible]
தென்ன நீங்களே சொல்லுங்கள், [illegible] உங்களுக்காகச்
செய்து முடித்தோம். இனி நாம் [illegible] செய்வது உங்கள்
கடமை, உங்கள் [illegible] நமக்குச் [illegible] போதும்.
[illegible]
[illegible]
இப்படிப் பிரகாரமும் [illegible] நமக்கு ஒப்புக்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
என்கிறார். ஆ! என் திவ்விய இரட்சகரே! இதோ உமது [illegible]
[illegible]
விழுந்து கிடக்கும் இந்த [illegible] பாரும்.
தேவரீர் அடியேனுக்கு [illegible] செய்திருக்கும் [illegible]
தெல்லாம் [illegible]
கஞ் செய்து [illegible]
[illegible] இதோ [illegible]

முதலிய உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இதுவின்னமிருந்தமல்ல
உமது இருதயந்தானே. உமது பரிசுத்த சித்தமே ஆகக்கடவது.
ஆண்டவரே! அந்திய காலத்தில் நீர் ஆசித்தபடி சகலத்தையும்
குறைவற நிறைவேற்றினேனென்று சொல்லும் பாக்கியம் அடி
யேனுக்குக் கிடைக்கும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.

3-ம். பிரிவு.

“ஆகையால் சேசுநாதர் காடியை வாங்கிக் கொண்ட பின்
நிறைவேறிற்றென்று திருவுளம்பற்றினார்.”

அன்றியும் நமது திவ்விய இரட்சகர் நமக்காகப்பட்ட கஸ்தி
கிரபம் அவமானமுதலிய கடினபாடுகளை யோசித்துப்பார்க்கி
றார்; அவர் தரித்திரத்தைமிக்க நேசித்தபடியால் மாட்டுத்தொழு
வில் பிறந்து; கந்தைகளாற் பொதியப்பட்டு, முப்பத்து மூன்று
வருஷகாலமாய் அவ்விதமாய்ச் சீவித்து, சாகும்போது [illegible]லாய
சரீரத்தின்மேல் வஸ்திரமில்லாமல் நிருவாணமாய் மரிக்கிறபடி
யால் தாம் மனிதருக்குத் தரித்திரத்தை உத்தமமான விதமாய்ப்
படிப்பித்தேனென்னும்; அர்ச். தேவமாதாவுக்குஞ் சூசையப்ப
ருக்குஞ் சகலத்திலுங் கீழ்ப்படிந்து முப்பது வருஷமாக வீடு
பெருக்குவதிலும் தண்ணீர் கொண்டுவருவதிலும் இன்னும் மற்
றுமுள்ள கீழ் அலுவல்களைச் சந்தோஷமாகச் செய்து தச்ச
வேலையிலும் அர்ச். சூசையப்பருடைய மனப்பிரகாரம் கீழ்ப்
படிந்து சாகும்போது முதலாய்த் தமது கொலைகாரருக்குத் தா
ழ்ச்சியுடன் கீழ்ப்படிந்த வென்னும் புண்ணியத்தைப் படிப்பித்தே
னென்னும் இவ்விதமாகக்கற்பு [illegible] தபம் சாந்த
குணம் பொறுமை மௌனங் காத்தல் முதலிய புண்ணியங்களை
யெல்லாம் அநுசரித்துக் காட்டினேனென்னும் அவர் நினைக்
கும்போது நம்மைப் பார்த்து மனிதர்களே இதோ நீங்கள் ஒரு
போதும் கேளாததும், உலகத்தால் நிந்திக்கப்பட்டதுமான இந்தப்
புண்ணியங்களின் மகிமையைத் தெரியச்செய்தோம். “நிறை
வேறிற்று” [illegible] அலுவல்களைச்செய்து நம்மைப்பின்பற்றுவதாலுங்க
ள் கடமை. நாம் சிலுவையின் உபத்திரவத்தைப் பொறுக்கமாட்டா
மற் பதினைமயாக சிலுவையைவிட்டிறங்கி நாம் தப்பித்துக்கொ
ண்டிருக்கலாமாயிருந்தும் அப்படிச்செய்யாமல் நிலைமையாய்நின்று
உங்கள் இரட்சணியவேலையை முடித்தோம். அதுபோல நீங்க

ளும், மோக்ஷவிராஜ்யத்தில் சேருவதற்கு [illegible] உலகம், பசாசு, சரீரத்திற்கு [illegible] செய்து சோதனைகளுக்குக் காட்டியபுண்ணியங்களைச் சகுறந்தினமாய் அநுசரிக்கப்பிரயாசைப்படுகிறவர்களாக என்கிறார். இந்த [illegible] கேட்ட என்னுத்துமமே இனியாகிலும் [illegible] கிரியைகளைச் செய்வதற்காவது [illegible] குற்றங்களைப் போக்குவதற்காவது அல்லது உமது பஞ்சேந்திரியங்களை [illegible] அடக்கிமடக்குவதற்குப் பிரயோசனமாக யாதொரு [illegible] செய்வதற்காவது கமது [illegible] [illegible] பப்படுப்பினை [illegible] யோடு யுத்தஞ்செய்து [illegible] நமதாண்டவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்போமாக. ஆ! [illegible] சேசுவே! தேவரீர் அடியேன் [illegible] என்னை [illegible] இஷ்டப்பிரசாதங்களையும் [illegible] [illegible] இல்லாருக்கு [illegible] எனக்கு இடங்கொடுப்பீருதல் [illegible] [illegible] உமது [illegible] மரணத்தைப்பார்த்து [illegible] என்னிருதயத்தை உமக்கு முழுதும் ஒப்புக்கொடுத்து [illegible] இந்தச்சொற்பசீவிய காலத்தில் [illegible] தேவரீருக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்கான இஷ்டப்பிரசாதத்தை அளித்தருள உமனைக்கெஞ்சி மன்றாடுகிறேன், ஆமென் சேசு.

அர்ச்சியசிஷ்டவாரத்தில் வருகிற பெரிய புதன்கிழமை.

43—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையிலிருந்து வசனித்த

7-ம். வாக்கியம்.

1-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சேசுநாதர் உயிர்விடுகிறதற்குமுன் பிதாவே, உமது கரங்களில் என்னுத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொல்வதைக் கேட்பதாகப் பாவித்துக்கொள்.

11-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—[illegible] [illegible] உன்னுத்துமத்தைப்பற்றி [illegible], தேவத்

திரவிய அநுமானங்களைப் பத்தியோடுபெற்று என்னுத்துமத்தை உமது கரங்களில் ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொல்லும் பாக்கியமுனக்கு அளிக்கும்படி தவிக்கிறவரைப் பார்த்துமன்றாடு.

முதற்பிரிவு.

"என் பிதாவாகிய சேசுநாதர் பேரொலியாகக் கூப்பிட்டுப் பிதாவே, உமதுடைய கரங்களில் என்னுத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்றார்."

யோசனை. தாமுடைய திருச்சிலுவைப்பீடத்திலிருந்து நமதாண்டவர்க்குச்செய்த பிரசங்கத்தின் கடைசிவார்த்தைகளாகப் பிதாவே உமது கரங்களில் என்னுத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன், [illegible] [illegible] சினைக்குக்கட்டளையிட்டவெல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினேன். மனிதசந்ததியை [illegible] கொடுங்கோன்மையினின்று மீட்டு இரக்ஷித்து அவர்களுக்கு [illegible] இராச்சியத்தைத் திறந்து [illegible] அடைவதற்கான உபாயங்களையும் வழிகளையும் அவர்களுக்குப் படிப்பித்துக் [illegible] [illegible] [illegible] அவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] சகல விதபுண்ணியங்களையும் நானே உத்தமமாய் அநுசரித்துக் காட்டினேன். அன்றியும் அவர்களுடைய [illegible] [illegible] என் இரத்தமுழுதுஞ்சிந்தி, மூன்றுமணிநேரமாகச் சிலுவையின் கொடியவேதனையை அநுபவிக்கிறேன். [illegible] போதாதென்று, இன்னுமதிக வேதனையை நான் அநுபவிக்கவேணுமென்று [illegible] [illegible] இதோ என்னுயிர் [illegible] [illegible], உமது சித்தத்தை அநுசரிக்கிறவனாயிருக்கிறேனென்று நமதாண்டவர் வசனிக்கிறார். நமக்கும் யாதொரு சிலுவைவரும்போது முறையிடாமல் நமதாண்டவரைப் பின்பற்றி தேவசித்தத்துக்கமைந்திருந்தால் எவ்வளவோ பாக்கியமுள்ளவர்களாயிருப்போம். இப்பேர்ப்பட்ட சமயத்தில் நம்மைமுழுதுஞ் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவருடைய தேவசித்தத்துக்கு [illegible] இதிலே சகல [illegible] [illegible] ஓர் அர்ச்சியசிஷ்டவாளர் சொல்லியிருக்கிறார். நமதுமரணவேளையில் அவ்விதமாய் நடக்கவேணும். ஆனால் [illegible] அவ்வேளை [illegible] நமதுகஸ்தி துன்பங்களைப் பொறுமையோடு

அநுபவித்துத் தேவதிருவுளத்துக்கு அமைந்திருக்கக்கடவேம். ஆகையால் இப்போதே நமது சீவிய காலத்திலேயே சகலவித துன்பத்தினும் தேவசித்தத்துக்கு அமைதலென்னும் அத்தஉன்னதபுண்ணியத்தைக் கைக்கொள்ளப் பிரயாசைப்படுவோமாக. ஆ! என்னாண்டவரே என்னை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டுத் தேவரீர் கஸ்தியான இந்த மரணத்துக்குள்ளானதுடன் உமதுசித்தத்தை உமது பிதாவுடைய சித்தத்துக்கமைத்து இன்னம்வேறே கஸ்திகளையும் அநுபவிக்க வேண்டியிருந்தால் அதெல்லாஞ் சந்தோஷத்துடன் அநுபவிப்பதாகத் தேவரீர் தீர்மானஞ்செய்துகொண்டதுபோல் நானும் எனமனதை உமக்குப்பதிலாயிருக்கும் [illegible] பெரியவர்களுடையமனதோடு ஒன்றித்து எனக்குவரவிருக்கும் [illegible] எல்லாம் நல்லமனதோடு பெற்றுக்கொள்வது [illegible] அந்தியகாலத்தில் ஆண்டவரே என்னாத்துமத்தை உமது [illegible] களில் ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொல்லும் அதிர்ஷ்ட [illegible] எனக்குக் கிடைக்கும்படி தயைசெய்தருளும்.

2-ம். பிரிவு.

"பின்னையுஞ் சேசுநாதர் பேரொலியாகக் கூப்பிட்டுப் பிதாவே உம்முடைய கரங்களில் என்னாத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார்."

யோசனை. சேசுநாதர் சாகும்போது தமக்குண்டான எல்லா ஆஸ்தியையும் பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரனுக்குக் கையளித்தாரே [illegible] இவ்வாறெனக்கு [illegible] ஆண்டவராயிருந்தும் அடுத்துப் போகும் பாக்கியத்தைக்குறித்து [illegible] அதை சிந்தித்து நீயும் அதேபிரகாரஞ் செய்யும்படி தமதுவாக்கிலும் கிரிகையிலும் தாரித்திரத்தைப்படிப்பித்து ஆஸ்திபாஸ்திகளையெல்லாம் சகலத்திலும் தேவசித்தத்துக்கமைந்து கடந்து தமதாத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறார். நமதாண்டவர் தமதுமகிமை அதிகாரத்தையும்போர் சாமார்த்தியத்தையும் தமதுபிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தாரோ? பரிச்சேதமில்லை. அவர் அரசருக்கு ஆளாயிருக்கிற சாதிக்கும் காயகளிருக்கும் பத்திராசனர் முதலியவர்களில் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்னும்வல்லதிமலைகாரர்களால் ஆராதிக்கப்படும் தேவனாயிருந்தும் இப்பூலோகத்தில் விருந்தபோது வெகு எளிமையாகச்சீவித்து நீசனாகப்பாவிக்கப்பட்டு அவமான

மாக கடத்தப்பட்டுப் பெரும் பாதகனைப்போல அவமான மரணமடைந்தவர் எப்படித் தமது மகிமை அதிகாரத்தைத் தமது பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்? இவ்வுலகத்தில் உயர்த்தப்படுகிறவன் மறுலோகத்தில் தாழ்த்தப்படுவானென்றும் இவ்வுலகத்தில் தாழ்த்தப்படுபவன் மறுலோகத்தில் உயர்த்தப்படுவானென்றும் பிரசங்கித்தவர் இவ்வுலகத்தின் மகிமை ஆஸ்தியும் முதலியவைகளைத் தேடி விரும்புவாரோ? இல்லை. அப்படி அவர் அதுகளைச் சம்பாதியாவிட்டால் எப்படி அவைகளைத் தமது பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்! நமதாண்டவர் அப்போக்கொத்த மகிமை அதிகாரத்தை விரித்துத்தள்ளி அதற்கு விரோதமாய் எப்போதுந் தாழ்ச்சியான [illegible] படிக்கும் மற்றவர்களால் சேமாகவும் என [illegible] அந்தோறுகித்திருந்த தமதாத்துமத்தை அதிகா [illegible] கொடுக்கிறார். பிரியசகோதரமே உன்னாத்துமம் [illegible] [illegible] முள்ளதா யிருக்கிறதுபார். சாதாரணமாய் நீ நரவ [illegible] பெருக்கவும் பயிலவுமிருந்து அதிகாரஞ் செலுத்த வேண்டுமென்று [illegible] கொண்டிருந்து மற்றவர்களாற் புகழப்படும்படி ஆசிக்கிறாயல்லவா? அத்தகுக் காரியத்தில் [illegible] வெகுசாமார்த்தியமும் திறமையு முள்ளவனென்று [illegible] கள் சொல்லும்படிக்கல்லவா உன் வேலையைச்செய்து முடிக்கிறாய்? உலககாரியங்களைக் குறித்துப்பேசுவதிலும், [illegible] காலம்போக்கி, உன் [illegible] நோக்கமே [illegible] மரணவேளையில் எப்படி உன்னாத்துமத்தை சர்வேஸ்வரன் [illegible] ஒப்புக்கொடுப்பாய். பிரியசகோதரமே உன்னாத்துமத்தின் குருட்டாட்டத்தைக் கண்டுபிடித்து உன் அலங்கோலங்களைச் சீர்ப்படுத்தி, உலகைத்தவிர்க்கு ஒத்துநடந்து, உன் மரணவேளையிலே [illegible] காவே என்சீவிய காலமெல்லாம் உமது திவ்விய சித்தப்பிரகாரம் நடந்து என்பாவம் போனபோக்குப்போகாமல், உமது இஷ்டப்பிரகாரம் ஒழுகின இந்த ஆத்துமத்தை உமது கரங்களில் ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொல்லும்படியான கிருபாகடாக்ஷம் பிரதிக்கினைசெய்து கொள்ளக்கடவாய்.

௩-ம். பிரிவு.

"பின்னையுஞ் சேசுநாதர் பேரொலியாகக் கூப்பிட்டுப் பிதாவே உம்முடைய கரங்களில் என்னாத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார்."

யோசனை! நமது பிரசங்கக் கொட்டியாகிய சிலுவையி லிருந்து நமது திவ்விய உபாத்தியாயர் நமக்கு உபதேசிக்கி ற வாக்கியங்களிற் கடைசி வாக்கியத்தை இவ்வாறு கொஞ்ச நீக்க யோசித்துப்பார்ப்போமாக. அவர் தமதாத்துமத்தை தமது நித்திய பிதாவுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கும்போது தமய றிக்கு கொள்ளப்பட்ட புண்ணியாத்துமாக்களை மறக்கவில்லை [illegible] மனிதனை உண்டாக்கியபோது நமது ஆ ன்மா அவ்வளவாய் ஊதியிட்டபடியால் சர்வேஸ்வரனுடை சாயல் மனிதரில் விளங்குகிறதல்லவா? ஆகையால் நமதா ண்டவர் தமதாத்துமத்தைப் பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரன் கையி லொப்புக்கொடுக்கும்போது அவருக்குச் சாயலாக [illegible] தாத்துமத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று அறிய [illegible] எவ்வளவு மனிதருடைய ஆத்துமத்தையும் தமது பிதாவி[illegible] ப்புக்கொடுத்தாரோ? இல்லை. ஆனால் நமது கற்ப[illegible] ரித்த[illegible] தமது படிப்பினைப் பிரகாரம் நடந்து, [illegible] ரம் [illegible] இராசபாதையாகிய சிலுவை மார்க்கத்தி[illegible] டக்க[illegible] பூசைப்படும் புண்ணியாத்துமாக்களை மாத்திர நமது திரு[illegible] ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பிதாவினி சர்வேஸ்வரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். ஆ பிரிய சகோதரமே நமதாத்துமத்தையும் அவர் தமது [illegible] தாவின் கையில் ஒப்பு க்கொடுத்தாரோ, நமக்கு எவ்வளவோ [illegible] பாக்கியம். நமது [illegible] ந்தருக்குள்ளே [illegible] கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டோம். நமது த்துமத்தின் [illegible] கொண்டு நமது மனச்சாட்சியின் [illegible] த்தைப் பார்த்தும், நமதாத்துமம் சர்வேஸ்வரனுடைய க ரங்களில் இருக்கிறதோ இல்லையோவென்று கண்டுகொள்ளவாம். முன் சொன்னதுபோல நமது [illegible] பிரகாரமா நடந்து, அடிக்கடி வழக்கமாய்க் கட்டிக்கொள்ளும் குற்றங்களை [illegible] பிசாசைப்பட்டு [illegible] புண்ணியத்தி [illegible] போமேயாகில் நமதாத்துமம் சர்வேஸ்வ ரன் கையில் பத்திரமாய் இருக்குமென்பது தப்பாது. ஆனா ல் [illegible] செய்யாமல் ஞானகாரியத்தில் அசட்டையுள்ள [illegible] முன்னவர்களாய் நடந்து நமது [illegible] [illegible] பெருக்குமாத்திரம் ஞானகாரியங்களி [illegible] வெளிக்கு நல்லவர்களாகக் காணப்படப் பிரயாசப் [illegible] நமது முடிவு [illegible] முன்னே [illegible]

மென்பது நிச்சயம். ஆகையால் என் பிரிய சகோதரமே! சிலுவையிலே தொங்கும் நமதாண்டவரை மனஸ்தாபங்களுடனே நோக்கியபோது அவருடைய சிலுவையடியிற் சாஷ்டாங்க தண் டனிட்டு: எனதாண்டவரே! இவ்வளவு காலமாக எனதாத்துமத் தையும் அதின் தத்துவங்களையும் தேவரீருக்கு ஒப்புக்கொடாமல் என் துர்ச்சுபாவத்துக்கு ஒப்புக் கொடுத்த பாதகத்தை மன்னிக் கும்படி தேவரீரை மன்றாடுகிறேன். கடந்துபோன என் சீவிய காலத்தில் என் பாவாக்கிரமங்களால் உமக்குத் துரோகஞ் செய்து உமக்கு உரியதான எனதாத்துமத்தை உமக்குக் கொடாமல், உமது சத்துராதிகளுக்குக் கையளித்ததினால் வெகு மனஸ்தாபப் படுகிறேன். இனிமேலாவது எனதாண்டவரே! படைப்புண்ட [illegible] பட்டுள்ள எனக்குள்ள கிரமமற்ற பற்றுதலை ஒழித்து [illegible] தேவரீரிடத்தில் என் பட்சமெல்லாம் வைத்து எப்போதைக் [illegible] மக்குப் பிரமாணிக்கமாய் ஊழியஞ் செய்து கடைசியில [illegible] நடந்து, எனதாத்துமத்தை உமது திருக்கரங்களில் ஒப்புக்கொடுத்து ஆண்டவரே உம்மை நம்பினேனே என்னைக் கை விடாமல் உமது கீர்த்தியான பாதங்களைப்பார்த்து அடியேனை இரக்கி யுமென்று சொல்லும் பாக்கியம் அடியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய் யும்பொருட்டு உம்மை மன்றாடக்கடவேன்.

பெரிய வியாழக்கிழமை.

44-ம். தியானம்.

இராப்போசனத்துக்குப் பின் சேசுநாதர் அப்போஸ்தலருடைய கால்களைக்கழுவி திவ்விய நற்கருணையை ஸ்தாபிக்கிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நமது திவ்விய இரட்சகர் முழங்காலிலிரு ந்து தமது அப்போஸ்தலர்களுடைய கால்களைக் கழுவுகிறதைப் பார்ப்பதாக வும் பின்பு திவ்விய நற்கருணையை உண்டாக்கி இது என் சரீரம் வாங்கிப் புசியுங்களென்று மிக்க அன்புடன் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட் பதாகவும் பாவித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—நீ உன் ஒன்றுமில்லாமையை கண்டுபிடித்து எப்போதும் தாழ்ச்சியுள்ளவனாயிருக்கவும் திவ்விய நற்க

குலேலை வாக்குகிறதற்கு முன் உலர்ந்த தமது கால்களை முஸ்திப்பு செய்து பணிவுடன் அவை அவர்களுக்கு சிறிதும் இரங்கமாத னொறுக் கேள்.

முதற் பிரிவு.

“ஆகையால் அவர்கள்போய் அவர் தங்களுக்குச் சொன்ன படியே கண்டு பாஸ்காவை முஸ்திப்பு செய்தார்கள். நேரம் வந்தபோது அவரும் அவரோடு பன்னிருவரும் பந்தி யமர்ந்தார்கள்.”

போதகரே, சேசுநாதர் இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிரியச் சமயம் வந்ததென்று அறிந்து தாம் மிக்க [illegible]டன் சிநேகித்த தம் அப்போஸ்தலரோடு தமது கடைசி இராப்போசனம் [illegible] சிக்க ஆசித்தார். இராப்போசனம் சமீபித்தபோது மிக்க [illegible] சேர்ந்துடனே தமது சீஷர்களை நோக்கி நான் பாடுபட [illegible] இந்தப் பாஸ்காவை உங்களோடென்னே புசிக்க அபேட்சித்தேன், மேலும் இந்தக் கடைசிப்போசனத்துக்குப்பின் உங்களையுஞ் சகல மனிதரையும் [illegible] பொருட்டு நானென்கின்று சொல்லி முடியாத இன்னை மரணமாய் [illegible] கழுமரத்தில் தூக்கப்பட்டுப் போகிறேன் என்றதைக் கேட்ட அப் போஸ்தலர் பயந்து [illegible] நின்று கொண்டிருந்தார்கள். நமது இவ்[illegible] கர்த்தர் அவர்களுக்குள் உள்ள வாத்ஸல்யத்தைச் சொல்லித் தேற்றித் தைரியப்படுத்துகிறார். ஆ! என் பிரிய சேசுவே! சீசப்பாவியாகிய அடியேனை [illegible] எவ்வளவோ அபேட்சை கொண்டு உமது உயிரைப் பாராமல் என் பேரிலேயே கவலை கொண்டிருக்கிறீர். உமது இந்த சிநேகத்துக்கு அன்புக்கு ஏற்றபடி பிரதி அன்பு காட்டுவேன்! சேசுவே அடியேன் அதிசயமிக்கதாய்ச் சிநேகிக்கத்தக்க இருதயத்தைக் கட்டளையிட்டருளும்.

கொல்லப்பட்டுத் தோலுரிக்கப்பட்டு நெருப்பு முஸ்திப்பட்டு மனமேசையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் இளம் ஆட்டுக்குட்டியைக் கண்ணோக்கிப் பார்க்கிறார். அந்தச் செம்மறிப் புருவையைப்போல மறுநாள் தாமும் இருதயம் [illegible] தமது இருதயத்தின் தோலுரியப்பட்டு சதைகளாயும் [illegible] கள் [illegible] மரத்திலே தூக்கப்பட்டுச் சீக்கிரமாய்ப் போகிறதையும், முஸ்திப்பும் பண்ணப்பட்டிருக்கும் சகல போஜனங்களைத் தாம் குடிக்க இருக்கும் பிச்சு அவ்வளவு கசப்பு கடைசியான

பிசுப்பானதையும், கையிலிருக்கும் கிண்ணத்தால் தாருசாக இருக்குறது திருவிளை [illegible] கொள்ளக் குறியாயிருப்பதையும் கிண்ணக் குமிபோது தமது சரீரத்தில் பெருகுகின்ற துக்கம் அநுபவிக்கத் தொடங்கினார். நாம் யூதர்களுடைய வேதாசாரங்களை அநுசரிக்கக் கடமைப்பட்டவரா யிருந்தும் மற்றவர்களுக்குத் தூ மாதிரிகை யாயிருக்கத் தம்படிக்கு மெய்யான சகல வேதங்களில் ஒன்றும் விடாமற் சகலத்தையும் அநுசரிக்கச் சித்தமானார். நாமும் நமது ஒழுங்கு விஷயத்தில் எவ்வளவோ நுணுநுணுக்கமா யிருக்கக் கடவோம். அநேகம் விசை நாம் குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் மௌனம் அநுசரியாமற் பேசுகிறதுண்டு, மணியடிக்கும்போது நமது ஞான காரியங்களுக்குப் போகக் [illegible] மதிப்பதாலும், எத்தனை விசை மற்றவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகையாய் நடந்து கொண்டோம். “சொற்ப காரியங்களில் அசட்டை செய்கிறவன் சீக்கிரத்தில் பெருங் காரியங்களில் தவறிப்போவான்” என்னும் வேத வாக்கியத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நமது கடமை வேலைகளை இராமாணிக்கமாய் அநுசரிப்பதுடன் சொற்ப ஒழுங்குகளிலுந் தவறிப்போகாமற் சகலத்திலும் சாங்கோபாங்கமாய் நடக்கப் பிரயாசைப்படுவோமாக.

௨ம். பிரிவு.

இராப்போசனத்[illegible] விட்டெழுந்து தமது [illegible] வஸ்திரங்களை வைத்துவிட்டார். பின்னும் ஓர் துவாலையை எடுத்துத் தம் இடையிற் சுற்றிக் கட்டினார். அதற்குப்பின் ஓர் கலனியில் தண்ணீர் வார்த்துச் சீஷர்களுடைய கால்களைக் கழுவவுந் தம் இடையிற் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டிருந்த துணியால் துடைக்கவுந் தொடங்கினார்.

இராப்போசனம் முடிந்தபின் கர்த்தாவானவர் போசனத்தை விட்டெழுந்து தமது வஸ்திரங்களைக் கழற்றி இடையில் ஓர் துணியைச் சுற்றிக் கொண்டு தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தைக் [illegible] அப்போஸ்தலர்களுடைய பாதத்தில் மிக்கத் தாழ்ச்சியுடன் முழந்தாற் படியிடுகிறார். ஆ! இது என்ன ஆச்சரியம். திரிலோகத்தைச் சிருஷ்டித்துக் கிரியாற்றுபவரும் ஆண்டவரும் சர்வேஸ்வரனுமானவர் தமது சீஷர்களுக்குமுன் முழந்தாட்படியிட்டிருக்கிறார். [illegible] வாகக் [illegible] தண்டனிட்டு ஆராதிக்கப்படக்கடவு

வ[illegible] சில செய்யப்பட்டவருடைய பாதத்தின்கீழ் கிடக்கிறீர். ஆ! அற்புதமான, ஒருபுழுவுக்கொப்பான நீசன் அவ்வளவு ஆங்கார கர்வங் கொள்ளுகிறேன்! அளவற்ற நீரோ உன்னை அவ்வளவு பெருமை பாராட்டிப் பேசுகிறாய்? அநேக பாவங்களையுந் துரோகங்களையுங் கட்டிக்கொண்ட பெருமையினாலே நீ உன் பிரபாகத்தி[illegible] [illegible] பிடிக்காமல் உன் சரீரத்தை [illegible] தப்பித்ததை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவரைப் பணிவ[illegible]க்கத் தேடுகிறாய், இதோ உன் நேசரின் திருநாயகர், தேவசுதன் சொற்படி மனுஷருடைய பாதத்தில் முழந்தாட்படியிட்டிருக்கிறார், இதைக் கண்டு உன்னுடைய ஆங்காரத்தைத் தகர்த்து நிர்மூலமாக்கக் கடவாய், சேசுநாதர் [illegible] தாழ்ந்தபடியால் மோக்ஷ மட்டும் உயர்த்தப்பட்ட[illegible] ஒன்றுமில்லா [illegible]யாகிய நீ மேலே பறக்கப் பார்த்தால் [illegible] தாழ்த்தப்படுவாயென்று கண்டுபிடித்து [illegible] தாழ்த்தக் கற்றுக்கொள்.

பின்பு சேசுநாதர் தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு இராயப்பரண்டையில் அவருடைய காலுகளைக் கழுவப்போன போது, இராயப்பர் கலக்கமடைந்து பரமசுவாமி! தேவரீர் மெய்யான சர்வேசுரனுடைய திருச்சுதனாயிருக்கப் பாவியும் அற்பமான புழுவுக்குச் சமானமுமான என்னுடைய காலுகளைக் கழுவ வருகிறீரோ? அதுசெய்ய வேண்டாம், என் கண்ணீரால் உமது திருபாதங்களைக் கழுவ அடியேன் இருக்கத் தேவரீர் எப்படி என் காலுகளைக் கழுவ வருகிறீர் என்ன நமதாண்டவரை யைப் பார்த்து தாம் செய்கிறதை இப்போது அறியாயென்றார். இராயப்பர் சுவாமி! தேவரீர் [illegible] ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட[illegible] [illegible] அடியேனுடைய பாதத்தைக் கழுவவிடுகிறதில்லையென்றார். அதற்குச் சேசுநாதர் நான் உன் காலுகளைக் கழுவாவிடில் மோக்ஷ இராச்சியத்தில் உனக்குப் பங்கில்லையென்ன இராயப்பர் ஆண்டவரே! அப்படியானால் என் காலுகள் மாத்திரமல்ல என் சரீரமுழுதுங் கழுவியருளுமென்றார். ஆ! சீஷப்பிரதானரே இராயப்பருடைய உத்தம தாழ்ச்சியும் கீழ்ப்படிதலும் [illegible] அவ்வளவு பெருமை [illegible] சேசுநாதர் அவருக்குக் கட்டளை

விட்டவுடனே கீழ்ப்படிந்[illegible]. நாமும் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பதிலாயிருக்கும் நமது சிரேஷ்டர்கள் யாதோர் காரியம் நமக்குக் கட்டளையிடும்போது அவர்களோடு தர்க்கிக்காமல் உடனே கீழ்ப்படியக்கடவோம். அர்ச். இராயப்பர் தம்மை அவ்வளவுதாகத் தாழ்த்தினபடியால் அப்போஸ்தலருக்குப் பிரபுவும், திருச்சபைக்குத் தலைவருமானார். நாமும் எப்பொழுதும் தாழ்மையுள்ள கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாயிருக்கப்பழகி, சுவாமி! எங்களுக்கிருக்கும் ஆங்கார கோபம் முதலிய துர்க்குணங்களை எங்களிடத்தில் நின்று நிர்மூலமாக்கி உமது இஷ்டப் பிரசாதத்தால் எங்களைச் சுத்தி செய்தருளுமென்று கெஞ்சுவோமாக.

3-ம் பிரிவு.

மீளவும் அவர்கள் [illegible]ப்போசனஞ் செய்கையில் சேசுநாதர் அப்பத்தை எடுத்து ஆசீர்வதித்துப் பிட்டுத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், இது என் சரீரமாயிருக்கிறது என்றார்.

போசனம். சேசுநாத சுவாமி தமது அப்போஸ்தலருடைய காலுகளைக் கழுவியதும், [illegible] ஒவ்வொருத்தருடைய காலுகளைக் கழுவும்படி சொல்லுகிறார். இவ்வளவுக்குள்ளே ஒவ்வொருத்தருக்குத் தாழ்ச்சி [illegible] செய்து [illegible] சுத்தப்படுத்தியபின் [illegible] தன்னால் [illegible]க்குத் தன் மரணவேளையில் தான் சம்பாதித்து வைத்திருக்கும் பொருளெல்லாம் மரண சாதனஞ் செய்து கொடுத்து அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொல்லுவது போல நமது பிரிய தந்தையாகிய சேசுநாதர் தாமிவ்வுலகத்தை விட்டுப் பரலோகத்துக்குப் போகுங் காலம் சமீபித்ததென்றறிந்து தம்மால் சிநேகிக்கப்பட்ட மனுமக்களை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் தம்மைத்தாமே நமக்கு மரணசாதனமாக்கச் சித்தமானார். அவர் நமதுபேரில் வைத்த அளவில்லாத பக்ஷத்தின் மிகுதியால் நமது ஆத்துமத்துக்குத் தமது திவ்விய போசனமாகவும் பானமாகவும் கையளித்து உலகமுடிய மட்டும் நம்மோடுகூட இருக்க விரும்பி ஓர் பெரும் அற்புதத்தைச் செய்யத் திருவுளமானார். தமது அப்போஸ்தலர் தம்மைப் பிரமிப்புடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்க அப்பத்தை எடுத்து மந்திரித்து இது என் சரீரம் இதை

போங்கிப் போகியுங்கள்; பின்னும் [illegible] வார்க்கப்பட்ட பாத் திரத்தைக் கையிலெடுத்து மந்திரித்து இதில் யாவரும் பானஞ் செய்யுங்கள் ஏனெனில் அநேக பாவங்களினுடைய பொறுத்தல் நிமித்தம் அநேகருக்காகச் சிந்தப்படும் புதிய உடன் படிக்கையின் இரத்தமாயிருக்கின்றதென்றார். ஆ! என்னுத்தமமே நமதிரக்ஷகர் நமது பேரில் காட்டிய சிநேகத்துக்குப் பதில் சிநேகம் எப்படி காட்டுவோம். இதோ தமக்குண்டாயிருக்கும் ஆஸ்தி பாஸ்தி உடமை உற்பத்தியில் உத்தமமானதும் எப் போதும் அழியாத நித்தியபாக்கியமும் ஆகிற தமது சரீ ரத்தையும் இரத்தத்தையுந்தாமே கொடுக்கிறார். இதைவிட வேறே என்ன உத்தமமான வஸ்துவை [illegible] கொடுக்கக் கூடும்? ஆ! பிரிய சகோதரமே நமது பரம கர்த்தர் நம்மில் ஒவ் வொருவரையும் நோக்கி ஆ! பிரிய ஆத்துமமே நித்தியகாலமாக உன்னைச் சிநேகித்து உன்னைப்பற்றி காயில் [illegible] தல் வந்து சகல வித நிந்தை உபாதைகளையும் [illegible] இதோ உனக்குப் போசனமாக நமது திருச்சரீரத்தையும் இரத்தத்தையுங் கையளித்து உனக்காக நாளையத்தினம் உயிர்விடவும் போகிறோம். இனி கைமாறு செய்யக் கூடுமானால் செய். மேலும் உன் பாவங்களுக்காகக் [illegible] கையால் [illegible] கொடுக்கப் [illegible] கேட்பதை நமக்கு [illegible] இதுவும் பகலுமாகக் கோவி [illegible] கொண்டிருக்கிறோம், நாமுனக்குச் செய்த நன் [illegible] தருந்த [illegible] உன்னுல் செய்யக் கூடாதென்பது மெய்தான். ஆனலுன்னிருதயத்தை முழுதும் நமக்குக் கொடுப்பாயே யாகில் நாம் திருப்தி அடைவோமென்று சொல்வதாகப் பாவித்துக்கொண்டு அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து சகல தாய்மார்களிலும் மிக்க அன்புக்குரிய கர்த்தாவே! என் பேரில் வைத்த நிகரில்லாத பக்ஷத்தினலே மரிக்கச் சித்தமான சேசுவே உம்மை முழுதும் எனக்கு மரண சாதனமாக [illegible] கையளித்த ஏழ் [illegible] சிநேகமே உமக்கு என்ன பிரிதி கன்றி செய்யப்போகிறேன். நிர்ப்பாக்கிய பாவியாகிய என்னுல் ஒன்றுங் கூடாதே. ஆனலிதோ பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய சமுகத்துக்கு முன்பாகவும் சகல மோக்ஷவாசிகள் முன்னிலையிலும் என் னுத்துமத்தையும் சரீரத்தையும் உமக்கு மரண சாதனமாக ஒப்புவிக்கிறேன். இனி நான் எனக்குச் சொந்தமல்ல. உமக் கே முழுதும் ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். இந்த நலலை [illegible] திக்கினே

யை ஆசீர்வதித் தருளுமென்று சொல்லக்கடவாய். நமக்காகப் பலியான திவ்விய இரக்ஷகரைத் தேவ நற்கருணை மூலமாக உட்கொள்ளுகிறதுமன்றி இன்று அடிக்கடி அவரைச் சந்தித்து அவருடைய பாடுகளைக் குறித்துத் தியானித்து அதனலவருக்கு ஆறுதல் வருத்திவிக்கப் பிரயாசப்படுவோமாக.

பெரியவெள்ளிக்கிழமை.

௪௫—ம். தியானம்.

சேசுநாதர் சிலுவையில் உயிர் விடுகிறார்.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—சொல்ல முடியாத கஸ்தி [illegible] அநுப வித்த பின்பு சேசுநாதர் உன் பக்கமாய்த் தலை சாய்த்து [illegible] செய்த துரோகங்களை [illegible] சொல்லிக் காட்டி உயிர் விடுகிறதை [illegible] தாக உருசிகரித்துக் கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உனக்கு [illegible] மரணம் வராமற் பாதுகாப்ப [illegible] சுரூபத்தைக் கையிற் பிடித்து உத்தம [illegible] அதை முத்தி செய்து சேசுநாதர் கைப்பட [illegible] ஒப்புக்கொடுத்துப் பாக்கியமான மரணம் அடைந்தாலன்றி [illegible]

முதற் பிரிவு.

"[illegible] பின்னுந் தலைகுனிந்து உயிர் விட்டார்."

யோசனை. சேசுநாதருடைய மரணம் கிட்டி வரவே அவ ருடைய திருக்கண்கள் பஞ்சடைகின்றன. சம்மனசுகளுக்குப் பிரமிப்பு வருவிக்கும் அவருடைய திருமுகம் வெளுக்கப் பற்கள் கிட்டிப் போகின்றன. அவருடைய மூச்சு நீண்டுபோக அவரு டைய திருத்தலை கீழே சாய்கின்றது. என் சகோதரமே எழுந்து அவர் தலை சாய்ந்தபக்கத்தில் முழங்காலிலிருந்து நமது பாவ துரோகங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டு நம்மை நோக்கி அவர் சொல்லும் புத்திமதிகளைக் கவனமாய்க் கேட்போமாக. ஓ! நிர்ப்பாக்கிய ஆத்துமங்களே! நம்மை இவ்வளவு கொடிய மரணத் துக்குக் கையளித்திருக்கிற உங்களுக்கு என்ன தின்மை செய் தோமென்று சொல்லுங்கள். நாமுங்களுக்குச் செய்ததெல்லாம் [illegible] நன்மை உபகாரங்களாகக் கொள்ள நம்மை ஏன் இவ்வளவு அவ

மானமாய்க் கொல்லுகிறீர்கள்? நீங்கள் பலவேலையைச் செய்து நம்மை ஸ்துதிக்கும் பொருட்டு உங்களுக்குக் கரங்களையும் நடமாடுகிறதற்குக் கால்களையும் கொடுத்திருக்க இதோ உங்கள் துஷ்டப் பாவக்கிரிகைகளால் நம்முடைய கை கால்களைப் பெருமிருப்பாணிகளால் சிலுவையில் அறைந்து விட்டீர்கள். இதுதானோ பிரதி நன்றி. சரிக்கு வழியைச் செய்யும் பொருட்டு நல்ல புத்தியையும் நம்மை ஸ்துதிப்பதற்குக் கண் செவியையுங் கொடுத்திருக்க நீங்கள் உங்கள் சகோதரர்களுக்குத் தீங்கு செய்யும் விதத்தைக் கருதிப் பரிசுத்த கற்புக்கு விரோதமான அசுசியான நினைவுகளை மனதில் நினைத்து போசிப்பதினாலும், அந்தப் பொருட்களை கண்ணாற் பார்த்து [illegible] வார்த்தைகளுக்கும் [illegible] மேற் செவி [illegible] நன்மைக்குங் காது கொடாதிருந்ததினாலும், நமது தலையைக் கூர்மையான முட்களால் ஊடுருவி அந்தக் காயங்களால் நமது கண்களிலுஞ் செவிகளிலுமிருந்து ஏராளமான இரத்தத்தைச் சிந்தினீர்கள். ஆ! கொடுமையுள்ள துர்மக்களே நமக்கு இவ்வளவு அகோர உபாதைகளை வருவிப்பானேன்? உங்களுக்கு என்ன பொல்லாங்கு செய்தோம் சொல்லுங்கள். நீங்களிவ்வுலகத்தில் நமக்குப் பூசை செய்து பின்பு பரலோகத்தில் சகல வித பாக்கியங்களையும் அநுபவிப்பதற்கு உங்களுக்கு ஓர் சரீரத்தைக் கொடுத்தோம். அதற்குக் கைமாறாக நீங்கள் நமக்குக் காட்டிய நன்றியறிதலைப் பாருங்கள். உங்களுடைய ஆசாபாசத்தாலுஞ் சுகபோகத்தாலும் நமது சரீரமெல்லாம் காயப்படுத்தினீர்கள். நீங்கள் பாருங்கள். நமது தேகத்தில் காயமில்லாத இடமிருக்கிறதா? [illegible] நமது எலும்புகள் எல்லாம் வெளியே தெரிகின்றன. இதோ நமது சரீரத்தின் பலவிடத்திலும் மாம்சமில்லாமற் பள்ளம் விழுந்திருக்கின்றது. இவ்வளவு கொடூரமாய் நம்மை நீங்கள் உபாதிப்பதற்கு நாமுங்களுக்குப் பண்ணின தீமையைச் சொல்லிக் காட்டுங்கள். அல்லது நாமுங்களுக்கு என்ன நன்மையைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டோம். அனைவரும் நமது சரீரத்தாலும் இரத்தத்தாலும் உங்களைப் போஷித்திருக்க இதோ பிச்சு கலந்த காடியை நமக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தீர்கள். மேலும் உங்களை மோட்சத்துக்கு உரித்தான பிள்ளைகளாக நியமித்திருக்க நமக்கு [illegible] அங்காரம் பெருமை, [illegible] சொல்லி முடியாத நிந்தைக்குள்ளாக்கிப் பெருமைக்கும் சிலுவை மரத்தில் நிர்வாணமாய்த் தூக்கினீர்

கள். ஆ! குருட்டாட்டமுள்ள ஜனங்களே உங்களுக்கு இருதயமில்லையா? உங்கள் மரண சஞ்சாரத்திற்கு முதலாய் இவ்வளவு [illegible] தீர்ப்புகளை வருவித்த உங்களுக்கு மனம் வராதபோது மனுஷ புத்திக்கெட்டாத இவ்வளவு நன்மை உபகாரங்களைச் செய்த உங்கள் தேவனும் நேசனும் சகோதரனுங் கடைசியாய் உங்களுக்குச் சகலமுமாயிருக்கிற தன் இவ்வளவு கஷ்டி[illegible]னங்களைச் செய்தீர்களே. [illegible] ஆ! என இரத்தத்தால் இரக்ஷிக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்களே சிந்தியுங்கள். நாமுங்களுக்குச் செய்த நன்மை உபகாரத்தைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்களேயானால் இவ்வளவு [illegible] வேலையைச் செய்திருக்க மாட்டீர்கள். இதோ [illegible] குற்றங்களைப் பொறுத்துக் [illegible] பாவங்களையும் மன்னித்தோம், [illegible] சிலுவையில் கட்டி மனதாபப்பட்டு [illegible] அகோர [illegible] உங்கள் பாவங்களுக்காக [illegible] செய்து கொள்ளுகிறதேயானால், இதோ [illegible] உயிர் விடுகிறார். மரிக்கு முன் [illegible] இவ்வளவு [illegible] நீ இனி செய்ய வேண்டியதென்னவென்று நீயே யோசித்துப் பார்த்துக்கொள்.

[illegible]ம் பிரிவு.

"சேசுநாதர் பெரிதாகக் கூப்பிட்டு உயிர் விட்டார்."

யோசனை. இதோ சேசுநாதர் சாகப்போகிறார். ஓ! ஆதமே, ஆபிரகாமே, [illegible] விசார சபை சம்பனர்களே மரணமடை[illegible] நமது ஆண்டவருக்கு உதவி செய்ய இறங்கி வாருங்கள். ஓ தாயே, அர்ச்சிஷ்ட கன்னிகையே நெருங்கி வந்து சாகும் உமது திருக்குமாரனுடைய முகத்தைக் கண்டு [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளும். இதோ அவர் மரணத்துக்கு உத்தரவு கொடுத்தவுடனே பெருஞ்சத்தமிட்டு உயிரை விட்டு [illegible]. இதோ சகலருக்கும் உயிரளிப்பவர் உயிர் விட்டார். பரலோகத்தில் இருந்தவர் மரணத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். ஓ! [illegible] அர்ச்சி

யம் இஷ்டகர் தமது அடிகளுக்கர்ப்பித்தார். இதை எப்போப்பட்ட சிநேக மென்னலாம்! இதோ நமது திவ்விய கர்த்தர் பெருந் துரோகிகளாகிய நமக்காகத் தமது சரீரத்தையும் இரத்தத்தையுங் கடைசியாய்த் தமது உயிரையுந் தானே பலியாக்கினார். ஆ! என்னாத்துமமே உனக்காக மரண மடைந்த உன் இரக்ஷகரை உன் முழு இருதயத்துடன் ஆராதித்து வணங்குவாயாக. நித்திய பிதாவே! என் பாவாக்கிரமங்களை நிவர்த்தி செய்யவந்து எனக்காகச்செத்துக் கழுமரத்திலே தொங்கும் உமது திருக்குமாரனைப் பார்த்து என் மேல் இரங்கியிருக்குந் தேவரீருடைய கரத்தைத் தாழ்த்தும். என் அக்கிரமங்களைக் [illegible] மிகுந்து அவைகளுக்குத் தகுந்த தவசுபுரிந்து இனி யொருபோதும் துரோகத்தைச் செய்வதில்லையென்று கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்கிறேன். [illegible]ண்டவர் உயிர்விட்டவுடனே யூதருடைய தேவாலயத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த திரைச்சீலை இரண்டாய்க் கிழிந்துபோயிற்று. சேசுநாதர் ஸ்தாபித்த திருச்சபைக்கு அடையாளமாய் மாத்திர மிருந்த அந்த தேவாலயத்திலே இனி மிருகங்களின் இரத்தம் பலியிடலாகாதென்றுந் தமக்குச் சொரூபமாயிருந்த அந்தப் பலிகளைவிடத் தாம் சிலுவையிற் செலுத்தினபலி உத்தமமான பலி யென்றுங் காட்டும்படி தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை கிழியும்படி சித்தமானார். பூமியானது தன்னை யுண்டாக்கின தேவன் சாகிறதைக் கண்டு கஸ்திப்படுகிறாப்போல் அசைந்து நடுங்க மரிக்குந் தன் இஷ்டகனைப்பார்க்க மனமின்றித் துக்கத்தால் சூரியன் தன் ஒளியைக் கொடாமல் மங்க, உலக மெங்கும் பயங்கரமான அந்தகாரமுண்டாயிற்று. தங்கள் கடவுளைக் கொலைசெய்த பாதகர்மேற் கோபங் கொண்டு பயமுறுத்துகிறாப்போற் கல் மலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதிப்பிளந்துபோகக் கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டு மரித்தவர்கள் வெளியே காணப்பட்டார்கள். உயிரும் அறிவு மில்லாத வஸ்துக்கள் நமதாண்டவருடைய மரணத்தைப் பற்றி இவ்வளவு துக்கங் காட்டி இருக்க அறிவு முயிரு முடைத்தான நாம் எவ்வளவாகத் துக்கிக்க வேண்டியது மாசற்ற அவருடைய இரத்தத்திற் கை வைத்த நிர்ப்பாக்கிய பாவிகளான நாம் அவருடைய சிநேகத்துக்குப்பதில் சிநேகங்காட்டாமலும் அவர்பட்ட கஸ்தி உபத்திரவங்களைப் பார்த்து மனமுருகாமலும் நாள்தோறும் அநேக பாவங்களைக் கட்டிக் கொண்டு அவருக்குக் கஸ்திமேற் கஸ்தியும் நிந்தைமேல் நிந்தையும் வருவிக்கும் நமது அக்

கிரமத்தையும் கல்நெஞ்சத் தனத்தையும் என்னென்று சொல்லலாம்? சிலுவையில் தொங்கும் என் நல்ல சேசுவே இதோ உமது பாதத்திற் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அழும் இந்தப் பாவியின்மேலிரக்கம் வைத்தருளும். இந்தக் கொடுமையான மரணம் உமக்கல்ல, ஆனால் யூதரிலுங் கேடுகெட்ட பாவியாகிய எனக்குத் தானே வரவேண்டியிருந்தது. தேவரீர் என்பேரில் வைத்த சிநேகத்தைப்பற்றி எனக்கு விதித்திருந்த மரணத்துக்குள்ளான படியால் இதோ என் சரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையும் எனக்குண்டான சகலத்தையு முமக்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இதோ உமது பாதத்திலேயே இப்போது சாக ஆசிக்கிறேன். இனிமேலைக்கு ஒருபோதுந் துரோகம் செய்யாமலிருக்க எனக்கு உதவி செய்தருளும். தாயே எனக்காக உமது திருக்குமாரனை மன்றாடியருளும்.

3-ம். பிரிவு.

“ஆயினும் போர்ச் சேவுகரில் ஒருவன் ஈட்டியாலவருடைய விலாவைக் குத்தித் திறந்தான். அப்பொழுதே இரத்தமுந் தண்ணீரும் புறப்பட்டது.”

யோசினை. தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை கிழிந்து பூமி அதிர்ந்ததையும் கற்பாறைகள் பிளந்து உலக மெங்கு மந்தகாரமுண்டானதையும் கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டு மரித்தவர்கள் உயிர்த்ததையுங் கண்ட ஜனங்கள் வெகுவாய்ப் பயந்து இவர் மெய்யான சர்வேசுரனாயிருக்கவேணும், இவரை அநியாயமாய்க் கொலை செய்தார்களே என்று துக்கித்துத் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டுத் தங்கள் மார்பிற் பிழை தட்டிக்கொண்டு கபாலமலையைவிட்டு அகன்றார்கள். அன்றியுமவ்விடத்திலிருந்த சேவுகருக்குப் பிடைத்தலைவனானவன் இவ்வதிசய மெல்லாங் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து இவர் மெய்யாகவே நீதிமானாயிருக்கிறாரென்று அங்கிருந்தவர்களுக்குச் சாக்ஷி சொன்னான். ஓய்வு நாளிலே பிரேதங்கள் சிலுவையிற் தொங்கக்கூடாதென்று நினைத்துப் பரிசேயர் சேவுகர்களை அனுப்பி சேசுநாதரு மிருகள்ளருஞ் சாகாவிட்டால் அவர்கள் கால்களை முறிக்கும்படி கட்டளை கொடுத்தார்கள். இருகள்ளருடைய துணைக் கால்களை முறித்த பின் சேசுநாதர் கிட்ட வந்து அவர் முன்னமே இறந்தாரென்றறிந்து

கையிலிருந்த ஈட்டியால் சேவகரொருவன் அவருடைய விலாவைக் குத்தித்திறக்கவே இரத்தமும் தண்ணீரும் புறப்பட்டது. உமது திவ்விய இரக்ஷகா! [illegible] கைகால்கள் ஆணிகளாலும் உமது திருத்தலை கூர்மையான முட்களாலும், ஊடுருவப்பட்டதினால் திருப்தி அடையாமல் நம்மை நிகரில்லாத அன்புடன் சிநேகித்த உமது திரு இருதயத்தை நமக்குக் காட்ட அபேக்ஷித்து இதோ சகல ஸ்துதி தோத்திரங்களுக்கும் பாத்திரமான அந்த இருதயம் மனிதனை அவ்வளவாய் சிநேகித்த அந்த மதுரமுள்ள இருதயம் குத்தித்திறக்கப்பட்டத் துவாரமானது. ஆ! என் நல்ல சேசுவே உமது திரு இருதயத்திலிருந்து புறப்படும் அக்கினிச் சுவாலையால் கல்லான என்னிருதயத்தைச் சுட்டெரித்தருளும். கபாலமலை மட்டும் சேசுநாதரைப் பின்பற்றி வந்திருந்த புண்ணிய ஸ்திரீகள் நமதாண்டவருடைய [illegible] உபத்திரவங்களைப் பார்த்து [illegible]வாய் அழுது கஸ்திப்பட்ட போதிலும் மரியமதையென்கிற தன்னாண்டவருடைய உபத்திரபத்தைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் [illegible] சேசுநாதர் அறைபட்ட சிலுவை மரத்தைக்கட்டி மிகவும் வெகு துக்கத்தோடழுது புலம்புகிறாள். என் பிரிய சகோதரரே எழுந்துவாரும் மிகுந்த புண்ணியவதியைப் பின்பற்றிச் சிலுவையடியிற் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து [illegible] குன்னிக்கொண்டு பாவ துரோகங்களுக்கு மன்னிப்பு கேட்போம். பொறுத்தருளும் [illegible]தாவே இந்தப் பாவிகளின் பாவங்களைப் பொறுத்தருளும். என்னாண்டவருடைய மரணத்துக்குக் காரணமாயிருந்த சபிக்கப்பட்ட பாவங்களை இனி என்னை விட்டகலுங்கள். இனியிந்த பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்வதைவிட்டு ஆ! என் நல்ல சேசுவே ஆயிரம்விசை சாக மனதாயிருக்கிறேன். கோர [illegible] பலியாக்கப் பூண்டிருக்கும் இந்த செம்மறிப்புருவையைப் பார்க்கப்போரும் என் பாவங்களுக்காக இந்த கழுமரத்தில் உயிர் விட்டுத் தொங்கும் உமது பிரிய சுதனைப் பார்த்தருளும். உமது ஏககுமாரனை அநியாயமாய்க் கொலை செய்த நீசப்பாவிகளான எங்களைத் தேவரீர் பழிவாங்கிறதுக்கு முன், "பிதாவே இவர்களுடைய பாவங்களைப் பொறுத்தருளும்" என்று பேரொலியாகக் கூப்பிட்ட அவருடைய இரத்தத்தின் சத்தத்துக்குச் செவிகொடுத்து ஆண்டவரே என் துரோகங்களைப் பொறுத்தருளும். பக்தியீனமாய் இந்த மாசற்றவருடைய இரத்தத்தில் கைவைத்த

என் முட்டத்தனத்தை மன்னியும். இனி யிப்பேர்ப்பட்ட துரோகஞ் செய்வதில்லையென்று கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்கிறேன். ஆகையால் உம்முடைய திருச்சுதனுடைய [illegible] பாடுகளையும் சிந்தின ஏராளமான இரத்தத்தையும் பார்த்து என் பாவங்களைப் பொறுத்து உமது ஆசீர்வாதம் அளித்தருளும். வியாகுலத்தாயே இந்தப் பாவியை மறவாமல் மரணமடைந்த உமது திருக்குமாரனை அடியேனுக்காக மன்றாடப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஆமென் சேசு.

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை.

46—ம் தியானம்.

சேசுநாதருடைய திருச்சரீரம் சிலுவையினின்று இறக்கப்பட்டுக் கல்லறையில் வைக்கப்படுகின்றது.

I-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—வியாகுல மாதாவினுடைய மடிமேல் வளர்த்தப்பட்டிருக்கும் தமது திருகுமாரனுடைய [illegible] சக்தியுள்ள காயங்களை உற்றுப்பார்த்து [illegible] அழுது புலம்பி [illegible] பாவித்துக்கொள்.

II-ம். ஆயத்தசிந்தனை.—உன்னால் கூடிய மட்டும் அந்த ஆண்டவருக்கு ஆறுதல் வருவித்து உன் பாவங்களைத் தவிர்த்துத் தள்ளி சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளையும் தேவமாதாவின் வியாகுலங்களையுங்குறித்து அடிக்கடி தியானிப்பாயென்று பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

முதற் பாகம்.

வியாகுல மாதாவின் கஸ்தி அபாரம்.

யோசனை. சேசுநாதர் மரணமடைந்தாரென்று அறிந்த யூதர்கள் சில சேவகர்களை அவ்விடத்திற் காவலாக வைத்துவிட்டு கபால மலையை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பட்டணத்துக்குப் போனார்கள். தேவமாதாவும் அருளப்பரும் சில புண்ணிய ஸ்திரீகளும் சேசுநாதருடைய மரணத்தைக் குறித்து அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாகுலமாதாவோ துக்க சாகரத்தில் மூழ்கிப்

பரதவிக்கிறாள், அடிக்கடி தமது திருக்குமாரனை நோக்கிப் பார்த்து விம்மி அழுது கைகளிரண்டையும் நெரித்துக்கொண்டு மேலே அண்ணாந்து பார்த்து ஆ! பிதாவே உமது ஏக சுதன்மேல் உமது நேத்திரங்களை ஏறெடுத்து நோக்கும், மனிதர்களுடைய பாவங்கள் அவரை எக்கோலமாக்கிப் போட்டதென்று பாரும். அவருடைய கையினின்று அளவற்ற நன்மைகளைப் பெற்ற அப்போஸ்தல முதலாய் அவரைக் கைநெகிழ்த்து ஓடிப்போனார்களே. உலக இரக்ஷகரின் சரீரத்தாலும் இரத்தத்தாலும் போஷிக்கப்பட்டிருந்தவர்களோ அவருடைய அதிசார பக்ஷத்தையுங் கிரீசை தையு மறந்து தங்கள் பாவங்களால் …ரபோதும் அவரை கிஷ்தி…மாய்ச் சிலுவையிலறைகிறார்களே! இவர்களுடைய குரூ…டத்தை நீக்கி, இதோ ஏராளமாய் … இரத்தத்தைச் சிந்திச் சிலுவையிலே தொங்கும் உமது திவ்விய … தனும் என்று ஏக நேசருமான சேசுநாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து அத்தியந்த பாக்கிய ஆத்துமங்கள் நரக நெருப்பிலவிழாமல் தங்கள் பாவ அகோரத்தைக் கண்டு பிடித்து இவ்வகளுக்கு … தாபப்பட்டு சிலுவைப் பீடத்திற் பலியாக்கப்பட்டிருக்கும் தங்கள் இரக்ஷகரிடம் … பிராயச்சித்தல் சேட்க அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும். மேலும் நீர் உமது திருக்குமாரனுக்கு என்னைத் தாயாக நியமித்தீர் நானும் அதற்கு தகுந்தவனே வருவித்து … சுகம் … மாக வளர்த்து அவரோடே ஜீவித்து அவரைத் தெரிசிப்பதே மோக்ஷபேரின்பத்தைச் சுகிக்கிறதுபோல அவ்வளவு ஆநந்தங் கொண்டிருந்தேன். ஆனாலுந் திவ்விய குமாரன் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவுடனே அவரைக் கொலைப்படுத்தின பாதகருக்கு என்னை மாதாவாக நியமித்தீர் உமது சித்தம் நடக்கட்டும். என் சொந்த பிள்ளைகளைப்போல அவர்களை ஆதரித்து காப்பாற்றிவருவேன். ஆனால் அவர்கள் என்னைவிட்டுப்பிரியவொட்டாதேயும் என்று இப்போ பட்ட வாக்கியங்களை மனதிலேயே சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் தூரத்தில் சிலர் வருகிறதைக்கண்ட அந்த ஆண்டவள் கெட்ட யூதர்கள் மரித்த தமது திருக்குமாரனுடைய சரீரத்துக்கு அவமானஞ் செய்ய வருகிறார்களென்று நினைத்து முழங்காலிலிருந்து பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரனைப் பார்த்து பிதாவே! உமது திருக்குமாரன் உயிரோடிருக்கும்போது அநுபவித்த கஸ்தி நிர்ப்பந்தங்கள் போதும், உயிரில்லாத அந்தத் திருச்சரீரத்துக்கு வேறே அவமானம் வரவொட்டாதேயுமென்று வேண்டிக்கொள்ளும்போது, அவர்கள் வேறே

வழியாய்ப் போகிறதைக்கண்டு திரும்ப எழுந்து தமது திருக்குமாரனை ஏறெடுத்துப் பார்க்கிறாள். அவருடைய காயங்களையும் வடிந்தோடி உறைந்திருக்கும் இரத்தத்தையும் அவள் பார்க்கும்போது சொல்லமுடியாத அபாயமடைந்து அழுது புலம்புகிறாள். ஆ! என்னுத்தமமே இவ்வளவு வியாகுலப்படும் உன் மாதாவுக்கு ஆறுதல் சொல்லி அவளுடைய கஸ்தியைத் தேற்றக்கடவாய்.

2ம். பிரிவு.

சேசுநாதருடைய சீஷர்கள் அவருடைய திருச் சரீரத்தைச் சிலுவையினின்று இறக்கி வியாகுலமாதாவின் மடிமேல் வளர்த்துகிறார்கள்.

யோசேப்பு, அரிமத்தியா ஊரானாகிய … பிலாத்துவிடத்தில் உத்தரவு பெற்று வாசனை வர்க்கங்களையும் … க்கு வேண்டிய சாமான்களையுங் கொண்டுவருகி… சேர்ந்து நிக்கோதேமுதேயுவென்பவரைக் கூட்டிக்கொண்டு கல்…மலையை நோக்கி அதிசீக்கிரமாய் நடந்து போனார். இத்தனைபேர் ஜனங்கள் நேராய் … வருகிறதைக் கண்ட தேவமாதா வெருவாய்ப் பயந்து மனம் கலங்கித் தமது … சரீரத்தை அவமானப்படுத்த இன்னும் யூதர் வருகிறார்களோ என்னமோவென்று அழுது கலங்கியிருக்கையில் அருளப்பர் கொஞ்சந் தூரம் வந்து பார்த்துப் பின்பு தேவமாதாவினிடஞ் சென்று அங்கே வருகிறவர்கள் யூதர் சத்துருக்களல்ல, தமதாண்டவரை அடக்கஞ் செய்யத் தக்க வரும் தமது சிநேகிதர்களென்று சொல்லி அவளுடைய கலக்கத்தை ஆற்றினார். … நிக்கோதேமுதேயுவும் உடனே தேவமாதாவுக்குச் செய்யவேண்டிய வணக்கஞ் செய்து அவளோடு அக்கித்து அழுதபின் திருச்சரீரத்தை இறக்க முஸ்திப்பு செய்கிறார்கள். இரண்டுபேர் ஏணிமேலேறிக் கைகளில் அறைந்திருந்த ஆணிகளை மெதுவாய்த் தட்டிக் கழற்றக் கீழே நின்றவர்களும் காலிலறைந்த ஆணியைக் கழற்றவே அவர்கள் மெதுவாய் அந்த வணக்கத்துக்குரிய திருச்சரீரத்தைக் கொண்டு பூமியைத்தொடாமல் இறக்கித் தேவமாதாவின் மடிமேல் வளர்த்துகிறார்கள், தமது திருக்குமாரனைக் கையிலேற்கும்போது

[illegible]க்குண்டான துக்க வியாகுலம் இம்மாத்திர மென்று விவரிக்
கவும் [illegible] முடியாது. தமது திருக்குமாரனுடைய சரீரம்
அடிகளினாலே கிழிந்து ஏககாயமா யிருப்பதையும் [illegible] வெ
ளிறிய காயப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கும்போது அவளுடைய இருத
யந் துடித்து அழுது துக்கிக்கிறாள். முன் அழகு சௌந்தரியமுள்ள
தாயிருந்த திருமுகம் இப்போது அசுத்த உமிழ்நீராலும் இரத்தத்
தால் உருத் தெரியாமல் அவலக்ஷணப் பட்டிருப்பதையும் அவரு
டைய திருக்கண்கள் வீங்கி இரத்தத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதையும்
பார்த்து அழுது பிரலாபிக்கிறாள். அவருடைய திருத்தலையில்
முள்முடி வைத்துப் பலமாய் அடித்[illegible] போது [illegible] தலையில்
முளைத்திருக்கையால் இரண்டாம் [illegible]
அந்த முட்களை வெகு பக்தியு[illegible] பிடுங்கி எடுத்திருக்கும்
[illegible] தமது கைகளால் [illegible]கிறாள்.
அவருடைய கைகளிலும் கால்களிலுமிருக்கும் காயங்களைப் பத்தி
யுடனே [illegible] அவருடைய திருச்சரீரத்தில் அநேக விடங்
களி[illegible] [illegible] கொண்டிருக்கும் மாமிச
சதைகளைத் [illegible] அவரு
டைய திருச்சரீரத்தைத் தமது கண்ணீரால் குளிப்பாட்டி
[illegible] வியாகுல நிறைந்த தாயே! [illegible]
[illegible] பெருங் [illegible] முதலாய்
அபாத்திரராயிருந்தும் உமக்குள்ள தாயினிரக்கத்தை நம்பி உம
து பாதத்தில் சாஷ்டாங்கமாக விழுகிறோம். ஆ! உமது திருக்
குமாரனுடைய உயிரைப் பறித்த [illegible]
[illegible] அடைகிறதற்கு உம்மையன்றி வேறுவழி
யெங்களுக்கில்லை. [illegible] இரக்க மாதாவே! உமது
திருக்குமாரனிடத்தில் [illegible] பாவங்களுக்குப் [illegible]
[illegible] தாரும். [illegible] இருதயத்தி[illegible]
[illegible] எங்களிருதயத்தை [illegible]
பாதகத்தின் [illegible] கண்டுபிடித்து அதற்குத் தகுந்த
பரிகாரஞ் செய்ய உதவி செய்தருளும். உம்மை விட்டால் [illegible]
[illegible] தாயே. எங்கள் பாவ துரோகங்களுக்கு மன[illegible]
[illegible] எங்கள் பாவங்களுக்காகச் சாகும்வரை அழுது [illegible]
[illegible] அடைக்கலத்தில் எங்களை வைத்துப் பாக்கியம[illegible]
[illegible] உமது திருக்குமாரனை வேண்டியருளும் மாதாவே
[illegible]

3-ம். பிரிவு.

"ஆதலால் சூசை யென்பவர் சரீரத்தை எடுத்து, [illegible] வட்டத்திலே சுற்றினார். பின்னையுந் தான் கற்பாறையில் வெட்டி வைத்திருந்த தன் புதிய கல்லறையில் வைத்தார். பின்னவுங் கல்லறையின் வாசலிடத்திற்கு ஓர் பெருங்கல்லைப் புரட்டிப் போனார்."

[illegible] வியாகுல மாதா தமது திருக்குமாரனுடைய பூசிக்கத்தக்க சரீரத்தைத் தமது மடியிலேந்தி வாக்கிலடங்காத துக்க துயரப்பட்டுத் தமது கண்ணீரால் திருச்சரீரத்தைக் குளிப்[illegible] அருளப்ப[illegible] வலைப்பார்த்து தாயே இரவு சமீபிக்கிறது, திருச்சரீரத்தை [illegible]க்கஞ் செய்ய உத்தரவு கொடுமென்று மிக்க உருக்கத்துடன் [illegible]கொண்டு சொல்ல, [illegible] [illegible] துக்க [illegible]த்தில் அமு[illegible] மகனே! [illegible] [illegible] இத்தனை [illegible] என்னை [illegible] இப்போது என்னைவிட்டுப் பிரியப்போகிறீரோ வென்று [illegible] விம்மி அழுது கொண்டு [illegible]றைக்கும் [illegible] உதடுகளாலந்த வணக்கத்துக்குரிய [illegible] மிக்க உருக்கத்துடன் முத்தி செய்யவே அருளப்பருஞ் சூசையப்பரும் அந்தத் திருச்சரீரத்தைப் பத்தி [illegible]த்துடன் கையிலேந்தி [illegible] [illegible]படி பரிமளவர்க்கங்களை வைத்துப் புதிய வஸ்திரத்தா[illegible] போர்த்து நூதனமாய் வெட்டப்பட்டிருந்த கல்லறைக்கு மற்ற [illegible] [illegible]டுத்தவரோடு அத்திருச்சரீரத்தைச் சுமந்துகொண்டு போகிறபோது தேவமாதாவும் மற்ற [illegible]ஸ்திரீகளும் வெகு துயரத்துடன் அழுதுகொண்டு தொடர்ந்து போகிறார்கள். [illegible] சேர்ந்த உடனே தேவமாதா [illegible] பூசிக்கத்தக்க சரீரத்தின் [illegible]ப்போய் முழங்காலிலிருந்து [illegible] திருக்குமாரனுடைய [illegible]த்தையும் திருக்காயங்களையும் உற்று[illegible]ப் பார்த்து மிக்க வணக்கத்துடன் முத்திசெய்தபோது அவளுக்குண்டான துக்கதுயரம் இவ்வளவென்று சொல்லிமுடியாது. கூடவந்தவர்க ளனைவரும் [illegible] முழங்காலிலிருந்து அத்திவ்விய சரீரத்தை வணங்கி ஆராதித்த பின் வெகு [illegible]ச்சியத்துடன் கல்லறையில் வைத்து அடக்கஞ் செய்தார்கள். அவர்கள் அவரை அடக்கம்பண்[illegible] பின்பு பெருங்கல்லைப் புரட்டிக் கல்லறையை மூடினார்கள். பர[illegible]லோகத்திலும் பூலோகத்திலும் சமஸ்த இடத்திலும் வியாபித்த

இருந்த இப்போது ஓர் சிறு கல்லறைக் குள்ளடைக்கப்பட்ட சர்வேசுரா! உம்மை ஆராதித்து வணங்கி உமது கல்லறை வாசலை மூடியிருக்குங் கலை முத்தி செய்கிறேன். இதோ எனக்குள்ள ஆங்காரங் கோபம் மோக முதலிய என் துர்க்குணங்களை இந்தப் புதுக்கல்லறையிற் புதைத்து விடுகிறேன். நானினி அந்தப் பாதகங்களைக் கட்டிக் கொள்ளாமல் உமது இஷ்டப் பிரசாதத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு உம்மோடேகூட ஞான விதமாய் உயிர்த்து உமக்குத் தகுந்த ஊழியஞ் செய்ய எனக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும். அடக்க முடிந்தபின் யூதர்கள் கல்லறை வாசலுக்கு அரமனை முத்திரையிட்டு அநேகம் போர்வீரரை அனுப்பி இரவும் பகலும் கல்லறையைக் காவல் செய்யும்படி கட்டளை கொடுத்தார்கள். அர்ச். அருளப்பர் தேவமாதாவைத் தம் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகும்போது தேவமாதா தமது திருக்குமாரன் வியர்த்த இடங்களையும் அடிபட்ட இடங்களையும் பார்த்தவிடமெல்லாம் வெகு துக்கத்துடனே அழுதழுது போகிறாள். அன்று ராத்திரி நித்திரை செய்யாமல் தாம் கொண்டுவந்த முண்முடியையும் ஆணிகளையும் பார்த்துக் கஸ்திப்பட்டுத் தமது திருக்குமாரன் பட்ட பாடுகளையெல்லாம் நினைத்து அழுது தியானித்துக் கொண்டிருந்தாள். நாமுமிந்தமாதிரி [illegible]வியுடைய பாடுகளையுந் தேவமாதாவின் வியாகுலங்களையும் குறித்துத் தியானித்து அவருடைய உயிர்த்தலுக்குக் காத்துக் கொண்டிருப்போமாக.

முற்றிற்று.

96012 4B7

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
8	17	அல்லது	அதாவது.
7	10	படிவாயாக	படிவோமாக.
[illegible]	24	மூன்றுவார்ப்பாட்டிறுதும்	மூன்றுவார்த்தைப்பாட்டிறுதும்
8	18	வொன்றுபார்	வென்றுபார்.
9	4	ஒருநிமிஷத்தில்	வெகுசீக்கிரத்தில்.
10	13	[illegible]மைக்கி	மகிமைக்கு.
10	28	விருப்பதற்க்கு	விருப்பதற்கு.
13	32	வியகுலத்தையும்	வியாகுலத்தையும்.
14	8	அபவிக்கிறொன்று	அநுபவிக்கிறொன்று
15	29	உனைத்தோடு	[illegible]
24	15	சொந்த	[illegible]
29	24	அறியும்படி	அறிவிக்[illegible]
30	2	களாலுதைத்து	காலாலுதைத்து.
30	32	பிரமணிக்கத்தோம்	பிரமாணிக்கத்[illegible]
39	1	கர்த்தால்	கா[illegible]ல்.
43	3	பட்டுத்துவதில்	பக்த[illegible]இல்.
44	18	ஜென்னிற்பாக்கிய	[illegible]ன்னி தாமாகிய.
48	2	அறினென்று	அறியேனென்று.
52	16	தருமத்திலும்	தவத்திலும்.
58	28	ஏற்பட்டின்	ஏற்பட்டின.
65	22	அணிடத்தில்	அவனிடத்தில்.
66	20	அவருருகந்த	[illegible]
66	28	பாவகிரமங்களை	பாவ[illegible]
68	24	ஏகேகமாம்	ஏகேகமாய்.
74	34	மரியா[illegible]தவுமாக்க	மரியாதவனுகவும்.
78	2	அப்பெழுது	அப்பொழுது.
96	2	பழுக்கக்கடவாய்	பழகக்கடவாய்.
98	22	பொருமை	பெருமை.
[illegible]0	21	பேரியவனுக	பெரியவனுக்.
111	10	வெகுவிதனப்பிகிறார்	வெகுவிதனப்படுகிறார்.
111	19	கமதாண்டவர்	கமதாண்டவருக்கு
122	24	நரகநெருப்பீல்	நரகநெருப்பில்.
165	21	தாழ்ச்சியுடன்	தாழ்ச்சியுடன் அமைவீருக்.